

دستورالعمل طراحی پل‌های فولادی

نشریه شماره ۳۹۵

وزارت راه و ترابری

معاونت آموزش، تحقیقات و فناوری

شورایعالی فنی امور زیربنایی حمل و نقل

پژوهشکده حمل و نقل

معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری

معاونت امور فنی

دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله

<http://tec.mpor.org.ir>

بسمه تعالیٰ

ریاست جمهوری

معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی

۱۰۰/۹۷۸۶۶

شماره :

۱۳۸۶/۷/۲۸

تاریخ :

بخشنامه به دستگاه‌های اجرایی، مهندسان مشاور و پیمانکاران

موضوع :

دستورالعمل طراحی پل‌های فولادی

به استناد آیین‌نامه استانداردهای اجرایی طرح‌های عمرانی، موضوع ماده (۲۳) قانون برنامه و بودجه و در چارچوب نظام فنی و اجرایی کشور (مصوبه شماره ۴۲۳۳۹/ت ۳۳۴۹۷، مورخ ۱۳۸۵/۴/۲۰ هیأت محترم وزیران)، به پیوست نشریه شماره ۳۹۵ دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله، با عنوان «دستورالعمل طراحی پل‌های فولادی» از نوع گروه اول، ابلاغ می‌شود تا از تاریخ ۱۳۸۶/۱۲/۱ به اجرا درآید.

رعایت کامل مفاد این نشریه از طرف دستگاه‌های اجرایی، مهندسان مشاور، پیمانکاران و عوامل دیگر الزامی است. ولی در یک دوره گذر دو ساله تا ۱۳۸۸/۱۲/۱ استفاده از آیین‌نامه‌های معتبر نیز مجاز خواهد بود.

امیرمنصور برقعی

معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور

:

دفتر امور فنی، تدوین معيارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری با استفاده از نظر کارشناسان برجسته، مبادرت به تهییه این دستورالعمل نموده و آن را برای استفاده به جامعه مهندسی کشور عرضه نموده است. با وجود تلاش فراوان، این اثر مصون از ایرادهایی نظیر غلطهای مفهومی، فنی، ابهام، ایهام و اشکالات موضوعی نیست.

از این رو، از شما خواننده گرامی صمیمانه تقاضا دارد در صورت مشاهده هرگونه ایجاد و اشکال فنی، مراتب را به صورت زیرگزارش فرمایید:

۱- شماره بند و صفحه موضوع مورد نظر را مشخص کنید.

۲- ایجاد مورد نظر را به صورت خلاصه بیان دارید.

۳- در صورت امکان، متن اصلاح شده را برای جایگزینی ارسال نمایید.

۴- نشانی خود را برای تماس احتمالی ذکر فرمایید.

کارشناسان این دفتر نظرهای دریافتی را به دقت مطالعه نموده و اقدام مقتضی را معمول خواهند داشت.

پیشایش از همکاری و دقت نظر جتابعالی قدردانی می‌شود.

نشانی برای مکاتبه: تهران، خیابان شیخ بهائی، بالاتر از ملاصدرا، کوچه لادن، شماره ۲۴

معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری، دفتر امور فنی، تدوین معيارها و کاهش

خطرپذیری ناشی از زلزله

<http://tec.mpor.org.ir>

صندوق پستی ۱۹۹۱۷ - ۴۵۴۸۱

بسمه تعالی

پیشگفتار

استفاده از ضوابط و معیارها در مراحل تهیه (مطالعات امکان‌سنجی)، مطالعه، طراحی، اجرا، بهره‌برداری و نگهداری طرح‌های عمرانی به لحاظ توجیه فنی و اقتصادی طرحها، کیفیت طراحی و اجرا (عمر مفید) و هزینه‌های نگهداری و بهره‌برداری از اهمیت ویژه برخوردار است.

نظام فنی و اجرایی طرح‌های عمرانی کشور (مصوب جلسه مورخ ۱۳۷۵/۳/۲۲ هیئت وزیران) به کارگیری معیارها، استانداردها و ضوابط فنی در مراحل تهیه و اجرای طرح و نیز توجه لازم به هزینه‌های نگهداری و بهره‌برداری از طرحها را مورد تأکید قرار داده است.

بنابر مفاد ماده ۲۳ قانون برنامه و بودجه، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور موظف به تهیه و ابلاغ ضوابط، مشخصات فنی، آئین‌نامه‌ها و معیارهای مورد نیاز طرح‌های عمرانی می‌باشد. وجود استانداردها، ضوابط، مشخصات فنی و آئین‌نامه‌های ملی در هر کشور، نشانه رشد و توسعه آن کشور است.

به دلیل نبود آئین‌نامه‌ای مدون برای طراحی پل، معمولاً مهندسان طراح ناگزیر به استفاده از آئین‌نامه‌های کشورهای مختلف بوده‌اند. این آئین‌نامه‌ها نه تنها با یکدیگر تفاوت دارند و موجب ناهمگونی طرح‌ها می‌شوند، بلکه با آئین‌نامه بارگذاری پل‌ها (نشریه شماره ۱۳۹) نیز ناهمسانزند و گاه موجب غیراقتصادی بودن طرح (ضرایب اطمینان زیاد) و زمانی موجب نامن بودن آن (ضرایب اطمینان کم) می‌شوند. بر این اساس پروژه تدوین دستورالعمل طراحی پل‌های فولادی از سوی معاونت امور فنی معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری (سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور وقت) در دستور کار پژوهشکده حمل و نقل قرار گرفت.

در تدوین این نشریه چند اصل در نظر گرفته شده است. نخست آنکه ضوابط و روش‌ها در صورت امکان با آئین‌نامه طرح و اجرای ساختمانهای فولادی ایران، هماهنگ و همساز باشد تا بکارگیری آن برای مهندسان کشور ساده و روان گردد. دوم اینکه، تناسب و ارتباط میزان ضوابط بارگذاری و طراحی در نظر گرفته شود و بالاخره اصل سوم گنجاندن نکات و ضوابطی است که به ویژگیهای خاص پل مربوط می‌شود و آن را از سایر ساختمانها و اینه فنی متمایز می‌سازد. در این مجموعه از آخرین اطلاعات آئین‌نامه آشتو در زمینه طراحی پل‌های فولادی به روش تنش مجاز و نیز مبحث شماره ۱۰ مقررات ملی ساختمانی ایران که توسط دفتر نظمات مهندسی وزارت مسکن و شهرسازی تهیه شده، استفاده گردیده است. آئین‌نامه آشتو در چاپهای اخیر، طراحی سازه‌های فولادی در حالات حدی (ضرایب بار و مقاومت) را مورد توجه قرارداده است که می‌تواند موضوع دستورالعمل موازی با این دستورالعمل باشد.

این نشریه در ۱۸ فصل با موضوعات زیر ارائه شده است:

۱- مصالح، ۲- محدودیتهای لاغری، ۳- اعضای کششی، ۴- اعضای خمشی (تیرها و تیرورق‌ها)، ۵- تیرهای مختلط، ۶- تیرهای جعبه‌ای، ۷- اعضای فشاری، ۸- ترکیب تنש‌ها، ۹- وسایل اتصال، ۱۰- اتصالات و وصله‌ها، ۱۱- تنش‌های مجاز خستگی، ۱۲- خرپاها، ۱۳- تیرورق‌های قوسی با ورق جان یکپارچه، ۱۴- تیرهای خمیده، ۱۵- مسائل ویژه در طرح و محاسبه، ۱۶- ساخت، نصب و کنترل نوع کار، ۱۷- بالشتک‌های الاستومری، ۱۸- رنگ‌آمیزی و گالوانیزه کردن قسمت‌های فلزی.

معاونت امور فنی معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری و معاونت آموزش، تحقیقات و فناوری وزارت راه و ترابری، به این وسیله مراتب تشکر و قدردانی خود را از کارشناسان مشروح زیر، که در تهیه، تدوین و ابلاغ این نشریه زحمات فراوانی کشیده‌اند، ابراز می‌نماید.

آقای مهندس شاپور طاحونی

مجری پروژه :

آقای مهندس سلمان گودرزی

ناظر پروژه :

همکاران پژوهشکده حمل و نقل :

خانم مهندس زهرا گواشیری

آقای دکتر کیومرث عmad

آقای دکتر مجید رضا ناظم

همکاران دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله :

آقای مهندس علی تبار

خانم مهندس بهناز پورسید

آقای مهندس طاهر فتح‌الله‌ی

آقای مهندس سید محمد ظفری

کمیته اینده شورای عالی فنی امور زیربنایی حمل و نقل :

آقای مهندس کریم جلالیان

آقای مهندس فرامرز امین‌پور

آقای مهندس سیاوش خدابخش

آقای مهندس هوشنگ حسن‌نیا

آقای دکتر کیومرث عmad

آقای مهندس مصطفی طباطبایی مقدم

آقای دکتر رضا غیاثی

آقای مهندس مهران غلامی

آقای مهندس سعید میرلو

آقای دکتر مرتضی قارونی‌نیک

امید است در آینده شاهد توفیق روزافرون این کارشناسان، در خدمت به جامعه فنی مهندسی کشور باشیم.

معاون امور فنی

فهرست مطالب

۱

فصل اول - مصالح

- ۱-۱ حدود کاربرد
- ۲-۱ مصالح فولادی
- ۳-۱ بارهای محاسباتی
- ۴-۱ تنش های مجاز
- ۵-۱ ترکیبات بارگذاری
- ۶-۱ تحلیل سازه
- ۷-۱ توجه به شرایط بهره برداری
- ۸-۱ مدارک طراح و محاسبه

۲۳

فصل دوم - محدودیت های لاغری

- ۱-۲ لاغری کلی اعضا
- ۲-۲ لاغری تک نیمرخ ها
- ۳-۲ کمانش موضعی
- ۴-۲ حداقل ضخامت اجزای مقطع

۲۹

فصل سوم - اعضای کششی

- ۱-۳ سطح مقطع کلی
- ۲-۳ سطح مقطع خالص
- ۳-۳ سطح مقطع موثر
- ۴-۳ لاغری اعضای کششی
- ۵-۳ تنش کششی مجاز
- ۶-۳ اعضای کششی مرکب از چند نیمرخ و ورق
- ۷-۳ اعضای کششی با اتصال لوایی

۳۵

فصل چهارم- اعضای خمثی

- ۴-۱- کلیات
- ۴-۲- مقطع خالص تیرها
- ۴-۳- بالها
- ۴-۴- دهانه محاسباتی تیرها
- ۴-۵- نسبت ارتفاع به دهانه
- ۴-۶- افتادگی
- ۴-۷- پیش خیز
- ۴-۸- تکیه گاه انتهایی
- ۴-۹- سیستم های مهاربندی در عرشه های متتشکل از تیر I
- ۴-۱۰- تنش های خمثی مجاز
- ۴-۱۱- تنش های برشی مجاز
- ۴-۱۲- ضخامت حداقل جان
- ۴-۱۳- سخت کننده های عرضی
- ۴-۱۴- سخت کننده های طولی
- ۴-۱۵- جوش سخت کننده های عرضی به جان
- ۴-۱۶- سخت کننده های فشاری
- ۴-۱۷- اثر مشترک برش و کشش
- ۴-۱۸- تیر ورق های دوگانه

۴۹

فصل پنجم- تیرهای مختلط (مرکب)

- ۱-۵- معرفی
- ۲-۵- مقطع مختلط
- ۳-۵- ضریب تبدیل n
- ۴-۵- تاثیر خزش

- ۵-۵ - بتن های خاص
- ۶-۵ - محل تار خشی
- ۷-۵ - اثر بتن در ناحیه کششی
- ۸-۵ - کمانش جانبی بال فشاری قبل از گرفتن بتن
- ۹-۵ - عرض موثر
- ۱۰-۵ - عدم استفاده از پایه موقت
- ۱۱-۵ - استفاده از پایه موقت
- ۱۲-۵ - تیرهای مختلط سراسری
- ۱۳-۵ - ناحیه لنگر منفی
- ۱۴-۵ - اتصال برشگیر در ناحیه لنگر منفی
- ۱۵-۵ - اتصالات برشگیر
- ۱۶-۵ - نیروی برشی
- ۱۷-۵ - تغییرشکل تیرهای مختلط

فصل ششم- تیرهای جعبه ای ۵۷

- ۱-۶ - کلیات
- ۲-۶ - طراحی ورق های جان
- ۳-۶ - طراحی ورق های بال تحتانی (متکی در دو لبه به ورق جان)
- ۴-۶ - سخت کننده های بال فشاری
- ۵-۶ - طراحی جوشهای جان به بال
- ۶-۶ - دیافراگم ها
- ۷-۶ - مهاربندی جانبی
- ۸-۶ - مهاربندی داخلی تیر جعبه ای
- ۹-۶ - زه کشی و دستررسی (به داخل تیر ورق)

فصل هفتم- اعضای فشاری ۶۵

- ۱-۷ - ضریب لاغری

۲-۷- ضریب طول موثر K

۳-۷- تنش مجاز اعضای فشاری

۴-۷- اعضای فشاری مرکب

۷۵ ————— فصل هشتم - ترکیب تنش ها

۱-۸- ترکیب نیروهای فشاری محوری و لنگر خمشی

۲-۸- ترکیب کشش محوری و خمشی

۳-۸- ترکیب تنش های صفحه ای (تنش تخت)

۷۹ ————— فصل نهم - وسایل اتصال

۱-۹- جوش

۲-۹- پیچ و مهره قطعات رزوه شده، و پرج

۳-۹- غلتکها

۹۱ ————— فصل دهم - اتصالات و وصله ها

۱-۱۰- مقاومت مجاز اعضای

۲-۱۰- نوع وصله

۳-۱۰- مقاومت وصله

۴-۱۰- اتصال بال به جان

۵-۱۰- وصله تیرها و تیورقها

۶-۱۰- وصله اعضای فشاری

۷-۱۰- وصله اعضای کششی

۸-۱۰- وصله های جوشی

۹-۱۰- ورق های پرکننده

۱۰-۱۰- جزئیات وصله

۱۱-۱۰- اتصالات ساده

۱۲-۱۰- اتصال انتهایی دیافراگم ها و مهاربندی های عرشه

۹۵

فصل یازدهم - تنش های مجاز خستگی

۱-۱۱- تنش های مجاز خستگی

۱۰۵

فصل دوازدهم - خرپاها

۱-۱۲- کلیات

۲-۱۲- اعضای خرپا

۳-۱۲- تنش های ثانویه

۴-۱۲- نسبت ارتفاع به دهانه

۵-۱۲- پیش خیز

۶-۱۲- خط محور

۷-۱۲- مهاربندی و قاب های عرضی

۸-۱۲- بست های موازی و مورب

۹-۱۲- ورق های اتصال

۱۰-۱۲- خرپای میانگذر بدون بادبندی در صفحه یا ل فوقانی

۱۰۹

فصل سیزدهم - تیرورق های قوسی (طاقی) با ورق جان یکپارچه

۱-۱۳- ضربیب تشدید لنگر

۲-۱۳- ترکیب نیروی محوری و لنگر خمشی

۳-۱۳- کمانش در صفحه قائم

۴-۱۳- کنترل اثر لاغری جانبی

۵-۱۳- ورق جان

۶-۱۳- ورق بال

۷-۱۳- طول موثر کمانش در پرتال انتهایی

فصل چهاردهم - تیرهای خمیده در افق ۱۱۷

- ۱-۱۴ - کلیات
- ۲-۱۴ - بارگذاری و مبانی طراحی
- ۳-۱۴ - تیرهای خمیده I شکل
- ۴-۱۴ - تیرهای خمیده مخلط با مقطع I
- ۵-۱۴ - تیرهای خمیده دوگانه
- ۶-۱۴ - تیرهای جعبه‌ای خمیده مخلط

فصل پانزدهم - مسائل ویژه در طرح و محاسبه ۱۳۷

- ۱-۱۵ - جان و بالهای تیر در زیر بارهای مرکز
- ۲-۱۵ - پیش خیز در تیرها و خرپاها
- ۳-۱۵ - انبساط و انقباض حرارتی
- ۴-۱۵ - فساد و خوردگی در فلز
- ۵-۱۵ - حداقل ضخامت قطعات فولادی
- ۶-۱۵ - افتادگی
- ۷-۱۵ - جزئیات تکیه گاهی

فصل شانزدهم - ساخت، نصب، کنترل کیفیت ۱۴۳

- ۱-۱۶ - مقدمه
- ۲-۱۶ - دامنه کاربرد
- ۳-۱۶ - مشخصات فولاد مصرفی
- ۴-۱۶ - ساخت قطعات فولادی

١٥٥ ————— فصل هفدهم - بالشتک‌های الاستومری

- ١-١٧ - کلیات
- ٢-١٧ - حمل و نگهداری
- ٣-١٧ - مشخصات فیزیکی الاستومر
- ٤-١٧ - ورقهای فولادی
- ٥-١٧ - رواداریهای ساخت

١٦١ ————— فصل هجدهم - رنگ آمیزی و گالوانیزه کردن قسمت‌های فلزی

- ١-١٨ - موارد مورد استفاده
- ٢-١٨ - آماده سازی سطوح
- ٣-١٨ - رنگ آمیزی
- ٤-١٨ - ضخامت رنگ
- ٥-١٨ - رنگ آمیزی
- ٦-١٨ - تعمیر رنگ
- ٧-١٨ - گالوانیزه کردن

فهرست علائم

فهرست مأخذ

فصل اول مصالح

۱-۱- حدود کاربرد

این آئین نامه حداقل ضوابط و مقررات لازم را برای طرح، محاسبه و اجرای پلهای فولادی تعیین می کند و مشتمل بر روش طرح و محاسبه با تنشهای مجاز (روش ارجاعی) می باشد.

روش طراحی در حالتهای حدی نیز برای طراحی و محاسبه قابل قبول است و در این خصوص تا زمان تدوین و تصویب مقررات مربوط می توان یکی از آئین نامه های معتبر بین المللی را مورد استفاده قرار داد.

کاربرد این آئین نامه مربوط به طراحی پلهای جاده و راه آهن می باشد.

مقررات مندرج در این مبحث باید توأم با معلومات و قضاوت مهندسی به کار رود.

۱-۲-۱- مصالح فولادی

۱-۱- نام گذاری

در جدول ۱-۱ لیست مصالح فولادی مورد استفاده در پلسانزی ارائه شده است. نام گذاری جدید طبق آئین نامه اروپایی EN 10027-1 می باشد که کد گذاری جدید اروپا می باشد. به منظور مقایسه، نام گذاری قدیم این فولادها نیز ارائه شده است. معمولاً نام گذاری قدیم کشور آلمان در محاورات فنی ایران رایج می باشد.

۱-۲-۲- ترکیب شیمیایی

در جدول ۱-۲-۱ ترکیب شیمیایی و میزان عناصر شیمیایی فولادهای مورد مصرف در پلسانزی و در جدول ۳-۱ مقادیر حدی این عناصر ارائه شده است.

۱-۳-۲- کربن معادل

کربن معادل (CEV) فولادها از رابطه زیر تعیین می شود:

$$CEV = C + \frac{Mn}{6} + \frac{Cr + Mo + V}{5} + \frac{Ni + Cu}{15} \quad (1-1)$$

در رابطه فوق:

C = درصد کربن، Mn = درصد منگنز، Cr = درصد کرم، Mo = درصد مولیبدین، V = درصد وانادیوم، Ni = درصد نیکل، Cu = درصد مس

در جدول ۱-۴ مقادیر حدی کربن معادل ارائه شده است.

جدول ۱-۱-۱ - لیست مصالح فولادی مورد مصرف در پلزاری

ECISS	EN	EN	آلمان	فرانسه	انگلستان	اسپانيا	ایتالیا	بلژیک	سوئد	بریتانیا	اتریش	نروژ
S185	1.0035	Fe 310-0	St 33	A33	A310-0	Fe 320	A 320	13 00-00	Fe 310-0	St 320		
S235JR	1.0037	Fe 360 B	St 37-2	E 42-2		Fe 360 B	AE 235-B	13 11-00	Fe 360-B		NS 12 120	NS 12 122
S235JRG1	1.0036	Fe 360 BFU	USi 37-2			AE 335-B-FU		13 12-00		USi 360B	NS 12 123	Rst 360B
S235JRG2	1.0038	Fe 360 BFN	Rst 37-2		40 B	AE 335-B-FN				St 360 C	St 360 CE	St 360 CF
S235J0	1.0114	Fe 360 C	St 37-3U	E 24-3	40 C	AE 235 C	Fe 360 C	AE 235-C	Fe 360-C	St 360 D	NS 12 124	
S235J2G3	1.0116	Fe 360 D1	St 37-3 N	E 24-4	40 D	AE 235 D	Fe 360 D	AE 235-D	Fe 360 D	St 360 D		
S235J2G4	1.0117	Fe 360 D2										
S275JR	1.0044	Fe 430 B	St 44-2	E 28-2	43 B	AE 275 B	Fe 430 B	AE 255-B	14 12-00	Fe 430 B	St 430 B	NS 12 142
S275J0	1.0143	Fe 430 C	St 44-3 U	E 28-3	43 C	AE 275 C	Fe 430 C	AE 255-C		Fe 430-C	St 430 C	NS 12 143
S275J2G3	1.0144	Fe 430 D1	St 44-3 N	E 28-4	43 D	AE 275 D	Fe 430 D	AE 255-D	14 14-00	Fe 430-D	St 430 CE	
S275J2G4	1.0145	Fe 430 D2							14 14-01		St 430 D	NS 12 143
S355JR	1.0045	Fe 510 B		E 36-2	50 B	AE 355 B	Fe 510 B	AE 355-B		Fe 510-B		
S355J0	1.0553	Fe 510 C	St 52-3 U	E 36-3	50 C	AE 355 C	Fe 510 C	AE 355-C		Fe 510-C	St 510 C	NS 12 153
S355J2G3	1.0570	Fe 510 D1	St 52-3 N		50 D	AE 355 D	Fe 510 D	AE 355-D		Fe 510-D	St 510 D	NS 12 153
S355J2G4	1.0577	Fe 510 D2										
S355K2G3	1.0595	Fe 510 DD1		E 36-4	50 DD							
S355K2G4	1.0596	Fe 510 DD2			50 DD							
E295	1.0050	Fe 490-2	St 50-2	A 50-2		A 490	Fe 480	A 490-2	15 50-00 15 50-01	Fe 490-2	St 690	
E335	1.0060	Fe 590-2	St 60-2	A 60-2		A 590	Fe 580	A 590-2 16 50-01	16 50-00 Fe 590-2			
E360	1.0070	Fe 690-2	St 70-2	A 70-2		A 690	Fe 650	A 690-2 16 55 01	16 55 00 Fe 690-2			

جدول ۱-۲-۱- ترکیب شیمیایی فولاد^(۱)

علامت		روش دی اکسیداسیون	زیر گروه ^(۴)	حداکثر مقدار کربن محصول به٪			درصد حداکثر منیزیم	درصد حداکثر سیلیس	درصد حداکثر فسفر	درصد حداکثر گوگرد	درصد حداکثر نیتروژن ^(۲-۳)
مطابق با EN 10027-1 و ECISS IC 10	مطابق با EN 10027-2			ضخامت به mm	≤ 16	> 16 ≤ 40					
S185 ⁽⁶⁾	1.0035	Opt.	BS	--	--	--	--	--	--	--	--
S235JR ⁽⁶⁾	1.0037	Opt.	BS	0.17	0.20	--	1.40	--	0.045	0.045	0.009
S235JRG1 ⁽⁶⁾	1.0036	FU	BS	0.17	0.20	--	1.40	--	0.045	0.045	0.007
S235JRG2	1.0038	FN	BS	0.17	0.17	0.20	1.40	--	0.045	0.045	0.009
S235J0	1.0114	FN	QS	0.17	0.17	0.17	1.40	--	0.040	0.040	0.009
S235J2G3	1.0116	FF	QS	0.17	0.17	0.17	1.40	--	0.035	0.035	--
S235J2G4	1.0117	FF	QS	0.17	0.17	0.17	1.40	--	0.035	0.035	--
S275JR	1.0044	FN	BS	0.21	0.21	0.22	1.50	--	0.045	0.045	0.009
S275J0	1.0143	FN	QS	0.18	0.18	0.18 ⁽⁷⁾	1.50	--	0.040	0.040	0.009
S275J2G3	1.0144	FF	QS	0.18	0.18	0.18 ⁽⁷⁾	1.50	--	0.035	0.035	--
S275J2G4	1.0145	FF	QS	0.18	0.18	0.18 ⁽⁷⁾	1.50	--	0.035	0.035	--
S355JR	1.0045	FN	BS	0.24	0.24	0.24	1.60	0.55	0.045	0.045	0.009
S355J0	1.0553	FN	QS	0.20	0.20 ⁽⁸⁾	0.22	1.60	0.55	0.040	0.040	0.009
S355J2G3	1.0570	FF	QS	0.20	0.20 ⁽⁸⁾	0.22	1.60	0.55	0.035	0.035	--
S355J2G4	1.0577	FF	QS	0.20	0.20 ⁽⁸⁾	0.22	1.60	0.55	0.035	0.035	--
S355K2G3	1.0595	FF	QS	0.20	0.20 ⁽⁸⁾	0.22	1.60	0.55	0.035	0.035	--
S355K2G4	1.0596	FF	QS	0.20	0.20 ⁽⁸⁾	0.22	1.60	0.55	0.035	0.035	--
E 295	1.0050	FN	BS	--	--	--	--	--	0.045	0.045	0.009
E335	1.0060	FN	BS	--	--	--	--	--	0.045	0.045	0.009
E360	1.0070	FN	BS	--	--	--	--	--	0.045	0.045	0.009

۱- بخش ۲-۲ را بینند.

۲- حداکثر مقدار نیتروژن (N) می‌تواند از مقدار مذبور تجاوز کند مشروط برآنکه به ازای هر 0.001 درصد افزایش نیتروژن، میزان حداکثر فسفر (p) 0.005 درصد کاهش یابد. میزان نیتروژن (N) به هر حال باید از 0.012 درصد بیشتر باشد.

۳- چنانچه میزان کل آلومینیوم در ترکیب شیمیایی از 0.02 درصد تجاز نماید و یا سایر عناصر محصورکننده نیتروژن به مقدار کافی موجود باشد، حداکثر مقدار نیتروژن اعمال نمی‌شود.

۴- فولاد مادر = BS و فولاد باکیفیت = QS

۵- برای مقاطع با ضخامت اسمی بیشتر از 100(mm)، میزان کربن (C) بطور توافقی تعیین می‌شود. (گزینه ۲۵)

۶- فقط در ضخامت اسمی کوچکتر و یا مساوی 25(mm) موجود است.

۷- برای ضخامت اسمی بزرگتر از 150(mm) مقدار حداکثر C، 0.2% است.

۸- برای ضخامت اسمی بزرگتر از 30(mm) و برای درجه‌های مناسب برای غلتک سرد، $0.22\%C = 0.22\%$ می‌باشد.

جدول ۳-۱- مقادیر حدی میزان ترکیبات شیمیایی فولاد

علامت		روش دی اکسیداسیون	زیر گروه ⁽⁴⁾	حداکثر مقدار کربن به٪			درصد حداکثر منگنز	درصد حداکثر سیلیس	درصد حداکثر فسفر	درصد حداکثر گوگرد	درصد حداکثر نیتروژن ⁽²⁻³⁾
مطابق با EN 10027-1 و ECISS IC 10	مطابق با EN 10027-2			ضخامت اسمی محصول به mm	≤ 16	> 16 ≤ 40					
S185 ⁶⁾	1.0035	Opt.	BS	--	--	--	--	--	--	--	--
S235JR ⁶⁾	1.0037	Opt.	BS	0.21	0.25	--	1.50	--	0.055	0.055	0.011
S235JRG1 ⁶⁾	1.0036	FU	BS	0.21	0.25	--	1.50	--	0.055	0.055	0.009
S235JRG2	1.0038	FN	BS	0.19	0.19	0.23	1.50	--	0.055	0.055	0.011
S235J0	1.0114	FN	QS	0.19	0.19	0.19	1.50	--	0.050	0.050	0.011
S235J2G3	1.0116	FF	QS	0.19	0.19	0.19	1.50	--	0.045	0.045	--
S235J2G4	1.0117	FF	QS	0.19	0.19	0.19	1.50	--	0.045	0.045	--
S275JR	1.0044	FN	BS	0.24	0.24	0.25	1.60	--	0.055	0.055	0.011
S275J0	1.0143	FN	QS	0.21	0.21	0.21 ⁷⁾	1.60	--	0.050	0.050	0.011
S275J2G3	1.0144	FF	QS	0.21	0.21	0.21 ⁷⁾	1.60	--	0.045	0.045	--
S275J2G4	1.0145	FF	QS	0.21	0.21	0.21 ⁷⁾	1.60	--	0.045	0.045	--
S355JR	1.0045	FN	BS	0.27	0.27	0.27	1.70	0.60	0.055	0.055	0.011
S355J0	1.0553	FN	QS	0.23	0.23 ⁸⁾	0.24	1.70	0.60	0.050	0.050	0.011
S355J2G3	1.0570	FF	QS	0.23	0.23 ⁸⁾	0.24	1.70	0.60	0.045	0.045	--
S355J2G4	1.0577	FF	QS	0.23	0.23 ⁸⁾	0.24	1.70	0.60	0.045	0.045	--
S355K2G3	1.0595	FF	QS	0.23	0.23 ⁸⁾	0.24	1.70	0.60	0.045	0.045	--
S355K2G4	1.0596	FF	QS	0.23	0.23 ⁸⁾	0.24	1.70	0.60	0.045	0.045	--
E 295	1.0050	FN	BS	--	--	--	--	--	0.055	0.055	0.011
E335	1.0060	FN	BS	--	--	--	--	--	0.055	0.055	0.011
E360	1.0070	FN	BS	--	--	--	--	--	0.055	0.055	0.011

۱- بخش ۲-۱ را ببینید.

۲- حداکثر مقدار نیتروژن (N) می‌تواند از مقدار مذبور تجاوز کند مشروط برآنکه به ازای هر 0.001 درصد افزایش نیتروژن، میزان حداکثر فسفر (p) 0.005 درصد کاهش یابد. میزان نیتروژن (N) به هر حال نباید از 0.012 درصد بیشتر باشد.

۳- چنانچه میزان کل آلومینیوم در ترکیب شیمیایی از 0.02 درصد تجاز نماید و یا سایر عناصر محصورکننده نیتروژن به مقدار کافی موجود باشد، حداکثر مقدار نیتروژن اعمال نمی‌شود.

۴- فولاد مادر = BS و فولاد باکیفیت = QS

۵- برای مقاطع با ضخامت اسمی بیشتر از (mm) 100، میزان کربن (C) بطور توافقی تعیین می‌شود. (گزینه ۲۵)

۶- فقط در ضخامت اسمی کوچکتر و یا مساوی (mm) 25 موجود است.

۷- برای ضخامت اسمی بزرگتر از (mm) 150 مقدار حداکثر C ۰.۲٪ است.

۸- برای ضخامت اسمی بزرگتر از (mm) 30 و برای درجه‌های مناسب برای غلتک سرد، $\%C = 0.22$ می‌باشد.

جدول ۱-۴- مقادیر حدی کربن معادل (CEV)

علامت		روش دی اکسید کربن	زیر گروه ^(۱)	حداکثر مقدار حدی کربن معادل محصول ضخامت اسمی به mm		
مطابق با EN10027-1 و ECISS IC 10	مطابق با EN 10027-2			≤ 40	> 40 ≤ 150	> 150 ≤ 250
S235JR ²⁾	1.0037	Opt.	BS	0.35	--	--
S235JRG1 ²⁾	1.0036	FU	BS	0.35	--	--
S235GRG2	1.0038	FN	BS	0.35	0.38	0.40
S235J0	1.0114	FN	QS	0.35	0.38	0.40
S124J2G3	1.0116	FF	QS	0.35	0.38	0.40
S235J2G4	1.0117	FF	QS	0.35	0.38	0.40
S275JR	1.0044	FN	BS	0.40	0.42	0.44
S275J0	1.0143	FN	QS	0.40	0.42	0.44
S275J2G3	1.0144	FF	QS	0.40	0.42	0.44
S275J2G4	1.0145	FF	QS	0.40	0.42	0.44
S355JR	1.0045	FN	BS	0.45	0.47	0.49
S355J0	1.0553	FN	QS	0.45	0.47	0.49
S355J2G3	1.0570	FF	QS	0.45	0.47	0.49
S244J2G4	1.0577	FF	QS	0.45	0.47	0.49
S355K2G3	1.0595	FF	QS	0.45	0.47	0.49
S355K2G4	1.0596	FF	QS	0.45	0.47	0.49

۱- فولاد مادر = BS و فولاد با کیفیت = QS

۲- فقط برای ضخامت‌های اسمی بیشتر از 25 میلیمتر کاربرد دارد.

۱-۲-۴- مشخصات مکانیکی

در جدول ۱-۵ مشخصات مکانیکی فولادهای پلسانزی (شامل تولیدات بلند و تخت مثل تسمه، ورق، نیمرخ) ارائه شده است.

۱-۲-۵- انرژی آزمایش ضربه

در جدول ۱-۶ انرژی حداقل در آزمایش ضربه برای فولادهای پلسانزی ارائه شده است.

جدول ۱-۵-۱ - مشخصات مکانیکی فولادهای پلاسمازی - مشخصات تنشی

عاملت		حداقل تنش تسلیم (Fy) به N/mm^2										مقاومت کششی (N/mm^2) به اسمی به							
نام	ردیف	مشخصات اسمی به					(mm)					مشخصات اسمی به							
نام	ردیف	نام	ردیف	نام	ردیف	نام	ردیف	نام	ردیف	نام	ردیف	نام	ردیف	نام	ردیف	نام			
EN 10027-1 و	EN 10027-2	دی اکسپلوزن	زیر گروه	دی روشن	زیر گروه	دی روشن	≤ 16	> 16	> 40	> 63	> 80	> 100	> 150	> 200	< 3	≥ 3	> 100	> 150	> 250
ECISS IC 10	S185 ^{۳)}	Opt.	BS	185	175	--	--	--	--	--	--	--	--	310-510	290-510	--	--	--	--
	S235JR ^{۳)}	Opt.	BS	235	225	--	--	--	--	--	--	--	--	360-510	340-470	--	--	--	--
	S235JRG1 ^{۳)}	FU	BS	235	225	--	--	--	--	--	--	--	--	360-510	340-370	--	--	--	--
	S235JRG2	FN	BS	235	225	215	215	215	215	195	185	175	175	360-510	340-370	340-470	320-470	320-470	320-470
	S235J0	FN	QS	235	225	215	215	215	215	195	185	175	175	360-510	340-470	340-470	320-470	320-470	320-470
	S235JG3	FF	QS	235	225	215	215	215	215	195	185	175	175	360-510	340-470	340-470	320-470	320-470	320-470
	S235J2G4	FF	QS	235	225	215	215	215	215	195	185	175	175	360-510	340-470	340-470	320-470	320-470	320-470
	S275JR	FN	BS	275	265	255	245	235	225	215	205	430-580	410-560	400-540	380-540				
	S275J0	FN	QS	275	265	255	245	235	225	215	205	430-580	410-560	400-540	380-540				
	S275J2G3	FF	QS	275	265	255	245	235	225	215	205	430-580	410-560	400-540	380-540				
	S275J2G4	FF	QS	275	265	255	245	235	225	215	205	430-580	410-560	400-540	380-540				
	S355JR	FN	BS	355	345	335	325	315	295	285	275	510-680	490-630	470-630	450-630				
	S355J0	FN	QS	355	345	335	325	315	295	285	275	510-680	490-630	470-630	450-630				
	S355J2G3	FF	QS	355	345	335	325	315	295	285	275	510-680	490-630	470-630	450-630				
	S355K2G4	FF	QS	355	345	335	325	315	295	285	275	510-680	490-630	470-630	450-630				
	E295 ^{۴)}	FN	BS	295	295	285	275	265	255	245	235	225	490-660	450-610	440-610	440-610			
	E335 ^{۴)}	FN	BS	335	335	325	315	305	295	275	265	255	590-770	550-710	540-710	540-710			
	E360 ^{۴)}	FN	BS	360	355	345	335	325	305	295	285	690-900	670-830	650-830	640-830				

۱- مقادیر جداول فوق مریط به آزمایش تعطیلات طولی می‌باشد.

۲- فولاد مادر BS = و فولاد پاکیفت QS =

۳- فقط برای ضخامت‌های کمتر از ۶۵ میلیمتر قابل استفاده است.

۴- این فولادها معمولاً برای ناوданی، نیشی و مقاطع دیگر استفاده نمی‌شود.

علامت		کرنسی نهایی حداقل									
		ضخامت اسمی به (mm) (mm)									
L ₀ = 80mm	ضخامت اسمی به (mm)	L ₀ = 80mm									
		≤ 1	> 1	> 1.5	> 2	> 2.5	≥ 3	> 40	> 63	> 100	> 150
EN 10027-1 ECSS IC 10 S185 ^{۳)}	1.0035	Opt.	BS	t	10	11	12	13	14	18	--
S235JR ^{۲)}	1.0037	Opt.	BS	1	17	18	19	20	21	26	25
S235IRG1 ^{۴)}	1.0036	FU	BS								
S235IRG2	1.0038	FN	BS								
S235J0	1.0114	FN	QS								
S235J2G3	1.0116	FF	QS	t	15	16	17	18	19	24	23
S235J2G4	1.0117	FF	QS	t	15	16	17	18	19	22	22
S275JR	1.0044	FN	BS	1	14	15	16	17	18	22	21
S275J0	1.0143	FN	QS								
S275J2G3	1.0144	FF	QS								
S275J2G4	1.0145	FF	QS	t	12	13	14	15	16	20	19
S355JR	1.0045	FN	BS	1	14	15	16	17	18	22	21
S355J0	1.0533	FN	QS								
S355J2G3	1.0570	FF	QS								
S355J2G4	1.0577	FF	QS								
S355K2G3	1.0595	FF	QS								
S355K2G4	1.0596	FF	QS	t	12	13	14	15	16	20	19
E295 ^{۴)}	1.0050	FN	BS	1	12	13	14	15	16	20	19
E335 ^{۴)}	1.0060	FN	BS	t	6	7	9	10	11	12	16
E360 ^{۴)}	1.0070	FN	BS	t	1	4	5	6	7	8	9
- ۱- مقادیر جدول فوق مربوط به آزمونهای قطعات طولی میباشد.											
- ۲- فولاد مادر BS = فولاد باکیفیت = QS											
- ۳- فقط برای ضخامت‌های کمتر از ۲۵ میلیمتر قبل استفاده است.											
- ۴- این فولادها معمولاً برای تاوانداری، بستگی و مقاطع دیگر استفاده نمی‌شود.											

جدول ۶-۱- انرژی حداقل در آزمایش ضربه برای تولیدات تخت و بلند

علامت		روش دیاکسیداسیون	زیرگروه ⁽²⁾	دمای محیط (°C)	انرژی حداقل (J) ضخامت اسمی به mm	
مطابق با EN 10027-1 و ECISS IC 10	مطابق با EN 10027-2				> 10 ³⁾	> 150 ³⁾
S185 ⁴⁾	1.0035	Opt.	BS	--	--	--
S235JR ⁴⁽⁵⁾	1.0037	Opt.	BS	20	27	--
S235JRG1 ⁴⁽⁵⁾	1.0036	FU	BS	20	27	--
S235JRG2 ⁵⁾	1.0038	FN	BS	20	27	23
S235J0	1.0114	FN	QS	0	27	23
S235J2G3	1.0116	FF	QS	-20	27	23
S235J2G4	1.0117	FF	QS	-20	27	23
S275JR ⁵⁾	1.0044	FN	BS	20	27	23
S275J0	1.0143	FN	QS	0	27	23
S275J2G3	1.0144	FF	QS	-20	27	23
S275J2G4	1.0145	FF	QS	-20	27	23
S355JR ⁵⁾	1.0045	FN	BS	20	27	23
S355J0	1.0553	FN	QS	0	27	23
S355J2G3	1.0570	FF	QS	-20	27	23
S355J2G4	1.0577	FF	QS	-20	27	23
S355K2G3	1.0595	FF	QS	-20	40	33
S355K2G4	1.0596	FF	QS	-20	40	33
E295	1.0050	FN	BS	--	--	--
E335	1.0060	FN	BS	--	--	--
E360	1.0070	FN	BS	--	--	--

۱- فولاد مادر = BS و فولاد باکیفیت = QS

۲- برای مقاطع با ضخامت اسمی بیشتر از 100 میلیمتر مقدار انرژی باید به توافق برسد.

۳- فقط برای ضخامت‌های کوچک‌تر و مساوی 25 میلیمتر قابل استفاده می‌باشد.

۴- خواص ضربه‌ای محصولات JR، فقط در هنگام زمان احتیاج به آن و یا سفارش آن مورد تایید قرار می‌گیرند.

۶-۲-۱- تنش تسلیم اسمی^۱

تنش تسلیم اسمی F_y مساوی حداقل تنش تسلیم ارائه شده در جدول ۵-۱ براساس ضخامت مربوطه در نظر گرفته می شود.

در صورتیکه از فولادهای غیراز فولادهای ارائه شده در جدول فوق استفاده شود، تنش تسلیم اسمی F_y از رابطه زیر تعیین می شود.

$$F_y = F_{ym} - 0.7 S_1. \quad (2-1)$$

که در رابطه فوق:

$$S_1. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{10} (F_{ym} - F_{yi})^2}{9}} \quad (3-1)$$

F_{ym} = متوسط تنش تسلیم حاصل از حداقل ۱۰ آزمایش

$S_1.$ = انحراف استاندارد حاصل از ۱۰ آزمایش

F_{yi} = تنش تسلیم حاصل از آزمایش ها

۷-۲-۱- مقاومت کششی نهایی

مقاومت کششی نهایی مصالح فولادی نباید کمتر از $1/2 F_y$ گردد که در آن F_y تنش تسلیم اسمی مصالح فولادی می باشد.

۸-۲-۱- شکل پذیری^۲

فولاد مورد استفاده در پل‌سازی باید دارای شکل پذیری متناظر با ۱۵ درصد افزایش طول نسبت به حالت اولیه نمونه استانداردی که فاصله مقیاس آن $5/65 \sqrt{S_o}$ است، باشد. که در رابطه فوق S_o سطح مقطع قطعه مورد آزمایش می باشد.

در صورتیکه ظرفیت لنگر پلاستیک مقطع فشرده استفاده می شود و یا توزیع مجدد تنش کششی بال محاسبه می شود، شکل پذیری فولاد نباید کمتر از ۱۹ درصد افزایش طول نسبت به حالت اولیه نمونه استانداردی که فاصله مقیاس آن $5/65 \sqrt{S_o}$ است، باشد. که در رابطه فوق نیز S_o سطح مقطع عرضی قطعه مورد آزمایش می باشد.

^۱ - Nominal yield stress

^۲ - Ductility

۱-۹-۲- طاقت نمونه شیاردار^۱**۱-۹-۲-۱- مقدمه**

برای اجتناب از شکست ترد، کیفیت قطعات فولادی در آزمایش ضربه باید با توجه به مقادیر زیر انتخاب گردد:

- الف) حداقل دمای طراحی
- ب) نوع فولاد مصرفی و جزئیات ساخت
- ج) تراز سطح تنش مورد انتظار در حالت بهره برداری
- د) مقاومت فولاد
- ه) ضخامت قطعه تحت تنش

۲-۹-۲-۱- حداقل دمای طراحی^۲

حداقل دمای طراحی U مورد استفاده بر حسب درجه سلسیوس، بصورت زیر بدست می آید:

- در مواردیکه کارکرد اصلی آن، مقابله با تغییر شکل‌های ناشی از حرارت باشد:

$$U = U_e - 5^\circ C$$

- در سایر موارد:

$$U = U_e$$

که در آن:

U_e : حداقل دمای موثر طراحی پل بر حسب درجه سلسیوس ($^\circ C$) می باشد.

۳-۹-۲-۱- طبقه بندی تردی^۳**۱-۳-۹-۲-۱- کلیات**

برای طبقه بندی تردی قطعات فولادی از ضریب K استفاده می گردد.

$$K = K_d \times K_g \times K_\sigma \times K_s$$

که در آن:

K = ضریبی که حداقل ضخامت مجاز را بدست می دهد.

^۱ - Notch toughness

^۲ - Design minimum temperature

^۳ - Fracture classification

K_d = ضریب جزئیات

K_g = ضریب تمرکز تنش

K_σ = ضریب سطح تنش

K_s = ضریب نرخ بارگذاری

۲-۳-۹-۲-۱ - ضریب جزئیات (K_d)

مقدار K_d باید براساس مقدار پتانسیل شکست اولیه منطقه ای مطابق جدول ۱-۷ محاسبه گردد.

۳-۹-۲-۱ - ضریب تمرکز تنش هندسی (K_g)

باید هرگونه تغییرات ناگهانی در مقطع عضو مانند ایجاد سوراخ، و یا اتصال نیمه صلب در محل اتصال بین اعضای نورد شده مورد توجه قرار گیرد.

در این نواحی، ضریب تمرکز تنش الاستیک (K)، باید در اولین نقطه ای که جزئیات شروع می گردد اندازه گیری شود. ضریب K_g از رابطه زیر بدست می آید:

$$K_g = K^{-0.5}$$

K = ضریب تمرکز تنش مساوی نسبت حداقل‌تر تنش کششی اصلی در ناحیه اولیه به تنش اسمی اصلی در آن مقطع می باشد.

۴-۳-۹-۲-۱ - ضریب سطح تنش^۱

ضریب K_σ ، بسته به مقدار حداقل‌تر تنش اصلی (σ_{\max})، در محدوده حداقل‌تر مجاز، باید براساس جدول ۱-۸ انتخاب شود.

۵-۳-۹-۲-۱ - ضریب نرخ بارگذاری^۲

برای نواحی که در آنها خطر نیروی برخورد و ضربه وجود دارد، مانند عرشه ای که در مجاورت نرده های ثابت قرار دارد، یا ستون های فولادی که نزدیک به ترافیک بزرگراه یا راه آهن قرار دارند، مقدار $K_s = 0.5$ توصیه می شود. برای بقیه انواع بارگذاری مقدار $K_s = 1$ استفاده می گردد.

^۱ - Stress level coefficient

^۲ - Rate of loading coefficient

۶-۳-۹-۲-۱ - حداکثر ضخامت مجاز^۱

ضخامت t قطعه فولادی به موارد زیر محدود می شود:

اگر $U > T_{27j} - 20$ باشد:

$$t \leq 50K \left(\frac{355}{F_y} \right)^{1.4} 1.2 \left(\frac{U - T_{27j}}{10} \right)$$

اگر $U < T_{27j} - 20$ باشد:

در این شرایط استفاده از فولاد مورد نظر، مجاز نمی باشد.

در روابط فوق:

t = حداکثر ضخامت مجاز قطعه فولادی تحت تنشی بر حسب میلیمتر

K = ضریبی است که در بند ۱-۳-۹-۲-۱ محاسبه شد.

(N/mm^2) = تنشی تسلیم اسمی قطعه فولادی مطابق بند ۶-۲-۱

U = حداقل دمای طراحی بر حسب درجه سلسیوس

T_{27j} = دمای آزمایش بر حسب درجه سلسیوس متناظر با انرژی شارپی ۲۷ ژول.

برای فولادهایی که T_{30j} و T_{40j} آنها در دست است، T_{27j} را می توان از روابط زیر محاسبه نمود:

$$T_{27j} = T_{30j}$$

$$T_{27j} = T_{40j} - 10$$

^۱ - maximum permitted thickness

جدول ۱-۷- ضریب جزئیات K_d

روش ساخت	شکل محصول	شرح جزئیات		k_d
		پتانسیل شکست اولیه منطقه		
اعضای غیرجوشی	کلیه مقاطع	سطوح نورد شده		۲
		گوشهای بریده شده توسط شعله اتصالات پیچی و جوشی که سوراخها توسط مته کاری ایجاد می‌شوند.		۱/۵
		اتصالات جوش و پیچی		۱
اعضاء جوش شده	کلیه مقاطع	جوش عرضی طولی در اعضاء مرکب جوش عرضی برگشتی در انتهای جوش‌های کوتاه		۱
		جوش عرضی برگشتی در انتهای جوش‌های طولی با ($\ell > 150mm$)	مقاطع کم عرض $w \leq 50mm$	۰/۷
			مقاطع عریض $w > 50mm$	۰/۵
			در گوشهای برش نشده	
		جوش عرضی لب به لب در ورق‌ها		۱
	ورقها	جوش عرضی لب به لب در اعضاء مرکب از ورق‌ها		۰/۷
		جوش لب به لب عرضی		۰/۵
		جوش گوش در اتصالات صلیبی و T شکل		۱

جدول ۱-۸-۱- ضریب سطح تنش K_σ

محدوده تنش	K_σ	
	$k_d > 0.7$	$k_d \leq 0.7$
$\sigma_{\max} > 0.5\sigma_y$ در کشش	1	۱
$0.25\sigma_y < \sigma_{\max} \leq 0.5\sigma_y$ در کشش	1	۱/۲۵
$\sigma_{\max} \leq 0.25\sigma_y$ در کشش	1.5	۱/۵
تمامی تنش‌های فشاری	2	۲

اجزای پل ممکن است در زمان نصب تحت تنشی بیشتر از مقدار کشش در حالت بهره‌برداری قرار گیرند.

۱-۲-۹-۴- مشخصات مکانیکی فولاد مصرفی^۱

مشخصات مکانیکی فولاد مصرفی بصورت زیر در نظر گرفته می شود:

- ضریب الاستیسیته، $2/1 \times 10^6 \text{ kg/cm}^2$

- ضریب الاستیسیته برشی، $0/8 \times 10^6 \text{ kg/cm}^2$

- ضریب پواسون، $\nu = 0/3$

- ضریب انبساط حرارتی، $\alpha = 12 \times 10^{-6} \text{ } ^\circ\text{C}$

۱-۲-۹-۵- مشخصات مکانیکی مصالح پیچ، پرچ و گل میخ

در جداول ۱-۹، ۱-۱۰ و ۱-۱۱ به ترتیب مشخصات مکانیکی مصالح پیچ، پرچ و گل میخ ارائه شده است.

^۱ - Properties of steel

جدول ۹-۱ - مشخصات مصالح پیچ

	۱	۲	۳
	ردہ پیچ	تنش تسلیم F_y (kg/cm ²)	تنش تسلیم F_u (kg/cm ²)
۱	۴/۶	۲۴۰۰	۴۰۰۰
۲	۵/۶	۳۰۰۰	۵۰۰۰
۳	۸/۸	۶۴۰۰	۸۰۰۰
۴	۱۰/۹	۹۰۰۰	۱۰۰۰۰

جدول ۱۰-۱ - مشخصات مصالح پرج

	۱	۲	۳
	ردہ پرج	تنش تسلیم F_y (kg/cm ²)	مقاومت نهایی کششی F_u (kg/cm ²)
۱	USt 36	۲۰۵۰	۳۳۰۰
۲	RSt 38	۲۲۵۰	۳۷۰۰

جدول ۱۱-۱ - مشخصات مصالح گل میخ

	۱	۲	۳
	ردہ	تنش تسلیم F_y (kg/cm ²)	مقاومت نهایی کششی F_u (kg/cm ²)
۱	DIN 32 500 Part 1, 4.8 ردہ	۳۲۰۰	۴۰۰۰
۲	DIN 32 500 Part 3, ST37-3 با ترکیب شیمیایی (DIN 17 100)	۳۵۰۰	۴۵۰۰
۳	DIN 17 100) $d \leq 40$ (St 37-2 یا St 37-3) $40 < d \leq 80$	۲۴۰۰	۳۶۰۰
		۲۱۵۰	
۴	DIN 17 100) $d \leq 40$ (St 52-3) $40 < d \leq 80$	۳۶۰۰	۵۱۰۰
		۳۲۵۰	

۱-۳-۱- بارهای محاسباتی**۱-۳-۱-۱- بارهای مرده**

برای محاسبه وزن قطعات، وزن مخصوص مصالح باید طبق استاندارد شماره ۵۱۹ موسسه استاندارد تعیین شود.

۱-۳-۱-۲- بارهای زنده

بارهای زنده باید طبق مقررات نشریه ۱۳۹ دفتر تحقیقات سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی محاسبه شود.

۱-۳-۱-۳- بارهای زلزله

بارهای زلزله باید منطبق بر مقررات آئین‌نامه طرح پل‌های شوشه و راه‌آهن در برابر زلزله (استاندارد ۲۳۵ موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران) منظور شود.

۱-۳-۱-۴- سایر بارها

سایر بارها باید طبق مقررات نشریه ۱۳۹ دفتر تحقیقات سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی محاسبه شود.

۱-۴- تنشهای مجاز

تمام عناصر سازه اعم از اتصالات و وسایل اتصال، باید طوری طراحی و محاسبه شوند که تحت اثر بارهای مفروض بهره‌برداری، تنش در آنها از مقادیر مندرج در فصول بعدی تجاوز نکند.

۱-۵- ترکیبات بارگذاری

با توجه به همزمانی بارهای ارائه شده در نشریه ۱۳۹، ترکیبات بارگذاری در طراحی به روش تنش مجاز مطابق جدول ۱۲-۱ در نظر گرفته می‌شود.

جدول ۱۲-۱ - ترکیبات بارگذاری در طراحی به روشن تنش مجاز

گروه	ترکیب بار	تنش مجاز بر حسب درصد از تنش مجاز پایه
۱	D + B + R + S + ST + PF + SF + E	۱۰۰
۲	۱ + L + I + LF + CF + گروه ۱	۱۰۰
۳-الف	۱ + W + گروه ۱	۱۳۳
۳-ب	۲ + W + WL + گروه ۲	۱۳۳
۴-الف	۱ + T + گروه ۱	۱۳۳
۴-ب	۲ + T + گروه ۲	۱۳۳
۵	۱ + EQ + گروه ۱	مطابق آیین نامه طرح لرزه ای پلها
۶	۱ + گروه ۱ + بارهای ویژه	طبق نیاز

اختصارات به کاررفته در جدول فوق به قرار زیر می‌باشند:

D = بار مرده

L = بار زنده

I = ضربه بار زنده

E = فشار زمین

B = نیروی غوطه‌وری

W = بار باد روی سازه

WL = بار باد روی بار زنده

PF = نیروی حاصل از پیش‌تینیدگی

ST = نیروهای ناشی از نشست تکیه‌گاهی

LF = نیروی ترمز بار زنده

CF = نیروی گریز از مرکز بار زنده

R = اثر حاصل از کوتاه شدن قوس و تیرهای پیش‌تینیده

S = نیروهای حاصل از افت (انقباض) مصالح

EQ = نیروی حاصل از زلزله

T = نیروی حاصل از تغییرات دما

SF = نیروی حاصل از جریان رودخانه

۱-۶- تحلیل سازه

نیروهای داخلی و تنش اعضاء، اتصالات، و وسایل اتصال در سازه تحت اثر بارهای واردہ باید توسط یکی از روش‌های شناخته شده تحلیل الاستیک سازه تعیین شود.

۱-۷- توجه به شرایط بهره‌برداری

سازه و اجزای تشکیل دهنده آن، همچنین اتصالات و وسایل اتصال، باید برای شرایط بهره‌برداری کنترل گردد.

۱-۸- مدارک طراح و محاسبه

۱-۸-۱- نقشه‌ها

نقشه‌های سازه باید طرح کامل مقاطع، محل قرار گرفتن اعضای سازه نسبت به یکدیگر، تراز عرضه، محورهای مار بر مرکز ستونها، پیش‌آمدگیها و پس‌نشستگیها با اندازه‌های مربوطه را شامل باشند. مدارک طراحی و محاسبه باید حاوی اطلاعاتی در مورد مقادیر بار، نیروهای برشی، لنگرهای خمشی و نیروهای محوری که توسط قطعات و اتصالات آنها تحمل می‌گردد باشد، به طوری که با مراجعته به آنها بتوان نقشه‌های اجرایی کارگاهی را تهیه کرد.

اگر استفاده از پیچهای پر مقاومت، برای اتصالات موردنظر باشد، مدارک طرح و محاسبه و نقشه‌ها باید نوع اتصال را از نظر رفتار (اتصال اصطکاکی، اتصال اتکایی و یا کششی) معین کند. میزان پیش‌خیز در ساخت (در صورت لزوم) برای تیرها، شاهتیرها، خرپاها و نظایر آنها، باید روی مدارک محاسباتی و نقشه‌ها قید گردد.

۱-۸-۲- حروف، علائم، و یادداشت‌های فنی

در مدارک محاسباتی و نقشه‌ها باید از حروف و علائمی که به طور استاندارد از طرف مراجع ملی تعیین می‌شود، استفاده نمود. در صورت ناکافی بودن آنها، استفاده از علائم دیگر به همراه توضیحات کافی به منظور جلوگیری از هرگونه اشتباه و سوء‌تعبیر احتمالی مجاز می‌باشد.

یادداشت‌های فنی برای تفهیم روش کار و یا نتایج موردنظر باید روشن و موجز باشد. در اتصالاتی که برای کم کردن تنشهای پسماند جوشکاری و جلوگیری از تابیدگی قطعات، باید از تکنیک و یا ترتیب خاصی و یا از تعداد عبور جوشکاری معینی پیروی شود، لازم است آن روش دقیقاً در مدارک و نقشه‌ها توضیح داده شود.

فصل دوم

۲- محدودیتهای لاغری

۱-۲- لاغری کلی اعضا

در اعضایی که ملاک طراحی آنها نیروی فشاری است، ضریب لاغری $K_{L/r}$ باید از ۱۲۰ برای اعضا اصلی و ۱۴۰ برای اعضا فرعی تجاوز کند و اگر نیروی کششی ملاک است، ضریب لاغری L/r باید از ۲۰۰ برای اعضا اصلی و ۲۴۰ برای بادیندها تجاوز کند. اعضا کششی با نیروی پیشتنیدگی کافی، مستثنی از این قاعده می‌باشند. لاغری اعضا کششی که تحت تنشهای معکوس قرار می‌گیرند، باید از ۱۴۰ تجاوز کند. L طول مهار نشده عضو از مرکز ثقل دو نقطه مهاربندی عرضی یا مرکز ثقل دو اتصال عضو درنظر گرفته می‌شود. در خصوص طول مهاری خرپاهای میانگذر (بدون مهاربندی عرضی بال فشاری) باید به بخش مربوطه مراجعه نمود.

۲-۲- لاغری تک نیمرخها

در اعضا فشاری مرکب از چند نیمرخ و بستهای افقی یا چپ و راست، لاغری حداقل L_1/r_1 هر تک نیمرخ در حدفاصل بین دو گره، باید از ۴۰ و یا $\frac{2}{3}$ ضریب لاغری حداقل کلی عضو بیشتر گردد. L_1 طول آزاد هر نیمرخ بین دو گره و r_1 شعاع ژیراسیون حداقل می‌باشد.

۳-۲- کمانش موضعی

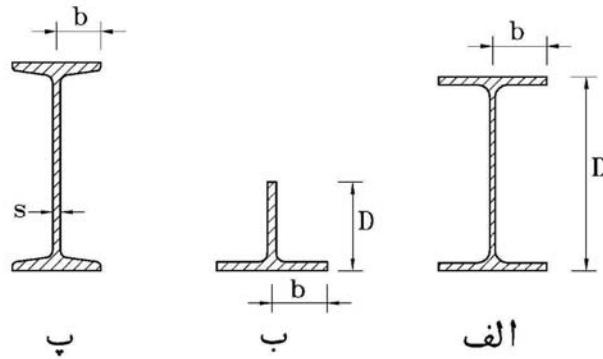
۱-۳-۲- به منظور جلوگیری از کمانش موضعی، نسبت پهنا به ضخامت عناصر مقطع باید از مقادیر مندرج در جدول ۱-۲ تجاوز نماید.

۲-۳-۲- پهنای آزاد اجزا بایک لبه متکی

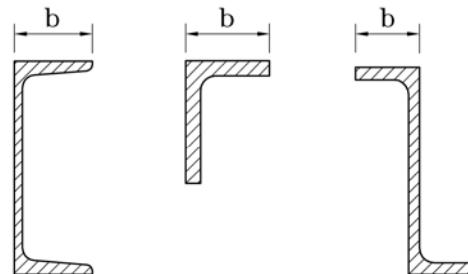
پهنای آزاد اجزایی که فقط در یک لبه در امتدادی موازی با نیروی فشاری نگهداری شده‌اند، به شرح زیر درنظر گرفته می‌شود:

۱- برای بالهای نیمرخ I و نیمرخ سپری، برابر عرض بال

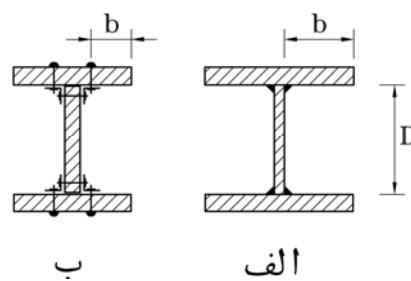
برای بال نیمرخهای نورد شده‌ای که شیب داشته باشد، ضخامت معادل، برابر ضخامت بال در نقطه مابین لبه بال و سطح جان درنظر گرفته می‌شود.

۲- برای بالهای نیمرخ نبشی، ناوданی، دو نبشی (Z)، برابر با تمام عرض موجود.

۳- برای تیرورقها، عرض b عبارت است از عرض بال

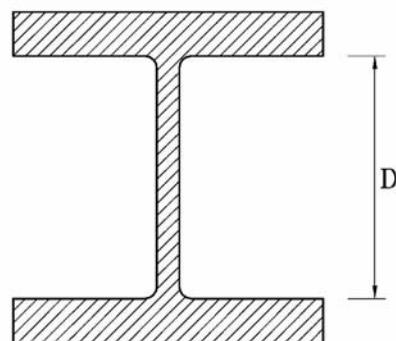

۴- برای تیغه جان نیمرخ سپری، پهنهای D برابر ارتفاع کلی مقطع

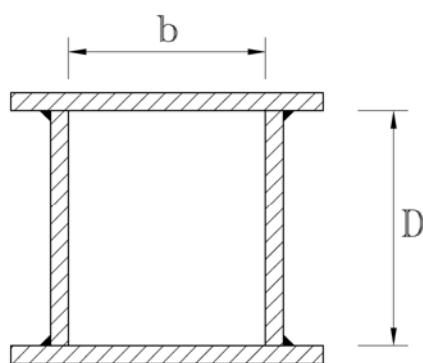
۴-۳-۳-۲- پهنهای آزاد اجزا با دو لبه متکی

پهنهای آزاد b یا D برای اجزایی که در دو لبه در امتدادی موازی با نیروی فشاری نگهداری شده‌اند به شرح زیر در نظر گرفته می‌شود.

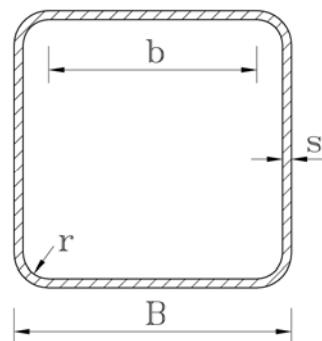
۱- برای جان نیمرخ‌های نوردشده، D مساوی فاصله بین دو بال

- ۲- برای جان نیمرخهای ساخته شده از ورق، D برابر فاصله خالص بین بالهای نیمرخ.
- ۳- برای ورقهای بال در نیمرخهای ساخته شده از ورق، پهنای b عبارت است از فاصله بین دو ردیف وسیله اتصال مجاور یا دو خط جوش مجاور.

- ۴- برای بالهای نیمرخهای قوطی، پهنای b عبارت است از فاصله خالص دوچان منهای شعاع انحنای بین جان و بال در هر طرف. اگر شعاع مشخص نباشد، می‌توان پهنای کل منهای سه برابر ضخامت جان را درنظر گرفت.

$$b = B - 3s$$

- ۵- برای ورقهای تقویتی، b عرض ورق می‌باشد.

جدول ۱-۲ - مقادیر حداکثر نسبت پهنا به ضخامت

حداکثر نسبت پهنای آزاد به ضخامت	پهنا به ضخامت	شرح	
$\frac{860}{\sqrt{f_b}} \leq 24$	$\frac{b}{t}$	بالهای تیرنوردشده I و ناوданی در خمین	۱
$\frac{860}{\sqrt{f_b}} \leq 24$	$\frac{b}{t}$	بال تیرورق در خمین	۲
$\frac{430}{\sqrt{f_a}} \leq 12$	$\frac{b}{t}$	عضو فشاری تک نبیشی یا جفت نبیشی با اتصال و لقمه بین دو نیمرخ	۳
$\frac{430}{\sqrt{f_a}} \leq 12$	$\frac{b}{t}$	ورقهای سخت کننده	۴
دو سخت کننده $\frac{1}{3}$ طولی در نقاط ارتفاع $\frac{2600}{\sqrt{f_a}} \leq 120$	یک سخت کننده طولی در وسط ارتفاع $\frac{2000}{\sqrt{f_a}} \leq 90$	بدون سخت کننده طولی $\frac{1300}{\sqrt{f_a}} \leq 60$	$\frac{D}{t}$ جان تیرورقهای قوس و جان ستونها
$\frac{1300}{\sqrt{f_a}} < 50$		$\frac{b}{t}$ ورقهای تقویتی روی بال تیر با دو خط اتصال در دو لبه موازی	۵
$\frac{1050}{\sqrt{f_a}} \leq 45$		$\frac{b}{t}$ بالهای مقطع قوطی با ضخامت ثابت جدار در خمین یا فشار و تمام عناصر دیگر با دو لبه متکی تحت اثر فشار یکنواخت	۶
باسخت کننده طولی $\frac{12200}{\sqrt{f_b}} \leq 340$	بدون سخت کننده طولی $\frac{6100}{\sqrt{f_b}} \leq 170$	$\frac{D}{t}$ جان تیرهای خمی	۷
$\frac{6100}{\sqrt{f_b}} \left(1 - 0.7 \frac{f_a}{f_b} \right)$		$\frac{D}{t}$ جان تیرستونها تحت اثر مشترک فشار حاصل از خمین و فشار محوری	۸
$\frac{120 \times 10^3}{f_a}$		$\frac{D}{t}$ مقطع لوله (D قطر خارجی لوله)	۹

f_a = تنش فشاری موجود (kg/cm^2) f_b = تنش خمی فشاری موجود (kg/cm^2)

F_y = تنش تسلیم مصالح (kg/cm^2)

توجه: در بحرانی ترین شرایط f_a و f_b را می‌توان مساوی $0.55F_y$ در نظر گرفت.

۴-۲- حداقل ضخامت اجزای مقطع

حداقل ضخامت اجزای مقطع ۸ میلیمتر می‌باشد. ضخامت جان تیرهای نوردشده باید کمتر از ۶ میلیمتر باشد.

حداقل ضخامت پشتبندهای عرشه‌های ارتوتروپیک ۵ میلیمتر می‌باشد.

در صورتیکه شرایط خوردگی فولاد در میان باشد، باید اضافه ضخامت قربانی برای اجزای مقطع در نظر گرفته شود و یا سیستم محافظت موثر و یا رنگ‌های پوششی مناسب منظور گردد.

فصل سوم

۳- اعضای کششی

۱-۳- سطح مقطع کلی

سطح مقطع کلی عضو (A_g) برابر با مجموع مساحت اجزای آن و سطح مقطع هر جزء، برابر با حاصل ضرب پهنهای کلی در ضخامت آن می‌باشد. برای نیمرخهای نسبی پهنهای کلی عبارت است از مجموع پهنهای دو بال منهای ضخامت بال.

۲-۳- سطح مقطع خالص

سطح مقطع خالص عضو (A_n) برابر با مجموع حاصل ضرب بهای پهنهای خالص اجرا در ضخامت نظیر آنها می‌باشد. پهنهای خالص عبارت است از پهنهای کل منهای قطر سوراخهای عضو که به شرح زیر در نظر گرفته می‌شود:

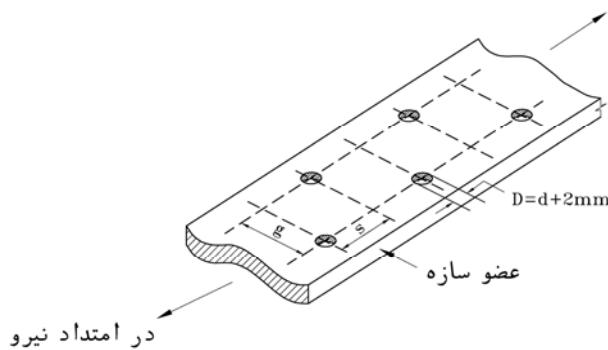
- ۱- قطر محاسباتی سوراخ پیچ و پرچ به مقدار ۲ میلیمتر بزرگتر از قطر سوراخ به حساب می‌آید.
- ۲- اگر سوراخهای متعدد به شکل زنجیره (به صورت زیگزاگ) در مسیر مقاطع بحرانی احتمالی قرار داشته باشند، برای محاسبه پهنهای خالص باید از پهنهای کلی مورد بررسی، مجموع قطرهای مسیر زنجیره را کم و به آن به ازای هر مسیر قطری، یک مرتبه جمله $S^2/4g$ را اضافه کرد که در آن:

$S = \text{گام طولی پیچها} (\text{فاصله مرکز به مرکز سوراخها در امتداد طولی})$

$g = \text{گام عرضی} (\text{فاصله مرکز به مرکز ردیفهای طولی})$

در نیمرخ نسبی، گام عرضی برای سوراخهای واقع در روی دو بال متعامد، عبارت خواهد بود از جمع فواصل سوراخها تا پشت نسبی منهای ضخامت آن.

قطع بحرانی مقطعي است که سوراخهای مسیر زنجیره مربوطه، حداقل پهنهای خالص را به دست می‌دهد.

شکل ۱-۳

۳-۳- سطح مقطع موثر

- ۱- در صورتیکه بار بصورت مستقیم، توسط وسایل اتصال، به هر یک از عناصر تشکیل دهنده مقطع منتقل شود، سطح مقطع موثر (A_e) برابر سطح مقطع خالص (A_n) در نظرگرفته می‌شود.
- ۲- اگر بار توسط پیچ یا پرج به قسمتی از عناصر تشکیل دهنده مقطع (و نه تمام آن) منتقل شود، سطح مقطع موثر از رابطه زیر بدست می‌آید.

$$A_e = U A_n \quad (1-3)$$

که در آن:

$$= \text{سطح مقطع خالص} \quad A_n$$

$$U = \text{ضریب کاهش}$$

- ۳- اگر بار توسط اتصال جوشی به قسمتی از عناصر تشکیل دهنده مقطع (و نه تمام آن) منتقل شود، سطح مقطع موثر از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$A_e = U A_g \quad (2-3)$$

که در آن:

$$= \text{سطح مقطع کلی} \quad A_g$$

مقادیر U بصورت زیر تعریف می‌شود:

- الف: برای نیمرخهای I و IPB و نیمرخهای سپری بریده شده از آنها که اتصال آنها از طریق بالها صورت گرفته و سایر نیمرخها، شامل نیمرخهای ساخته شده از ورق، که دارای اجزای غیرمتصل باشند و نبشی‌ها با یک بال متصل که حداقل سه وسیله اتصال در هر ردیف در امتداد تاثیر نیرو موجود باشد:

$$U = 0.85$$

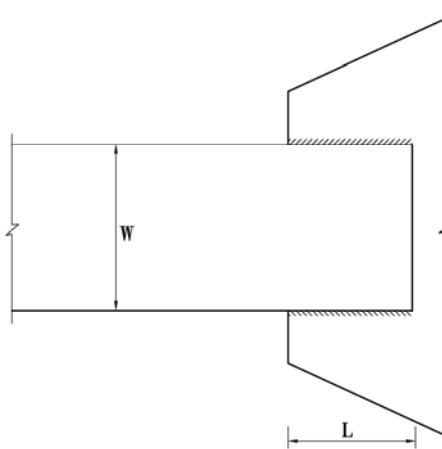
- ب: در تسمه‌ها که با جوشهای طولی در دو لبه موازی (در انتهای قطعه) متصل‌اند، طول جوشها باید از فاصله عمودی بین آنها (پهنانی تسمه) کمتر باشد و ضریب U برای آنها بصورت زیر تعریف می‌شود:

$1.5W > L \geq W$	\rightarrow	$U = 0.75$
$2W > L \geq 1.5W$	\rightarrow	$U = 0.87$
$L \geq 2W$	\rightarrow	$U = 1$

که در آن:

$$L = \text{طول جوش}$$

$$W = \text{پهنانی تسمه (فاصله بین خطوط جوش)}$$

شکل ۲-۳

۴-۴- لاغری اعضای کششی

лагری اعضای کششی باید شرایط مندرج در بندهای ۱-۲ و ۲-۲ را تامین نمایند.

۵-۳- تنش کششی مجاز

تنش کششی مجاز باید از $0.55F_y$ ببروی سطح مقطع کلی و یا از $0.46F_u$ ببروی سطح مقطع موثر خالص تجاوز کند که F_y تنش تسلیم و F_u تنش نهایی مصالح می‌باشد.

۶-۳- اعضای کششی مرکب از چند نیمرخ و ورق

۶-۱- در اعضای کششی که به طور سرتاسری در تماس با یکدیگر متصل می‌شوند، فاصله محور به محور وسائل اتصال یا فاصله بین نوارهای جوش منقطع بین یک نیمرخ و ورق، یا بین دو ورق باید از مقادیر زیر بیشتر شود:
 الف) در اعضای رنگ شده و اعضاًی که رنگ نمی‌شوند ولی احتمال زنگزدگی و خوردگی ندارند، ۲۴ برابر ضخامت نازکترین ورق یا ۳۰۰ میلیمتر.

ب) در اعضای رنگ نشده که تحت اثر زنگزدگی و خوردگی (حاصل از عوامل جوی) قرار گیرند، ۱۴ برابر ضخامت نازکترین ورق یا ۱۸۰ میلیمتر.

۶-۲- در اعضای کششی که از دو (یا تعداد بیشتری) نیمرخ در تماس با یکدیگر تشکیل می‌شوند، فاصله محور به محور پیچها و پرچها و یا فاصله آزاد بین نوارهای جوش منقطع که آنها را به یکدیگر متصل می‌کند، باید از ۶۰۰ میلیمتر تجاوز کند.

۶-۳-۳- در اعضای کششی که از دو (و یا تعداد بیشتری) نیمrix و یا ورق تشکیل می‌شوند و بین آنها به فواصلی قطعات لقمه قرار گرفته و در این نقاط به یکدیگر متصل می‌شوند، فاصله لقمه‌ها و اتصالات باید طوری اختیار شود که ضریب لاغری هر یک از عناصر تشکیل دهنده در فاصله آزاد از ۲۰۰ تجاوز نکند.

۶-۴-۳- در اعضای کششی مرکب از چند نیمrix، به کاربردن ورقهای تقویتی سوراخدار و یا قیدهای موازی (بدون بستهای چپ و راست) در طرف باز نیمrix مرکب مجاز است. ضلع قیدهای موازی در امتداد طول عضو باید حداقل $\frac{2}{3}$ فاصله بین دو ردیف وسایل اتصالی باشد که قید را به عناصر عضو کششی متصل می‌کند.

در اتصال با جوش، این ضلع باید حداقل $\frac{2}{3}$ فاصله بین مراکز ثقل جوشهای اتصال دوسر باشد.

ضخامت این قیدها باید از $\frac{1}{5}$ فاصله یاد شده یا ۸ میلیمتر، کمتر شود. فاصله محور به محور پیچها یا پرچها و فاصله آزاد بین نوارهای جوش منقطع در امتداد طولی، در اتصال قیدها باید از ۱۵۰ میلیمتر تجاوز کند. فاصله قیدهای موازی از یکدیگر باید به اندازه‌ای باشد که ضریب لاغری هر یک از عناصر کششی متصل شده بین این قیدها، از ۲۰۰ بیشتر نشود.

۷-۳- اعضای کششی با اتصال لو لا یی

۱-۷-۳- تنشهای مجاز

تنش مجاز در مقطع باقیمانده در محل سوراخ پین در قطعه کششی باید از $0.45F_y$ تجاوز کند. F_y تنش تسلیم فولاد می‌باشد.

تنش فشاری تماسی در سطح تصویر شده پین (حاصلضرب قطر در طول تماس) باید از:

$$F_p = 0.8F_y \quad (\text{اتصال لو لا یی با دوران}) \quad (3-3)$$

تجاوز کند. اگر دو و یا چند عضو در تماس دارای حد تسلیم (F_y) مختلف باشند، F_y کوچکتر ملاک خواهد بود. در تسممهای سرپهنه که شرایط بند ۳-۷-۳ را داشته باشند، تنش مجاز برابر $0.55F_y$ بر سطح مقطع تسممه درنظر گرفته می‌شود.

۲-۷-۳- تسمه با عرض ثابت با اتصال لو لا یی

حداقل سطح مقطع خالص بعد از سوراخ پین (که موازی محور عضو کششی در نظر گرفته می‌شود)، باید از

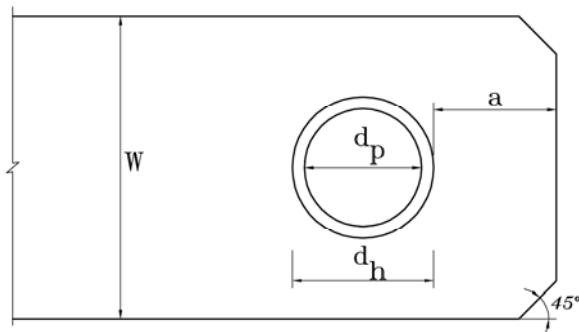
$$\frac{2}{3} \text{ سطح مقطع عرضی باقیمانده در محل سوراخ، کمتر شود.}$$

$$a \geq \frac{2}{3}(w - d_h)$$

در قطعات با اتصال پین که انتظار می‌رود اتصال مفصلی تحت بارهای حداکثر، حرکت نسبی بین قطعات متصل شده را تحمل نماید، قطر سوراخ پین نباید بیش از ۲ میلیمتر بزرگتر از قطر پین باشد.

$$d_h \leq d_p + 2^{mm}$$

می‌توان گوشه‌های بعد از محل پین را تحت زاویه ۴۵ درجه نسبت به محور طولی عضو، پخ زد مشروط برآنکه باقیمانده بعد از سوراخ مفصل در امتداد عمود بر خط بریده شده، کمتر از سطح مقطع بعد از سوراخ، به موازات محور عضو نباشد.

شکل ۳-۳- تسمه با عرض ثابت

۳-۷-۳- تسمه‌های سرپهن با اتصال لولایی

ضخامت تسمه‌های سرپهن باید یکنواخت باشد (در صورت لزوم بدون درنظرداشتن ورقهای تقویتی متصله). همچنین سرپهن این تسمه‌ها باید دایره‌ای و هم مرکز با سوراخ پین باشد. شعاع قسمت ماهیچه‌ای شکل که در لبه اتصال قسمت پهن به تسمه وجود دارد، نباید از شعاع سردایره‌ای شکل کمتر باشد.

در طراحی، عرض تسمه نباید بیشتر از ۸ برابر ضخامت آن درنظرگرفته شود ($W \leq 8t$). ضخامت تسمه را نباید کمتر از ۱۲ میلیمتر درنظر گرفت، مگر حالی که بین اتصال دارای مهره باشد که با سفت کردن آنها قطعات جمع و فشرده شوند. فاصله بین لبه سوراخ تا لبه تسمه در امتداد عمود بر نیروی وارده، نباید کمتر از $\frac{2}{3}$ و بیشتر از $\frac{3}{4}$ عرض تسمه درنظر گرفته شود.

$$\frac{2}{3}W \leq b \leq 0.75W$$

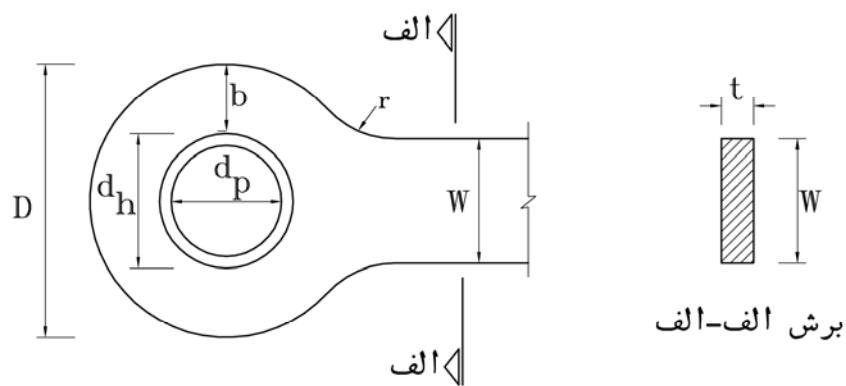
قطر پین نباید از $\frac{7}{8}W$ برابر عرض تسمه کمتر باشد.

$$d_p \geq \frac{7}{8}W$$

قطر سوراخ پین نباید بیش از ۲ میلیمتر بزرگتر از قطر پین باشد.

$$d_h \leq d_p + 2mm$$

برای فولادهای پر مقاومت، ($F_y > 4900 \text{ kg/cm}^2$)، قطر سوراخ پین نباید از ۵ برابر ضخامت تسممه تجاوز کند و عرض تسممه باید متناسبًا کاهش داده شود.

شکل ۳-۴-۳ - تسممه سرپهن

فصل چهارم

اعضای خمسمی (تیرها و تیرورقها)

۴-۱- کلیات

این فصل شامل ضوابط مربوط به طراحی اعضای خمسمی زیر می‌باشد:

- تیرها از نیمرخ نورده شده IPB, JPE, INP
- تیرورقها با یک یا دو محور تقارن که در صفحه تقارن خود بارگذاری شوند.
- تیر از نیمرخهای ناوданی که در صفحه مار بر مرکز برش و موازی صفحه جان ناوданی بارگذاری شود و یا در مقابل پیچش در محل نقطه اثر بار و تکیه‌گاه مقید شده باشد.

۴-۲- مقطع خالص تیرها

ابعاد لازم برای تیرورقها، با محاسبه ممان اینرسی مقطع کلی تعیین می‌شود. فرض می‌شود که وجود سوراخهای پیچ و پرچ (چه کارخانه‌ای و چه کارگاهی) در بالها، از ممان اینرسی نمی‌کاهد، مگر در حالتهایی که نسبت سطح مقطع خالص به سطح مقطع کل بال کششی در رابطه زیر صدق نماید:

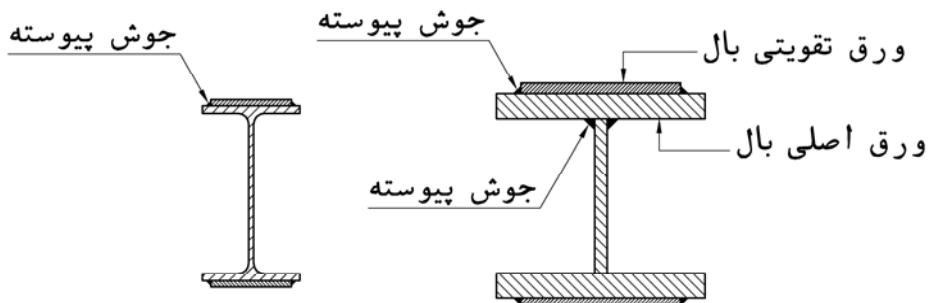
$$\frac{A_{fh}}{A_{fg}} \leq 0.85$$

$F_y = \text{نش جاری شدن (kg/cm}^2\text{)}$

در این صورت از سطح مقطع سوراخدار بال کششی استفاده می‌شود، لیکن می‌توان از جابجایی تار خشتم بواسطه این سوراخها صرفنظر نمود.

۴-۳- بالها

۴-۳-۱- بالهای تیرورقها متشکل از تسممهای بریده شده از ورق می‌باشد که به کمک جوش شیاری نفوذی سربه‌سر به هم یکسره شده‌اند. حسب نیاز مساحت بال می‌تواند تغییر نماید. این تغییر می‌تواند به کمک تغییر عرض، تغییر ضخامت و یا افزودن ورق تقویت انجام بگیرد. به استثنای تیرورقهای مختلط، سطح مقطع کل بال فشاری نباید کمتر از سطح مقطع کل بال کششی گردد.

شکل ۱-۴- تقویت بال‌ها

۴-۲-۳- نسبت عرض کلی بال به ضخامت آن باید مطابق جدول ۱-۲ باشد.

۴-۳-۳- پیچ‌های پر مقاومت، پرچ و یا جوش که بال و جان تیرورق را به یکدیگر و یا ورق‌های تقویتی را به بال اتصال می‌دهد، باید در مقابل برش افقی کل ناشی از نیروهای خمی وارد بر تیر محاسبه شوند. طرز توزیع این پیچها، پرچها و یا جوش در طول تیر باید با شدت برش در طول آن متناسب باشد. فواصل طولی محور به محور بین پیچ‌ها یا پرچها باید از مقادیر زیر تجاوز نماید:

الف: حالتی که وسایل اتصال در خطوط اتصال مجاور پس و پیش نباشند:

$$\frac{1060}{\sqrt{F_y}} t \leq 30 \text{ cm}$$

ب: حالتی که وسایل اتصال در خطوط اتصال مجاور پس و پیش قرار گیرند:

$$\frac{1590}{\sqrt{F_y}} t \leq 45 \text{ cm}$$

t = ضخامت ورق تقویتی

در صورتیکه شرایط خوردگی مطرح باشد، فواصل پیچها باید از ۱۰ برابر ضخامت ورق بیشتر باشد.

۴-۳-۴- پیچها، پرچها، و یا جوش‌هایی که بال و جان را به هم اتصال می‌دهد، باید طوری محاسبه شوند که قادر باشند بارهای مستقیم بر روی بال را نیز به جان تیر انتقال دهند، مگر اینکه پیش‌بینی شده باشد که چنین بارهایی مستقیماً به وسیله سخت‌کننده‌های فشاری منتقل شوند.

۴-۳-۵- ورقهای تقویتی بال

۴-۳-۱- حداقل طول ورق تقویتی که به یک تیر ورق یا تیر نورد شده اضافه می‌گردد، باید از $cm(2d+90)$ کمتر گردد که d ارتفاع کل تیر می‌باشد.

۴-۳-۲- ضخامت ورق تقویتی تک باید از دو برابر ضخامت بالی که بدان متصل می‌شود بزرگتر گردد. در صورت استفاده از چند ورق تقویتی، مجموع ضخامت‌های آنها باید از $2/5$ برابر ضخامت بالی که بدان متصل می‌شوند، بزرگتر باشد.

۴-۳-۳- در صورتیکه ضخامت بال بیشتر از 20 میلیمتر بوده و بال تحت بارهای خستگی در وضعیت کششی یا معکوس قرار داشته باشد، نمی‌توان بدان ورق تقویتی با طول محدود متصل کرد و ورق تقویتی باید در تمام طول دهانه اجرا گردد.

۴-۳-۴- ورقهای تقویتی که در تمام طول تیر ادامه ندارند، باید بعد از نقطه قطع محاسباتی^۱، به اندازه a ادامه یابند به طوری که در این طول اضافی اتصال کامل بین ورق و بال برقرار باشد. اتصال در این قسمت باید قادر باشد که در حد تنش مجاز نظری، با نیروی حاصل از خمس سهم ورق تقویتی در نقطه قطع تئوریک مقابله کند.

در تیر ورقهای با اتصال جوشی، جوشهایی که انتهای ورق تقویتی قطع شده در طول a را به تیر متصل می‌کند، باید شرایط زیر را برآورده نماید:

۱- جوشهای به طول a باید کافی باشد تا در حد تنش مجاز نظری بتواند با نیروی حاصل از خمس سهم ورق تقویتی که در نقطه‌ای به فاصله a از انتهای ورق تقویتی بوجود می‌آید، مقابله کند.

۲- طول a که از انتهای ورق تقویتی اندازه‌گیری می‌شود باید برابر باشد با:

الف: $1/5$ برابر پهنای ورق تقویتی در حالتی که جوش اتصال پیوسته و در دو لبه طرفین و انتهای ورق تقویتی اجرا گردد.

ب: دو برابر پهنای ورق تقویتی، در حالتی که جوش پیوسته فقط در دو لبه طرفین ورق (به طول a) وجود دارد و در لبه انتهایی جوش اجرا نمی‌شود.

در انتهای باریک شونده، عرض لبه انتهای ورق تقویتی باید از 75 میلیمتر کمتر باشد.
دامنه تنش در نقطه قطع عملی ورق باید در حد دامنه تنش خستگی باشد.

۴-۳-۶- در صورت استفاده از اتصالات پرچی و پیچی پیش‌تینیده، نسبت عرض به ضخامت بال نسبی اتصال دهنده بال فشاری به جان، باید از مقادیر جدول ۲-۱ تجاوز نماید.

^۱- نقطه قطع محاسباتی، نقطه‌ای است که تنش خمشی در مقطع تیر بدون ورق تقویتی به علت بارهای وارد، مساوی تنش خمشی مجاز باشد.

۴-۴- دهانه محاسباتی تیرها

دهانه محاسباتی تیرها، مرکز به مرکز تکیه‌گاهها در نظر گرفته می‌شود.

۴-۵- نسبت ارتفاع به دهانه

در تیرها و شاهتیرها، نسبت ارتفاع به دهانه ترجیحاً نباید کمتر از $\frac{1}{25}$ شود. در تیرهای مرکب (مختلط)، ارتفاع

شامل ضخامت دال بتنی نیز می‌شود. در اینگونه تیرها، ارتفاع تیر فولادی به تنها یکی نباید کمتر از $\frac{1}{3}$ گردد.

در دهانه‌های سراسری، طول تیر برای محاسبه نسبت فوق، فاصله نقاط عطف بار مرده در نظر گرفته می‌شود.

۴-۶- افتادگی

در تیرهای ساده و یا یکسره، افتادگی (تغییرشکل قائم) ناشی از بار زنده و ضربه نباید از $\frac{1}{800}$ دهانه تجاوز

نماید. در پل‌های شهری این حد به $\frac{1}{1000}$ دهانه کاهش می‌یابد. افتادگی بازوهای طره‌ای به علت بارزنده و ضربه نباید

از $\frac{1}{300}$ طول طره تجاوز نماید. برای بازوهای طره‌ای با کاربری پیاده‌رو، این حد به $\frac{1}{360}$ دهانه کاهش می‌یابد.

در محاسبه تغییرشکل‌ها، می‌توان از مدل سه‌بعدی عرشه با منظور کردن اعضای عرضی (دیافراگم‌ها) و یا سایر اجزای یکپارچه کننده عرشه استفاده نمود.

در محاسبه تغییرشکل از ممان اینرسی سطح مقطع کلی عضو استفاده می‌شود.

۴-۷- پیش‌خیز

تیرها باید طوری پیش‌خیز داده شوند که پس از اعمال تمام بارهای مرده، منطبق بر پروفیل طولی موردنظر پل گردند. مقدار پیش‌خیز باید در نقشه‌ها نشان داده شود.

۴-۸- تکیه‌گاه انتهایی

۴-۱-۸- برای تیرها با دهانه کمتر از ۱۵ متر، تکیه‌گاه انتهایی نیاز به تدبیر خاصی برای هماهنگی با تغییرشکل ندارد. برای دهانه ۱۵ متر و بیشتر، برای تکیه‌گاه انتهایی باید بالشتک مناسب برای هماهنگی با تغییرشکل تیر و دوران انتهایی تعییه گردد. این بالشتک می‌تواند ورق محدب، بالشتک الاستومر، یا از نوع یاتاقانی (مفصلی) باشد.

۴-۸-۲- یک انتهای تیر باید مفصل ثابت باشد تا بتواند با نیروهای طولی مقابله نماید. برای هماهنگی با تغییرشکل‌های طولی عرشه به علت تغییرات درجه حرارت، انتهای دیگر باید بصورت لغزشی باشد.

برای دهانه‌های کمتر از ۱۵ متر تکیه‌گاه لغزشی می‌تواند یک ورق ساده تنها باشد. برای دهانه‌های بزرگ‌تر از ۱۵ متر، انساط و انقباض دهانه باید با استفاده از یک تکیه‌گاه لغزشی مناسب شامل بالشتک الاستومر، تکیه‌گاه یاتاقانی گهواره‌ای و یا جزئیات مشابه باشد.

۴-۸-۳- باید با استفاده از ضامن‌ها و مهارهای مناسب پایداری لغزشی و واژگونی عرشه در مقابل نیروهای جانبی زلزله تامین گردد. برای این منظور باید به آیین‌نامه طرح پلها در مقابل زلزله مراجعه شود.

۴-۹- سیستم‌های مهاربندی در عرشه‌های مت Shank از تیر I

۴-۹-۱- در عرشه‌های مت Shank از تیرهای I باید سیستم‌های بادبندی زیر تعییه گردد:

الف: دیافراگم یا تیر عرضی انتهایی در محل تکیه‌گاهها. این دیافراگم یا تیر عرضی انتهایی باید مقاومت کافی در مقابل نیروی جک زدن برای بلند کردن عرشه به منظور تعویض نوپرن را داشته باشد.

ب: دیافراگم یا تیرهای عرضی در داخل دهانه در فواصل کمتر یا مساوی $7/5$ متر. امتداد دیافراگم‌های داخلی باید عمود بر تیرهای اصلی باشد.

پ: بادبندی افقی در صفحه بال فوچانی. اگر بال فوچانی به دال بتنی کف یا هر کف دیگری با سختی جانبی کافی، متصل شده باشد، لزومی به انجام این مهاربندی نمی‌باشد.

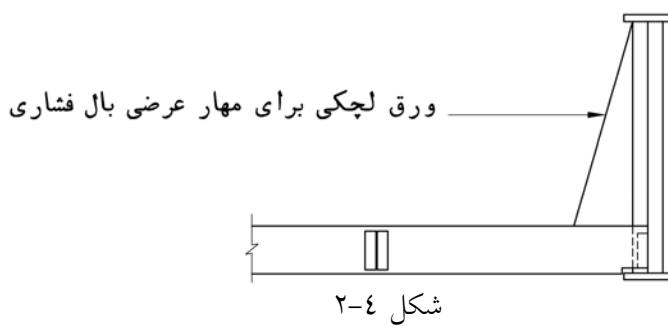
ت: بادبندی افقی در صفحه بال تحتانی (اختیاری)

۴-۹-۲- نیروی بادبندیها و دیافراگم براساس فشار بادی معادل ۲۵۰ کیلوگرم بر متر مربع سطح بادگیر محاسبه می‌گردد. نصف این فشار به بال تحتانی و نصف آن به بال فوچانی اعمال می‌شود.

۴-۹-۳- ارتفاع حداقل دیافراگم‌ها یا تیرهای عرضی، $\frac{1}{2}$ و یا ترجیحاً $\frac{3}{4}$ ارتفاع تیر اصلی، می‌باشد.

۴-۹-۴- حداقل نیمرخ به کاررفته در دیافراگم‌ها و بادبندی‌ها، نسبی $80 \times 80 \times 8$ می‌باشد.

۴-۹-۵- در صورتیکه بال فشاری تیر مربوط به عرشه میانگذار باشد و امکان مهاربندی عرضی بال فشاری موجود نباشد، باید بال فشاری را به کمک ورق لچکی مثلثی شکل به تیر عرضی کف متصل نمود.

۶-۹-۶- تنش موجود در بال تحتانی تیرورقها تحت بار جانبی از روابط زیر محاسبه می شود:

$$f = R f_{cb} \quad (1-4)$$

در رابطه فوق داریم:

$$R = [0.75L - 11] \left(\frac{0.305}{S_d} \right)^{0.67} \quad (\text{بال تحتانی بادبندی نشده است}) \quad (2-4)$$

$$R = [0.2L - 0.64] \left(\frac{0.305}{S_d} \right)^{0.5} \quad (\text{بال تحتانی بادبندی شده است}) \quad (3-4)$$

$$f_{cb} = \frac{M_{cb} \times 10^5}{S_f} \quad (4-4)$$

$$M_{cb} = 0.08WS_d^2 \quad (5-4)$$

$$S_f = \frac{t_f b_f^2}{6} \quad (6-4)$$

W = نیروی باد بر سطح جانبی تیرورق در واحد طول (تن بر متر)

S_d = فواصل دیافراگم (متر)

L = طول دهانه کلی (متر)

t_f = ضخامت بال تحتانی (cm)

b_f = عرض بال تحتانی (cm)

M_{cb} = لنگر (تن - متر)

f = تنش (کیلوگرم بر سانتیمترمربع)

۷-۹-۷- حداقل نیروی افقی F_d در دیافراگمها از رابطه زیر بدست می آید:

$$F_d = 1.14WS_d \quad (7-4)$$

که W و S_d مطابق مقادیر تعریف شده قبلی می باشد.

۴-۱۰- تنش‌های خمی مجاز

۴-۱۰-۱- تنش فشاری مجاز ناشی از خمی در تارهای انتهایی اعضای خمی از نیمرخ I که نسبت به صفحه جان خود دارای تقارن بوده و در همین صفحه بارگذاری شده‌اند برابر است با:

$$F_b = 0.55F_y \left[1 - \frac{6(L/b)^2}{C_c^2} \right] \leq 0.55F_y \quad (8-4)$$

که در رابطه فوق:

$$(kg/cm^2) = F_b \quad \text{تنش مجاز بال فشاری}$$

$$(kg/cm^2) = F_y \quad \text{تنش تسلیم فولاد مصرفی}$$

$$L = \text{طول قسمتی از بال فشاری که در جهت عرضی اتکا ندارد} \quad (\text{cm})$$

$$b = \text{عرض بال فشاری}$$

$$C_c = \text{لاگری مرز بین کمانش ارجاعی و غیرارجاعی}$$

$$C_c = \pi \sqrt{\frac{2E}{F_y}} \quad (9-4)$$

$$(kg/cm^2) = E \quad \text{ضریب ارجاعی فولاد}$$

آینه نامه آشتواج اجازه نمی‌دهد طول L آنقدر زیاد شود که امکان کمانش ارجاعی ستونی بال فشاری ممکن باشد. طول L باید در رابطه زیر صدق کند:

$$\frac{L}{b} \leq \pi \sqrt{\frac{E}{6F_y}} \quad (10-4)$$

برای فولاد نرمه با $F_y = 2400 kg/cm^2$ ، روابط ۴-۸ تا ۱۰-۴ بصورت ساده شده زیر در می‌آیند.

$$F_y = 2400 kg/cm^2 \begin{cases} F_b = 1320 - 0.476 \left(\frac{L}{b} \right)^2 \\ C_c = 130 \\ \frac{L}{b} < 37 \end{cases}$$

به جای استفاده از رابطه ۴-۸ می‌توان تنش خمشی مجاز را از رابطه زیر محاسبه نمود:

$$F_b = \frac{3.5 \times 10^6 C_b}{S_{xc}} \left(\frac{I_{yc}}{L} \right) \sqrt{0.772 \frac{J}{I_{yc}} + 9.87 \left(\frac{d}{L} \right)^2} \leq 0.55 F_y \quad (11-4)$$

در رابطه فوق:

$$(cm^3) = S_{xc} \quad \text{اساس مقطع تیر حول محور قوی نسبت به بال فشاری}$$

$$(kg/cm^2) = F_y \quad \text{تنش تسلیم فولاد تیر}$$

L = فاصله تکیه‌گاههایی که از تغییر مکان جانبی و یا پیچیدن بال فشاری جلوگیری می‌کند (cm). در تیرهای طرهای که فقط در محاذات تکیه‌گاه به طور جانبی نگهداری شده باشد، می‌توان L را برابر طول طره در نظر گرفت.

$$(cm^2) = A_f \quad \text{سطح مقطع بال فشاری}$$

C_b = ضریب یکنواختی نمودار لنگر خمشی که از رابطه زیر تعیین می‌گردد:

$$C_b = 1.75 + 1.05 \frac{M_1}{M_2} + 0.3 \left(\frac{M_1}{M_2} \right)^2 \leq 2.3 \quad (12-4)$$

در رابطه فوق، M_1 لنگر کوچکتر و M_2 لنگر بزرگتر در دو انتهای طول آزاد (بدون تکیه‌گاه جانبی) است که نسبت به محور قوی مقطع درنظر گرفته می‌شود. در صورتیکه M_1 و M_2 باعث انحنای مضاعف شوند، نسبت M_1/M_2 مثبت، و در حالتی که باعث انحنای ساده شوند، این نسبت منفی به حساب می‌آید.

اگر لنگر خمشی در بین دو انتهای طول آزاد، مقداری بزرگتر از لنگرهای دوانتها را به خود بگیرد، ضریب C_b برابر ۱ محسوب می‌شود.

در تیرهای طرهای می‌توان C_b را مساوی ۱ درنظر گرفت.

I_{yc} = ممان اینرسی بال فشاری نسبت به محور قائم مار بر صفحه جان (cm^4)

d = ارتفاع کلی مقطع

J = ثابت سنجنده مقطع تیر طبق رابطه زیر (cm^4):

$$J = \frac{1}{3} \left[\sum b t^3 \right]$$

b عرض و t ضخامت عناصر بال و جان تیر

L = فاصله دونقطه مهارشده (cm)

۴-۱۰-۲- تنشهای مجاز خمشی نسبت به محور ضعیف برای اعضای بامقطع I، تسممهای و ورقها از رابطه زیر بدست

می‌آید:

$$F_b = 0.55 F_y \quad (13-4)$$

۴-۱۰-۳- تنش خمشی در اعضای با مقطع قوطی نورد شده، و لوله (مقاطع دایره)، از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$F_b = 0.55 F_y \quad (14-4)$$

مقاطع قوطی که در آنها ارتفاع مقطع کمتر از ۶ برابر پهنا باشد، به مهار جانبی احتیاجی ندارند.

۴-۱۱- تنشهای برشی مجاز

۴-۱۱-۱- در صورتیکه در تیر ورق سخت‌کننده عرضی تعبیه نشده باشد، تنش برشی مجاز از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$F_v = \frac{51 \times 10^5}{(h/t_w)^2} \leq \frac{F_y}{3} \quad (15-4)$$

که h ارتفاع و t_w ضخامت جان می‌باشد.

در صورتیکه $\frac{h}{t_w} > 150$ و یا تنش برشی موجود بزرگتر از مقدار فوق باشد، تعییه سخت‌کننده عرضی الزامی است.

۴-۱۱-۲- وقتی که f_v بزرگتر از F_v طبق رابطه ۱۵-۴ باشد، نیاز به سخت‌کننده عرضی خواهیم داشت. در حالت اخیر

فاصله سخت‌کننده‌ها به $3h$ یا $h \left(\frac{260}{h/t_w} \right)^2$ بدست می‌آید:

$$F_v = \frac{F_y}{3} \left[C_v + \frac{0.87(1-C_v)}{\sqrt{1+(a/h)^2}} \right] \quad (\text{با استفاده از عمل دستکهای کششی}) \quad (16-4)$$

$$F'_v = C_v \frac{F_y}{3} \quad (\text{بدون استفاده از عمل دستکهای کششی}) \quad (17-4)$$

که در روابط فوق:

$$h = \text{ارتفاع جان (cm)}$$

$$a = \text{فاصل سخت‌کننده‌های عرضی (cm)}$$

$$F_y = \text{تنش تسیلیم فولاد جان (kg/cm}^2\text{)}$$

$$F_v = \text{تنش برشی مجاز (kg/cm}^2\text{)}$$

$$C_v = \text{نسبت تنش کمانش برشی طبق روابط زیر:}$$

$$\frac{h}{t_w} \leq 1600 \sqrt{\frac{K}{F_y}} \rightarrow C_v = 1 \quad (18-4)$$

$$1600 \sqrt{\frac{K}{F_y}} \leq \frac{h}{t_w} < 2000 \sqrt{\frac{K}{F_y}} \quad (19-4)$$

$$C_v = \frac{1600}{(h/t_w) \sqrt{F_y}} > 0.8 \quad (20-4)$$

$$\frac{h}{t_w} > 2000 \sqrt{\frac{K}{F_y}} \rightarrow C_v = \frac{3.15 \times 10^6 K}{(h/t_w)^2 F_y} \leq 0.8 \quad (21-4)$$

$$K = 5 + \frac{5}{(a/h)^2}$$

در چشمیه اول سخت‌کننده طوری قرار داده می‌شود که $a/h \leq 1.5$ باشد و تنش برشی بدون توجه به عمل میدان کششی از رابطه ۱۷-۴ بدست می‌آید.

۴-۱۲- ضخامت حداقل جان

در صورت عدم استفاده از سختکننده‌های طولی، نسبت ارتفاع به ضخامت جان نباید از مقدار زیر تجاوز

نماید:

$$\frac{h}{t_w} = \frac{6100}{\sqrt{f_b}} \leq 170 \quad (22-4)$$

h = ارتفاع جان در حد فاصل داخلی دو بال

t_w = ضخامت جان

f_b = تنش خمی موجود (kg/cm^2)

در صورت استفاده از سختکننده طولی، نسبت فوق را می‌توان دوبرابر نمود:

$$\frac{h}{t_w} = \frac{12200}{\sqrt{f_b}} \leq 340 \quad (23-4)$$

۴-۱۳- سختکننده‌های عرضی

۴-۱۳-۱- در تیورقهای جوشی، سختکننده‌های عرضی ترجیحاً باید از ورق باشند این سختکننده‌ها می‌توانند بصورت جفت در دو طرف جان و یا تک در یک طرف جان تعییه گردند. در حالت جفت، سختکننده‌ها باید به بال فشاری محکم شوند، و لزومی ندارد به آن جوش گردند. در حالت تک سختکننده‌ها بهتر است به بال فشاری جوش گردند، جوش سختکننده عرضی به بال کششی لازم نیست. در صورتیکه از سختکننده برای اتصال دیافراگم‌های عرضی یا بادبندی‌های عرضی استفاده شود، سختکننده باید به بال فوکانی و تحتانی جوش شود. در این صورت کاهش کلاس خستگی باید مورد توجه قرار گیرد.

۴-۱۳-۲- ممان اینرسی سختکننده جفت نسبت به محور میانی جان و یا سختکننده تک نسبت به سطح تماس با جان نباید از مقدار بدست آمده از رابطه زیر کمتر گردد:

$$I = a t_w^3 J \quad (24-4)$$

$$J = 2.5 \left(\frac{h}{a} \right)^2 - 2 \geq 0.5$$

I = ممان اینرسی حداقل هر نوع سختکننده نسبت به محور مرکزی جان

J = نسبت صلبیت سختکننده به ورق جان

a = فاصله خالص سختکننده‌های عرضی

h = ارتفاع خالص جان (در صورتیکه سختکننده طولی وجود داشته باشد، فاصله بین سختکننده طولی و بال)

$$t_w = \text{ضخامت ورق جان}$$

سطح مقطع کلی سختکننده‌های عرضی میانی باید بزرگتر از مقدار بدست آمده از رابطه زیر باشد:

$$A = [0.15BDt_w(1 - C_v)(f_v/F_v) - 18t_w^2]Y \quad (25-4)$$

که در آن:

$$Y = \text{نسبت تنش تسلیم ورق جان به تنش تسلیم ورق سختکننده}$$

$$B = 1/0 \text{ برای سختکننده‌های جفت}, 1/8 \text{ برای سختکننده نبشی} \text{ و } 2/4 \text{ برای سختکننده تک}$$

$$C_v = \text{طبق رابطه } 18-4 \text{ تا } 20-4$$

در صورتیکه مقدار حاصل از رابطه ۲۵-۴ صفر و یا منفی گردد، تحقق شرط رابطه ۲۴-۴ کفايت می‌کند.

۴-۱۳-۳- عرض ورق سختکننده یا عرض برجسته نبشی نباید از 50 میلیمتر به علاوه $\frac{1}{3}$ ارتفاع تیر و از $\frac{1}{4}$ عرض کامل بال تیر ورق کمتر باشد. نسبت عرض به ضخامت ورق سختکننده یا بال برجسته نبشی نباید از 16 تجاوز نماید.

۴-۱۴- سختکننده‌های طولی

۴-۱۴-۱- سختکننده طولی به فاصله $\frac{h}{5}$ از بال فشاری تیر و به موازات آن و در یک طرف جان و در حد فاصل سختکننده‌های عرضی تعییه می‌گردد. حداقل ممان اینرسی ورق سختکننده طولی نسبت به سطح تماس با جان نباید کمتر از مقدار بدست آمده از رابطه زیر گردد:

$$I = ht_w^3 \left[2.4 \left(\frac{a}{h} \right)^2 - 0.13 \right] \quad (26-4)$$

پارامترهای موجود در رابطه فوق در زیر رابطه ۲۴-۴ تعریف شده‌اند.

۴-۱۴-۲- نسبت عرض به ضخامت سختکننده طولی باید در رابطه زیر صدق نماید:

$$\frac{b}{t} \leq \frac{600}{\sqrt{f_b}} \quad (27-4)$$

که در آن:

$$b = \text{عرض سختکننده}$$

$$f_b = \text{تنش فشاری خمشی در بال}$$

۴-۱۴-۳- تنش در سختکننده نباید بزرگتر از تنش خمشی مجاز پایه برای مصالح سختکننده باشد.

۴-۱۴-۴- سختکننده‌های طولی معمولاً در یک طرف جان و بصورت منقطع در حد فاصل سختکننده‌های عرضی قرار می‌گیرند.

۴-۱۴-۵- در صورت تعییه سختکننده‌های طولی، ارتفاع کلی جان باید در تمام روابط ذکر شده در قسمتهای قبل (شامل محاسبات مربوط به تنش برشی مجاز و مشخصات هندسی سختکننده) مورد استفاده قرار گیرد.

۴-۱۵- جوش سختکننده‌های عرضی به جان

ورق‌های سختکننده عرضی باید طوری به جان تیرورق متصل گردند که بتوانند برشی برابر و یا بیش از مقدار داده شده در ذیل را تحمل کنند:

$$f_{vs} = h \sqrt{\left(\frac{F_y}{1400}\right)^3} \quad (28-4)$$

f_{vs} = جریان برش بر حسب کیلوگرم بر سانتیمتر طول یک ورق و یا یک زوج ورق سختکننده

F_y = تنش تسلیم فولاد جان

h = ارتفاع جان

جوش فوق بصورت پیوسته انجام شده و باید در فاصله‌ای نه کمتر از $4t_w$ و نه بیشتر از $6t_w$ از بال کششی قطع گردد.

۴-۱۶- سختکننده‌های فشاری

۴-۱۶-۱- در محل تاثیر نیروهای متتمرکز و یا واکنشهای تکیه‌گاهی باید سختکننده‌های فشاری تعییه گردد. سختکننده‌های فشاری باید در تمام ارتفاع جان ادامه داشته باشند.

۴-۱۶-۲- نسبت عرض به ضخامت سختکننده فشاری نباید بیشتر از $\sqrt{f_a / 430} \leq 12$ گردد و عرض آن نباید کوچکتر از $\frac{1}{3}$ عرض بال (بال عریض‌تر) گردد. f_a تنش موجود در سختکننده است.

۴-۱۶-۳- سختکننده فشاری به صورت ستونی محاسبه می‌گردد که طول موثر آن h (ارتفاع جان) می‌باشد و سطح مقطع آن متشکل است از سطح مقطع جفت سختکننده فشاری به علاوه نواری از جان که پهنه‌ای آن در سختکننده‌های فشاری $18t_w$ در نظر گرفته می‌شود.

۴-۱۶-۴- اگر بار عمود بر امتداد بال به صورت کششی باشد، سختکننده باید به بال جوش شود. وقتیکه بار به صورت فشاری است، سختکننده یا باید با فشار مستقیم تماسی (با سطحی که کاملاً صاف و با بال جفت شده است)، بار را منتقل کند و یا اینکه اتصال جوشی کافی برای این انتقال تعییه شود.

۴-۱۷- اثر مشترک برش و کشش

جان تیرورقهایی که به عمل میدان کششی متکی باشند، باید با توجه به تنشهای کششی حاصل از لنگر خمی در جان محاسبه شود. یعنی تنشهای کششی در صفحه جان به علت لنگر خمی، نباید از F_y و نیز از مقداری که از رابطه زیر تعیین می‌گردد، بیشتر شود:

$$F'_b = \left(0.754 - 0.34 \frac{f_v}{F_v} \right) F_y \quad (۲۹-۴)$$

f_v = تنش برشی محاسبه شده موجود در جان

F_v = تنش برشی مجاز

۴-۱۸- تیرورقهای دوگانه

۴-۱۸-۱- این بخش مربوط به طراحی تیرهایی می‌شود که فولاد بکاررفته در جان تیرورق نسبت به فولاد یکی از بالها یا هر دو بال، دارای مقاومت کمتری باشد. اینگونه تیرها، شامل تیرورقهای مختلط و غیرمختلط و حتی تیرورقهای مختلط جعبه‌ای می‌باشند. در هر مقطع عرضی که تنش خمی در هر کدام از بالها از ۵۵ درصد تنش تسليم فولاد جان تجاوز کند، سطح بال فشاری نباید کمتر از سطح بال کششی باشد. سطح بال فوکانی شامل سطح تبدیل یافته هر بخشی از دال یا آرماتورهایی که فرض می‌شوند بصورت مرکب با تیرهای فولادی عمل می‌کنند، می‌باشد.

۴-۱۸-۲- تنش مجاز خمی

۴-۱۸-۲-۱- در صورتیکه تنش در هر یک از بالها از حاصلضرب تنش مجاز حاصل از روابط ارائه شده در این آیین نامه در ضریب کاهش R بیشتر نگردد، تنش خمی در جان می‌تواند از مقدار مجاز بیشتر گردد. ضریب کاهش R طبق رابطه زیر تعریف می‌شود:

$$R = 1 - \frac{\beta\psi(1-\alpha)^2(3-\psi+\psi\alpha)}{6+\beta\psi(3-\psi)} \quad (۳۰-۴)$$

که در آن:

α = نسبت تنش تسليم فولاد جان به تنش تسليم فولاد بال کششی

β = نسبت مساحت جان به مساحت بال کششی

ψ = نسبت فاصله تار خارجی بال کششی تا محور ختای مقطع (مقطع تبدیل یافته برای تیرهای مختلط) به ارتفاع مقطع فولادی

۴-۱۸-۲-۲- تنش خمی در دال بتی تیرهای مرکب (مختلط) نباید از تنش مجاز بتن ضریبدر R بیشتر شود.

۴-۱۸-۳- برش

تنش برشی متوسط در جان تیرورقهای دوگانه نباید از مقدار حاصل از رابطه $17-4$ تجاوز نماید. استفاده از رابطه $29-4$ برای تیرورقهای دوگانه مجاز نیست.

۴-۱۸-۴- خستگی

تیرورقهای دوگانه باید برای دامنه تنش خستگی که در فصل خستگی ارائه شده، کنترل گرددند.

۴-۱۸-۵- نسبت‌های عرض به ضخامت

در محاسبه نسبتهاي عرض به ضخامت مجاز برای جان و بال، f های موجود در روابط باید بر R تقسیم گردد.

۴-۱۸-۶- سختکننده‌های فشاری

در طراحی سختکننده‌های فشاری در تیرورقهای دوگانه یکسره که در آنها α کمتر از 0.7 است، هیچ قسمتی از جان در تحمل نیروها دخالت داده نمی‌شوند.

فصل پنجم

تیرهای مختلط (مرکب)

۱-۵- معرفی

این بخش شامل دستورالعمل‌های طراحی تیرهای فولادی می‌باشد که دال بتن‌آرمه به کمک اتصالات برشگیر بدان متصل بوده و از این پس تیر مختلط خوانده می‌شوند.

۲-۵- مقطع مختلط

محاسبات مقطع مختلط، با استفاده از مفهوم مقطع تبدیل یافته انجام می‌شود. جنس مقطع تبدیل یافته بر حسب فولاد انتخاب شده و برای تبدیل، عرض موثر دال بتنی بر ضریب تبدیل n تقسیم می‌شود. n نسبت ضریب ارجاعی فولاد به بتن می‌باشد.

۳-۵- ضریب تبدیل n

ضریب تبدیل n یا نسبت ضریب ارجاعی فولاد به بتن با توجه به مقاومت مشخصه بتن مطابق جدول ۱-۵ انتخاب می‌شود.

جدول ۱-۵- مقادیر ضریب تبدیل n

(kg/cm ²) مقاومت مشخصه نمونه استوانه‌ای بتن - f_c	n
$f_c = 200$	10
$200 < f_c \leq 250$	9
$250 < f_c \leq 300$	8
$300 < f_c \leq 400$	7
> 400	6

۴-۵- تاثیر خزش

برای منظور کردن اثرات خزشی بتن تحت بارهای دائمی، ضریب تبدیل n باید ۳ برابر گردد.

۵-۵- بتن‌های خاص

در صورت استفاده از بتن با خواص انبساطی، طراحی مقطع مختلط باید توأم با احتیاط انجام شده و تمهداتی برای انطباق با انبساط در نظر گرفته شود.

۶-۵- محل تار خشی

در دهانه‌های ساده و در نواحی لنگر مثبت دهانه‌های یکسره، تناسبات مقطع مختلط باید طوری انتخاب گردد که تار خشی در زیربال فوچانی تیر فولادی قرار گیرد.

۷-۵- اثر بتن در ناحیه لنگر منفی

بتن موجود در نواحی لنگر منفی باید در محاسبات مربوط به لنگر مقاوم مورد استفاده قرار گیرد. در این نواحی فقط آرماتورهای موازی محور تیر می‌توانند بصورت مرکب با مقطع فولادی در محاسبات مربوط به لنگر مقاوم مشارکت نمایند.

از بتن ناحیه لنگر منفی می‌توان در محاسبه ممان اینرسی برای محاسبات تغییرشکل و یا تعیین پارامترهای سختی در تحلیل سازه استفاده نمود.

۸-۵- کمانش جانبی بال فشاری قبل از گیرش بتن

در هنگام بتن‌ریزی دال، کمانش جانبی بال فشاری تیر فولادی باید کنترل گردد.

۹-۵- عرض موثر

عرض موثر دال بتی که با تیر بصورت مقطع T مختلط عمل می‌نماید، باید بزرگ‌تر از حداقل مقادیر حاصل از معیارهای زیر منظور گردد:

- الف) یک چهارم دهانه محور به محور تیر
- ب) فاصله مرکز به مرکز تیرها
- پ) ۱۲ برابر ضخامت حداقل دال
- ت) فاصله تا لبه آزاد بتن

برای تیرهایی که بال آنها فقط در یک طرف می‌باشد، عرض موثر باید بزرگ‌تر از حداقل مقادیر حاصل از معیارهای زیر منظور گردد:

- الف) یک دوازدهم طول دهانه
- ب) نصف فاصله مرکز به مرکز تا تیر مجاوز
- پ) ۶ برابر ضخامت دال

۱۰-۵- عدم استفاده از پایه موقت

در صورتیکه در هنگام بتن ریزی دال، در زیر تیر فولادی از پایه‌های موقت استفاده نشده باشد، تنش‌های حداکثر در تیر فولادی و دال بتنی مجموع سه گروه تنش زیر خواهد بود:

- الف) تنش در تیر فولادی تنها به علت وزن تیر، دال بتنی، و وزن قالب‌بندی.
- ب) تنش در مقطع مختلط با ضریب تبدیل $3n$ به علت بارهای مرده اضافی (مثل وزن آسفالت، نرده، پیاده‌رو و...).
- پ) تنش در مقطع مختلط با ضریب تبدیل n به علت بارهای زنده و ضربه.

از مجموع تنش‌های فوق، می‌توان تنش ناشی از قالب‌برداری از مقطع مرکب با ضریب تبدیل n را کسر نمود.

۱۱-۵- استفاده از پایه موقت

در صورتیکه در هنگام بتن ریزی دال، در زیر تیر فولادی از پایه‌های موقت استفاده شده باشد، تنش‌های حداکثر در تیر فولادی و دال بتنی مجموع دو گروه تنش زیر خواهد بود:

- الف) تنش در مقطع مختلط با ضریب تبدیل $3n$ به علت کلیه بارهای مرده.
- ب) تنش در مقطع مختلط با ضریب تبدیل n به علت بارهای زنده و ضربه.

۱۲-۵- تیرهای مختلط سراسری

در تیرهای مختلط پیوسته، اتصالات برشی را می‌توان در سرتاسر طول دهانه و یا فقط در نواحی لنگر مثبت مورد استفاده قرار دارد. طراحی ناحیه لنگر مثبت، مشابه طراحی تیرساده می‌باشد. در نواحی لنگر منفی در صورتیکه از آرماتورهای طولی در تعیین لنگر مقاوم استفاده شده باشد، باید اتصالات برشگیر نصب گردد. در غیراینصورت وجود اتصال برشگیر لازم نبوده و باید طبق بند ۹-۱۵-۵ عمل نمود. در صورت جوش دادن سخت‌کننده‌ها به بال کششی باید به کاهش کلاس خستگی بال فشاری توجه نمود.

۱۳-۵- ناحیه لنگر منفی

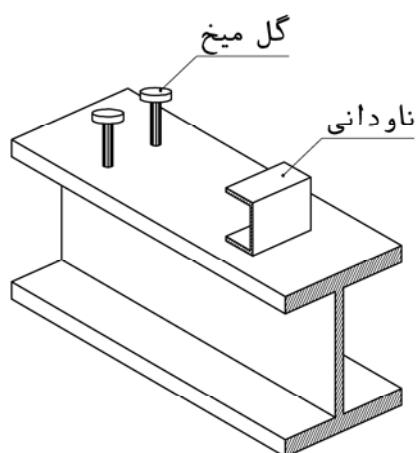
در نواحی لنگر منفی، حداقل سطح مقطع آرماتورهای طولی ۱ درصد سطح مقطع بتنی می‌باشد که $\frac{2}{3}$ آن باید در محدوده عرض موثر و در تارفوکانی دال قرار داده شوند.

۱۴-۵- اتصال برشگیر در ناحیه لنگر منفی

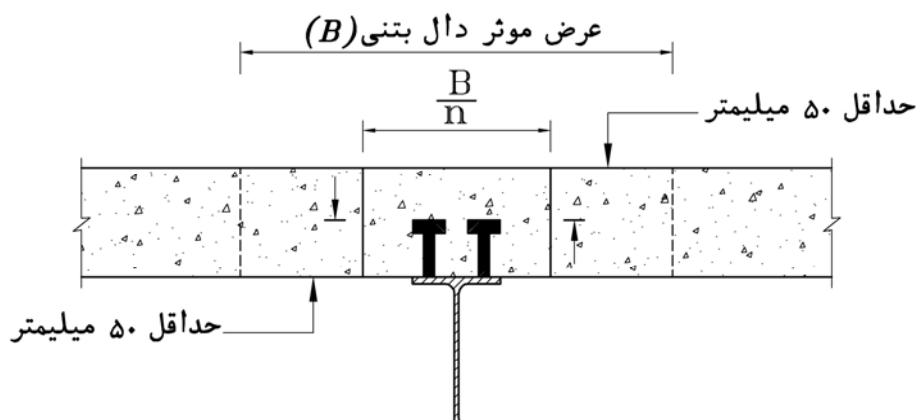
وقتیکه اتصالات برشگیر از ناحیه لنگر منفی حذف می‌گردند، آرماتورهای طولی دال باید به اندازه ۴۰ برابر قطر از نقطه عطف عبور کرده و وارد ناحیه لنگر مثبت گردند.

۱۵-۵- اتصالات برشگیر

- ۱-۱۵-۵- به منظور تامین رفتار مختلط بین تیرفولادی و دال بتُنی، باید وسایل مکانیکی خاصی برای انتقال برش افقی موجود در فصل مشترک آنها تعییه گردد (شکل ۱-۵).
- ۲-۱۵-۵- حداقل پوشش بتن روی سطح فوقانی اتصال، ۵۰ میلیمتر می‌باشد و برشگیر باید حداقل ۵۰ میلیمتر در بتن فرورفته باشد (شکل ۲-۵).

شکل ۱-۵- اتصالات برشگیر

شکل ۲-۵

۱۵-۳- در هنگام استفاده از برشگیر ناودانی، حداقل اندازه جوشی که در دورادور آن اجرا می‌گردد، ۵ میلیمتر می‌باشد.

۱۵-۴- حداقل فاصله لبه اتصال برشگیر تا لبه ورق بال، ۲۵ میلیمتر است. فاصله مرکز به مرکز دو اتصال برشگیر مجاور، نباید از ۱۰۰ میلیمتر کمتر باشد.

۱۵-۵- حداقل فاصله اتصالات برشگیر در امتداد طولی ۶۰۰ میلیمتر می‌باشد. از این قاعده در نواحی لنگر منفی که از جوش اتصال برشگیر به واسطه مسائل تمرکز تنش و خستگی نگرانی وجود دارد، می‌توان عدول نمود.

۱۵-۶- اتصالات برشگیر باید بر مبنای خستگی محاسبه شده و برای مقاومت نهایی کنترل گردد.

۷-۱۵-۵- طراحی برشگیر برای خستگی

۱۵-۷-۱- در طراحی برای خستگی، فواصل طولی اتصالات برشگیر در محل موردنظر از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$P = \frac{\sum Z_r}{S_r} \leq 60 \text{ cm} \quad (1-5)$$

۱۵-۷-۲- S_r دامنه تغییرات برش افقی در نقطه موردنظر در محل اتصال بال فوقانی و دال بتني است که از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$S_r = \frac{V_r Q}{I} \quad (2-5)$$

که در آن:

S_r = دامنه تغییرات برشی افقی در محل اتصال بال فوقانی و دال بتني (kg/cm)

V_r = دامنه تغییرات نیروی برشی مقطع به علت بارزنده و ضربه در نقطه موردنظر (kg)

$V_r = V_{\max} - V_{\min}$
 Q = لنگر استاتیک بال بتني (یا آرماتورهای طولی در ناحیه لنگر منفی) نسبت به تارختای مقطع مختلط تبدیل یافته (cm^3).

I = ممان اینرسی مقطع مختلط تبدیل یافته (cm^4). در نواحی لنگر منفی به جای بال بتني، مشارکت آرماتورهای طولی در محاسبه I منظور می‌گردد.

۱۵-۵-۳-۷-Z_r دامنه تغییرات نیروی مجاز برشگیر بر حسب کیلوگرم برای هر قطعه اتصال است که از روابط صفحه

بعد بدست می آید:

الف) برای اتصال برشگیر ناودانی:

$$Z_r = BW$$

(۳-۵)

ب) برای گل میخ ($H/d \geq 4$)

$$Z_r = \alpha d^2$$

(۴-۵)

در روابط فوق مقادیر B و α که تابع تعداد تکرار می باشند، از جدول ۲-۵ تعیین می گردد.

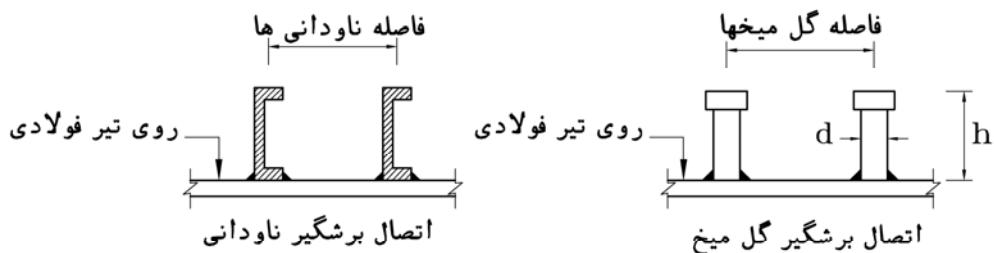
جدول ۲-۵

تعداد تکرار	۱۰۰.۰۰۰	۵۰۰.۰۰۰	۲.۰۰۰.۰۰۰	$> ۲.۰۰۰.۰۰۰$
B	۷۱۵	۵۳۵	۴۳۰	۳۷۵
α	۹۱۵	۷۴۵	۵۵۰	۳۸۵

(cm) = طول ناودانی W

(cm) = قطر گلمیخ d

(cm) = ارتفاع گلمیخ H

شکل ۳-۵

۱۵-۵-۸- طراحی برای مقاومت نهایی

۱۵-۵-۸-۱- در تیرهای ساده تعداد اتصالات برشگیر بین نقطه حداقل لنگر خمی مثبت و تکیه گاه انتهایی مجاور

برابر است با:

$$N_1 = \frac{P}{\phi S_u} \quad (5-5)$$

که در آن:

N_1 = تعداد اتصالات برشگیر بین نقطه حداکثر لنگر خمشی مثبت و تکیه گاه انتهایی مجاور

S_u = مقاومت نهایی یک اتصال برشگیر (kg)

ϕ = ضریب کاهش مقاومت مساوی ۰/۸۵

P = نیروی برشی افقی که باید انتقال داده شود (kg). نیروی P کوچکترین مقدار دو نیروی زیر خواهد بود:

$$P_1 = A_s F_y \quad (6-5)$$

$$P_2 = 0.85 f_c b t_s \quad (7-5)$$

در روابط فوق:

A_s = سطح مقطع کلی مقطع فولادی شامل ورقهای تقویتی (cm^2)

F_y = تنش جاری شدن فولاد (kg/cm^2)

f_c = مقاومت فشاری مشخصه بتن (kg/cm^2)

b = عرض موثر بال فشاری (cm)

t_s = ضخامت دال بتنی (cm)

۲-۸-۱۵-۴- مقاومت نهایی برشگیر (S_u), از روابط زیر بدست می‌آید:

الف: برای اتصال برشگیر ناودانی:

$$S_u = 146\left(h + \frac{t}{2}\right) W \sqrt{f_c} \quad (8-5)$$

ب: برای اتصال برشگیر گل میخ

$$S_u = 247d^2 \sqrt{f_c} \quad (9-5)$$

که در آنها:

W = طول ناودانی (cm)

t = ضخامت جان ناودانی (cm)

h = ضخامت متوسط بال ناودانی (cm)

d = قطر گل میخ

۳-۸-۱۵-۵- در تیرهای سراسری، تعداد اتصال برشگیر لازم بین نقطه حداکثر لنگر خمشی مثبت و نقطه حداکثر لنگر

خمشی منفی نباید از مقدار زیر کمتر گردد.

$$N_2 = \frac{P + P_3}{\phi S_u} \quad (10-5)$$

در رابطه فوق تمام نمادها در قبل تعریف شده‌اند و داریم:

$$P_3 = A_s^r F_y^{r*} \quad (11-5)$$

A_s^r = سطح مقطع کل میلگردهای طولی دال که در عرض موثر بال قرار گرفته و از آنها در ناحیه لنگر منفی در تعیین لنگر مقاوم خمسمی استفاده شده است.

$$F_y^{r*} = \text{تنش تسیلیم آرماتورهای طولی.}$$

۹-۱۵-۵- در صورتیکه از آرماتورهای طولی دال در مقاومت خمسمی ناحیه لنگر خمسمی منفی استفاده نشود، لازمست در نقطه عطف لنگر خمسمی، اتصالات برشگیر اضافی زیر تعییه گردد:

$$N_c = A_r^2 f_r / Z_r \quad (12-5)$$

در رابطه فوق:

$$N_c = \text{تعداد اتصال برشگیر اضافی برای هر تیر در نقطه عطف}$$

$$A_r^2 = \text{سطح مقطع کلی آرماتورهای طولی ناحیه لنگر منفی سهم هر تیر}$$

$$f_r = \text{دامنه تغییرات تنش برای بارزنده (در غیاب اطلاعات دقیقتر، می‌توان مقدار آنرا ۷۰۰ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع منظور کرد.)}$$

$$Z_r = \text{دامنه مجاز نیروی برشی برای هر اتصال برشگیر}$$

$$\text{برشگیرهای فوق در محدوده } \frac{1}{\rho} \text{ عرض موثر دال در دو طرف نقطه عطف قرارداده می‌شوند.}$$

۱۶-۵- نیروی برشی قائم

در مقاطع مختلط، اینطور فرض می‌شود که تمام برش قائم توسط سطح مقطع جان تیر فولادی حمل می‌گردد.

۱۷-۵- تغییرشکل تیرهای مختلط

در تیرهای مختلط که اجرای آنها بدون پایه موقت انجام می‌شود، تغییرشکل ناشی از وزن تیر و وزن دال و قالب‌بندی، با استفاده از ممان اینرسی تیر فولادی تنها انجام می‌شود. همچنین کلیه محدودیتهای ذکر شده درخصوص تغییرشکل تیرها، باید در مورد تیرهای مختلط رعایت گردد (بند ۴-۵ و ۶-۴).

فصل ششم

تیرهای جعبه‌ای

۱-۶- کلیات

این بخش مربوط به طراحی تیرهای جعبه‌ای عرضه‌های مت Shank از دو یا چند تیر جعبه‌ای طولی در دهانه‌های ساده یا یکسره با طول متوسط می‌شود. فاصله مرکز به مرکز بالهای فوقانی تیرورقهای جعبه‌ای باید یکسان، و متوسط فاصله مرکز به مرکز بالهای فوقانی تیرورقهای جعبه‌ای مجاور نباید از $1/2$ برابر فاصله مرکز به مرکز بالهای فوقانی هر تیر جعبه‌ای بیشتر و از $0/8$ برابر آن کمتر باشد.

در هنگام کاربرد تیرهای غیرموازی، فاصله مرکز به مرکز بالهای مجاور در تکیه‌گاهها نباید از $1/35$ برابر فاصله مرکز به مرکز بالهای هر تیر جعبه بیشتر و از $0/65$ برابر آن کمتر گردد. طول طره لبه دال شامل جدول دست‌اندازها به 60 درصد متوسط فاصله مرکز به مرکز بالهای تیرورقهای جعبه‌ای مجاور محدود می‌شود، که نباید از $1/8$ متر بیشتر گردد.

۲-۶- طراحی ورقهای جان

۱-۲-۶- برش قائم

برش طراحی V_w در صفحه جان تیرورق طبق رابطه زیر محاسبه می‌شود.

$$V_w = \frac{V_v}{\cos \theta} \quad (1-6)$$

که در آن:

$$V_v = \text{نیروی برشی در امتداد قائم}$$

$$\theta = \text{زاویه بین ورق جان و محور قائم}$$

۲-۶-۲- تنشهای خمس ثانوی

۱-۲-۶- ورقهای جان ممکن است بصورت قائم (با زاویه 90 درجه نسبت به بال تحتانی) یا شیبدار بكاررونند. چنانچه شبیه جان نسبت به صفحه قائم بر بال تحتانی بزرگتر از 1 افقی به 4 قائم نباشد و عرض بال تحتانی نیز از 20 درصد دهانه کمتر باشد، احتیاجی به درنظر گرفتن تنشهای خمسی عرضی به علت اعوجاج مقطع، و ارتعاش بال تحتانی نمی‌باشد. در مورد سازه‌هایی که در این طبقه قرار می‌گیرند، تنشهای خمسی عرضی به علت بارهای تکمیلی، شامل بارهای خدمات شهری، نباید از 350 کیلوگرم بر سانتی‌متر مربع بیشتر شود.

۶-۲-۲-۲-۶- در مورد سازه‌هایی که خارج از این حدود قرار می‌گیرند، باید ارزیابی دقیقی از تنش‌های خمشی عرضی ناشی از تمامی علل فوق، صورت گیرد. این تنشها باید به ۱۴۰۰ کیلوگرم بر سانتی‌متر مربع محدود شوند.

۶-۳- طراحی ورقهای بال تحتانی (متکی در دو لبه به ورق جان)

۶-۱-۳-۱- بال تحتانی در کشش

۶-۱-۳-۶- در دهانه‌های ساده، در صورتیکه عرض بال تحتانی کششی کوچکتر از $\frac{1}{5}$ دهانه باشد، تمام عرض آن در کشش موثر فرض می‌گردد. چنانچه عرض ورق بال از $\frac{1}{5}$ طول دهانه بیشتر شود، فقط $\frac{1}{5}$ طول دهانه بعنوان عرض موثر در نظر گرفته می‌شود.

۶-۱-۳-۲- در دهانه‌های یکسره، به جای طول دهانه، فاصله بین دو نقطه عطف منظور شود.

۶-۲-۳-۶- بال تحتانی در فشار (بدون سخت‌کننده‌های طولی و عرضی)

۶-۲-۳-۱- اگر نسبت عرض به ضخامت بال تحتانی، کمتر از مقدار بدست آمده از رابطه زیر باشد، تنش فشاری مجاز آن مساوی $0.55F_y$ منظور می‌شود:

$$\frac{b}{t} \leq \frac{1625}{\sqrt{F_y}} \quad (2-6)$$

: که

$$\left(F_y = 2400 \rightarrow \frac{b}{t} \approx 35 \right) \quad b = \text{عرض بال بین دو جان (سانتی‌متر)}$$

$$t = \text{ضخامت بال (سانتی‌متر)}$$

۶-۲-۳-۶- برای نسبتهاي $\frac{b}{t}$ بزرگتر ولی نه بیشتر از ۶۰، تنشها در بال تحتانی سخت نشده، باید از مقدار زیر بیشتر شود:

$$F_b = 0.55F_y - 0.224F_y \times \left[1 - \sin \left(\frac{\pi}{2} \times \frac{13300 - \frac{3.77b\sqrt{F_y}}{t}}{7160} \right) \right] \quad (3-6)$$

۶-۳-۲-۳-۳-۶- در مورد مقادیر $\frac{b}{t}$ بیشتر از $\frac{3515}{\sqrt{F_y}}$ (مساوی ۷۰ برای $F_y = 2400$)، تنش در بال باید از مقدار زیر کمتر باشد:

$$F_b = \frac{4 \times 10^6}{(b/t)^2} \quad (4-6)$$

۶-۳-۴-۲-۴- ارجح است که نسبت $\frac{b}{t}$ ، به جز نواحی نزدیک نقطه عطف که تنشهای خمشی ناشی از بارمرده بسیار ناچیز می‌باشد، از مقدار ۶۰ تجاوز نکند.

۶-۳-۵-۲-۳-۶- در صورتیکه نسبت $\frac{b}{t}$ از ۴۵ تجاوز کند، لزوم استفاده از سختکننده‌های طولی مطرح می‌شود.

۶-۳-۳-۶- بال تحتانی در فشار (با سختکننده طولی)

۶-۳-۳-۱- سختکننده‌های طولی باید با فواصل مساوی در عرض بال فشاری توزیع گردند. ممان اینرسی هر سختکننده نسبت به محور مار بر محل تماس سختکننده با بال نباید از مقدار بدست آمده از رابطه زیر کمتر گردد:

$$I_s = \phi t_f^3 W \quad (5-6)$$

که در آن:

$$\phi = 0.07 k^3 n^4 \quad (\text{برای } n > 1)$$

$$\phi = 0.125 k^3 \quad (\text{برای } n = 1)$$

t_f = ضخامت بال فشاری

W = عرض بال فشاری بین سختکننده‌های طولی یا فاصله بین جان و نزدیک‌ترین سختکننده

n = تعداد سختکننده‌های طولی

k = ضریب کمانش که نباید بزرگتر از ۴ باشد (معمولًاً عددی بین ۲ تا ۴ مورد استفاده قرار می‌گیرد)

۶-۳-۲-۳-۶- در صورت استفاده از سختکننده‌های طولی، برای تنش مجاز فشاری $0.55 F_y$ ، نسبت $\frac{W}{t}$ نباید از مقدار بدست آمده توسط رابطه زیر بیشتر شود:

$$\frac{W}{t} = \frac{810 \sqrt{k}}{\sqrt{F_y}} \quad (6-6)$$

۳-۳-۳-۶- در مورد مقادیر بزرگتر $\frac{1755\sqrt{k}}{\sqrt{F_y}}$ هر کدام که کوچکتر باشند)، تنش در بال شامل $\frac{W}{t}$ (کمتر از ۶۰ یا سخت‌کننده‌های طولی، باید از مقدار زیر کمتر باشد:

$$F_b = 0.55F_y - 0.224F_y \times \left[1 - \sin \left(\frac{\pi}{2} \times \frac{\frac{6650\sqrt{k}}{3580\sqrt{k}} - \frac{3.77W\sqrt{F_y}}{t}}{t} \right) \right] \quad (7-6)$$

۳-۳-۴- برای مقادیر $\frac{1755\sqrt{k}}{\sqrt{F_y}}$ بیشتر از $\frac{W}{t}$ و کمتر از ۶۰، تنش در بال شامل سخت‌کننده باید از مقدار مجاز زیر کمتر گردد:

$$F_b = \frac{1 \times 10^6 k}{(W/t)^2} \quad (8-6)$$

۳-۳-۵- در صورت استفاده از سخت‌کننده‌های طولی، بهتراست که در محل نقطه عطف بارهای مرده، حداقل یک سخت‌کننده عرضی، علاوه بر سخت‌کننده‌های طولی موجود بکار رود. ابعاد این سخت‌کننده عرضی، نظیر سخت‌کننده طولی انتخاب می‌شود.

۳-۳-۶- در صورتیکه سخت‌کننده‌های طولی در بیشترین مقدار $\frac{W}{t}$ نظیر تنش مجاز $0.55F_y$ تعییه شده و تعداد آنها نیز از ۲ بیشتر باشد، استفاده از سخت‌کننده‌های عرضی باید مورد توجه قرار گیرد.

۶-۳-۴- بال تحتانی در فشار (با سخت‌کننده‌های طولی و عرضی)

۶-۳-۱- سخت‌کننده‌های طولی باید در فواصل مساوی در عرض بال قرار گیرند و ممان اینرسی هر سخت‌کننده نسبت به محور مار بر محل تماس سخت‌کننده با بال نباید کمتر از مقدار زیر باشد:

$$I_s = 8t_f^3 W \quad (9-6)$$

۶-۳-۲- ممان اینرسی حداقل هر کدام از سخت‌کننده‌های عرضی نسبت به محوری مار بر مرکز سطح و موازی لبه تحتانی، از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$I_t = 0.1(n+1)^3 W \frac{f_s^3}{E} \frac{A_f}{a} \quad (10-6)$$

که در آن:

A_f = سطح مقطع بال فشاری شامل سختکننده‌های طولی (سانتیمترمربع)

a = فاصله سختکننده‌های عرضی (سانتیمتر)

f_s = حداکثر تنفسی خمشی طولی بال در پانلهای مجاور سختکننده‌های عرضی (کیلوگرم بر سانتیمترمربع)

E = ضریب الاستیسیته فولادچان (کیلوگرم بر سانتیمترمربع)

W = فاصله بین دو سختکننده طولی

۶-۴-۳-۶- در بال تحتانی با سختکننده‌های طولی و عرضی، جهت استفاده از تنش مجاز پایه $F_b = 0.55F_y$ نسبت

$$\frac{W}{t} \text{ برای سختکننده‌های طولی نباید از مقدار زیر تجاوز کند.}$$

$$\frac{W}{t} = \frac{810\sqrt{k_1}}{\sqrt{F_y}} \quad (11-6)$$

$$k_1 = \frac{\left[1 + (a/b)^2\right]^2 + 87.3}{(n+1)^2(a/b)^2[1+0.1(n+1)]} < 4 \quad (12-6)$$

۶-۴-۴-۶- برای مقادیر بزرگتر $\frac{W}{t}$ ، هر کدام که کوچکتر باشد) تنش فشاری مجاز برابر

خواهد بود با:

$$F_b = 0.55F_y - 0.224F_y \times \left[1 - \sin \left(\frac{\pi}{2} \times \frac{6650\sqrt{k_1}}{3580\sqrt{k_1}} - \frac{3.77W\sqrt{F_y}}{t} \right) \right] \quad (13-6)$$

۶-۴-۵-۶- در مورد مقادیر $\frac{W}{t}$ بزرگتر از ۶۰ و کمتر از ۶۰، تنش در بال به مقدار زیر محدود می‌شود:

$$F_b = \frac{1 \times 10^6 k_1}{(W/t)^2} \quad (14-6)$$

۶-۴-۶- بیشترین مقدار عدد کمانش k_1 ، مساوی ۴ درنظر گرفته می‌شود. وقتیکه k_1 مساوی حداکثر مقدار خود یعنی ۴ می‌باشد، فواصل سختکننده‌های عرضی نباید از $4W$ تجاوز نماید. چنانچه نسبت $\frac{a}{b}$ از ۳ بیشتر گردد، به وجود سختکننده‌های عرضی نیازی نیست.

۶-۳-۷- سختکننده‌های عرضی لازم نیست به ورق بال متصل شوند، ولی اتصال آنها به ورقهای جان و سختکننده‌های طولی ضروری می‌باشد. هر کدام از اتصالات جان باید برای تحمل نیروی قائمی که از رابطه زیر تعیین می‌شود، طراحی گردد:

$$R_w = \frac{F_y S_s}{2b} \quad (15-6)$$

که در رابطه فوق S_s اساس مقطع سختکننده عرضی است.

۶-۴-۸- اتصال به هر کدام از سختکننده‌های طولی نیز باید برای تحمل نیروی قائم زیر طراحی گردد:

$$R_s = \frac{F_y S_s}{nb} \quad (16-6)$$

۶-۴- سختکننده‌های بال فشاری - کلیات

۶-۴-۱- نسبت عرض به ضخامت هر کدام از عناصر بر جسته سختکننده‌های بال نباید از مقدار زیر تجاوز نماید:

$$\frac{b'}{t'} = \frac{690}{\sqrt{F_y}} \quad (17-6)$$

که در آن:

$$b' = \text{عرض هر عنصر بر جسته سختکننده}$$

$$t' = \text{ضخامت عنصر بر جسته سختکننده}$$

$$F_y = \text{مقاومت نظیر حد تسلیم عنصر بر جسته سختکننده}$$

۶-۴-۲- سختکننده‌های طولی تا جایی ادامه می‌یابند که حداقل تنش در بالها از مقادیر مجاز مربوط به فلز مبنا بیشتر نشود.

۶-۵- طراحی جوشهای جان به بال

ضخامت موثر مجموع جوشهای اتصالی بال به جان، نباید کمتر از ضخامت جان باشد، مگر زمانیکه دو یا چندین دیافراگم در داخل دهانه در حد فاصل دو تکیه گاه بکاررفته باشد، که در اینصورت حداقل اندازه لازم برای جوشهای گوشه طبق فصل ۹ می‌تواند به کاررود. بدون توجه به نوع جوش بکاررفته، جوشها باید در هر دو طرف ورق جان قرار داشته باشند.

۶-۶- دیافراگم‌ها

۶-۶-۱- در تکیه‌گاهها، در حد فاصل تیرهای جعبه‌ای، برای جلوگیری از دوران، تغییر مکان، و اعوجاج، لزوم تعییه دیافراگم یا تیرهای عرضی ضروری است.

۶-۶-۲- برای تیر جعبه‌هایی که طبق مفاد این فصل طراحی شده‌اند، تعییه دیافراگم و یا تیرهای عرضی در داخل دهانه (در حد فاصل دو تکیه‌گاه) ضروری نیست.

۶-۷- مهاربندی جانبی

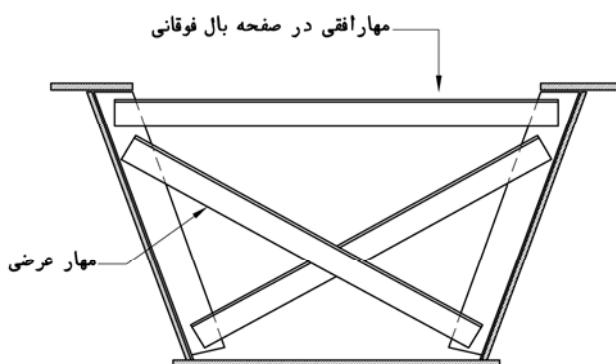
بطورکلی، هیچ سیستم مهاربندی جانبی بین دو تیرورق جعبه‌ای لازم نمی‌باشد. برای تعیین لزوم تعییه مهار جانبی، فشار بادی معادل ۲۵۰ کیلوگرم بر مترمربع بر سطح بادگیر تیرورق اعمال می‌شود. نصف فشار کل به صورت خطی به بال تحتانی اعمال می‌شود. مقطع مقاوم در مقابل این بار افقی، مقطعی است که بال تحتانی تیرورق، جان آن را تشکیل می‌دهد و بالهای آن، عرضی از جان تیرورق به اندازه ۱۲ برابر ضخامت آن می‌باشد. در صورتیکه ترکیب تنشهای ناشی از نیروی افقی فوق و بارمرده تیرورق و دال بتنه روی آن، از ۱۵۰ درصد تنشهای مجاز طراحی تجاوز نماید، سیستم مهاربندی جانبی ضروری می‌باشد.

۶-۸- مهاربندی داخلی تیر جعبه‌ای

بمنظور جلوگیری از اعوجاج مقطع تیر در حین حمل و نقل و قبل از بتن‌ریزی دال، لازمست داخل تیر جعبه‌ای مطابق شکل ۶-۱ مهاربندی گردد. این سیستم مهاربندی شامل مهار عرضی و مهار افقی در صفحه بال فوکانی می‌باشد.

۶-۹- زهکشی و دسترسی (به داخل تیرورق)

بنا به شرایط آب و هوایی، موقعیت و نوع مصالح بکاررفته، تعییه دریچه‌های آدمرو یا بازشوهای دیگر در دال بتنه عرشه یا در جعبه فولادی تیرورق به منظور دسترسی به داخل آن برای نقل مکان، بازرسی، تعمیر، نگهداری، زهکشی و موارد مشابه ضروری می‌باشد.

شکل ۶-۱- مهاربندی تیر جعبه‌ای

فصل هفتم

اعضای فشاری

این فصل اختصاص به طراحی اعضای فشاری (شامل ستونها و اعضای فشاری خرپاها) دارد که تحت اثر فشار محوری قرار دارد. برای اعضاًی که تحت اثر همزمان فشار محوری و لنگر خم‌شی قرار دارند به فصل هشتم مراجعه نمایید.

۷-۱- ضریب لاغری: ضریب لاغری عضو فشاری با λ نشان داده شده و بصورت زیر محدود می‌گردد:

$$\lambda = \frac{KL}{r_{\min}} < 120 \quad (\text{اعضای اصلی}) \quad (1-7)$$

$$\lambda = \frac{KL}{r_{\min}} < 140 \quad (\text{اعضای فرعی}) \quad (2-7)$$

در رابطه فوق:

K = ضریب طول موثر

L = طول آزاد عضو (فاصله بین مراکز ثقل اتصال دو انتهای عضو)

r_{\min} = شعاع زیراسیون حداقل مقطع

اعضای اصلی، اعضاًی هستند که تنש‌های ناشی از بارهای مرده و زنده را تحمل می‌نمایند. اعضاًی فرعی اعضاًی هستند که برای مهاربندی سازه در مقابل نیروهای عرضی و طولی به کار می‌روند و یا از آنها برای کاهش طول مهارنشده اعضاًی اصلی استفاده می‌شود.

در تعیین r_{\min} برای کترل لاغری طبق روابط ۱-۷ و ۲-۷ می‌توان از قسمتی از مقطع صرفنظر نمود، مشروط براینکه در تعیین باربری مجاز عضو نیز از آن قسمت صرفنظر شود.

۷-۲- ضریب طول موثر K

در اعضاًی فشاری که از حرکت جانبی دو انتهای آن جلوگیری شده است، ضریب طول موثر K باید مساوی ۱ در نظر گرفته شود.

در اعضاًی فشاری که از حرکت جانبی دو انتهای آن جلوگیری نشده و پایداری جانبی سازه از طریق سختی خم‌شی اعضاًی سازه که با اتصالات صلب به یکدیگر متصل شده‌اند، تامین می‌شود، ضریب طول موثر باید با استفاده از تجزیه و تحلیل وضع موجود تعیین شود، و هیچگاه نباید از ۱ کوچکتر در نظر گرفته شود. در غیاب محاسبات دقیقترا را می‌توان از رابطه زیر تعیین نمود:

$$K = \sqrt{\frac{1.6G_A G_B + 4(G_A + G_B) + 7.5}{G_A + G_B + 7.5}} \geq 1 \quad (3-7)$$

G_A ، G_B = پارامتر نشان دهنده شرایط مرزی دو انتهای عضو فشاری و برابر است با نسبت مجموع EI/L ستونها به مجموع EI/L تیرهای متنهی به دو انتهای عضو فشاری در یک صفحه

انتهای گیردار $G = 1$

انتهای مفصلی $G = 10$

K برای اعضای فشاری طرهای، گیردار در یک انتها و آزاد در انتهای دیگر، مساوی ۲ در نظر گرفته می‌شود.

۳-۷- تنش مجاز اعضای فشاری

در اعضای فشاری که اجزای مقطع آن شرایط کمانش موضعی را برآورده می‌نمایند، تنش مجاز فشاری از

روابط زیر تعیین می‌گردد:

$$C_c = \sqrt{\frac{2\pi^2 E}{F_y}} = \frac{6440}{\sqrt{F_y}} \quad (4-7)$$

F_y = تنش تسلیم فولاد مصرفی (kg/cm^2)

E = ضریب الاستیسیته فولاد مساوی 2×10^7 کیلوگرم برسانتیمتر مربع

C_C = لاغری مرزی بین کمانش الاستیک و غیرالاستیک

در صورتیکه $\lambda \leq C_c$ باشد:

$$F_a = \frac{F_y}{2.12} \left[1 - \frac{\lambda^2 F_y}{4\pi^2 E} \right] = \frac{F_y}{2.12} \left[1 - \frac{\lambda^2 F_y}{8 \times 10^7} \right] \quad (5-7)$$

در صورتیکه $\lambda > C_c$ باشد:

$$F_a = \frac{\pi^2 E}{2.12 \lambda^2} = \frac{95 \times 10^5}{\lambda^2} \quad (6-7)$$

در روابط ۵-۷ و ۶-۷، عدد ۲/۱۲ ضریب اطمینان می‌باشد و همچنین داریم:

λ = لاغری حداکثر عضو فشاری طبق بند ۲-۷ که مساوی KL/r می‌باشد.

F_a = تنش فشاری مجاز (kg/cm^2)

F_y = تنش تسلیم فولاد مصرفی (kg/cm^2)

۴-۷-۱- اعضای فشاری مرکب

۷-۴-۱- معرفی

اعضای فشاری مرکب ترکیبی از نیمرخ، ورق، تسمه به یکی از صور زیر می‌باشند:

الف: اعضای فشاری مرکب از نیمرخها و ورقهای سراسری (جان پر) شامل:

اعضای فشاری ساخته شده از ورق با مقطع I و یا جعبه

اعضای فشاری ساخته شده از چند نیمرخ با اتصال مستقیم

اعضای فشاری ساخته شده از چند نیمرخ که به کمک ورقهای سرتاسری به هم متصل شده‌اند.

ب: اعضای فشاری مرکب مشبك شامل:

اعضای فشاری مرکب که در آن نیمرخ‌های فولادی به کمک لقمه به هم متصل می‌شوند.

اعضای فشاری مرکب با بستهای چپ و راست

اعضای فشاری مرکب با بستهای موازی

۴-۷-۲- اعضای فشاری مرکب از نیمرخها و ورقهای سراسری

طراحی چنین اعضای فشاری مطابق نیمرخهای یکپارچه انجام می‌شود. جوشی که اجزای مقطع را به یکدیگر متصل می‌نماید، باید شرایط زیر را برآورده نماید:

الف- باید بتواند برش ناشی از تغییرات لنگر خمشی در طول ستون را انتقال دهد.

ب- در محل اتصال به علت تغییرات ناگهانی نیروهای داخلی، مقدار نیروی برشی بصورت موضعی تشدید می‌یابد. لذا تقویت جوش در این ناحیه الزامی است.

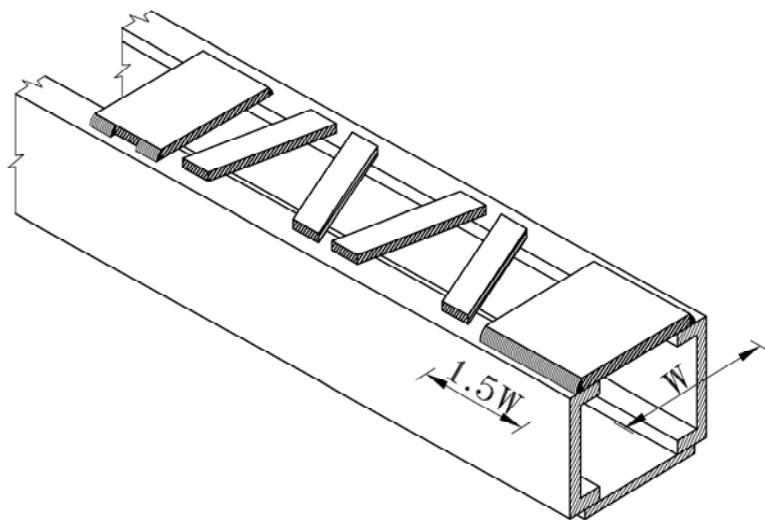
پ- در دو انتهای عضو، در طولی به اندازه $1/5$ برابر عرض مقطع، بعد جوش اتصالی باید طوری محاسبه گردد، که قادر به حمل نیروی محوری اجزای اتصالی با تنش $y/55F$ باشد.

ت- این جوش باید بصورت پیوسته باشد. به استثنای دو انتهای عضو، در سایر نواحی بعد جوش حداقل غالباً برای آن کفایت می‌کند.

۴-۷-۳- اعضای فشاری مرکب مشبك

۷-۴-۳-۱- کلیات

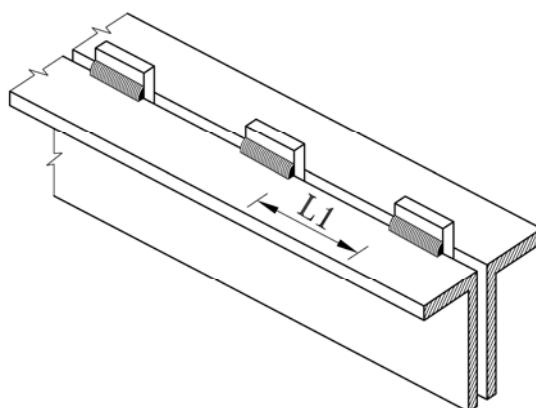
در دو انتهای عضو فشاری مرکب مشبك، و یا در محل وصله نیمرخها، در طولی مساوی $1/5$ برابر عرض حداکثر عضو، عناصر تشکیل دهنده باید به کمک جوش پیوسته و یا پیچ و پرچهایی با فواصل کوچکتر از 4 برابر قطر به یکدیگر متصل شوند (شکل ۱-۷). این جوش باید بتواند نیروی سهم هر جزء متصل شونده را با تنش $y/55F$ تحمل نماید.

شکل ۱-۷- نحوه اتصال نیمیرخ‌ها در انتهای اعضای فشاری

۷-۴-۳- اعضای فشاری مرکب با لقمه

اعضای فشاری مرکب که از دو یا چند نیمیرخ نورد شده ساخته شوند و با گذاردن قطعات لقمه در بین آنها به یکدیگر متصل گردند، فواصل لقمه‌ها (یا نقاط اتصال) باید طوری باشد که ضریب لاغری λ حداقل هر نیمیرخ در قسمتی که بین دو لقمه قرار دارد، از $\frac{2}{3}$ ضریب لاغری تعیین کننده کل عضو مرکب تجاوز نکند. شعاع ژیراسیون حداقل هر نیمیرخ، ملاک محاسبه ضریب لاغری حداقل آن خواهد بود. در طول یک عضو مرکب، حداقل دو نقطه اتصال، باید بین دوسر آن موجود باشد (شکل ۲-۷).

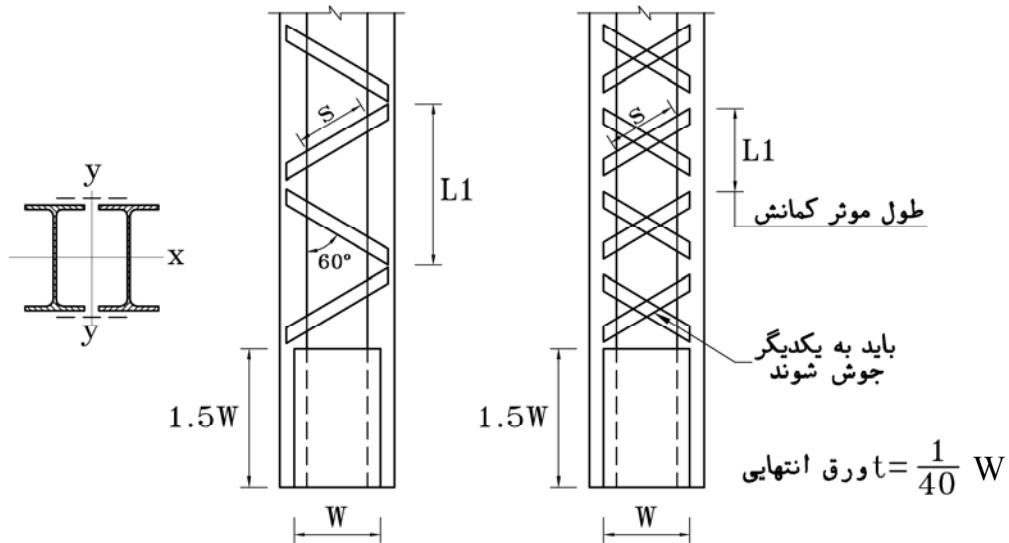

شکل ۲-۷- اعضای فشاری مرکب با لقمه

۴-۳-۷- اعضای فشاری مرکب با بستهای چپ و راست

الف- ورق انتهایی: بستهای چپ و راست در دو انتهای عضو، باید به ورق قید انتهایی ختم شوند. طول ورق قید انتهایی باید حداقل مساوی $1/5$ برابر فاصله عرضی دو خط اتصال خود به عضو عرضی باشد. ضخامت ورق انتهایی

نباشد از $\frac{1}{40}$ فاصله بین دو خط اتصال دوطرف آن کمتر باشد.

شکل ۳-۷- اعضای فشاری با بست چپ و راست

اگر وسیله اتصال ورقهای انتهایی، پیچ یا پرج باشد، فاصله این وسایل اتصال از یکدیگر در امتداد تنفس نباشد از ۶ برابر قطر آنها تجاوز کند و ورقهای انتهایی باید در اتصال هر طرف خود حداقل سه عدد پیچ یا پرج داشته باشند. در اتصال جوشی، طول هر خط جوش که ورق انتهایی را متصل می‌کند، باید مساوی طول ورق باشد که در دو انتها دارای طول برگشت (فلاپ) باشد.

ب- بستهای چپ و راست: بستهای چپ و راست را می‌توان از تسمه، بشی، ناوданی یا مقطع مناسب دیگر انتخاب کرد. بستهای چپ و راست را باید طوری قرار داد که لاغری حداقل موضعی اعضای محصور بین نقاط اتصال آنها از

$\frac{2}{3}$ لاغری تعیین کننده کلی عضو و یا 40 (هر کدام که کوچکترند)، بیشتر نشود.

بستهای چپ و راست را باید برای تحمل نیروی برشی ناشی از نیروهای خارجی و نیروی برشی اضافی ناشی از کمانش که در امتداد عمود بمحور طولی عضو اثر می‌کند و مقدار آن ۲ درصد نیروی فشاری عضو فرض می‌شود، محاسبه کرد.

نسبت $L/2$ برای بستهای چپ و راست تکی نباید از ۱۲۰ تجاوز کند. برای بستهای چپ و راست زوج (ضربدری)، این نسبت نباید از ۱۴۰ بیشتر شود.

بستهای چپ و راست زوج که بصورت ضربدری اجرا می‌شود، باید در محل تقاطع خود به یکدیگر متصل شوند. طول آزاد برای محاسبه ضریب لاغری بستهای اتصالی که در فشار قرار دارند، در بستهای تکی برابر فاصله بین اتصالات (پیچ، پرج یا جوش) دوسر آنها به عضو فشاری و در بستهای زوج ضربدری، ۷۰ درصد این فاصله به حساب می‌آید. زاویه تمایل امتداد بستها نسبت به محور طولی عضو، ارجح است که برای بست تکی از ۶۰ درجه و برای بستهای زوج از ۴۵ درجه کمتر نباشد.

اگر فاصله بین اتصالات (پیچ یا پرج یا جوش) دوسر بست بیش از ۴۰۰ میلیمتر باشد، ارجح است که بستها به صورت زوج درنظر گرفته شوند و یا در آنها از نیمرخ نبشی استفاده گردد.

پ- طراحی بست چپ و راست:

نیروی محوری بست چپ و راست از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$F = \frac{V}{2 \sin \alpha} \quad (V-V)$$

V = مجموع نیروی برشی ناشی از بارگذاری جانبی و برش ناشی از کمانش (رابطه ۱۲-۷)

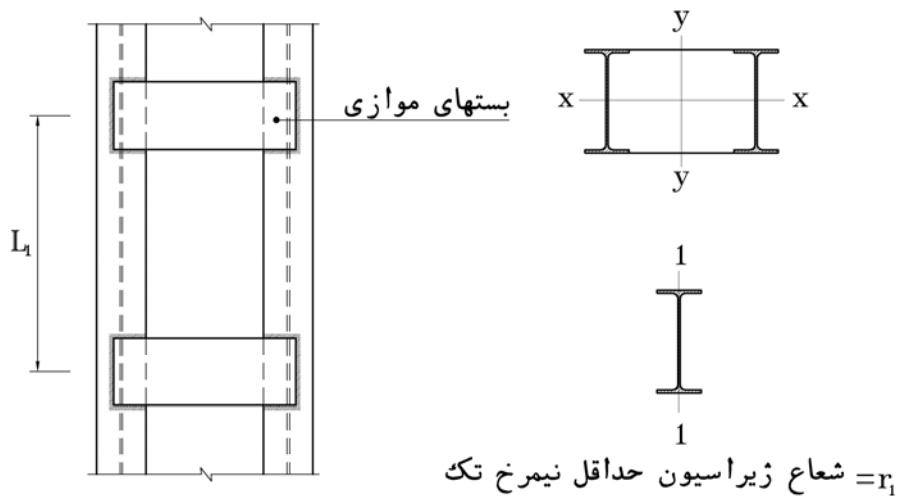
۷-۴-۳-۴- اعضای فشاری با بستهای موازی

الف- بستهای میانی باید به تعدادی باشد که طول عضو فشاری (بین دو بست انتهایی) را حداقل به سه قسمت تقسیم کند.

ب- فاصله بستها از یکدیگر باید به اندازه‌ای باشد که نسبت لاغری تک نیمرخ عضو فشاری ($\lambda_1 = L_1 / r_1$) در قسمتی که بین بستها قرار دارد، از ۴۰ و همچنین از $\frac{2}{3}$ ضریب لاغری λ_y بیشتر نشود. λ_y ضریب لاغری عضو فشاری نسبت به محور $y-y$ (محور عمود بر امتداد قید) و L_1 فاصله مرکز به مرکز قیدها در امتداد طول عضو و ۲۱ ساعت ژیراسیون حداقل تکنیمرخ می‌باشد.

پ- بستهای موازی و اتصالات آنها باید برای تحمل لنگر خمی و نیروی برشی واردہ محاسبه شوند. فرض می‌شود لنگر و برش موثر بر بستها حاصل از نیروی برشی جانبی V می‌باشد که در امتداد عمود بمحور طولی عضو فشاری

عمل می‌کند و مقدار آن ۲ درصد بار محوری عضو فشاری به علاوه برش ناشی از نیروهای خارجی است و اثر آن بین یک جفت قید در روی دو سطح موازی عضو، به تساوی تقسیم می‌شود.

شکل ۴-۷- عضو فشاری مرکب مشبک با بستهای موازی

ت- بسته را می‌توان از تسمه، ورق، ناوданی و یا نیمرخ I انتخاب کرد. اتصال قیدها به نیمرخ‌های اصلی عضو فشاری باید توسط پیچ، پرج و یا جوش صورت گیرد به طوری که هر اتصال و نیز مقطع هر بست در مقابل نیروی برشی T و لنگر M مقاومت نماید:

$$T = \frac{V \cdot L_1}{2b} \quad (8-7)$$

$$M = \frac{V \cdot L_1}{4} \quad (9-7)$$

در این روابط:

$$V = \text{نیروی برشی جانبی مساوی برش ناشی از بارهای خارجی (شامل وزن) به علاوه برش ناشی از کمانش} \\ (\text{رابطه } 12-7)$$

L_1 = فاصله مرکز به مرکز بسته در امتداد طول عضو

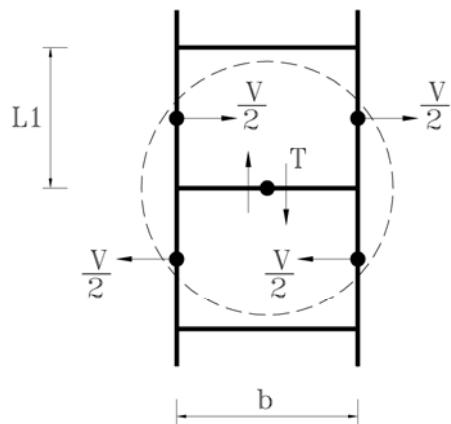
b = فاصله بین مرکز ثقل اتصالهای دوسره بست

ث- ورقهای انتهایی که در دو سر عضو فشاری قرار می‌گیرند، باید حداقل طولی برابر با $1/5$ برابر فاصله بین مراکز ثقل نیمرخهای تشکیل دهنده عضو فشاری را داشته باشند.

ج- بستهای باید حداقل ضخامتی مساوی $\frac{1}{4}$ فاصله بین مراکز ثقل اتصالات دوسر خود را داشته باشند. رعایت محدودیت اخیر برای قیدهایی که از نیمrix ناوданی و یا I با بالهای عمود بر سطح عضو فشاری تشکیل شده باشند، لازم نیست.

چ- طول موثر بستهای در کمانش (در مقابل نیروی محوری) برابر با فاصله بین مراکز ثقل اتصالات دو سر آنها در نظرگرفته می‌شود.

ح- بستهای باید در دو انتهای خود در تمام نقاط تماس با نیمrixهای طولی جوش شوند.

شکل ۵-۷- محاسبه بستهای موازی

۷-۳-۴- لاغری موثر ستونهای مرکب با بستهای مورب و موازی در صورتیکه محور y، محور اصلی مقطع عمود بر صفحه بستهای باشد (اشکال ۳-۷ و ۴-۷)، نسبت لاغری در حول آن به علت تغییرشکلها باید اصلاح گردد. نسبت لاغری موثر را می‌توان از رابطه زیر تعیین نمود:

$$\lambda_{ye} = \sqrt{\lambda_y^2 + \lambda_1^2} \quad (10-7)$$

در رابطه فوق:

λ_y = نسبت لاغری کلی در حول محور y

λ_1 = نسبت لاغری موضعی طبق روابط زیر:

الف: برای اعضا با بستهای موازی

$$\lambda_1 = L_1 / r_1$$

L_1 = فاصله مرکز به مرکز دو بست موازی

r_1 = لاغری حداقل تک نیم‌خ

ب: برای ستونهای مرکب با بست مورب

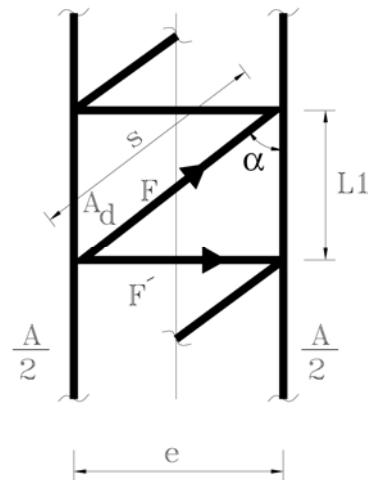
$$\lambda_1 = \pi \sqrt{\frac{A}{2A_d} \cdot \frac{S^3}{L_1 e^2}} \quad (11-7)$$

A = سطح مقطع کلی ستون

A_d = سطح مقطع یک بست مورب

S = طول مرکز به مرکز بست مورب

e = فاصله بین مرکز نیم‌خها

شکل ۶-۷- هندسه بستهای چپ و راست

۶-۴-۷- برش ناشی از کمانش

در محاسبات مربوط به بستهای چپ و راست و مورب، نیروی برشی ناشی از کمانش عضو فشاری از رابطه

زیر به دست می‌آید:

$$V = \frac{P}{100} \left[\frac{100}{\ell/r + 10} + \frac{(\ell/r) F_y}{230000} \right] \geq 0.02 P \quad (12-7)$$

در رابطه فوق:

V = نیروی برشی ناشی از کمانش

P = نیروی فشاری مجاز عضو

ℓ = طول عضو

r = شعاع زیراسیون مقطع عضو فشاری حول محوری عمود بر صفحه مشبك

F_y = تنش تسلیم فولاد مصرفی

مقدار نیروی برشی فوق حدود ۲ درصد ظرفیت فشاری مجاز عضو فشاری منظور می‌شود.

فصل هشتم

ترکیب تنش‌ها

۱-۸- ترکیب نیروی فشاری محوری و لنگر خمشی

اعضایی که تحت اثر نیروی فشاری محوری توأم با لنگر خمشی قرار می‌گیرند، باید روابط زیر را اقاع نمایند:

$$\frac{f_a}{F_a} + \frac{C_{mx} f_{bx}}{\left(1 - \frac{f_a}{F'_{ex}}\right) F_{bx}} + \frac{C_{my} f_{by}}{\left(1 - \frac{f_a}{F'_{ey}}\right) F_{by}} \leq 1 \quad (1-8)$$

و

$$\frac{f_a}{0.472 F_y} + \frac{f_{bx}}{F_{bx}} + \frac{f_{by}}{F_{by}} \leq 1 \quad (\text{در دو انتهای عضو}) \quad (2-8)$$

در روابط فوق، اندیسهای x و y در ترکیب با اندیسهای b ، e و m ، محورهای خمشی مربوط به تنشها و یا خواصی دیگر را نشان می‌دهند. داریم:

F_a = تنش فشاری مجاز اگر فقط نیروی محوری عمل کند.

F_b = تنش فشاری مجاز در خمش اگر فقط لنگر خمشی تنها عمل کند.

F'_e = تنش کمانش که بر ضریب اطمینان تقسیم شده است.

$$F'_e = \frac{\pi^2 E}{2.12 \left(\frac{K_b L_b}{r_b} \right)^2} = \frac{95 \times 10^5}{\lambda_b^2} \quad (3-8)$$

L_b = طول آزاد در صفحه خمش

r_b = شعاع ژیراسیون نظیر

K_b = ضریب طول موثر در صفحه خمش

$(\lambda_b = k_b L_b / r_b)$ = لاغری حول محور خمش

۱- در معادله ۱-۸ وقتی بارگذاری جانبی در حدفاصل تکیه‌گاهها موجود است، باید f_{bx} و f_{by} براساس لنگر بین تکیه‌گاهی، و در رابطه ۲-۸ براساس لنگر تکیه‌گاهی محاسبه گردد. در صورتیکه بارگذاری جانبی نداشته باشیم، تنشهای ذکر شده براساس حداکثر لنگر محاسبه می‌شوند.

f_a = تنش فشاری موجود

f_{bx} = تنش فشاری ناشی از خمش در حول محور x

f_{by} = تنش فشاری ناشی از خمش در حول محور y

۱-۸ = مطابق جدول ۱-۸

جدول ۱-۸ ضریب C_m در رابطه اندرکنشی ۱-۸

C_m	شكل	شرایط بارگذاری
0.85		از انتقال جانبی دو انتهای عضو فشاری جلوگیری نشده است. لنگر خمشی در دو انتهای عضو حداکثر است.
$0.6 - 0.4 \frac{M_1}{M_2} \geq 0.4$ $M_1 =$ لنگر کوچکتر $M_2 =$ لنگر بزرگتر برای انحنای مضاعف $M_1 / M_2 > 0$ M_1 / M_2 می‌باشد. برای انحنای ساده، $M_1 / M_2 < 0$ M_1 / M_2 می‌باشد.		از انتقال جانبی دو انتهای عضو فشاری جلوگیری شده است. بارگذاری عرضی موجود نیست. لنگر خمشی در دو انتهای عضو حداکثر است.
0.85		از انتقال جانبی دو انتها جلوگیری شده است. بارگذاری عرضی همراه با لنگرهای انتهایی وجود دارد.
1.0		از انتقال جانبی دو انتها جلوگیری شده است. بارگذاری عرضی وجود دارد.

همواره می‌توان در جهت اطمینان، C_m را مساوی واحد منظور کرد.

۲-۸ - ترکیب کشش محوری و خمشی

اعضایی که تحت اثر کشش محوری توام با تنش خمشی قرار می‌گیرند، باید طوری محاسبه شوند که در تمام

نقاط طول عضو، رابطه زیر برآورده گردد:

$$\frac{f_t}{F_t} + \frac{f_{bx}}{F_{bx}} + \frac{f_{by}}{F_{by}} \leq 1 \quad (4-8)$$

که در آن:

f_b = تنش کششی محاسباتی حاصل از لنگر خمی

f_t = تنش کششی محاسباتی حاصل از کشش محوری

F_b = تنش خمی مجاز

F_t = تنش کششی مجاز

از طرف دیگر، تنشهای فشاری ناشی از خمی از بارگذاری مستقل دیگری حاصل شده باشد، نباید از مقادیر مجاز تجاوز نماید.

۳-۸- ترکیب تنشهای صفحه‌ای (تنش تخت)

در صورت وجود تنش صفحه‌ای در یک نقطه از قطعه مورد نظر، تنش مقایسه‌ای از رابطه فون میسز قابل محاسبه می‌باشد:

$$\sigma_h = \sqrt{\sigma_x^2 - \sigma_x \sigma_y + \sigma_y^2 + 3\tau_{xy}^2} \quad (5-8)$$

در رابطه فوق:

σ_h = تنش مقایسه‌ای

σ_x = تنش قائم در امتداد X

σ_y = تنش قائم در امتداد Y

τ_{xy} = تنش برشی

علامت σ_x ، σ_y در صورتیکه کششی باشند، مثبت و در صورتیکه فشاری باشند، منفی در نظر گرفته می‌شود.

بر حسب مورد، تنش مقایسه‌ای σ_h باید کوچکتر از تنش مجاز مربوطه باشد.

فصل نهم

وسایل اتصال

جهت اتصال قطعات مختلف سازه به یکدیگر از وسایل اتصال که شامل جوش، پیچ و پرج می‌باشد، استفاده می‌گردد. در این فصل انواع وسایل اتصال و مشخصات و مقررات مربوط به هر یک ارائه می‌گردد.

۱-۹- جوش

انواع جوشها عبارتنداز: جوش شیاری، جوش گوشه، جوش انگشتانه و جوش کام

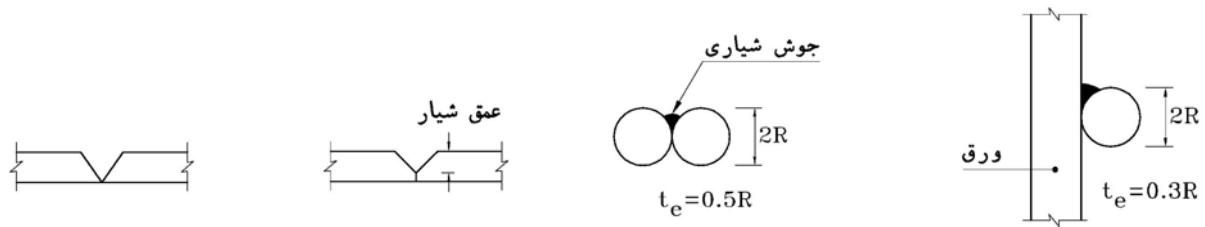
۱-۱-۹- جوشهای شیاری (لب به لب)

الف: انواع جوش شیاری: انواع جوش شیاری عبارتنداز: جوش شیاری با نفوذ کامل (شکل ۱-۹-الف) و جوش شیاری با نفوذ نسبی (اشکال ۱-۹-ب و پ و ت). استفاده از جوش شیاری با نفوذ نسبی در وضعیتی که بارگذاری خستگی کششی وجود داشته باشد مجاز نیست.

ب: سطح مقطع موثر: سطح مقطع موثر در جوشهای شیاری عبارت است از حاصلضرب طول موثر جوش در ضخامت گلوگاه موثر

پ: طول موثر: طولی است که جوش در آن با سطح مقطع یکنواخت اجرا شده باشد.

ت: ضخامت گلوگاه موثر: در جوش شیاری با نفوذ کامل، مساوی ضخامت قطعه نازکتر و در جوش شیاری با نفوذ نسبی، مساوی عمق شیار جوش منهای ۳ میلیمتر درنظر گرفته می‌شود. ضخامت گلوگاه موثر جوش شیاری که بین دو لبه گرد (مثل شیار بین دو میلگرد) و یا بین یک لبه گرد و لبه تخت (مثل میلگرد در مجاورت ورق) داده می‌شود، طبق اشکال ۱-۹-پ و ت می‌باشد.

الف: جوش شیاری با نفوذ کامل	ب: جوش شیاری با نفوذ نسبی	پ: جوش شیاری با نفوذ نسبی
	دو لبه گرد	بین لبه گرد و تخت

شکل ۱-۹

ث: حداقل ضخامت موثر جوش شیاری با نفوذ نسبی: ضخامت گلوگاه موثر باید از مقادیر مندرج در جدول ۱-۹ کمتر شود. حداقل ضخامت گلوگاه موثر با توجه به ضخامت قطعه ضخیمتر تعیین می‌شود. از طرفی مقدار حداقل باید از ضخامت نازکترین قطعه متصل شونده تجاوز نماید.

جدول ۱-۹ - حداقل ضخامت گلوگاه جوش شیاری با نفوذ نسبی

حداقل گلوگاه جوش شیاری با نفوذ نسبی (mm)	ضخامت قطعه ضخیمتر (mm)
6	$t \leq 20\text{mm}$
8	$t > 20\text{mm}$

- ۱) استفاده از ضخامت کمتر طبق نظر مهندس طراح با اعمال پیش‌گرمايش مجاز است.
- ۲) حداقل ضخامت جوش نمی‌تواند بیش از ضخامت قطعه نازکتر باشد.

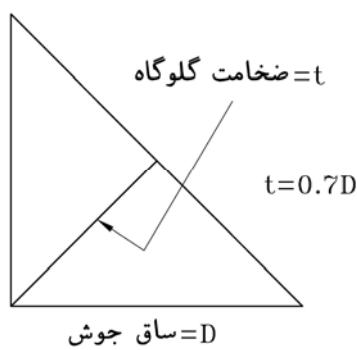
۲-۱-۹ - جوش گوش

الف: سطح مقطع موثر: سطح مقطع موثر مساوی حاصلضرب طول موثر در ضخامت گلوگاه موثر در نظر گرفته می‌شود.

ب: طول موثر: مساوی طول کلی نوارجوش شامل قسمتهای برگشت خورده می‌باشد. برای جوشهای گوش در سوراخ و شکاف، طول موثر برابر با طول میانتاری که از مقطع گلوگاه جوش می‌گذرد، در نظر گرفته می‌شود.

پ: ضخامت گلوگاه موثر: مساوی کوتاهترین فاصله بین عمیقترین نقطه مقطع جوش تا سطح خارجی آن منظور می‌شود به عبارت ساده‌تر، ارتفاع وارد بر وتر مثلث مقطع جوش.

ت: ساق جوش: ضلع مثلث قائم‌الزاویه مقطع جوش، ساق جوش یا بعد جوش نامیده می‌شود.

شکل ۲-۹ - هندسه مقطع جوش گوش

ث: حداقل اندازه ساق جوش: حداقل اندازه ساق جوش گوشه طبق جدول ۲-۹ تعیین می‌شود. حداقل اندازه ساق جوش تابع ضخامت قطعه ضخیمتر می‌باشد. این مقدار باید از ضخامت نازکترین قطعه متصل شونده تجاوز نماید.

جدول ۲-۹ - حداقل اندازه ساق جوش گوشه

حداقل گلوگاه جوش شیاری (mm)	ضخامت قطعه ضخیمتر (mm)
6	$t \leq 20$
8	$t > 20$

- ۱) استفاده از ساق کوچکتر از مقادیر حداقل، طبق نظر مهندس با اعمال پیش‌گرمايش مجاز است.
- ۲) حداقل ضخامت جوش نمی‌تواند بیش از ضخامت قطعه نازکتر باشد.

ج: حداکثر اندازه ساق جوش گوشه: حداکثر ساق جوش گوشه در قطعات با ضخامت کمتر از ۸ میلیمتر، مساوی ضخامت قطعه و در قطعات با ضخامت ۸ میلیمتر و بیشتر، ۲ میلیمتر کمتر از ضخامت قطعه می‌باشد. حداکثر اندازه جوش باید طوری محدود شود که تنش در مصالح پایه مجاور از مقادیر مجاز تجاوز ننماید.

چ: محدودیتهای طول موثر: طول موثر جوش گوشه در تحمل تنش، باید از ۴ برابر اندازه ساق آن و یا ۴۰ میلیمتر کمتر باشد. اگر از جوش گوشه در لبه‌های طولی و موازی در انتهای تسممهای کششی استفاده شود، طول هر طرف باید از فاصله عمودی بین آنها (تقریباً عرض تسمه) کمتر باشد. فاصله عمودی باید از ۲۰۰ میلیمتر تجاوز نماید. انتهای این جوش‌ها در گوشه‌ها باید به صورت قلاب با طول برگشتی مساوی حداقل ۲ برابر ساق جوش درآید.

ح: جوشهای منقطع: استفاده از جوش گوشه منقطع در پلسازی ممنوع است، مگر برای اتصال سخت‌کننده که آنهم باید بصورت بخیه، پشت و رو، انجام شود.

خ: جوش آب‌بند: جوش آب‌بند باید بصورت پیوسته اجرا گردد. چنین جوشی می‌تواند نقش مقاومتی نیز داشته باشد. اندازه این جوش غالباً براساس محدودیتهای جوش حداقل تعیین می‌گردد.

د: اتصالات رویهم با جوش گوشه: در اتصال دو قطعه‌ای که روی هم می‌آیند، طول رویهم‌آمدگی باید از ۵ برابر ضخامت قطعه نازکتر کمتر باشد و در هیچ حالتی از ۲۵ میلیمتر کمتر نشود. اتصالات روی هم که ورقها و تسممهایی تحت اثر تنشهای محوری را به یکدیگر متصل می‌کند، باید در ضلع انتهایی هر یک از قسمتهای متصل شونده، توسط جوش گوشه اتصال یابند.

ذ: جوش گوشه در لبه سوراخ و شکاف: در اتصالات رویهم، به منظور انتقال برش یا جلوگیری از کمانش و یاجدایی قسمتهای متصل شونده، می‌توان از جوش گوشه در لبه سوراخ و شکاف استفاده نمود.

ر: برگشت جوش گوشه (قلاب): کلیه جوشهای گوشه که در لبه کناری و یا ضلع انتهایی عضو انجام می‌شود، باید در آخر ضلع و بر روی ضلع دیگر برگشت داده شود که به آن قلاب می‌گویند. حداقل طول قلاب ۲ برابر اندازه ساق جوش

می باشد. این شرط برای نشیمن‌های تکیه‌گاهی (براکت)، در جوش‌های گوشه قائم و جوش‌های گوشه سربالا نیز صدق می‌کند. در نبشی‌های اتصال تیر و ستون یا ورقهای این نوع اتصال (که انعطاف‌پذیری اتصال به مقدار زیادی تابع انعطاف‌پذیری بال برجسته نبشی یا طول قابل تغییر شکل ورق است)، برگشت در انتهای جوش گوشه (قلاب) نباید از ۴ برابر اندازه ساق جوش بیشتر باشد. برگشت انتهای در جوش گوشه باید در نقشه‌ها و جزئیات اجرایی قید شود.

۳-۱-۹- جوش انگشتانه و کام توپر

الف: سطح مقطع موثر: سطح مقطع موثر در برش برای جوش انگشتانه (جوش در سوراخ) و کام (جوش در شکاف) برابر با سطح مقطع اسمی سوراخ و شکاف در صفحه برش به حساب می‌آید.

ب: مورد استفاده: از جوش انگشتانه و کام می‌توان برای انتقال برش در اتصال عناصری که روی هم قرار گرفته‌اند و یا جلوگیری از کمانش در عناصر روی هم آمده در اعضای مرکب ساخته شده استفاده نمود.

پ: محدودیتها: قطر سوراخ در جوش انگشتانه باید از ضخامت قطعه سوراخ شده به اضافه ۸ میلیمتر کمتر باشد. همچنین قطر یاد شده باید از مقدار حداقل به اضافه ۳ میلیمتر و یا $\frac{2}{25}$ برابر ضخامت جوش بزرگتر شود. حداقل فاصله مرکز به مرکز جوش‌های انگشتانه ۴ برابر قطر سوراخ می‌باشد.

عرض شکاف در جوش کام، باید از ضخامت قطعه به اضافه ۸ میلیمتر کمتر و همچنین از $\frac{2}{25}$ برابر ضخامت جوش بیشتر شود.

انتهای شکاف باید بصورت نیم‌دایره یا خطی مستقیم که در گوشه‌ها تبدیل به ربعتی از دایره (با شعاعی بزرگتر از ضخامت قطعه) می‌شود، باشد.

حداقل فاصله مرکزبهمرکز شکافها در امتداد عمود بر طول، ۴ برابر عرض شکاف و حداقل فاصله مرکزبهمرکز شکافها در امتداد طول، ۲ برابر طول شکاف می‌باشد که طول شکاف نیز باید از ۱۰ برابر ضخامت جوش بیشتر شود.

ت: ضخامت جوش: ضخامت جوش انگشتانه و کام در قطعاتی که ضخامت آنها ۱۶ میلیمتر و یا کمتر است، باید برابر با ضخامت قطعه باشد. در قطعاتی که ضخامت آنها بیش از ۱۶ میلیمتر است، ضخامت این جوش باید حداقل $\frac{1}{2}$ ضخامت مصالح باشد و از ۱۶ میلیمتر نیز کمتر نشود.

۱-۴-۹- تنشهای مجاز

به جز حالتی که عامل خستگی تعیین کننده باشد، جوشها باید طوری محاسبه شوند که محدودیتهای تنش مندرج در جدول ۳-۹ را جوابگو باشند. کلیه جوشها باید طبق مشخصات ارائه شده در بند ۴-۱۶ مورد آزمایش غیرمخرب قرار گیرند.

۱-۹-۵- ترکیب تنشها

الف: دو تنش برشی هم صفحه و متعامد را می‌توان با قانون جمع متوازی‌الاضلاع، جمع زد.

$$\tau_h = \sqrt{\tau_x^2 + \tau_y^2} \quad (1-9)$$

ب: در جوش‌هایی مثل جوش اتصال بالبهجان تیرورق که در آن ترکیب تنش عمود بر مقطع جوش و تنش برشی در صفحه گلوگاه وجود دارد، تنش برشی مجاز از رابطه زیر تعیین می‌گردد:

$$\tau_{\text{مجاز}} = \sqrt{(0.27 F_u)^2 - \frac{\sigma^2}{4}} \quad (2-9)$$

در رابطه فوق σ تنش عمود بر مقطع جوش و F_u مقاومت نهایی فلز الکترود است.

۱-۹-۶- ترکیب جوشها

اگر از دو یا چند نوع جوش (شیاری، گوشه، انگشتانه، و یا کام) در یک اتصال استفاده شود، باید ظرفیت موثر هر یک را جداگانه نسبت به محور مجموعه جوش محاسبه و سپس ظرفیت مجاز مجموعه جوش را محاسبه نمود.

۷-۱-۹- فلز جوش مختلط

اگر طاقت نمونه زخمدار به عنوان شرطی برای مصالح جوش تعیین شده باشد، مصالح و روش جوشکاری برای فلز تمام جوش اعم از خال‌جوش، عبور ریشه، و عبورهای بعدی، باید سازگاری لازم را داشته باشد تا طاقت نمونه زخمدار برای فلز جوش مختلط محرز شود.

۸-۱-۹- پیش‌گرمايش

برای نیمرخهای نورد شده و قطعات مرکب ساخته شده از ورق با جوش، باید قبل از انجام جوش، پیش‌گرمايش تا دمای لازم صورت گیرد. دمای پیش‌گرمايش به شرح زیر می‌باشد:

دماهی پیش‌گرمايش در فرآيند كم هيدروژن (درجه سليوس)	دماهی پیش‌گرمايش در فرآيند غيركم هيدروژن (درجه سليوس)	ضخامت ورق (ميليمتر)
۱۰	۲۰	≤ 20
۲۰	۶۵	$20 < t \leq 40$
۶۵	۱۱۰	$40 < t \leq 65$
۱۱۰	۱۵۰	$t > 65$

جدول ۳-۹- تنش‌های مجاز جوش

نوع جوش	نوع تنش	تش مجاز
جوش شیاری (لب) با نفوذ کامل و لبه آماده شده	کششی یا فشاری، در امتداد عمود بر مقطع موثر	متناوب با فلز مادر**
جوش شیاری (لب)	کششی یا فشاری، موازی با محور جوش	متناوب با فلز مادر**
با نفوذ نسبی	برشی، در مقطع موثر	۰/۲۷ مقاومت نهایی کششی فلز جوش (مشروط براینکه از $F_y / ۳۶$ فلز پایه بیشتر نشود).
جوش گوشه	کششی یا فشاری، موازی با محور جوش	متناوب با فلز مادر**
جوش انگشتانه و کام	کششی، در امتداد عمود بر مقطع موثر	۰/۲۷ مقاومت نهایی کششی فلز جوش (مشروط براینکه در فلز مادر نباید از $۵۵ / ۰$ حد جاری شدن فلز مادر بیشتر شود).
جوش گوشه	برشی، موازی با محور جوش	۰/۲۷ مقاومت نهایی کششی فلز جوش (مشروط براینکه از $F_y / ۳۶$ فلز پایه بیشتر نشود).
جوش انگشتانه و کام	برشی، در مقطع موثر	۰/۲۷ مقاومت نهایی کششی فلز جوش (مشروط براینکه از $F_y / ۳۶$ فلز پایه بیشتر نشود).
	کششی یا فشاری، موازی با محور جوش	متناوب با فلز مادر**
	برشی، موازی سطح برش شونده (روی مقطع موثر)	۰/۲۷ مقاومت نهایی کششی فلز جوش (مشروط براینکه از $F_y / ۳۶$ فلز پایه بیشتر نشود).

* این تنشها باید در ضرایب مذکور در بند ۱-۹-۴ ضرب شوند.

** فلز جوش (الکترود مصرفی) باید با فلز مادر سازگار باشد و محدودیت مقاومت الکترود مطابق با مقادیر زیر تامین شود:

حدسازیم فلز مادر (F_y)	مقاطومت نهایی کششی فلز الکترود (F_{ue})
3000 kg/cm^2 تا	4200 kg/cm^2
3800 kg/cm^2 تا	4900 kg/cm^2
4600 kg/cm^2 تا	5600 kg/cm^2

۲-۹- پیچ و مهره، قطعات رزوه شده و پرچ

۱-۲-۹- انواع اتصالات پیچی

در اتصالاتی که مقاومت آنها بر پایه انتقال برش بین قطعات متصل شونده استوار است، از دو نوع اتصالات اصطکاکی و اتکایی می‌توان استفاده نمود. در حالات زیر فقط استفاده از اتصالات اصطکاکی مجاز است:

- ۱- در حالت وجود بارهای خستگی (تکراری)، ضربهای، و ارتعاشی
 - ۲- در صورت استفاده از سوراخهای فراخ و لوبيایی
 - ۳- در اتصالاتی که اثر مشترک جوش و پیچ به کار گرفته می‌شود.
 - ۴- در تمام مواردی که قضاوت مهندس طراح، وجود لغزش در اتصال را برای شرایط بهره‌برداری سازه مضر تشخیص دهد.
 - ۵- اتصالاتی که تحت اثر همزمان برش و کشش و یا کشش تنها قرار دارند.
- استفاده از اتصالات اتکایی با پیچهای پر مقاومت، محدود به اعضای فشاری و اعضای درجه دوم می‌باشد.

۲-۲-۹- سوراخها

- ۱- در جدول ۹-۴ انواع سوراخها و اندازه حداکثر آنها ارائه شده است.

جدول ۹-۴- ابعاد اسمی سوراخ پیچ

اندازه حداکثر سوراخ (mm)				قطر پیچ (mm)
لوبيایی بلند (طول×عرض) (d+2)×(2.5d)	لوبيایی کوتاه (طول×عرض) (d+2)×(d+7)	بزرگ (قطر) d+5	استاندارد (قطر) d+2	d

- ۲- سوراخهای فراخ فقط در اتصالات اصطکاکی مجاز هستند.
- ۳- سوراخهای لوبيایی کوتاه در تمام حالات در اتصالات اصطکاکی مجاز هستند و در اتصالات اتکایی باید عمود بر امتداد نیرو باشند.
- ۴- سوراخهای لوبيایی بلند در اتصالات اتکایی فقط در امتداد عمود بر مسیر نیرو مجاز هستند و در اتصالات اصطکاکی فقط می‌توانند در یکی از ورقهای اتصال در هر جهت اختیاری وجود داشته باشند.

۳-۲-۹ - سطوح موثر

- ۱- سطح موثر در برش و کشش: سطح موثر پیچها، قطعات رزوه شده و پرچها در برش و کشش، مساحت حاصل از قطر اسمی آنها می باشد.
- ۲- سطح موثر در تشن لهیدگی (فشار تماсی): سطح موثر تماس پیچها، قطعات رزوه شده و پرچها در فشار مستقیم به صورت حاصلضرب قطر در ضخامت تماس به حساب می آید، مگر در پیچها و پرچهای کله خزینه که نصف عمق خزینه باید کم شود.

۴-۲-۹ - تنش های کششی و برشی مجاز

تنشهای کششی و برشی مجاز برای پیچها، قطعات رزوه شده و پرچها مطابق جدول ۵-۹ می باشد. سطح موثر این تنشها، مقطع اسمی پرچ (قبل از پرچکاری)، و مقطع دندانه نشده پیچ یا میله های رزوه شده (غیر از میله های با دندانه های برجسته) در نظر گرفته می شود. پیچهای پر مقاومت که بار واردہ را به صورت کشش مستقیم تحمل می کنند، باید طوری محاسبه شوند که تنش متوسط در مقطع اسمی پیچ، بدون درنظر گرفتن هر گونه نیروی پیش تبیین شده، از مقادیر مجاز در جدول ۵-۹ تجاوز نکند. نیروی موثر باید برابر نیروی خارجی به اضافه اثر اهرم شدن (ناشی از تغییر شکل در قطعات متصل شده) باشد.

طرح و محاسبه پیچها، قطعات دندانه شده و پرچهایی که تحت اثر خستگی قرار می گیرند، باید با توجه به اصول معرفی شده در مبحث خستگی انجام شود.

جدول ۵-۹- تنش‌های مجاز در انواع پیچها و پرچها (kg/cm^2)

		تنش برشی مجاز (F_v)			تنش کششی مجاز (F_t)	نوع وسیله اتصال		
		اتصال اصطکاکی ^(۱)						
اتصال اتكایی با سوراخ استاندارد ^(۲)	سوراخ لوپیایی بلند بار در امتداد عرضی	سوراخ بزرگ و لوپیایی کوتاه	سوراخ استاندارد					
		بار در امتداد طولی	کوتاه					
۰.۶ F_y					۰.۵ F_y	پرچ		
۰.۱۷ F_u (b)					۰.۳۳ F_u (۳) (a)	پیچ معمولی		
۰.۱۷ F_u					۰.۳۳ F_u (a)	پیچ‌های اتكایی (حالتی که سطح برش از قسمت دنده شده می‌گذرد).		
۰.۲۲ F_u					۰.۳۳ F_u (a)	پیچ‌های اتكایی (حالتی که سطح برش از قسمت دنده شده نمی‌گذرد).		
۰.۲ F_u	۰.۰۹ F_u	۰.۱ F_u	۰.۱۲ F_u	۰.۱۵ F_u	۰.۳۸ F_u (a)	پیچ‌های پر مقاومت اصطکاکی		

- a فقط برای بارهای استاتیکی

- b قرارگرفتن دندانه‌ها در سطح برش مجاز است.

(۱) با ضریب اصطکاک ۰.۳۳ برای وضعیتی که سطوح تماس ازفلس ناشی از عمل نوردکارخانه‌ای به کمک سندبلاست تمیز باشند.

(۲) وقتی که فاصله اولین و آخرین پیچ در امتداد نیروی از ۱۲۵۰ میلیمتر تجاوز کند این تنش‌های مجاز را باید ۲۰٪ کاهش داد.

(۳) F_u تنش نهایی مصالح پیچ و F_y تنش تسلیم مصالح پرچها می‌باشد.

۵-۲-۹- ترکیب تنشها

۱- در اتصالات اصطکاکی که تحت نیروی کششی قرار دارند، نیروی کششی از نیروی پیش‌تینیدگی سطوح در حال تماس کاسته و باعث کاهش تنش برشی اصطکاکی در سطح تماس می‌گردد. در این حالت تنش برشی مجاز کاهش یافته از رابطه زیر قابل محاسبه است.

$$F'_v = F_v(1 - 0.00022 f_t) \quad (۳-۹)$$

در رابطه فوق:

$$F'_v = \text{تنش برشی مجاز در اتصال اصطکاکی طبق جدول ۵-۹}$$

$$f_t = \text{تنش برشی مجاز کاهش یافته}$$

$$(F'_v)^2 = \text{تنش کششی موجود به علت نیروی کششی خارجی شامل اثر اهرمی شدن} \quad (\text{kg/cm}^2)$$

۲- در اتصالات اتکایی از نوع پرج یا پیچ‌های پر مقاومت، اثر مشترک تنش کششی و تنش برشی از روابط زیر تعیین می‌گردد:

$$\begin{aligned} f_v / F_v &\leq 0.33 \rightarrow F'_t = F_t \\ f_v / F_v > 0.33 \rightarrow F'_t &= F_t \sqrt{1 - (f_v / F_v)^2} \\ f_v^2 + (k_f t)^2 &\leq F_v^2 \end{aligned} \quad (4-9)$$

f_v = تنش برشی موجود در پیچ یا پرج

f_t = تنش کششی موجود در پیچ یا پرج

k = مساوی $0/75$ برای پرج و $0/6$ برای پیچ وقتی که صفحه برش خارج از ناحیه دنده شده باشد.

F_v = تنش برشی مجاز طبق جدول ۵-۹

F_t = تنش کششی مجاز طبق جدول ۵-۹

F'_t = تنش کششی کاهش یافته

۶-۲-۹- خستگی

در صورتیکه پیچ تحت نیروی کششی خستگی قرار گیرد، تنش کششی به علت نیروی کششی خستگی و نیروی اهرمی ناشی از آن نباید از مقادیر زیر تجاوز نماید:

سیکل تناوب	تنش کششی مجاز
۲۰.۰۰۰	$0.33 F_u$
۵۰۰.۰۰۰ تا ۲۰.۰۰۰	$0.3 F_u$
بزرگتر از ۵۰۰.۰۰۰	$0.23 F_u$

F_u = تنش کششی نهایی پیچ

۷-۲-۹- اثر اهرمی شدن

در صورت اعمال نیروی کششی، علاوه بر کشش خارجی، نیروی اهرمی طبق رابطه زیر بوجود می‌آید که باید برکشش خارجی اعمال گردد:

$$Q = \left[\frac{3b}{8a} - \frac{t^3}{20} \right] T \quad (5-9)$$

که در آن:

Q = نیروی اهرمی برای هر پیچ

T = نیروی کششی مستقیم برای هر پیچ به علت بارهای خارجی

a = فاصله مرکز پیچ تا لبه ورق

b = فاصله مرکز پیچ موردنظر تا پنجه یا ماهیچه قطعه اتصالی

t = ضخامت نازکترین قطعه متصل شده

۸-۲-۹- تنش لهیدگی مجاز

تنش لهیدگی مجاز بروی سطح تصویر اسمی (حاصلضرب قطر در ضخامت قطعه) در اتصالات اتکایی

برابر است با:

$$\frac{0.5L_e F_u}{d} \leq F_u \quad (6-9)$$

F_u = تنش نهایی مصالح ورق

d = قطر سوراخ

L_e = فاصله خالص بین لبه سوراخ و لبه ورق و یا دو لبه سوراخ

۹-۲-۹- فواصل پیچها

۱- فاصله مرکز به مرکز سوراخهای استاندارد، بزرگ، لوبيایي کوتاه و بلند نباید از $3d$ کمتر باشد. در سوراخ بزرگ

و لوبيایي فاصله خالص بین دو لبه سوراخ نباید از $2d$ کمتر گردد. d قطر وسیله اتصال می‌باشد.

۲- فاصله انتهایی بین لبه سوراخ و لبه ورق نباید کمتر از $1.5d$ باشد. d قطر وسیله اتصال می‌باشد.

۳- حداقل فاصله مرکز به مرکز پیچها یا پرچها برای ایجاد درز رطوبت‌بند، نباید از 100 میلیمتر به علاوه 4 برابر

ضخامت قطعه متصل شونده یا 175 میلیمتر بیشتر شود. فاصله مرکز پیچ تا لبه نیز نباید از 8 برابر نازکترین

قسمت متصل شونده و یا 125 میلیمتر بزرگتر شود.

۱۰-۲-۹- حداقل نیروی پیش‌تنیدگی

حداقل نیروی پیش‌تنیدگی در اتصالات اصطکاکی، $0.55F_u A_b$ می‌باشد که در آن A_b سطح مقطع پیچ و F_u

تنش نهایی مقاوم مصالح پیچ است.

۱۱-۲-۹- برش قالبی

در اتصال انتهای تیرها که قسمتی از بال فوچانی تیر برداشته شده است و یا در حالت‌های نظیر که ممکن است به علت برش در سطحی که از وسیله اتصال می‌گذرد و یا به علت اثر ترکیبی برشی در سطح مار بر وسیله اتصال و کشش در سطح عمود بر آن خرابی اتفاق بیفتد، تنش برشی مجاز عبارت است از:

$$F_v = 0.3F_u \quad (7-9)$$

که F_v در مقطع خالص (باقیمانده) برشی A_v در نظر گرفته می‌شود. تنش کششی مجاز نیز عبارت است از:

$$F_t = 0.5 F_u \quad (8-9)$$

که F_t در مقطع خالص (باقیمانده) کششی (A_t) در نظر گرفته می‌شود.

F_u نیز تنش نهایی مصالح می‌باشد.

در اتصالات جوشی باید مسیر حداقل برای پارگی در جوشها کترل شود.

۱۲-۲-۹- قطرهای توصیه شده برای پیچها

قطرهای توصیه شده برای پیچها، ۱۸، ۲۰ و ۲۲ میلیمتر می‌باشد.

۳-۹- غلتکها

نیروی فشاری تماس مجاز در واحد طول تماس غلتک تکیه‌گاهی با ورق زیرسروی برابر است با:

$$d \leq 65\text{cm}$$

$$p = \frac{F_y - 920}{1400} (42d) \quad (9-9)$$

$$65\text{cm} < d \leq 320\text{cm}$$

$$p = \frac{F_y - 920}{1400} (335\sqrt{d}) \quad (10-9)$$

که در آن:

p = تنش فشاری تماسی مجاز (kg/cm)

d = قطر غلتک (cm)

F_y = تنش تسلیم حداقل مصالح در حال تماس (kg/cm²)

فصل دهم

اتصالات و وصله‌ها

۱-۱۰- مقاومت مجاز اعضا

الف: اعضای فشاری

در وصله‌های پیچی و پرچی، مقاومت اعضای اعضا فشاری بر مبنای سطح مقطع کلی محاسبه می‌شود. در نتیجه ظرفیت فشاری مجاز عضو فشاری از رابطه زیر تعیین می‌گردد:

$$P = A_g F_a \quad (1-10)$$

F_a = تنش فشاری مجاز در محل وصله

A_g = سطح مقطع کلی طبق تعریف بالا

ب: اعضای خمسمی

مقاومت اعضای خمسمی بر مبنای سطح مقطع کلی است، مگر اینکه بیش از ۱۵ درصد از مقطع هر بال به علت سوراخها کسر شده باشد که در اینصورت مازاد بر ۱۵ درصد باید از سطح مقطع کلی کسر گردد. در نتیجه ظرفیت خمسمی مجاز از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$M = S F_b$$

F_b = تنش خمسمی مجاز در محل وصله

S = اساس مقطع بر مبنای سطح مقطع تعریف شده در بالا

پ: اعضای کششی

مقاومت اعضای کششی نباید از $A_u F_u$ بیشتر گردد که در آن A_n سطح مقطع خالص عضو کششی و F_u مقاومت نهایی فولاد مصرفی است.

۲-۱۰- نوع وصله

وصله می‌تواند پرچی، پیچی (پر مقاومت) و یا جوشی باشد.

۳-۱۰- مقاومت وصله

نیروی طرح وصله در فشار، کشش، برش، و خمس بزرگترین دو مقدار زیر در نظر گرفته می‌شود:

الف: متوسط نیروی داخلی موجود در محل وصله و مقاومت مجاز عضو در همان نقطه

ب: ۷۵ درصد مقاومت عضو در محل وصله

۱۰-۴- اتصال بال به جان

در صورتیکه برای اتصال بال به جان تیرورق از پیچ یا پرچ استفاده شود، باید دو نبشی در هر دو طرف ورق جان تعییه گردد.

۱۰-۵- وصله تیرها و تیرورقها

الف: وصله جان

در وصله جان باید دو ورق وصله در دو طرف جان بصورت متقارن قرار داده شود. ورق وصله باید در تمام ارتفاع جان ادامه داشته و در هر طرف درز حداقل دو ستون پیچ یا پرچ تعییه گردد. ورق وصله جان و اتصال آن باید برای نیروی برشی و لنگر خمسمی سهم جان و لنگر خمسمی ناشی از بروون محوری نیروی برشی طراحی گردد.

ب: وصله بال

وصله بال را می‌توان برای قسمتی از لنگر طرح مازاد بر لنگر سهم جان انجام داد.

پ: نیروی برش طرح

به عنوان یک روش دیگر، برش طرح در وصله جان تیرهای نورد شده را می‌توان مساوی برش حدائق واقعی که در نسبت لنگر طرح به لنگر واقعی در محل وصله ضرب شده، طراحی نمود.

ت: در اعضای خمسمی پیچی یا پرچی، بین دو وصله کارگاهی، باید در اجزای بال، وصله وجود داشته باشد، مگر با اجازه مخصوص دستگاه نظارت. در بالهایی که فقط از یک جزء تشکیل یافته‌اند، محل وصله، همان محل وصله کارگاهی در نظر گرفته می‌شود. تا حد امکان سعی کنید وصله را در مناطق کم تنش قرار دهید.

ث: در تیرهای سراسری، سعی کنید وصله را در نقاط عطف قرار دهید.

۱۰-۶- وصله اعضای فشاری

الف: اعضای فشاری را می‌توان با استفاده از جوش شیاری با نفوذ کامل، ترجیحاً بدون استفاده از ورق وصله، به یکدیگر وصله کرد.

ب: در وصله ستونها و اعضای فشاری خرپا، در صورتیکه انتهای دو عضو در محل درز کاملاً سنگ خورده باشد، طوریکه در محل درز درتماس کامل قرار گیرند، وصله را می‌توان برای ۵۰ درصد مقاومت مجاز عضو در محل درز طراحی نمود.

پ: سعی گردد محل وصله اعضای فشاری خرپا تا حد امکان به محل گره نزدیک باشد و سعی گردد هر قسمت برای نیروی سهمی خود متصل شده و وصله‌ها متقارن باشد.

۷-۱۰-وصله اعضای کششی

الف: اعضای کششی را می‌توان با استفاده از جوش شیاری با نفوذ کامل، ترجیحاً بدون استفاده از ورق وصله، به یکدیگر وصله کرد.

ب: در وصله اعضای کششی، برای عضو و ورقهای اتصال، از سطح مقطع کلی استفاده می‌شود، مگر اینکه سطح مقطع خالص کمتر از ۸۵ درصد سطح مقطع کلی باشد که در اینصورت مازاد بر پانزده درصد، از سطح مقطع کلی کسر می‌گردد.

۸-۱۰-وصله های جوشی

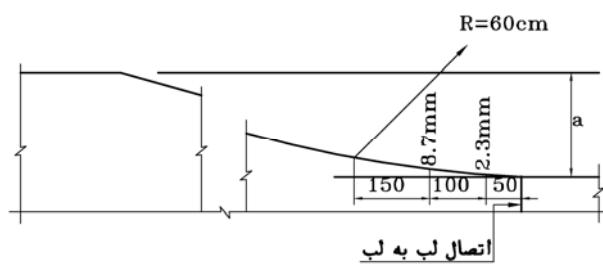
الف: اعضای فشاری و کششی را می‌توان به کمک جوش شیاری کاملاً نفوذی، ترجیحاً بدون استفاده از ورق اضافی، وصله نمود.

ب: در جوشهای کارگاهی، تا حد امکان باید از جوشهای بالای سر (سقفی) پرهیز نمود.

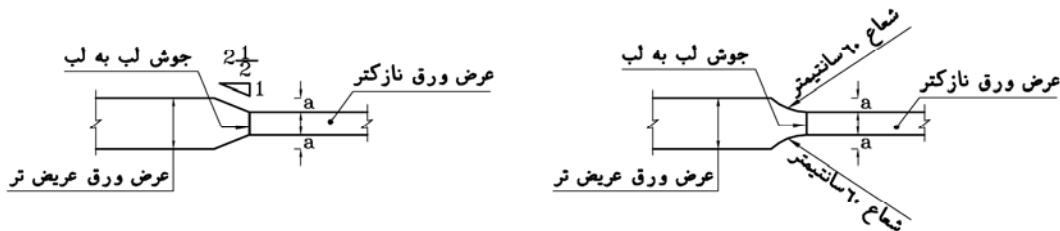
پ: ورقهای پرکننده با ضخامت ۶ میلیمتر و یا بزرگتر، باید از لبه‌های ورق وصله بیرون زده و با جوش کامل به عضو در تماس جوش شود. در طراحی جوش ورق پرکننده، باید اثر برون محوری نیروی انتقال یافته از ورق اتصال، منظور گردد.

لبه ورقهای پرکننده با ضخامت مساوی و یا کوچکتر از ۶ میلیمتر، باید همباد ورق اتصال بوده و ضخامت جوش محاسباتی ورق اتصال باید به اندازه ضخامت ورق پرکننده افزایش یابد.

ت: در وصله ورقهای بال با عرضهای متفاوت با جوش شیاری نفوذی، یکی از جزئیات شکل زیر باید مراعات گردد:

جزئیات تغییر تدریجی عرض

ب: انتقال با خط مستقیم

الف: انتقال با قوس به شعاع ۶۰ سانتیمتر

۹-۱۰- ورقهای پرکننده

الف: در اتصالات پیچی یا پرچی، در صورت استفاده از ورق پرکننده، ترجیحاً ورق پرکننده باید بعد از ورق اتصال ادامه یافته و با وسائل اتصال کافی جهت انتقال نیروی پرکننده، متصل شود. تنش موجود در ورق پرکننده از تقسیم نیروی عضو بر سطح مقطع کلی شامل سطح مقطع عضو و ورق پرکننده بدست می‌آید. می‌توان وسائل اتصال اضافی را در محدوده ورق اتصال قرارداد و ورق پرکننده را ادامه نداد. تعداد وسائل اضافی، حداقل باید دو خط عرضی از وسائل اتصال تشکیل دهد.

در اتصالات پیچی از نوع اصطکاکی نیازی به ادامه ورق پرکننده، و لزومی به تعییه وسائل اتصال اضافی نیست.

ب: در صورتیکه ضخامت ورق پرکننده کمتر از ۶ میلیمتر باشد، لازم نیست بعد از ورق اتصال ادامه یافته و احتیاج به وسائل اتصال اضافی نیست.

پ: تعداد ورقهای پرکننده با ضخامت بزرگتر از ۶ میلیمتر، نمی‌تواند بیش از دو عدد باشد، مگر با اجازه مخصوص مهندس.

۱۰-۱۰- جزئیات وصله

جزئیات اتصال باید طوری سازمان یابد که نسبت به هر دو محور مقطع متقاضی باشند.

۱۱-۱۰- اتصالات ساده

در اتصالات ساده انتهایی تیرهای عرضی و تیرچه‌های سیستم عرشه به تیرهای حمال، باید از دو نبشی جان که در طرفین جان قرار دارند، استفاده شود. حداقل ضخامت این نبشی‌ها ۱۰ میلیمتر است. این اتصال بهتر است با پیچهای پر مقاومت برقرار گردد، لیکن از پرچ و جوش نیز می‌توان برای آن استفاده نمود. در صورت استفاده از جوش، لنگر انتهایی باید در محاسبات جوش دیده شود.

۱۲-۱۰- اتصال انتهایی دیافراگم‌ها و مهاربندی‌های عرشه

ورقهایی که برای اتصال دیافراگم‌ها و مهاربندی عرشه به تیرهای عرشه به کار می‌روند، باید به هر دو بال تیرهای عرشه جوش شوند.

فصل یازدهم

تنش‌های مجاز خستگی

۱-۱۱-۱- تنش‌های مجاز خستگی

اعضا و وسایل اتصالات (شامل پرچ و پیچ و جوش) که تحت تنشهای متغیر و یا معکوس تکرار شونده قرار دارند، باید طوری طراحی شوند که حداکثر تنش موجود در آنها از تنشهای مجاز پایه حالت استاتیکی و همچنین دامنه تغییرات تنش در آنها، از دامنه‌های مجاز (F_{sr}) جدول ۳-۱۱ تجاوز نکند. در ارتباط با استفاده از جدول ۳-۱۱ ذکر توضیحات زیر ضروری است:

۱. تکرار بارگذاری: همانطور که جدول ۳-۱۱ نشان می‌دهد، دامنه مجاز تنش خستگی تابعی از تکرار بارگذاری می‌باشد. در این جدول، چهار وضعیت بارگذاری برای تکرار ۱۰۰.۰۰۰ سیکل، ۵۰۰.۰۰۰ سیکل، ۲.۰۰۰.۰۰۰ سیکل، و بالای ۲.۰۰۰.۰۰۰ سیکل نشان داده شده است. تعداد تکرار بارگذاری، با توجه به جدول ۱-۱۱ انتخاب می‌شود، مگر اینکه مطالعات بارسنجی و یا سایر ملاحظات، دلالت بر عدد دیگری داشته باشند.
۲. طبقه تنش: طبقه تنش بر حسب نوع مصالح و نیمرخ و همچنین جزئیات طرح، از جدول ۲-۱۱ و شکل ۱-۱۱ انتخاب می‌شود.
۳. مسیر بار معین و مسیر بار نامعین: جدول ۳-۱۱ شامل دو قسمت، یکی برای سازه‌ها و اجزا با مسیر بار معین و دیگری برای سازه‌ها و اجزا با مسیر بار نامعین می‌باشد. در یک تعریف کلی، سازه با مسیر بار معین، سازه‌ای است که از بین رفتن یک جزء، باعث فروریختن کامل سازه شود. اجزای باربر اصلی را که تحت تنشهای کششی قرار دارند، می‌توان اعضا با مسیر بار معین درنظر گرفت. مثالهایی از اعضا با مسیر بار معین عبارتند از: بالها و جان شاهتیر پلهای با یک یا دو شاهتیر، اعضای اصلی خرپاهای معین، ورقهای آویز، تیرسروستان در پایه‌های یک و دو ستونی.
۴. تنشهای خستگی مجاز برآن دسته از ترکیبات بارگذاری اعمال می‌شوند که شامل بار زنده یا بار باد می‌باشند. تعداد تکرار برای ترکیبات بار مرده و باد، مساوی ۱۰۰.۰۰۰ سیکل منظر می‌شود.
۵. برای اعضا اصلی که تحت تنش کششی قرار دارند، باید مشخصات ضربه طبق آزمایش طاقت شیاری شارپی تعیین شود. احتیاجات ضربه‌ای اعضا بستگی به نوع فولاد، نوع ساخت، نوع وسیله اتصال (جوش یا پیچ و پرچ) و دمای متوسط بهره‌برداری دارد. اعضا باید برای آنها تعیین مشخصات طاقت شیاری اجباری است، باید به همراه محدوده دمای بهره‌برداری، در مدارک پیمان مشخص شوند. محدوده دمای بهره‌برداری به صورت زیر طبقه‌بندی می‌شود:

ناحیه ۱	- درجه سانتیگراد و بالاتر
ناحیه ۲	- تا -۳۴ درجه سانتیگراد
ناحیه ۳	- تا -۵۰ درجه سانتیگراد

جدول ۱۱-۱- تعداد سیکل بارگذاری

اعضای باربر اصلی (طولی)			نوع جاده
بار کامیون ^۲	'ADTT	حالت	
۲.۰۰۰.۰۰۰	۲۵۰۰ و یا بیشتر	I	آزادراه‌ها، بزرگراه‌ها، شاهراه‌ها (راه‌های اصلی)، و خیابان‌ها
۵۰۰.۰۰۰	کمتر از ۲۵۰۰	II	آزادراه‌ها، بزرگراه‌ها، شاهراه‌ها (راه‌های اصلی)، و خیابان‌ها
۱۰۰.۰۰۰	—	III	سایر راه‌ها و خیابان‌ها که در دو حالت I و II ذکر نشده‌اند.
اعضای عرضی و سایر جزئیاتی که تحت بار چرخ قرار دارند			
بالای ۲.۰۰۰.۰۰۰	۲۵۰۰ و یا بیشتر	I	آزادراه‌ها، بزرگراه‌ها، شاهراه‌ها (راه‌های اصلی)، و خیابان‌ها
۲.۰۰۰.۰۰۰	کمتر از ۲۵۰۰	II	آزادراه‌ها، بزرگراه‌ها، شاهراه‌ها (راه‌های اصلی)، و خیابان‌ها
۵۰۰.۰۰۰	—	III	سایر راه‌ها و خیابان‌ها

۱- ترافیک متوسط روزانه کامیون در یک امتداد

۲- اعضا با فرض وجود یک کامیون در عرض پل، باید برای تکرار بیش از ۲.۰۰۰.۰۰۰ نیز کنترل شوند.

جدول ۲-۱۱

طبقه تنش	شکل مثال (شکل ۱-۱۱)	نوع تنش ^۱	وضعیت	شرایط کلی
A	۲ و ۱	Rev یا T	فلز مبنا با سطح نوردشده یا پرداخت شده. لبه‌های بریده شده با مشعل ANSI با صافی ۱۰۰۰ یا کمتر طبق	مصالح ساده
B	۷ و ۴ و ۵	Rev یا T	فلز مبنا و مصالح جوش در اعضای ساخته شده از ورق و یا نیمرخ (بدون ملحقات) که اجزای آنها توسط جوش شیاری پیوسته با نفوذ کامل (که تسمه پشت‌بند آن برداشته شده) و یا جوش گوشه پیوسته به موازات امتداد تنشهای وارده، به یکدیگر متصل شده است.	
B'	۷ و ۴ و ۵	Rev یا T	فلز مبنا و فلز جوش در اعضای ساخته شده از ورق و یا نیمرخ (بدون ملحقات) که اجزای آنها توسط جوش شیاری پیوسته با نفوذ کامل (بدون حذف تسمه پشت‌بند) و یا جوش‌های شیاری نیمه‌نفوذی به موازات امتداد تنش، به یکدیگر متصل شده‌اند.	اعضای مرکب از چند نیمرخ
C	۶	Rev یا T	تنش خمی محاسبه شده در ریشه جوش سخت کننده عرضی به جان و یا بال تیر	
E	۷	Rev یا T	فلز مبنا در دو انتهای ورقهای تقویتی جوشی با طول محدود، و کم عرض‌تر از بال با انتهای راست گوشه یا باریک شونده، با و یا بدون جوش عرضی انتهایی و یا عریض‌تر از بال با جوش عرضی انتهایی (الف) ضخامت بال کمتر و یا مساوی ۲۰ میلیمتر	
E'	۷	Rev یا T	(ب) ضخامت بال بیشتر از ۲۰ میلیمتر	
E'	۷	Rev یا T	فلز مبنا در انتهای ورقهای تقویتی جوشی با طول محدود با عرضی بزرگ‌تر از عرض بال بدون جوش عرضی انتهایی	
<p>۱- تنش همواره کششی، Rev تنش معکوس (به طور متناظر کششی و فشاری)</p> <p>۲- به طور طولی بارگذاری شده، بدین معناست که تنش وارده در امتداد محور جوش است. به طور عرضی بارگذاری شده، بدین معناست که تنش وارده عمود بر امتداد جوش است.</p> <p>۳- جوش‌های شیاری نیمه نفوذی با بارگذاری عرضی، منع شده‌اند.</p> <p>۴- دامنه تنش خستگی مجاز در گلوی جوش‌های گوشه که به طور عرضی بارگذاری شده‌اند، تابعی از گلوی موثر و ضخامت ورق می‌باشد.</p>				
$* S_r = S_r^c \left(\frac{0.06 - 0.79 H / t_p}{1.1 t_p} \right)^{.167} \quad (\text{بعاد بر حسب اینچ})$				
<p>S_r^c = دامنه تنش مجاز مربوط به طبقه تنش C. هیچ نفوذی در ریشه جوش فرض نشده است.</p> <p>۵- ورقهای اتصال (گاست) که با جوش گوشه به سطح بال تیر متنصل می‌شوند، ممنوع می‌باشند.</p>				

جدول ۱۱-۲- ادامه

طبقه تنش	شکل مثال (شکل ۱-۱۱)	نوع تنش ^۱	وضعیت	شرایط کلی
B	۱۰ و ۸	Rev T	فلز مینا و فلز جوش در محل وصله اجزای مقاطع مشابه (از نیمرخ نورده شده یا ساخته شده) با جوش شیاری تمام نفوذی که در امتداد تنشهای واردہ سنگ خورده و سلامت جوش توسط آزمایش‌های غیرمخرب تایید شده است.	
B	۱۳	Rev T	فلز مینا و فلز جوش در محل وصله اجزایی با ضخامت و یا عرض متفاوت و دارای طول انتقال به شعاع ۶۰ سانتیمتر با جوش شیاری تمام نفوذی که در امتداد تنشهای واردہ سنگ خورده و سلامت جوش توسط آزمایش‌های غیرمخرب تایید شده است.	
B' B	۱۲ و ۱۱ ۱۲ و ۱۱	Rev T Rev T	فلز مینا و فلز جوش در محل وصله اجزایی با ضخامت و یا عرض متفاوت و دارای طول انتقال، با جوش شیاری تمام نفوذی که در امتداد تنشهای واردہ طوری سنگ خورده که شب آن از $\frac{1}{5}$ به $\frac{2}{5}$ تندتر باشد و سلامت جوش توسط آزمایش‌های غیرمخرب تایید شده است. (الف) فلز پایه مطابق A514 و A517 (ب) سایر مصالح پایه	جوش شیاری نفوذی
C	۱۰ و ۸ ۱۲ و ۱۱	Rev T	فلز پایه و فلز جوش در محل وصله اجزایی با ضخامت و یا عرض متفاوت با جوش شیاری تمام نفوذی با و یا بدون طول انتقال با شیبی نه بزرگتر از $\frac{1}{5}$ ، وقتی که گرده جوش سنگ نخورد و سلامت جوش توسط آزمایش غیرمخرب تایید گردد.	
C	۱۵ و ۶	Rev T	فلز مینا در مجاورت قطعات الحاقی که توسط جوش شیاری تمام و یا نیمه‌نفوذی متصل شده و طول قطعه الحاقی (L)، کوچکتر از $\frac{5}{12}$ سانتیمتر است.	
D	۱۵	Rev T	فلز مینا در مجاورت قطعات الحاقی که توسط جوش شیاری تمام و یا نیمه‌نفوذی متصل شده و طول قطعه الحاقی (L)، بین $\frac{5}{12}$ سانتیمتر و برابر ضخامت ورق قرار دارد، لیکن از $\frac{10}{12}$ سانتیمتر کوچکتر نیست.	جوش شیاری قطعات الحاقی به طور طولی بارگذاری شده‌اند ^۲
E E'	۱۵	Rev T Rev T	فلز مینا در مجاورت قطعات الحاقی که توسط جوش شیاری تمام و یا نیمه‌نفوذی متصل شده و طول قطعه الحاقی (L)، بزرگتر از $\frac{12}{10}$ برابر ضخامت ورق و یا $\frac{10}{12}$ سانتیمتر است. ضخامت قطعه الحاقی کوچکتر از ۲۵ میلیمتر ضخامت قطعه الحاقی بزرگتر یا مساوی ۲۵ میلیمتر	

جدول ۱۱-۲- ادامه

شرط کلی	وضعيت	نوع تنش ^۱	شکل مثال (شکل ۱۱)	طبقه تنش
فلز مبنا در مجاورت قطعات الحاقی که توسط جوش شیاری تمام نفوذی با شعاع انتقال R متصل شده است. بدون توجه به طول قطعه الحاقی داریم:	– وقتی که جوشاهای انتهایی سنگ زده شده‌اند. (الف) شعاع انتقال بزرگتر یا مساوی ۶۰ سانتیمتر (ب) شعاع انتقال کوچکتر از ۶۰ و بزرگتر یا مساوی ۱۵ سانتیمتر (پ) شعاع انتقال کوچکتر از ۱۵ و بزرگتر یا مساوی ۵ سانتیمتر (ت) شعاع انتقال کوچکتر از ۵ سانتیمتر – برای تمام شعاعهای انتقال بدون سنگ زدن انتهای جوش	Rev یا T	۱۶	B C D E E
قطعه الحاقی توسط جوش شیاری تمام نفوذی با شعاع انتقال R متصل و سلامت جوش در امتداد عمود بر امتداد نیرو توسط آزمایش غیرمخرب تایید شده است. بدون توجه به طول قطعه الحاقی داریم:	– ضخامت ورقهای اتصالی یکسان است و گرده جوش سنگ زده است. (الف) شعاع انتقال بزرگتر یا مساوی ۶۰ سانتیمتر (ب) شعاع انتقال کوچکتر از ۶۰ و بزرگتر یا مساوی ۱۵ سانتیمتر (پ) شعاع انتقال کوچکتر از ۱۵ و بزرگتر یا مساوی ۵ سانتیمتر (ت) شعاع انتقال کوچکتر از ۵ سانتیمتر – ضخامت ورقهای اتصالی یکسان است و گرده جوش سنگ زده نشده است.	Rev یا T	۱۶	B C D E
جوش شیاری - قطعات الحاقی به طور عرضی بارگذاری شده‌اند	الف) شعاع انتقال بزرگتر و یا مساوی ۱۵ سانتیمتر (ب) شعاع انتقال کوچکتر از ۱۵ و بزرگتر یا مساوی ۵ سانتیمتر (پ) شعاع انتقال کوچکتر از ۵ سانتیمتر – ضخامت ورقهای اتصالی یکسان نیست، لیکن گرده جوش سنگ زده است.	Rev یا T	۱۶	C D E
الف) شعاع انتقال بزرگتر یا مساوی ۵ سانتیمتر (ب) شعاع انتقال کوچکتر از ۵ سانتیمتر – ضخامت ورقهای اتصالی یکسان نیست و گرده جوش سنگ زده نشده است. برای تمام شعاعهای انتقال	Rev یا T	۱۶	D E E	

جدول ۱۱-۲- ادامه

طبقه تنش	شكل مثال (شکل ۱-۱۱)	نوع تنش ^۱	وضعیت	شرایط کلی
C به پاتویس ^۴ مراجعه شود	۱۴	Rev T Rev T	فلز پایه در اتصالی که توسط جوش با بارگذاری عرضی متصل شده است. جوش عمود بر امتداد تنش می‌باشد. (الف) ضخامت قطعه، کوچکتر یا مساوی ۱۲ میلیمتر (ب) ضخامت قطعه بزرگتر از ۱۲ میلیمتر	جوش شیاری (اتصالات)
E	—	Rev T	فلز مینا در جوشها گوشه منقطع	
F	۹	برش	تنش برشی در گلوی جوش گوشه	
C	۱۵ و ۲۰ او ۱۷ و ۲۱	Rev T	فلز مینا در مجاورت قطعه الحقی با جوش گوشه به طول (L)، در امتداد تنش، کمتر از ۵ سانتیمتر و گلمیخهای برشگیر	
D	۱۵ و ۱۷	Rev T	فلز مینا در مجاورت قطعه الحقی با جوش گوشه به طول (L)، در امتداد تنش، بین ۵ سانتیمتر و ۱۲ برابر ضخامت ورق ولی کمتر از ۱۰ سانتیمتر	
E E'	۷ و ۹ و ۱۵ او ۹ و ۱۷	Rev T Rev T	فلز مینا در مجاورت قطعه الحقی با جوش گوشه به طول (L)، در امتداد تنش، بزرگتر از ۱۲ برابر ضخامت ورق یا ۱۰ سانتیمتر (الف) ضخامت قطعه الحقی کوچکتر از ۲۵ میلیمتر (ب) ضخامت قطعه الحقی بزرگتر یا مساوی ۲۵ میلیمتر	جوش گوشه قطعات الحقی تحت بارگذاری طولی (۲ و ۳ و ۵)
D E E	۱۶	Rev T	فلز مینا در مجاورت قطعه الحقی که توسط جوش گوشه، با شعاع انقال R متصل شده است. بدون توجه به طول قطعه انقالی: - جوشهای انتهایی سنگ زده شده است. (الف) شعاع انقال بزرگتر یا مساوی ۵ سانتیمتر (ب) شعاع انقال کوچکتر از ۵ سانتیمتر - برای تمام شعاعهای اینجا بدون سنگزدگی جوشهای انتهایی	
D E E	۱۶	Rev T	فلز مینا در مجاورت قطعه الحقی که توسط جوش گوشه، با شعاع انقال R متصل شده است. بدون توجه به طول جوش داریم (تنش برشی در گلوی جوش گوشه در طبقه F قرار می‌گیرد) - جوشهای انتهایی سنگ زده شده است. (الف) شعاع انقال بزرگتر یا مساوی ۵ سانتیمتر (ب) شعاع انقال کوچکتر از ۵ سانتیمتر - برای تمام شعاعهای اینجا بدون توجه به سنگزدگی جوشهای انتهایی	جوش گوشه - قطعات الحقی تحت بارگذاری عرضی - جوش در امتداد تنشهای اصلی

جدول ۲-۱۱ - ادامه

طبقه تنش	شکل مثال (شکل ۱-۱۱)	نوع تنش ^۱	وضعیت	شرایط کلی
B	۲۱	Rev یا T	فلز مبنا در مقطع کلی اتصالات با پیچهای پر مقاومت اصطکاکی، به استثنای درزها با بار محوری که در قطعات متصل کننده خمین خارج از صفحه ایجاد می نمایند.	اتصالات با وسایل اتصال مکانیکی (پیچ و پرج)
D	۲۱	Rev یا T	فلز مبنا در مقطع خالص اتصالات با پیچهای پر مقاومت اتكایی	
E	۲۴ و ۲۳	T	فلز مبنا در مقطع خالص	
A	۲۴ و ۲۳	T	فلز مبنا در تنۀ اتصال مفصلی یا مقطع کل پنجه اتصال الف: سطوح نوردشده و یا ماشین کاری شده	اتصالات مفصلی
B	۲۴ و ۲۳		ب: لبهای برش داده شده با هواگاز	

جدول ۱۱-۳- دامنه خستگی^۱ مجاز F_{sr} بر حسب کیلوگرم بر سانتیمتر مربع

مسیر بار نامعین				
طبقه تنش	برای تکرار ۱۰۰.۰۰۰	برای تکرار ۵۰۰.۰۰۰	برای تکرار ۲.۰۰۰.۰۰۰	برای بیش از ۲.۰۰۰.۰۰۰
A	۴۴۱۰	۲۵۹۰	۱۶۸۰	۱۶۸۰
B	۳۴۳۰	۲۰۳۰	۱۲۶۰	۱۱۲۰
B'	۲۷۳۰	۱۶۱۰	۱۰۱۵	۸۴۰
C	۲۴۸۵	۱۴۷۰	۹۱۰	۷۰۰
	—	—	—	۲۸۴۰
D	۱۹۷۰	۱۱۲۰	۷۰۰	۴۹۰
E	۱۵۴۰	۹۱۰	۵۶۰	۳۱۵
E'	۱۱۲۰	۶۴۴	۴۰۶	۱۸۲
F	۱۰۵۰	۸۴۰	۶۳۰	۵۶۰
مسیر بار معین				
A	۳۵۰۰	۲۰۳۰	۱۶۸۰	۱۶۸۰
B	۲۷۳۰	۱۶۱۰	۱۱۲۰	۱۱۲۰
B'	۲۱۷۰	۱۲۶۰	۷۷۰	۷۷۰
C	۱۹۶۰	۱۱۲۰	۷۰۰	۶۳۰
	—	—	۲۸۴۰	۲۷۷۰
D	۱۵۴۰	۹۱۰	۵۶۰	۳۵۰
E	۱۱۹۰	۷۰۰	۴۲۰	۱۶۱
E'	۸۴۰	۴۹۰	۲۸۰	۹۱
F	۸۴۰	۶۳۰	۴۹۰	۴۲۰

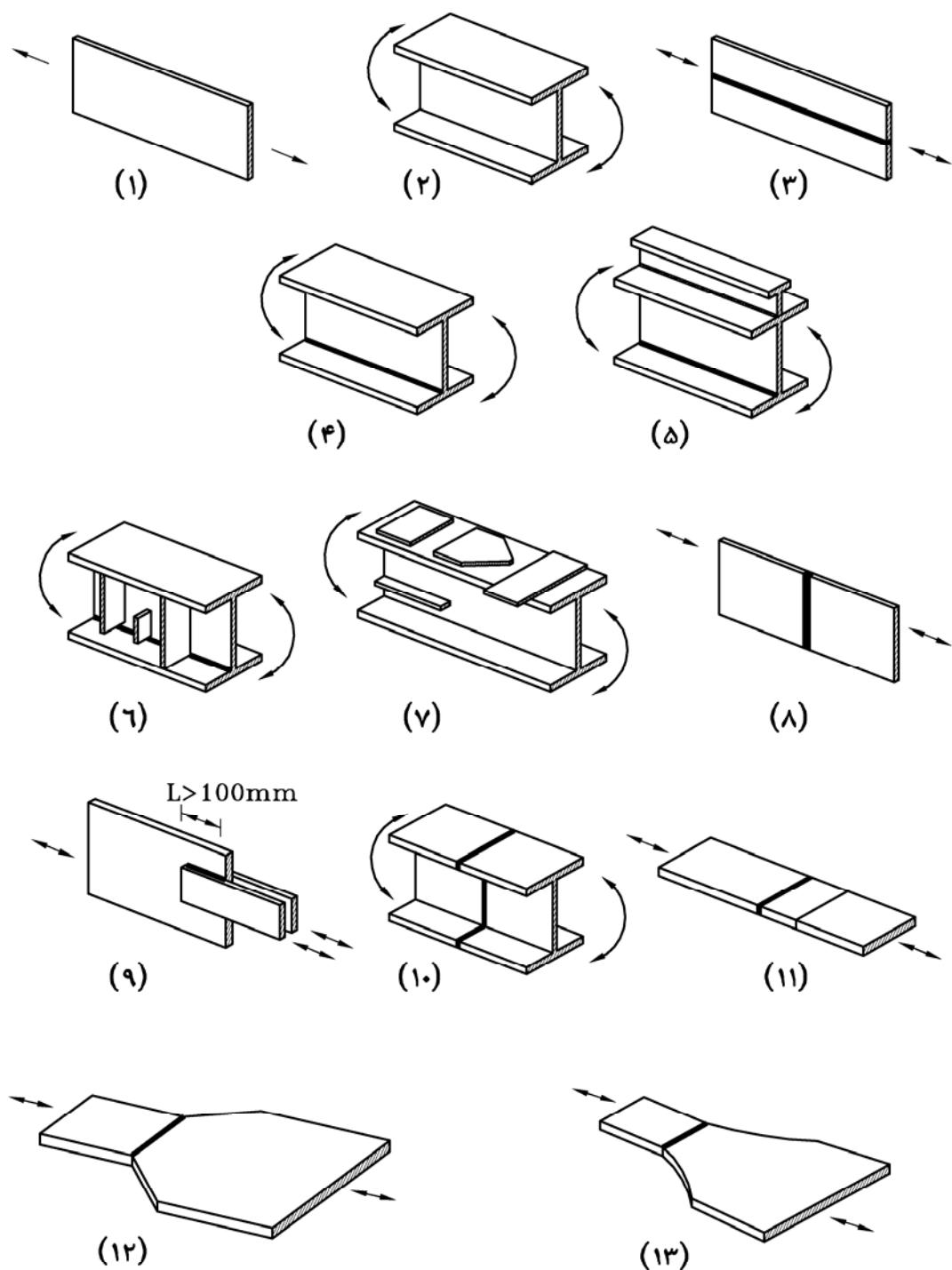
(۱) تنش حداقل - تنش حداقل = دامنه خستگی

تنش کششی مثبت و تنش فشاری منفی در نظر گرفته می‌شود.

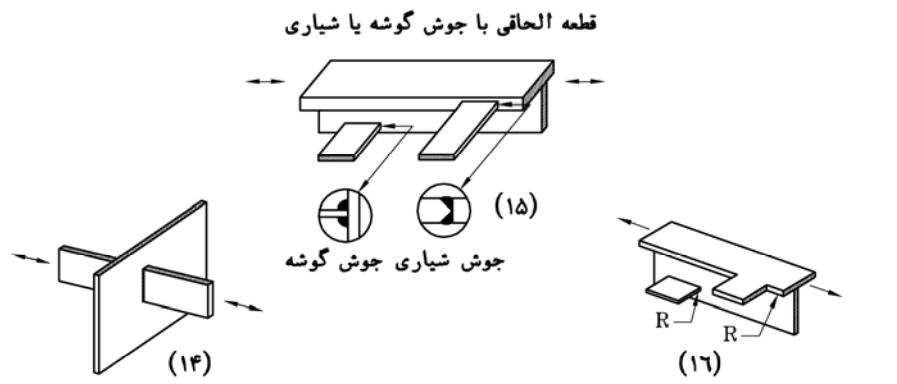
(۲) برای جوش سخت‌کننده عرضی به بال و یا به جان

(۳) در سازه‌ها با مسیر بار معین، برای بال ضخیمتر از ۲۰ میلیمتر، نباید از ورق پوششی جوش شده با طول

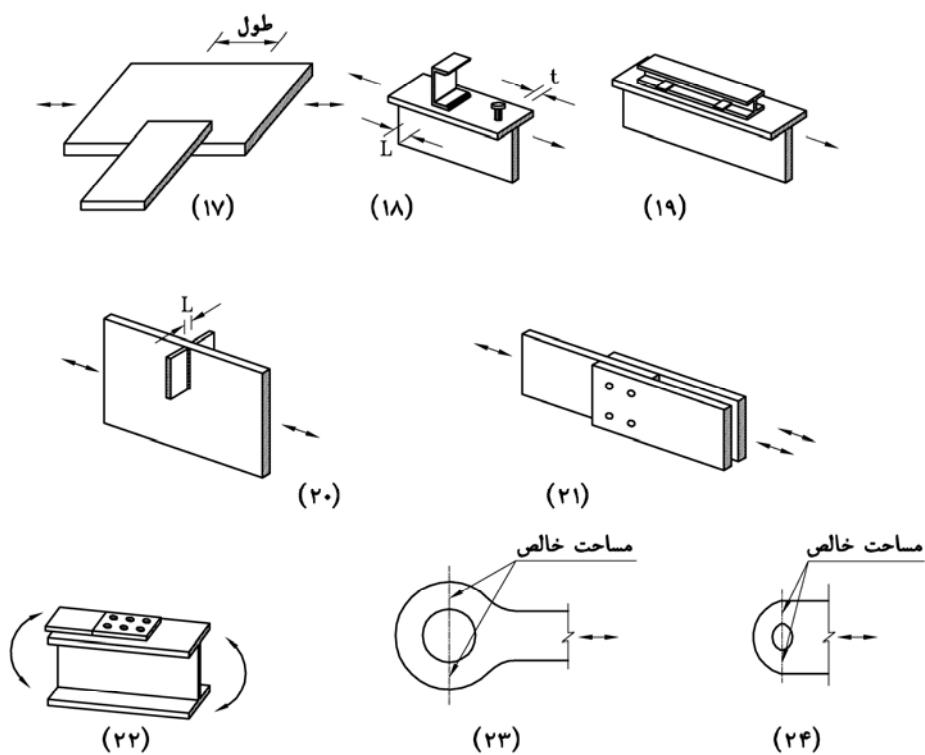
محدود استفاده کرد.

شکل ۱-۱۱

جهت R به جدول زیر مراجعه گردد.

شرایط جوش	طبقه
ضخامتها مساوی با حذف گردد	B
ضخامتها مساوی بدون حذف گردد	C
ضخامتها نامساوی با حذف گردد	D
ضخامتها نامساوی بدون حذف گردد	E

R (س م)	گوشه	شیاری
$R > 60$	D	B
$60 > R \geq 15$	D	C
$15 > R \geq 5$	D	D
$5 > R$	E	E

شکل ۱-۱۱ - ادامه

فصل دوازدهم

خرپاها

۱-۱۲- کلیات

- ۱-۱۲-۱- اجزای تشکیل دهنده اعضای خرپا را می‌توان با جوش، پرچ و یا پیچهای پر مقاومت بهم متصل کرد.
- ۱-۱۲-۲- مقطع اعضای خرپا باید نسبت به صفحه میانی خرپا متقارن باشند.
- ۱-۱۲-۳- عضو انتهایی خرپا بهتر است بصورت مایل بوده و باید در محل اتصال آن به یال فوکانی، دارای مهار جانبی باشد.
- ۱-۱۲-۴- برای جلوگیری از واژگونی در برابر نیروهای جانبی، خرپاهای اصلی باید با فاصله مرکزبه مرکز کافی از هم قرارداده شوند.
- ۱-۱۲-۵- برای مقاصد طراحی، ارتفاع موثر باید مطابق زیر فرض شود:

در خرپاهای پرچی یا پیچ شده، فاصله بین مراکز ثقل یالها
در خرپاهای با اتصالات مفصلی، فاصله بین مراکز مفاصل

۲-۱۲- اعضای خرپا

- ۱-۲-۱- اعضای جان و یال خرپا معمولاً از نیمرخهای زیر ساخته می‌شوند:
 - مقاطع H نورد شده و یا ساخته شده از ورق یا ناودانی، با جان پر، مشبك و یا بستهای موازی و مورب.
 - مقاطع ناودانی بصورت نوردشده یا ساخته شده از ورق یا نبشی، با جان پر، مشبك و یا بستهای موازی و مورب.
 - مقاطع قوطی با استفاده از مقاطع I، ناودانی، نبشی، ورق، که بوسیله ورقهای پر، مشبك و یا بستهای موازی یا مورب متصل گردیده‌اند.

- ۲-۲-۱- یال فشاری بهتر است بصورت پیوسته باشد.
- ۲-۲-۲- چنانچه اعضای جان خرپا تحت تنشهای خستگی معکوس باشند، اتصالات انتهایی آنها باید بصورت مفصلی (پینی) باشد.

- ۲-۲-۴- آرایش اجزای مقطع طوری باشد که زهکشی طبیعی صورت گرفته و از ماندآب در گوشها جلوگیری شود.

۱۲-۳- تنشهای ثانوی

تنش‌های ثانوی در خرپا، ناشی از لنگرهای انتهایی اعضا به علت گیرداری در محل اتصالات می‌باشند. هندسه خرپا باید بگونه‌ای باشد که تنشهای ثانویه تا حدامکان کاهش یابند. تنشهای ثانویه ناشی از اعوجاج عرضی خرپا، و یا تغییرشکل تیرعرضی، در اعضا ای که بعدشان در صفحه اعوجاج از یک دهم طولشان کمتر است، معمولاً منظور نمی‌شوند. اگر تنش ثانویه از ۲۸۰ کیلوگرم بر سانتیمترمربع برای اعضا کششی و ۲۱۰ کیلوگرم بر سانتیمترمربع در مورد اعضا فشاری بیشتر شود، مقدار اضافی به مثابه تنش اولیه منظور می‌شود. تنشهای ناشی از لنگر خمی و وزن اعضا بعنوان تنش ثانویه اضافی در نظر گرفته می‌شود.

۱۲-۴- نسبت ارتفاع به دهانه

نسبت ارتفاع به دهانه خرپا، باید خیز اولیه‌ای به اندازه تغییرشکل ناشی از بار مرده تعییه گردد. طول دهانه، فاصله مرکز به مرکز دو تکیه‌گاه می‌باشد.

۱۲-۵- پیش خیز

در ساخت خرپا، باید خیز اولیه‌ای به اندازه تغییرشکل ناشی از بار مرده تعییه گردد. در محاسبه تغییرشکل خرپاها، از سطح مقطع کلی اعضا استفاده می‌شود.

۱۲-۶- خط محور

خطوط واصل بین نقاط تقارب اعضا در محل اتصالات را خطوط محور گویند.

۱-۶-۱- اعضا اصلی باید بگونه‌ای انتخاب شوند که محور ثقل آنها حتی‌الامکان به خط محور نزدیک باشد.

۲-۶-۱- در اعضا فشاری با مقطع نامتقارن، نظیر مقاطعی که از قطعات گونه و یک ورق پوششی تشکیل شده‌اند، محور ثقل مقطع به استثنای مواردی که به جهت مقابله با خمی ناشی از بار مرده، وجود برونو محوری لازم می‌باشد، باید تا حد امکان به خط محور نزدیک باشد.

۱۲-۷- مهاربندی و قابهای عرضی

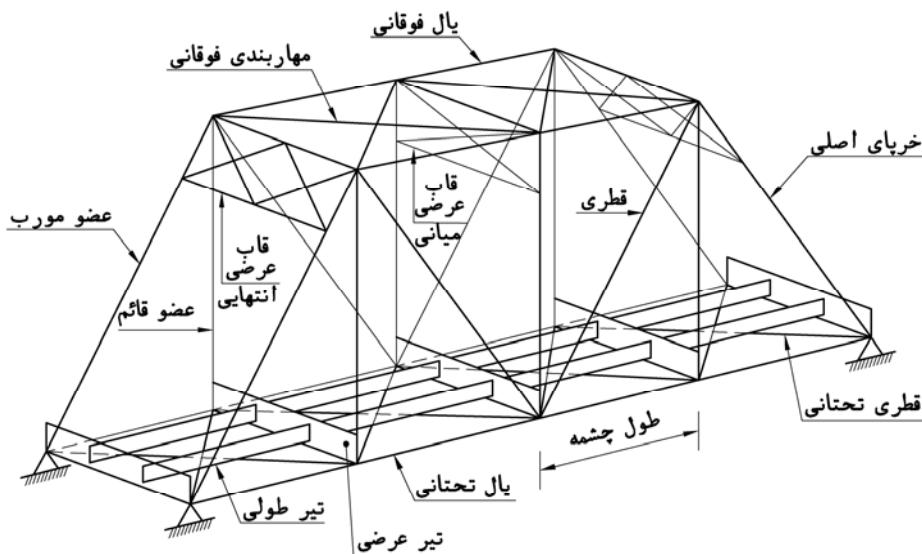
در پلهای خرپایی تعییه سیستم‌های مهاربندی زیر ضروری است:

۱-۷-۱- مهاربند افقی در صفحه مار بر دو یال فوقانی

۲-۷-۱- مهاربند افقی در صفحه مار بر دو یال تحتانی

۳-۷-۱۲- قابهای (پرتال‌های) انتهایی و میانی در صفحه قائم مار بر اعضای قائم دو خرپای مجاور در خرپاهای میانگذر. حداقل ارتفاع تیر افقی مساوی $1/5$ متر می‌باشد (به قسمت ۷-۱۳ مراجعه نمایید).

۴-۷-۱۲- مهاربندی عرضی در صفحه قائم مار بر اعضای قائم دو خرپای مجاور در خرپاهای عبور از بالا.

شکل ۱-۱۲- مهاربندی خرپاهای

۸-۱۲- بستهای موازی و مورب

در صورت استفاده از بستهای موازی و مورب برای ساخت اعضای فشاری و کششی، باید تنشیات آنها منطبق بر تنشیات ذکر شده در قسمت ۷-۴-۳ فصل ۷ (اعضای فشاری) باشد.

۹-۱۲- ورقهای اتصال

۱-۹-۱۲- به استثنای خرپای مفصلی (ساخته شده با پین)، در محل اتصال اعضای اصلی باید از ورق اتصال استفاده نمود.

۲-۹-۱۲- خطوط جوش و آرایش وسایل اتصال نظیر پرچ و پیچ، باید حتی الامکان نسبت به محور عضو متقارن باشند.

۳-۹-۱۲- ضخامت ورق اتصال براساس تنشهای برشی، محوری، خمشی و ترکیب آنها در بحرانی ترین مقطع تعیین می‌گردد.

۴-۹-۱۲- باید حتی الامکان از برش ورق با زوایای حاده پرهیز نمود.

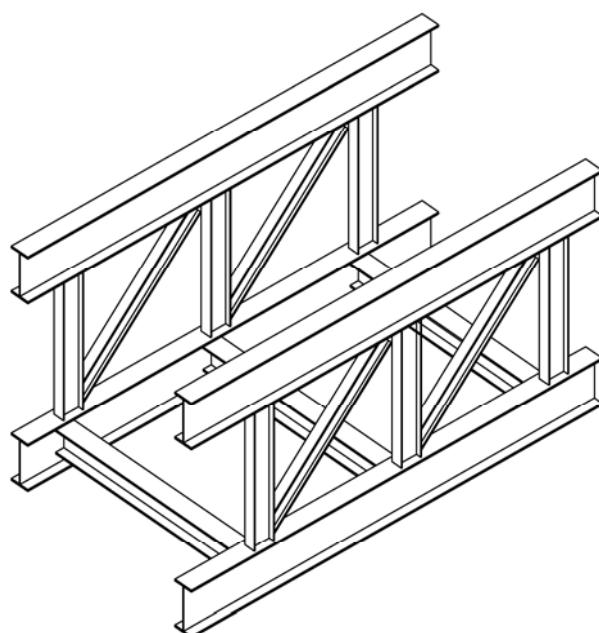
۵-۹-۱۲- اگر نسبت عرض به ضخامت لبه آزاد ورق اتصال از $\sqrt{F_y / 2900}$ تجاوز نماید، لبه ورق باید تقویت گردد. این نسبت برای فولاد نرمه با $F_y = 2400 \text{ kg/cm}^2$ مساوی ۶۰ بdst می‌آید.

۱۰-۱۲ - خرپاهای میانگذر بدون بادبندی در صفحه یال فوکانی

خرپاهای میانگذر (عبور از میان) را می‌توان بدون بادبندی در صفحه یال فوکانی طراحی نمود، مشروط براینکه؛

الف: قاب U شکل متشكل از تیرهای عرضی کف و اعضای قائم خرپا، مقاومت خمشی جانبی کافی برای بار جانبی به مقدار حداقل 450 کیلوگرم بر متر طول که بر یال فوکانی اعمال می‌شود، داشته باشد. این مقدار نباید از نیروی کمانشی یال فشاری کمتر باشد.

ب: یال فوکانی باید همانند ستونی متکی بر تکیه‌گاههای ارجاعی در محل گرهها در نظر گرفته شود. نیروی کمانشی این ستون فرضی، حداقل باید $1/5$ برابر مجموع نیروهای حاصل از بارهای مرده، زنده و ضربه گردد.

شکل ۲-۱۲- قاب U شکل

فصل سیزدهم

تیرورقهای قوسی (طاقی) با ورق جان یکپارچه

این فصل اختصاص به معرفی ضوابط خاص برای طراحی تیرورقهای قوسی (طاقی) با ورق جان یکپارچه دارد.

۱-۱۳- ضرب تشدید لنگر

در صورتیکه در تحلیل، تغییرشکل تیرقوس درنظرگرفته نشده باشد، لنگرهای ناشی از بار زنده و ضربه باید در ضرب تشدید بدست آمده از رابطه زیر ضرب گردد:

$$A_F = \frac{1}{1 - \frac{1.70T}{AF_e}} \quad (1-13)$$

که درآن:

$$T = \text{نیروی محوری قوس در نقطه } \frac{1}{4} \text{ دهانه به علت بار مرده و زنده و ضربه}$$

$$F_e = \text{تنش کمانش اولر طبق رابطه زیر:}$$

$$F_e = \frac{\pi^2 E}{\left(\frac{KL}{r}\right)^2} = \frac{20 \times 10^6}{\lambda^2} \quad (2-13)$$

L = نصف طول تیرقوسی

A = سطح مقطع تیر قوسی

r = شعاع ژیراسیون مقطع

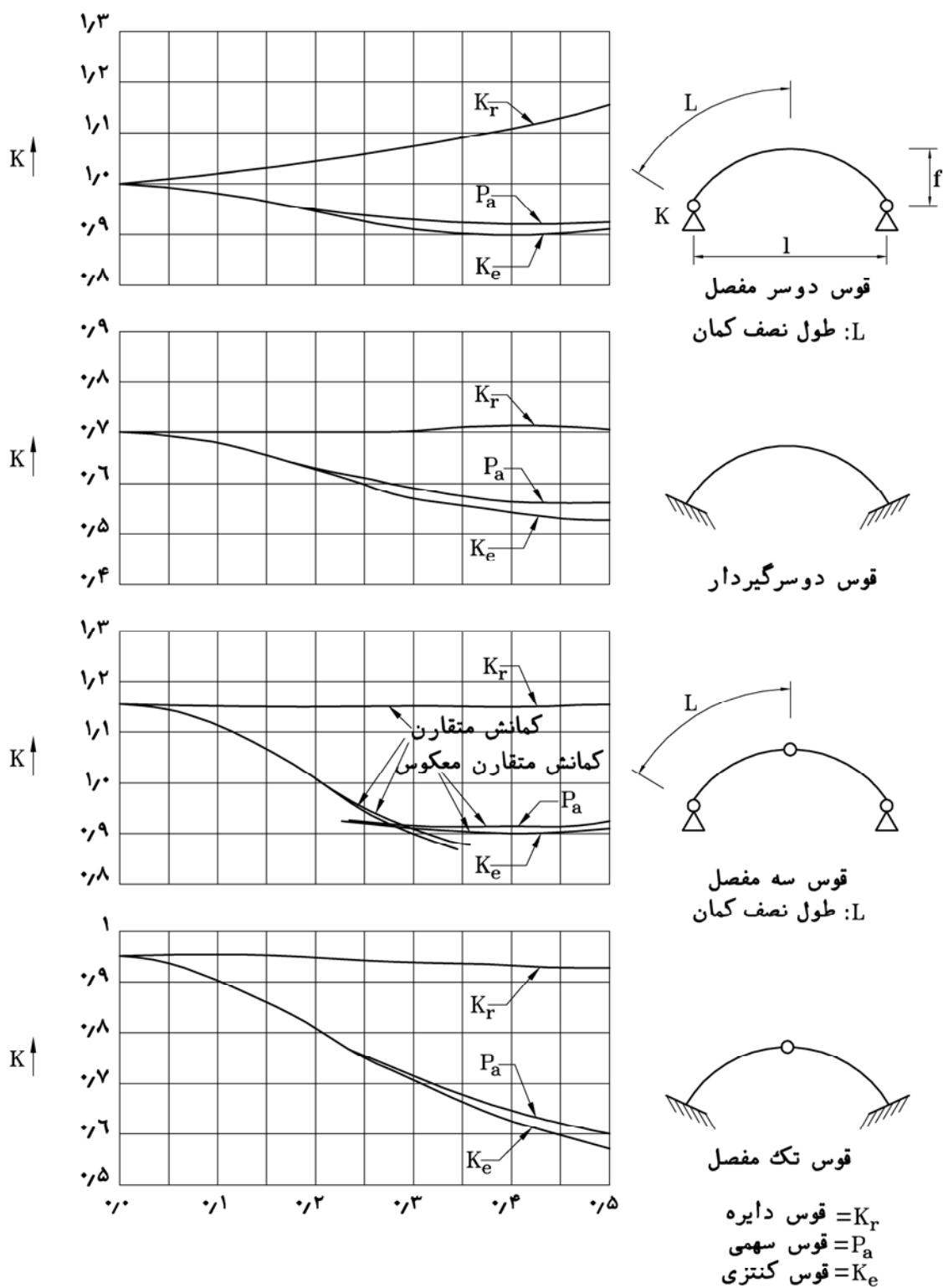
K = ضربی طول موثر

E = ضربی الاستیسیته فولاد

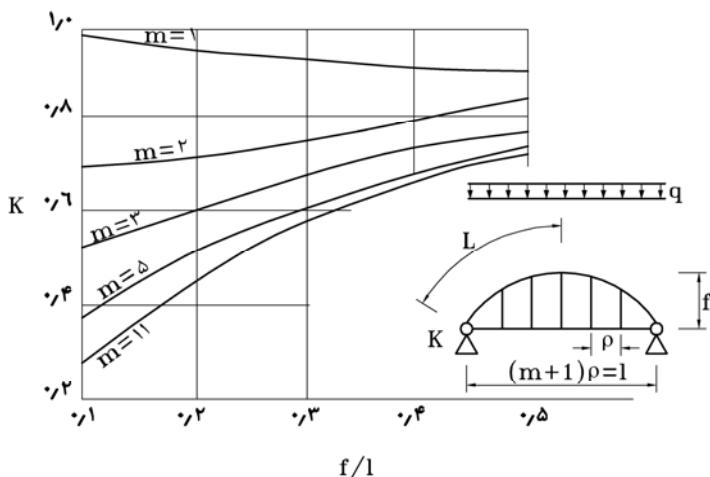
مقادیر محافظه کارانه K برای کمانش قوس در صفحه، در تعیین F_a و F_e به شرح زیر است:

نسبت خیز به دهانه	قوس سه مفصل	قوس دوسر مفصل	قوس دوسرگیردار
۰/۱-۰/۲	۱/۱۶	۱/۰۴	۰/۷۰
۰/۲-۰/۳	۱/۱۳	۱/۱۰	۰/۷۰
۰/۳-۰/۴	۱/۱۶	۱/۱۶	۰/۷۲

به جای استفاده از جدول فوق، مهندس طراح می‌تواند از مقادیر دقیقتر k طبق شکل ۱-۱۳ برای قوسهای دومفصل، دوسرگیردار، سه مفصل و تک مفصل، و طبق شکل ۲-۱۳ برای قوسهای مهارشده با عرضه آویزان استفاده نماید.

شکل ۱-۱۳ - مقادیر K برای کمانش قوس‌ها در صفحه

شکل ۲-۱۳- مقادیر K برای کمانش در صفحه قوسهای مهارشده با عرضه آویزان

۲-۱۳- ترکیب نیروی محوری و لنگر خمی

تحت اثر ترکیب نیروی محوری و لنگر خمی، مقطع تیر باید طوری انتخاب گردد که رابطه زیر را اقناع نماید:

$$\frac{f_a}{F_a} + \frac{f_b}{F_b} \leq 1 \quad (3-13)$$

که در آن:

$$f_a = \text{تنش ناشی از نیروی محوری فشاری}$$

$$f_b = \text{تنش ناشی از لنگر خمی با منظور کردن ضریب تشدید لنگر طبق رابطه ۱-۱۳}$$

$$F_a = \text{تنش فشاری مجاز}$$

$$F_b = \text{تنش خمی مجاز}$$

۳-۱۳- کمانش در صفحه قائم

برای کمانش در صفحه قائم (صفحه قوس)، F_a از رابطه زیر محاسبه می‌گردد:

$$F_a = \frac{F_y}{2.12} \left[1 - \frac{\left(\frac{KL}{r} \right)^2 F_y}{4\pi^2 E} \right] = \frac{F_y}{2.12} \left[1 - \frac{\lambda^2 F_y}{80 \times 10^6} \right] \quad (4-13)$$

$$\lambda = \frac{KL}{r} \quad (\text{ضریب لاغری})$$

تمام نمادهای رابطه فوق، در زیر رابطه ۲-۱۳ تعریف شده‌اند.

$$F_y = \text{تنش تسلیم مصالح قوس (kg/cm}^2\text{)}$$

۴-۱۳- کنترل اثر لاغری جانبی

اثر لاغری جانبی باید مورد مطالعه قرار گیرد. قوسهای مهارشده که در آنها کش و عرشه بصورت معلق است، تحت تشید لنگر نمی‌باشند.

۵-۱۳- ورق جان

۱-۵-۱۳- نسبت ارتفاع به ضخامت ورق جان در صورت عدم تعییه سخت‌کننده‌های طولی، باید از مقدار زیر تجاوز نماید:

$$\frac{h}{t_w} = \frac{1325}{\sqrt{f_a}} \leq 60 \quad (5-13)$$

h = ارتفاع جان

t_w = ضخامت ورق جان

f_a = تنش فشاری یکنواخت ناشی از نیروی محوری

۲-۵-۱۳- در صورتیکه یک سخت‌کننده طولی در وسط ارتفاع جان قرارداده شود، نسبت ارتفاع به ضخامت جان باید از مقدار زیر تجاوز نماید:

$$\frac{h}{t_w} \leq \frac{1985}{\sqrt{f_a}} \leq 90 \quad (6-13)$$

ممان اینرسی سخت‌کننده نسبت به صفحه جان (پای سخت‌کننده) باید از مقدار زیر کمتر باشد:

$$I_s = 0.75ht_w^3 \quad (7-13)$$

۳-۵-۱۳- اگر دو سخت‌کننده طولی در نقاط $\frac{1}{3}$ ارتفاع جان تعییه گردد، نسبت ارتفاع به ضخامت جان باید از مقدار زیر تجاوز نماید:

$$\frac{h}{t_w} \leq \frac{2650}{\sqrt{f_a}} \leq 120 \quad (8-13)$$

ممان اینرسی سخت‌کننده نسبت به صفحه جان (پای سخت‌کننده) باید از مقدار زیر کمتر گردد:

$$I_s = 2.2ht_w^3 \quad (9-13)$$

۴-۵-۱۳- نسبت عرض به ضخامت هر قسمت برجسته از سختکننده جان نباید از مقدار زیر تجاوز نماید:

$$\frac{b'}{t_s} = \frac{430}{\sqrt{f_a + \frac{f_b}{3}}} \leq 12 \quad (10-13)$$

۵-۵-۱۳- روابط مربوط به ورق جان در محدوده زیر قابل استفاده هستند:

$$0.2 \leq \frac{f_b}{f_a + f_b} \leq 0.7 \quad (11-13)$$

۶-۱۳ ورق بال

۶-۱-۱۳- در قوسها با مقطع جعبه‌ای، نسبت عرض به ضخامت بال (b/t_f) در حدفاصل دو جان، نباید بزرگتر از مقدار زیر باشد:

$$\frac{b}{t_f} = \frac{1125}{\sqrt{f_a + f_b}} \leq 47 \quad (12-13)$$

۶-۲-۱۳- نسبت عرض به ضخامت قسمت برجسته بال، نباید از مقدار زیر تجاوز نماید:

$$\frac{b'}{t_f} = \frac{430}{\sqrt{f_a + f_b}} \leq 12 \quad (13-13)$$

۷-۱۳ طول موثر کمانش در پرتال انتهایی

طول موثر کمانش برای کمانش جانبی قسمت ابتدایی قوس که عضو ستونی پرتال انتهایی را تشکیل می‌دهد (شکل ۳-۱۳) از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$\text{طول موثر کمانشی} = \beta h \quad (14-13)$$

در رابطه فوق:

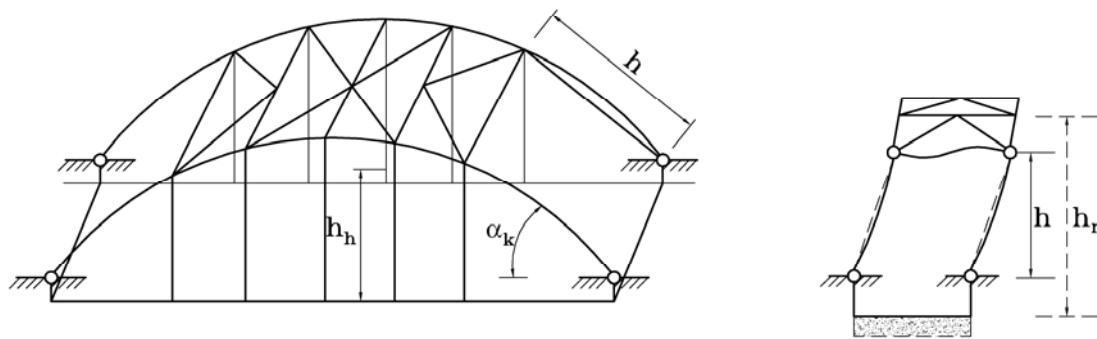
h = طول ظاهری قسمت ستونی پرتال انتهایی

β = ضریب طول موثر کمانش

ضریب طول موثر β بر حسب شرایط گیرداری، از یکی از حالات شکل ۴-۱۳ بدست می‌آید. در این شکل داریم:

I = ممان اینرسی قسمت ستونی پرتال (انتهای قوس) در حول محور کمانش

$$I_0 = \text{ممان اینرسی تیرعرضی}$$

عرشه پل

شکل ۳-۱۳ - پرتال انتهایی

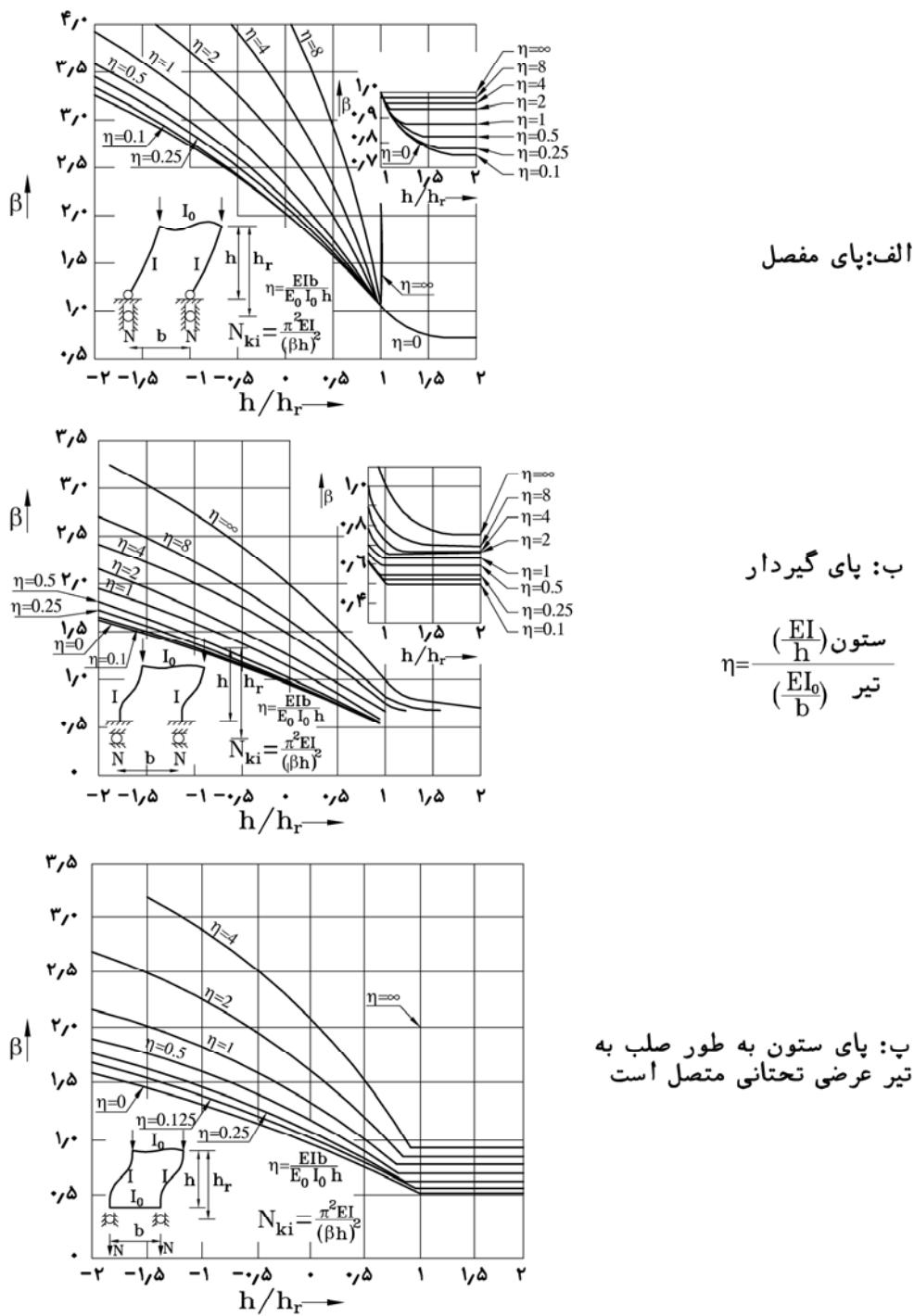
ارتفاعی که از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$h_r = h_H / \sin \alpha_k \quad (15-13)$$

α_k = زاویه قسمت ابتدایی قوس

h_H = ارتفاع متوسط آویز

نسبت h/h_r وقتی منفی است که تیر قوس مستقیماً به پایه متصل نیست، یعنی تیرحمل عرشه به روی پایه متکی است و تیر قوس به تیرحمل عرشه متصل می‌باشد. در این حالت وضعیت کمانشی بحرانی‌تر است.

شکل ۱۳-۴- ضریب طول موثر برای پرتال انتهایی

فصل چهاردهم

تیرهای خمیده

۱-۱۴- کلیات

مطلوب این بخش شامل تیرهای فولادی I و جعبه‌ای، مختلط و یا غیرمختلط، مربوط به عرشه پلهایی می‌شود که در پلان، دارای انحنا بوده و از این پس تیرهای خمیده نامیده می‌شوند.

مقررات این بخش شامل مقاطع I شکل نورد شده و یا ساخته شده و نیز مقاطع جعبه‌ای بوده و در پلهای با دهانه‌های ساده و یا یکسره با طول دهانه متوسط قابل اعمال می‌باشد.

۲-۱۴- بارگذاری و مبانی طراحی

در طرح تیرهای خمیده عرشه پلهای فولادی علاوه بر مقررات بندهای ۱-۱، ۳-۱ این آینه‌نامه که باید برای طراحی مورد استفاده قرار گیرد توجه به موارد زیر نیز ضروری است.

۱-۲-۱۴- نیروهای برخاست

در تحلیل نیروهای بخش‌های مختلف پلهای خمیده، تشخیص بحرانی‌ترین حالت اعمال بارهای زنده که متنهی به حداقل واکنش‌های تکیه‌گاهی می‌گردد ضروری بوده و نیروهای برخاست و بلندشدن عرشه پل در محل تکیه‌گاه باید مدنظر قرار گرفته و پیش‌بینی‌های لازم انجام شود.

هنگامی که حداقل واکنش تکیه‌گاهی در اثر بار زنده بیش از دو خط عبور بوجود می‌آید، کاهش بار زنده باید صورت گیرد.

۲-۲-۱۴- مبانی طراحی

در تعیین نیروها و لنگرهای خمیشی و پیچشی ناشی از بارهای مختلف اعمال شده به عرشه پل، باید از روش‌های تحلیل سازه مناسب استفاده شود که تنש‌های ناشی از پیچش غیریکنواخت و پیچش تاییدگی را نیز مدنظر قرار دهد.

۳-۲-۱۴- پیش‌بینی تغییرمکان‌های حرارتی

در طراحی عرشه پلهای خمیده باید امکان تغییرمکان‌های حرارتی در امتداد شعاعی در تکیه‌گاه‌ها مدنظر قرار گیرد. در حالت کلی این جهت‌های شعاعی بر محور تقارن تیرها در تکیه‌گاه‌ها مماس نخواهند بود.

۱۴-۲-۴- دیافراگم‌ها و مهاربندی‌های جانبی

در طرح عرشه پل‌های خمیده علاوه بر دیافراگم‌ها و مهاربندی‌های تکیه‌گاهی، حداقل دو مهاربند یا دیافراگم عرضی در داخل دهانه یا در فواصل مساوی و یا کوچکتر از $7/5$ متر لازم است. جهت سیستم‌های مهاربندی در عرشه‌ها به فصل پنجم و فصل ششم رجوع شود.

۱۴-۵-۲- خستگی

در طراحی تیرهای خمیده نیز باید مقررات فصل ۱۱ این آیین‌نامه مورد استفاده قرار گیرد.

۱۴-۳- تیرهای خمیده I شکل

۱۴-۳-۱- کلیات

مقررات این بخش شامل تیرهای ساخته شده به وسیله پرج و پیچ نمی‌باشد. تیرهای خمیده I شکل می‌توانند به صورت غیرمختلط و یا مختلط با دال بتنی و اتصالات برشگیر و یا بصورت تیرهای دوگانه طراحی گردند.

۱۴-۲-۳- تنش‌های مجاز قائم در بال تیرهای I شکل غیرمختلط

۱۴-۳-۱- تنش‌های فشاری

نسبت عرض بال فشاری به ضخامت آن نباید از مقدار زیر تجاوز کند.

$$\frac{b}{t} = \frac{1160}{\sqrt{F_y}} \quad (1-14)$$

که در آن:

b = عرض بال فشاری (سانتیمتر)

t = ضخامت بال فشاری (سانتیمتر)

F_y = تنش تسلیم فولاد بال (کیلوگرم بر سانتیمترمربع)

تنش فشاری نباید از مقدار بدست آمده از رابطه زیر تجاوز نماید.

$$F_b = 0.55 F_y \left[1 - \frac{(L/r)^2 F_y}{4\pi^2 E} \right] \rho_B \rho_w \quad (2-14)$$

که در آن:

$$L = \text{طول مهار نشده بال فشاری (سانتیمتر)}$$

r = شعاع زیراسیون بال فشاری حول محوری که در صفحه جان قرار دارد. (سانتیمتر)

$$E = \text{ضریب ارتجاعی فولاد}$$

ضریب $\rho_B \rho_w$ که ضریب کاهش در تنش مجاز بواسطه اینها می‌باشد از طریق روابط زیر بدست آمده و در عین حال مقادیر مختلف آن نیز در جدول ۱-۱۴ ارائه شده است.

$$\rho_B = \frac{1}{1 + \left(\frac{L}{R} \right) \left(\frac{L}{b} \right)} \quad (3-14)$$

$$\rho_w = \frac{1}{1 - \left(\frac{f_w}{f_b} \right) \left(1 - \frac{75L}{b} \right)} \quad (4-14)$$

$$\rho_w = \frac{0.95 + \frac{(L/b)}{30 + 8000[0.1 - (L/R)^2]}}{1 + 0.6(f_w/f_b)} \quad (5-14)$$

که در روابط بالا:

R = شعاع انحنای جان تیر (سانتیمتر)

و L و b مطابق تعریف قبلی می‌باشد.

$\frac{f_w}{f_b}$ نسبت تنش قائم در گوشه بال ناشی از پیچش تابیدگی به تنش خمی در بال می‌باشد، که به شرح زیر تعیین می‌گردد.

هنگامی که f_w در گوشه دور از مرکز انحنای فشاری است:

$$\frac{f_w}{f_b} > 0 \quad (6-14)$$

هنگامی که f_w در گوشه نزدیک به مرکز انحنای فشاری است:

$$\frac{f_w}{f_b} < 0 \quad (7-14)$$

جدول ۱-۱۴- ضریب کاهش $P_b P_w$ برای تنفس مجاز ناشی از انحنای

$\frac{L}{R}$	$\frac{f_w}{f_b}$	L / b											
		۷	۸	۹	۱۰	۱۲	۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۲۲	۲۴	
۰/۰۰۸	۰/۵۰	۰/۷۵	۰/۷۵	۰/۷۵	۰/۷۵	۰/۷۵	۰/۷۶	۰/۷۹	۰/۷۶	۰/۷۷	۰/۷۷	۰/۷۷	
	۰/۲۵	۰/۸۴	۰/۸۴	۰/۸۵	۰/۸۵	۰/۸۵	۰/۸۵	۰/۸۶	۰/۸۶	۰/۸۷	۰/۸۷	۰/۸۷	
	۰/۰۰	۰/۹۵	۰/۹۴	۰/۹۳	۰/۹۳	۰/۹۱	۰/۹۰	۰/۸۹	۰/۸۷	۰/۸۶	۰/۸۵	۰/۸۴	
	-۰/۲۵	۰/۷۷	۰/۷۷	۰/۷۶	۰/۷۶	۰/۷۵	۰/۷۵	۰/۷۴	۰/۷۳	۰/۷۳	۰/۷۲	۰/۷۲	
	-۰/۰۵۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۴	۰/۶۴	۰/۶۴	۰/۶۳	۰/۶۳	۰/۶۳	۰/۶۳	
۰/۰۱۰	۰/۵۰	۰/۷۴	۰/۷۴	۰/۷۴	۰/۷۴	۰/۷۴	۰/۷۴	۰/۷۴	۰/۷۴	۰/۷۴	۰/۷۴	۰/۷۴	
	۰/۲۵	۰/۸۳	۰/۸۳	۰/۸۳	۰/۸۳	۰/۸۴	۰/۸۴	۰/۸۴	۰/۸۴	۰/۸۴	۰/۸۴	۰/۸۴	
	۰/۰۰	۰/۹۳	۰/۹۳	۰/۹۲	۰/۹۱	۰/۸۹	۰/۸۸	۰/۸۶	۰/۸۵	۰/۸۳	۰/۸۲	۰/۸۱	
	-۰/۲۵	۰/۷۳	۰/۷۳	۰/۷۵	۰/۷۵	۰/۷۴	۰/۷۳	۰/۷۲	۰/۷۱	۰/۷۰	۰/۶۹	۰/۶۹	
	-۰/۰۵۰	۰/۶۴	۰/۶۴	۰/۶۳	۰/۶۳	۰/۶۲	۰/۶۲	۰/۶۱	۰/۶۱	۰/۶۱	۰/۶۱	۰/۶۰	
۰/۰۱۴	۰/۵۰	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۱	۰/۷۱	۰/۷۱	۰/۷۱	۰/۷۱	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	
	۰/۸۱	۰/۸۱	۰/۸۱	۰/۸۱	۰/۸۱	۰/۸۰	۰/۸۰	۰/۸۰	۰/۸۰	۰/۸۰	۰/۸۰	۰/۷۹	
	۰/۰۰	۰/۹۱	۰/۹۰	۰/۸۹	۰/۸۸	۰/۸۸	۰/۸۴	۰/۸۲	۰/۸۰	۰/۷۸	۰/۷۶	۰/۷۵	
	-۰/۲۵	۰/۷۴	۰/۷۴	۰/۷۳	۰/۷۲	۰/۷۱	۰/۶۹	۰/۶۸	۰/۶۷	۰/۶۶	۰/۶۵	۰/۶۴	
	-۰/۰۵۰	۰/۶۳	۰/۶۲	۰/۶۱	۰/۶۰	۰/۵۶	۰/۵۶	۰/۵۶	۰/۵۶	۰/۵۶	۰/۵۶	۰/۵۶	
۰/۰۱۸	۰/۵۰	۰/۷۱	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۶۹	۰/۶۹	۰/۶۸	۰/۶۸	۰/۶۷	۰/۶۷	۰/۶۷	۰/۶۶	
	۰/۲۵	۰/۸۰	۰/۷۹	۰/۷۹	۰/۷۸	۰/۷۸	۰/۷۷	۰/۷۷	۰/۷۶	۰/۷۶	۰/۷۶	۰/۷۵	
	۰/۰۰	۰/۸۹	۰/۸۷	۰/۸۶	۰/۸۵	۰/۸۲	۰/۸۰	۰/۷۸	۰/۷۶	۰/۷۴	۰/۷۲	۰/۷۰	
	-۰/۲۵	۰/۸۲	۰/۸۱	۰/۷۱	۰/۷۰	۰/۶۸	۰/۶۶	۰/۶۵	۰/۶۳	۰/۶۲	۰/۶۱	۰/۶۰	
	-۰/۰۵۰	۰/۶۱	۰/۶۰	۰/۵۹	۰/۵۸	۰/۵۷	۰/۵۶	۰/۵۶	۰/۵۵	۰/۵۴	۰/۵۳	۰/۵۲	
۰/۰۲۲	۰/۵۰	۰/۶۹	۰/۶۹	۰/۶۸	۰/۶۸	۰/۶۷	۰/۶۶	۰/۶۶	۰/۶۵	۰/۶۴	۰/۶۳	۰/۶۳	
	۰/۲۴	۰/۷۸	۰/۷۸	۰/۷۷	۰/۷۷	۰/۷۶	۰/۷۵	۰/۷۴	۰/۷۳	۰/۷۲	۰/۷۱	۰/۷۱	
	۰/۰۰	۰/۸۷	۰/۸۵	۰/۸۳	۰/۸۲	۰/۷۹	۰/۷۶	۰/۷۴	۰/۷۲	۰/۶۹	۰/۶۷	۰/۶۵	
	-۰/۲۵	۰/۷۱	۰/۷۰	۰/۶۸	۰/۶۷	۰/۶۵	۰/۶۴	۰/۶۲	۰/۶۰	۰/۵۹	۰/۵۷	۰/۵۶	
	-۰/۰۵۰	۰/۶۰	۰/۵۹	۰/۵۸	۰/۵۷	۰/۵۶	۰/۵۳	۰/۵۲	۰/۵۱	۰/۵۱	۰/۵۰	۰/۴۹	
۰/۰۲۶	۰/۵۰	۰/۶۸	۰/۶۷	۰/۶۷	۰/۶۶	۰/۶۵	۰/۶۴	۰/۶۳	۰/۶۲	۰/۶۲	۰/۶۱	۰/۶۰	
	۰/۲۵	۰/۷۷	۰/۷۶	۰/۷۶	۰/۷۵	۰/۷۴	۰/۷۳	۰/۷۲	۰/۷۱	۰/۷۰	۰/۶۹	۰/۶۸	
	۰/۰۰	۰/۸۵	۰/۸۳	۰/۸۱	۰/۸۰	۰/۷۹	۰/۷۶	۰/۷۳	۰/۷۱	۰/۶۸	۰/۶۶	۰/۶۲	
	-۰/۲۵	۰/۶۹	۰/۶۸	۰/۶۶	۰/۶۵	۰/۶۳	۰/۶۱	۰/۵۹	۰/۵۷	۰/۵۶	۰/۵۴	۰/۵۳	
	-۰/۰۵۰	۰/۵۸	۰/۵۷	۰/۵۶	۰/۵۵	۰/۵۰	۰/۵۲	۰/۵۱	۰/۴۹	۰/۴۸	۰/۴۷	۰/۴۶	
۰/۰۳۰	۰/۵۰	۰/۶۷	۰/۶۶	۰/۶۵	۰/۶۵	۰/۶۴	۰/۶۲	۰/۶۱	۰/۶۰	۰/۵۹	۰/۵۹	۰/۵۸	
	۰/۲۵	۰/۷۶	۰/۷۵	۰/۷۴	۰/۷۳	۰/۷۲	۰/۷۱	۰/۶۹	۰/۶۸	۰/۶۷	۰/۶۶	۰/۶۶	
	۰/۰۰	۰/۸۳	۰/۸۱	۰/۷۹	۰/۷۷	۰/۷۴	۰/۷۰	۰/۶۸	۰/۶۵	۰/۶۳	۰/۶۰	۰/۵۸	
	-۰/۲۵	۰/۶۷	۰/۶۶	۰/۶۵	۰/۶۳	۰/۶۱	۰/۵۶	۰/۵۶	۰/۵۰	۰/۵۲	۰/۵۱	۰/۵۰	
	-۰/۰۵۰	۰/۵۷	۰/۵۶	۰/۵۰	۰/۴۹	۰/۵۲	۰/۵۰	۰/۴۹	۰/۴۸	۰/۴۷	۰/۴۶	۰/۴۶	
۰/۰۴۰	۰/۵۰	۰/۶۴	۰/۶۳	۰/۶۲	۰/۶۲	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۵۹	۰/۵۸	۰/۵۶	۰/۵۴	۰/۵۳	
	۰/۲۵	۰/۷۳	۰/۷۲	۰/۷۱	۰/۷۰	۰/۶۸	۰/۶۸	۰/۶۴	۰/۶۱	۰/۵۸	۰/۵۶	۰/۵۶	
	۰/۰۰	۰/۷۸	۰/۷۶	۰/۷۴	۰/۷۱	۰/۶۸	۰/۶۴	۰/۶۱	۰/۵۸	۰/۵۶	۰/۵۳	۰/۵۱	
	-۰/۲۵	۰/۶۴	۰/۶۲	۰/۶۰	۰/۵۶	۰/۵۶	۰/۵۳	۰/۵۱	۰/۴۹	۰/۴۷	۰/۴۵	۰/۴۴	
	-۰/۰۵۰	۰/۵۴	۰/۵۲	۰/۵۱	۰/۵۰	۰/۴۸	۰/۴۶	۰/۴۶	۰/۴۴	۰/۴۲	۰/۴۱	۰/۴۰	

ادامه جدول ۱-۱۴- ضریب کاهش $\rho_b \rho_w$ برای تنفس مجاز ناشی از انحنا

$\frac{L}{R}$	$\frac{f_w}{f_b}$	L/b											
		۷	۸	۹	۱۰	۱۲	۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۲۲	۲۴	
۰/۰۵	۰/۵۰	۰/۶۲	۰/۶۱	۰/۶۰	۰/۵۹	۰/۵۷	۰/۵۶	۰/۵۴	۰/۵۳	۰/۵۲	۰/۵۱	۰/۵۰	
	۰/۲۵	۰/۷۰	۰/۶۹	۰/۶۸	۰/۶۷	۰/۶۵	۰/۶۳	۰/۶۱	۰/۶۰	۰/۵۹	۰/۵۸	۰/۵۵	
	۰/۱۰	۰/۴۸	۰/۷۱	۰/۶۹	۰/۶۷	۰/۶۳	۰/۵۹	۰/۵۶	۰/۵۳	۰/۵۰	۰/۴۸	۰/۴۵	
	-۰/۲۵	۰/۶۰	۰/۵۸	۰/۵۷	۰/۵۵	۰/۵۲	۰/۴۶	۰/۴۶	۰/۴۴	۰/۴۲	۰/۴۰	۰/۳۶	
	-۰/۱۰	۰/۵۱	۰/۴۹	۰/۴۸	۰/۴۷	۰/۴۴	۰/۴۲	۰/۴۰	۰/۳۸	۰/۳۷	۰/۳۵	۰/۳۴	
۰/۰۶	۰/۵۰	۰/۶۰	۰/۵۹	۰/۵۸	۰/۵۷	۰/۵۵	۰/۵۳	۰/۵۲	۰/۵۱	۰/۵۰	۰/۴۹	۰/۴۸	
	۰/۲۵	۰/۶۸	۰/۶۷	۰/۶۶	۰/۶۴	۰/۶۲	۰/۶۰	۰/۵۶	۰/۵۷	۰/۵۶	۰/۵۲	۰/۴۹	
	۰/۱۰	۰/۷۰	۰/۶۸	۰/۶۵	۰/۶۳	۰/۵۸	۰/۵۲	۰/۵۱	۰/۴۸	۰/۴۵	۰/۴۳	۰/۴۱	
	-۰/۲۵	۰/۵۷	۰/۵۵	۰/۵۳	۰/۵۱	۰/۴۸	۰/۴۵	۰/۴۳	۰/۴۰	۰/۳۸	۰/۳۷	۰/۳۵	
	-۰/۱۰	۰/۴۸	۰/۴۷	۰/۴۵	۰/۴۴	۰/۴۱	۰/۳۹	۰/۳۷	۰/۳۵	۰/۳۳	۰/۳۲	۰/۳۱	
۰/۰۷	۰/۵۰	۰/۵۹	۰/۵۷	۰/۵۶	۰/۵۵	۰/۵۳	۰/۵۲	۰/۵۰	۰/۴۹	۰/۴۸	۰/۴۷	۰/۴۶	
	۰/۲۵	۰/۶۶	۰/۶۵	۰/۶۴	۰/۶۲	۰/۶۰	۰/۵۸	۰/۵۷	۰/۵۰	۰/۵۱	۰/۴۸	۰/۴۵	
	۰/۱۰	۰/۶۷	۰/۶۴	۰/۶۱	۰/۵۹	۰/۵۴	۰/۵۱	۰/۴۷	۰/۴۴	۰/۴۲	۰/۳۶	۰/۳۷	
	-۰/۲۵	۰/۵۰	۰/۵۲	۰/۵۰	۰/۴۸	۰/۴۵	۰/۴۲	۰/۳۹	۰/۳۷	۰/۳۵	۰/۳۳	۰/۳۲	
	-۰/۱۰	۰/۴۶	۰/۴۴	۰/۴۳	۰/۴۱	۰/۳۸	۰/۳۶	۰/۳۴	۰/۳۲	۰/۳۰	۰/۲۹	۰/۲۸	
۰/۰۸	۰/۵۰	۰/۵۷	۰/۵۶	۰/۵۵	۰/۵۳	۰/۵۱	۰/۵۰	۰/۴۸	۰/۴۷	۰/۴۶	۰/۴۵	۰/۴۴	
	۰/۲۵	۰/۶۵	۰/۶۳	۰/۶۲	۰/۶۰	۰/۵۸	۰/۵۶	۰/۵۰	۰/۵۱	۰/۴۷	۰/۴۴	۰/۴۱	
	۰/۱۰	۰/۶۴	۰/۶۱	۰/۵۸	۰/۵۶	۰/۵۱	۰/۴۷	۰/۴۴	۰/۴۱	۰/۳۸	۰/۳۶	۰/۳۴	
	-۰/۲۵	۰/۵۲	۰/۵۰	۰/۴۸	۰/۴۶	۰/۴۲	۰/۳۹	۰/۳۶	۰/۳۴	۰/۳۳	۰/۳۱	۰/۲۶	
	-۰/۱۰	۰/۴۴	۰/۴۲	۰/۴۰	۰/۳۹	۰/۳۶	۰/۳۴	۰/۳۱	۰/۳۰	۰/۲۸	۰/۲۷	۰/۲۶	
۰/۰۹	۰/۵۰	۰/۵۶	۰/۵۴	۰/۵۳	۰/۵۲	۰/۵۰	۰/۴۸	۰/۴۶	۰/۴۵	۰/۴۴	۰/۴۳	۰/۴۲	
	۰/۲۵	۰/۶۳	۰/۶۱	۰/۶۰	۰/۵۸	۰/۵۶	۰/۵۴	۰/۵۱	۰/۴۷	۰/۴۴	۰/۴۱	۰/۳۸	
	۰/۱۰	۰/۶۰	۰/۶۱	۰/۵۸	۰/۵۵	۰/۵۳	۰/۴۸	۰/۴۴	۰/۴۱	۰/۳۸	۰/۳۶	۰/۳۴	
	-۰/۲۵	۰/۵۰	۰/۴۸	۰/۴۵	۰/۴۳	۰/۴۰	۰/۳۷	۰/۳۵	۰/۳۲	۰/۳۰	۰/۲۹	۰/۲۷	
	-۰/۱۰	۰/۴۲	۰/۴۰	۰/۳۸	۰/۳۷	۰/۳۴	۰/۳۱	۰/۲۹	۰/۲۸	۰/۲۶	۰/۲۵	۰/۲۴	
۰/۱۰	۰/۵۰	۰/۵۴	۰/۵۲	۰/۵۱	۰/۴۹	۰/۴۷	۰/۴۵	۰/۴۴	۰/۴۳	۰/۴۱	۰/۴۰	۰/۳۹	
	۰/۲۵	۰/۶۱	۰/۵۹	۰/۵۷	۰/۵۶	۰/۵۳	۰/۵۱	۰/۴۸	۰/۴۴	۰/۴۱	۰/۳۸	۰/۳۵	
	۰/۱۰	-۰/۵۹	-۰/۵۶	-۰/۵۳	-۰/۵۰	-۰/۴۰	-۰/۴۰	-۰/۴۰	-۰/۳۸	-۰/۳۶	-۰/۳۳	-۰/۳۱	
	-۰/۲۵	۰/۴۸	۰/۴۵	۰/۴۳	۰/۴۱	۰/۳۸	۰/۳۵	۰/۳۲	۰/۳۰	۰/۲۸	۰/۲۷	۰/۲۵	
	-۰/۱۰	۰/۴۰	۰/۳۸	۰/۳۷	۰/۳۵	۰/۳۲	۰/۳۰	۰/۲۸	۰/۲۶	۰/۲۴	۰/۲۳	۰/۲۲	

تبصره ۱: هنگامی که $f_w/f_b > 0$ باشد، کوچکترین مقدار بدست آمده از روابط (۴-۱۴) و (۵-۱۴) ملاک عمل خواهد بود.

تبصره ۲: هنگامی که $f_w/f_b < 0$ باشد، مقدار بدست آمده از رابطه (۴-۱۴) ملاک عمل خواهد بود. در هیچ حالتی نباید حداقل تنش قائم در گوشه بال ($f_w + f_b$) از $F_y / ۰.۵۵$ تجاوز کند.

تبصره ۳: در محاسبه مقدار تنش مجاز از رابطه (۲-۱۴)، بزرگترین مقدار لنگر خمی در هر یک از دو سر عضو بعلاوه مقدار f_w در آن نقطه، باید مورد استفاده قرار گیرد.

تبصره ۴: در نقطه با تنش خمی حداقل باید رابطه زیر برقرار باشد.

$$\left| \frac{f_w}{f_b} \right| \leq 0.5 \quad (۸-۱۴)$$

و همین طور:

$$\frac{L}{b} \leq 25 \quad (۹-۱۴)$$

و

$$\frac{L}{R} \leq 0.1 \quad (۱۰-۱۴)$$

۱۴-۳-۲-۲- تنش کششی

در گوشه بال کششی محدودیت زیر حاکم است.

$$f_w + f_b \leq 0.55 F_y \quad (۱۱-۱۴)$$

۱۴-۳-۳- تنش برشی مجاز

تنش برشی مجاز در جان تیرهای خمیده از رابطه زیر تعیین می‌گردد.

$$F_v = \frac{C_v}{3} F_y \quad (۱۲-۱۴)$$

که در آن:

$$F_v = \text{تنش برشی مجاز (کیلوگرم بر سانتیمترمربع)}$$

$$F_y = \text{تنش تسلیم فولاد جان (کیلوگرم بر سانتیمترمربع)}$$

$$C_v = \text{نسبت تنش کمانش برشی طبق روابط ۱۸-۴، ۱۹-۴ و ۲۰-۴}$$

۱۴-۳-۴- نسبت ضخامت به ارتفاع جان

الف: شاهتیرهای فاقد سختکننده طولی

در تیرهای خمیده، نسبت ضخامت ورق جان به ارتفاع آن نباید کمتر از مقدار حاصل از رابطه زیر باشد:

$$\frac{t_w}{D} = \frac{\sqrt{F_b}}{15330} \times \frac{1}{1 - 4(d_o / R)} \geq \frac{1}{170} \quad (13-14)$$

که در آن:

F_b = تنش مجاز بدست آمده از رابطه (۲-۱۴)

D = ارتفاع جان (سانتیمتر)

d_o = فاصله موجود بین سختکننده‌های جانبی (سانتیمتر)

R = شعاع انحنای جان شاهتیر (سانتیمتر)

ب: شاهتیرهای دارای سختکننده طولی

نسبت ضخامت ورق جان به ارتفاع آن در تیرهای خمیده که دارای یک سختکننده طولی در ناحیه تنש فشاری هستند، نباید از مقدار تعیین شده از رابطه زیر کمتر باشد.

$$\frac{t_w}{D} = \frac{\sqrt{F_b}}{30600} \times \frac{1}{1 - 2.9(d_o / R) + 2.2(d_o / R)} \geq \frac{1}{340} \quad (14-14)$$

D = ارتفاع آزاد جان بین بال و سختکننده طولی

۱۴-۳-۵- سختکننده‌های عرضی میانی

در تیرهای خمیده، ممان اینرسی سختکننده‌های عرضی نباید از مقدار بدست آمده از رابطه زیر کمتر باشد:

$$I = 3.82 d_o t_w^3 J \quad (15-14)$$

به طوری که:

I = حداقل ممان اینرسی لازم برای هر نوع سختکننده عرضی میانی (سانتیمتر به توان ۴)

d_o = فاصله موجود بین سختکننده‌های عرضی (سانتیمتر)

t_w = ضخامت ورق جان (سانتیمتر)

J = نسبت سختی مورد نیاز برای یک سختکننده عرضی به ورق جان که از رابطه زیر بدست می‌آید.

$$J = (0.01 D^2 - 20)(X) \quad (16-14)$$

به طوری که:

$$D = \text{ارتفاع جان (سانتیمتر)}$$

$X = \text{ضریبی است که به شرح زیر تعیین می‌گردد.}$

الف: هنگامی که $\frac{d}{D} \leq 0.78$ باشد:

$$X = 1.0 \quad (17-14)$$

ب: هنگامی که $0.78 \leq \frac{d}{D} < 1.0$ و $0 \leq Z \leq 10$ باشد:

$$X = 1.0 + \frac{[(d / D) - 0.78]Z^4}{1775} \quad (18-14)$$

در روابط فوق:

$d = \text{فاصله مورد نیاز بین سختکننده‌های عرضی (سانتیمتر)}$

$Z = \text{ضریبی است که طبق رابطه زیر تعیین می‌گردد.}$

$$Z = 242 \frac{d^3}{R t_w} \quad (19-14)$$

به طوری که:

$R = \text{شعاع انحنای جان تیرورق (سانتیمتر)}$

و d و t_w مطابق تعریف قبل می‌باشند.

۶-۳-۱۴- ضخامت ورق سختکننده‌های عرضی

ضخامت ورق این سختکننده‌ها باید از مقدار بدست آمده از رابطه زیر کمتر باشد:

$$t_s = \frac{b' \sqrt{F_y}}{682} \quad (20-14)$$

که در آن:

$t_s = \text{ضخامت ورق سختکننده عرضی (سانتیمتر)}$

$b' = \text{طول قسمت بر جسته ورق سختکننده (سانتیمتر)}$

$F_y = \text{تنش تسلیم فولاد (کیلوگرم بر سانتیمتر مربع)}$

۱۴-۳-۷- سختکننده‌های طولی

علاوه بر مقررات مربوط به سختکننده‌های طولی، شعاع ژیراسیون سختکننده‌های جان تیرهای خمیده،

نباید از مقدار زیر کمتر باشد:

$$r = \frac{d_o \sqrt{F_y}}{15330} \quad (21-14)$$

که در رابطه فوق d_o و F_y مطابق تعاریف قبلی می‌باشند.

۱۴-۴- تیرهای خمیده مختلط با مقطع I شکل**۱۴-۱-۴- کلیات**

مطلوب این بخش شامل دستورالعمل‌های مربوط به طراحی تیرهای مختلط با مقطع I شکل می‌باشد که توسط اتصالات برشگیر به دال بتنی متصل شده‌اند. علاوه بر مقررات فصل پنجم، دستورالعمل‌های این بخش نیز باید در طراحی مدنظر قرار گیرد.

جهت تعیین عرض موثر دال بتنی مطابق بند ۹-۵ عمل می‌شود.

۱۴-۴-۲- طراحی اتصالات برشگیر

اتصالات برشگیر بر مبنای خستگی محاسبه شده و برای مقاومت نهایی کتترل می‌گردد.

۱۴-۴-۲-۱- طراحی اتصالات برشگیر برای خستگی

طراحی اتصالات برشگیر برای خستگی باید مطابق بند ۱۵-۵-۷ انجام شود.

۱۴-۴-۲-۲- طراحی اتصالات برشگیر برای مقاومت نهایی

تعداد اتصالات برشگیر لازم بین نقاط لنگر مثبت حداکثر و تکیه‌گاههای انتهایی یا نقاط عطف بار مرده باید در رابطه زیر صدق کند.

$$P_c \leq \phi S_u \quad (22-14)$$

که در آن:

$$\phi = \text{ضریب کاهش مقاومت برابر } 0.85$$

$$S_u = \text{مقاومت نهایی یک اتصال برشگیر مطابق بند ۱۵-۵-۸}$$

$$P_c = \text{نیروی برشی افقی که باید انتقال داده شود و بشرح زیر تعیین می‌گردد.}$$

$$P_c = \sqrt{\bar{P}^2 + F^2 + 2\bar{P}F \cdot \sin \frac{\theta}{2}} \quad (23-14)$$

$$\bar{P} = \frac{P}{N} \quad (24-14)$$

الف: مقدار P در نقاط لنگر حداکثر مثبت کوچکترین دو مقدار زیر می‌باشد.

$$P_1 = 0.85 f_c b t_s \quad (25-14)$$

$$P_2 = A_s F_y \quad (26-14)$$

ب: مقدار P در نقاط لنگر حداکثر منفی با رابطه زیر تعیین می‌گردد.

$$P = A_{sr} F_{yr} \quad (27-14)$$

در روابط فوق:

f_c = مقاومت فشاری مشخصه بتن (کیلوگرم بر سانتیمتر مربع)

A_s = سطح مقطع کل مقطع فولادی شامل ورق‌های تقویتی (سانتیمتر مربع)

F_y = تنش تسلیم فولاد (کیلوگرم بر سانتیمتر مربع)

b = عرض موثر بال فشاری (سانتیمتر)

t_s = ضخامت دال بتنی (سانتیمتر)

A_{sr} = سطح مقطع کل میلگردهای طولی دال، که در عرض موثر بال قرار گرفته و از آنها در ناحیه لنگر منفی

در تعیین لنگر مقاوم خمی، استفاده شده است.

F_{yr} = تنش تسلیم میلگردهای طولی

N = تعداد اتصالات برشگیر بین نقاط لنگر مثبت حداکثر و تکیه‌گاه‌های مجاور انتهایی و یا نقاط عطف مربوط

به بار مرده، یا بین نقاط حداکثر لنگر منفی و نقاط عطف بار مرده مجاور

$$F = \frac{P(1-\cos\theta)}{4k \times N_s \times \sin \frac{\theta}{2}}$$

θ = زاویه محصور بین نقاط حداکثر لنگر مثبت یا منفی و نقطه عطف یا تکیه‌گاه مجاور

N_s = تعداد اتصالات برشگیر در یک مقطع

$$k = 0.166 \left(\frac{N}{N_s} - 1 \right) + 0.375$$

۱۴-۵- تیرهای خمیده دوگانه

۱۴-۱- کلیات

مطلوب این بخش شامل دستورالعمل‌های طراحی تیرهای خمیده دوگانه‌ای می‌شود که مقطع آنها دارای محور تقارن قائم در میان صفحه ورق جان می‌باشد. علاوه بر مقررات بند ۱۹-۴ باید از دستورالعمل‌های این بخش نیز استفاده شود.

۱۴-۲-۵- تنش‌های مجاز

۱۴-۲-۵-۱- تنش‌های خمی مجاز در تیرهای غیرمختلط

در صورتی که تنش در هر یک از بال‌ها از حاصل ضرب تنش مجاز حاصل از روابط ارائه شده در این آیین‌نامه و ضریب کاهش R بیشتر نگردد، تنش خمی در جان می‌تواند از مقدار تنش خمی مجاز بیشتر باشد. ضریب کاهش R طبق رابطه زیر تعریف می‌شود:

$$R = 1 - \frac{\beta\psi(1-\alpha')^2(3-\psi+\psi\alpha')}{6+\beta\psi(3-\psi)} \quad (28-14)$$

β = نسبت مساحت جان به مساحت بال کششی

ψ = نسبت فاصله تار خارجی بال کششی تا محور ختای مقطع (مقطع تبدیل یافته برای تیرهای مرکب به ارتفاع مقطع فولادی)

α' = نسبت تنش تسلیم فولاد جان به تنش تسلیم فولاد بال کششی

$$\alpha' = \alpha \left(1 + \left| \frac{f_w}{f_b} \right|_t \right) \quad (29-14)$$

= قدر مطلق نسبت تنش کششی گوشه بال ناشی از پیچش تابیدگی به تنش خمی بال کششی

باشد، $R=1$ خواهد بود.

اگر $\left| \frac{f_w}{f_b} \right|_t \geq \frac{1-\alpha}{\alpha}$

۱۴-۲-۵-۲- تنش‌های خمی مجاز در تیرهای مختلط

در ناحیه لنگر مثبت تیرهای مختلط در صورتی که تنش در بال کششی از مقدار حاصل ضرب تنش مجاز رابطه ۲-۱۴ برای فولاد بال و ضریب کاهش رابطه (۲۸-۱۴) تجاوز نکند، تنش خمی در جان می‌تواند از تنش مجاز فولاد جان تجاوز کند.

در محدوده لنگر منفی تیرهای مختلط با دهانه‌های یکسره، در جایی که بال کششی توسط اتصالات برشگیر به دال بتنی متصل می‌شود، ضریب کاهش باید توسط رابطه (۲۸-۱۴) و مقادیر α' تعریف شده به شرح زیر تعیین گردد.

$$\text{الف: وقتی که } \left| \frac{f_w}{f_b} \right|_c \leq \frac{2\psi-1}{1-\psi}$$

(۳۰-۱۴)

$$\alpha' = \alpha$$

$$\text{ب: وقتی که } 1 - \frac{\psi}{\alpha(1-\psi)} < \left| \frac{f_w}{f_b} \right|_c < \frac{2\psi-1}{1-\psi}$$

$$\alpha' = \alpha \left[1 + \left| \frac{f_w}{f_b} \right|_c \right]^{1-\psi} \frac{\psi}{\alpha}$$

(۳۱-۱۴)

در روابط فوق α و ψ مطابق تعریف قبل می‌باشند.

$$= \text{قدر مطلق نسبت تنش فشاری گوشه بال ناشی از پیچش تابیدگی به تنش خمی بال فشاری.} \left| \frac{f_w}{f_b} \right|_c$$

$$\text{اگر } 1 - \frac{\psi}{a(1-\psi)} \geq \left| \frac{f_w}{f_b} \right|_c \text{ باشد، } R=1 \text{ خواهد بود.}$$

در ارتباط با مقادیر R به شکل‌های ۱-۱۶ و ۲-۱۶ رجوع شود.

۱۴-۵-۳-برش

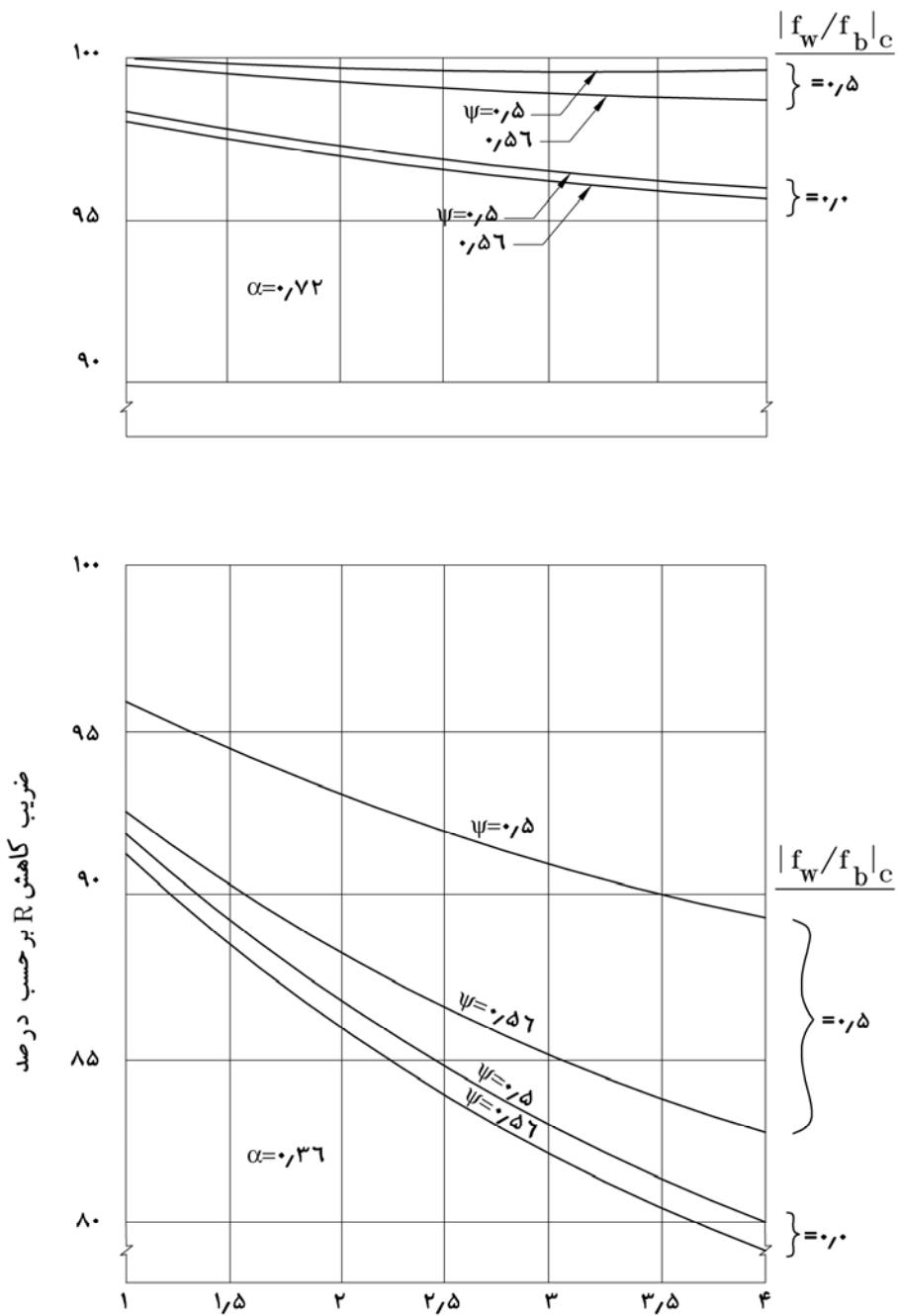
تنش برشی در جان نباید از تنش برشی مجاز برای فولاد جان تجاوز کند.

۱۴-۵-۴-خستگی

طراحی برای خستگی باید مطابق مقررات فصل یازدهم باشد.

۱۴-۵-۵-نسبت‌های عرض به ضخامت

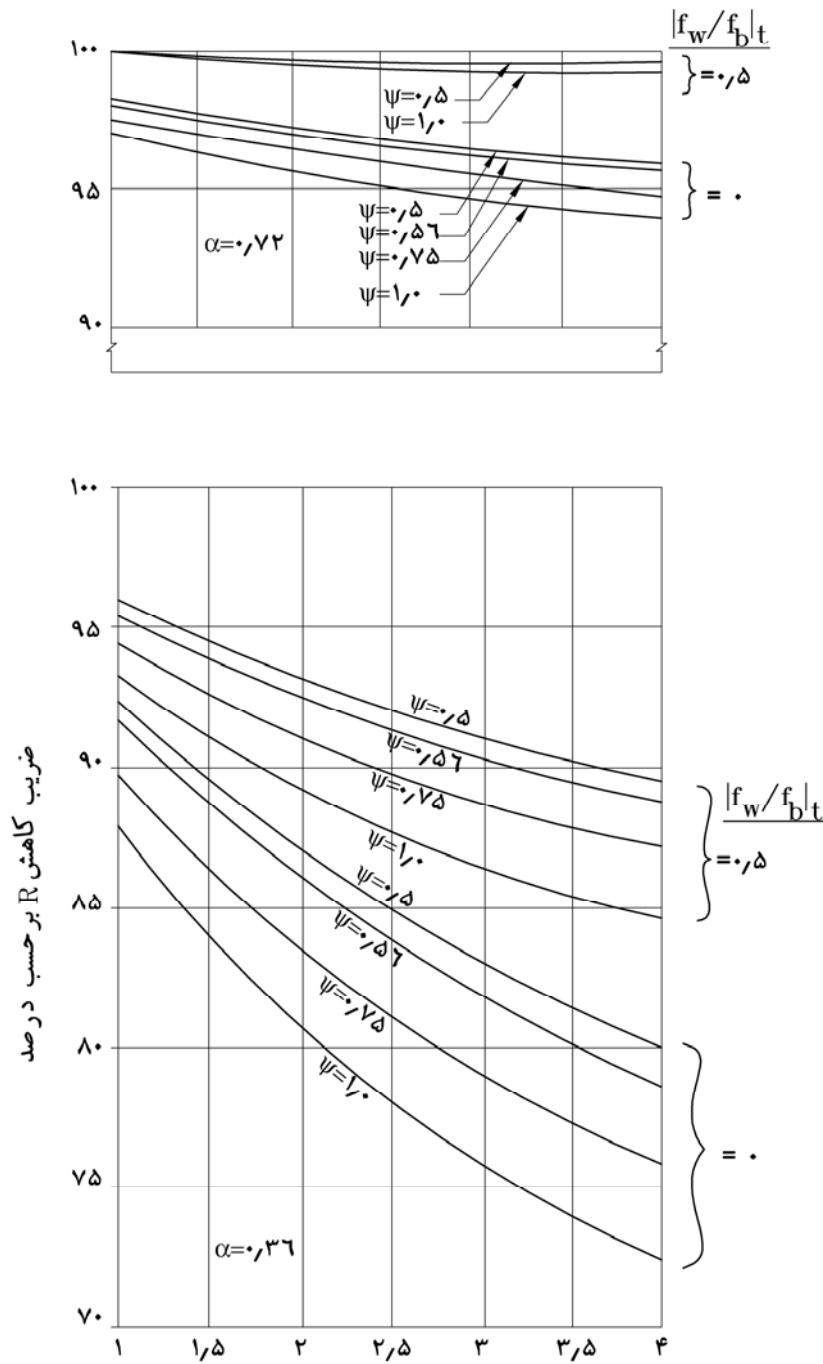
در محاسبه نسبت‌های عرض به ضخامت مجاز برای جان و بال، f_b ‌های موجود در روابط باید بر R تقسیم گردد.

نسبت سطح جان به سطح بال کششی، β

ضرایب کاهش تیرهای دوگانه در ناحیه لنگر منفی شاهتیرهای مرکب

شکل ۱۴-۱- نمودار ضریب کاهش در تیرهای دوگانه

نسبت سطح جان به سطح بال کششی، β

ضرایب کاهش تیرهای دوگانه در شاهتیرهای غیرمرکب و ناحیه لنگر مثبت شاهتیرهای مرکب

شکل ۲-۱۴ - نمودار ضریب کاهش در تیرهای دوگانه

۶-۶- تیرهای جعبه‌ای خمیده مختلط

۶-۱- کلیات

مقررات این بخش شامل ضوابط طراحی تیرهای جعبه‌ای چندتایی، در دهانه‌های ساده و یکسره، با طول دهانه متوسط در پلهای خمیده می‌باشد. در طراحی تیرهای جعبه‌ای خمیده مختلط علاوه بر دستورالعملهای فصل ۶ این آیین‌نامه، موارد زیر نیز باید مدنظر قرار گیرد.

۶-۲- بارگذاری

۶-۱- کلیات

بارگذاری این نوع پل‌ها می‌بایست مطابق بند ۳-۱ صورت گرفته و موارد زیر نیز در مورد آنها اعمال گردد.

۶-۲-۲- اثر ضربه

ضریب ضربه بواسطه بارهای متحرک و نیز نیروی گریزان‌مرکز باید مطابق جدول ۶-۲-۱۴ درنظر گرفته شود.

جدول ۶-۲- ضرایب ضربه در تیر جعبه‌های خمیده

ضریب ضربه I	مقدار
۲/۰۰	عکس‌عمل‌ها
۱/۳۵	تنش‌های مستقیم در جان جعبه و ورق‌های تحتانی
۱/۳۰	تنش‌های مستقیم در دال
۱/۵۰	تنش‌های برشی در جان جعبه
۱/۵۰	تنش در دیافراگم
۱/۳۰	خیزها

تبصره: ضرایب ضربه ارائه شده در محدوده تعیین شده زیر قابل اعمال می‌باشد.

متر $90 \leq$ طول دهانه ≤ 30 متر

متر $300 \leq$ شعاع انحنای محور میانی عرشه پل ≤ 90

کیلومتر در ساعت $110 \leq$ سرعت خودرو

$3 \leq$ تعداد شاه‌تیرهای جعبه‌ای

$2 \leq$ تعداد دهانه‌های یکسره

$0.83 \leq$ نسبت وزن خودرو به وزن پل

در صورتی که از محدوده‌های فوق تجاوز گردد، باید بررسی دینامیکی اثر ضربه مدنظر قرار گیرد.

۱۴-۶-۳- مبانی طراحی

در طراحی تیرهای جعبه‌ای خمیده مرکب، اگر ورق‌های جان مقاطع جعبه‌ای توسط یک ورق فولادی بال با سیستم مهاربندی در قسمت فوقانی به یکدیگر متصل شده باشند، مقطع فولادی باید به صورت مقطع بسته، تحت بار بتن تازه و دیگر بارهای اعمال شده ناشی از ساخت و قبل از سخت شدن عرشه بتنی، تحلیل و طراحی گردد. در غیراینصورت مقاطع باید به صورت مقطع باز مورد بررسی قرار گیرند.

جهت تحمل پیچش در عرشه پل‌های با شاه‌تیرهای جعبه‌ای مجزا، پیش‌بینی دیافراگم‌های میانی و تکیه‌گاهی الزامی است.

تنش‌های ناشی از پیچش تاییدگی بویژه در ارتباط با خستگی باید مدنظر قرار گرفته و در صورت لزوم در طراحی پیش‌بینی‌های لازم صورت گیرد.

۱۴-۶-۴- طراحی ورق جان

۱۴-۶-۴-۱- نیروی برش طراحی

نیروی برشی طراحی V_w برای جان، باید برپایه نیروی برشی قائم توأم با لنگر خمی، V_v و نیروی برشی توام با لنگر پیچشی، V_z در مقطع موردنظر، تعیین گردد.

برای شاه‌تیرهای با جان مورب، مولفه نیروی برشی طراحی توام با لنگر خمی باید از رابطه زیر محاسبه گردد.

$$V_w = \frac{V_v}{\cos\theta}$$

به طوری که:

$$V_v = \text{نیروی برشی قائم توأم با لنگر خمی}$$

$$\theta = \text{زاویه بین ورق جان و محور قائم}$$

نیروی برشی پیچشی باید بسته به جهت پیچش داخلی، به برش خمس هر جان اضافه و یا از آن کسر گردد. اگر سخت‌کننده‌های عرضی جان موردنیاز باشد، فواصل سخت‌کننده‌ها در جان باید با درنظرگرفتن مقدار کل تنش برشی برای جان موردنظر تعیین گردد. سخت‌کننده‌های عرضی، در جان هر یک از جعبه‌های مجزا، ترجیحاً باید در امتداد خطوط شعاعی قرار گیرد.

۶-۵-۶- طراحی ورق بال پایین**۶-۱- بالهای کششی**

علاوه بر ضوابط فصل ۶ این آین نامه، نقطه نظرات زیر نیز باید اعمال گردد.

تنش قائم مجاز در بال کششی باید به مقدار زیر محدود گردد.

$$F_b = 0.55 F_y \sqrt{1 - 9.2 \left(f_v / f_y \right)^2}$$

به طوری که:

$$f_v = \text{تنش برشی ناشی از پیچش که باید از } \frac{C_v}{3} F_y \text{ کمتر باشد.}$$

$$F_y = \text{تنش تسلیم}$$

۶-۱-۵-۲- بالهای فشاری بدون سختکننده

الف: در بالهای فشاری سخت نشده، هر گاه نسبت عرض به ضخامت مساوی یا کمتر از مقدار بدست آمده از رابطه زیر باشد، تنش مجاز قائم همان تنش مجاز قائم بال کششی خواهد بود.

$$\frac{b}{t} = \frac{1620}{\sqrt{F_y}} X$$

به طوری که:

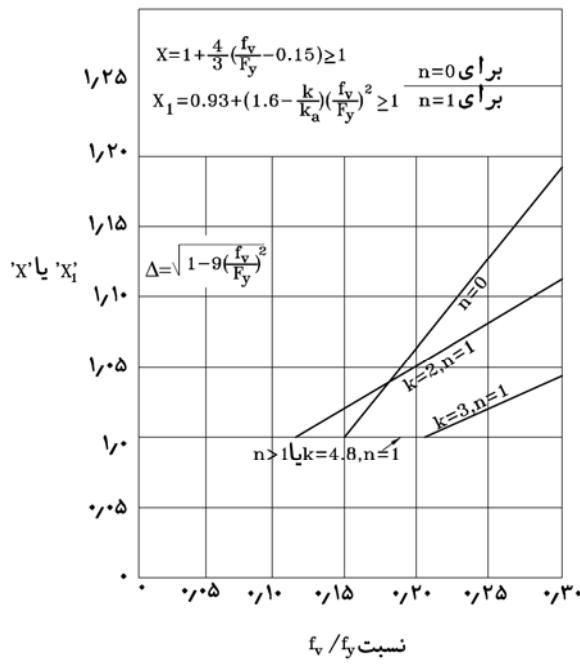
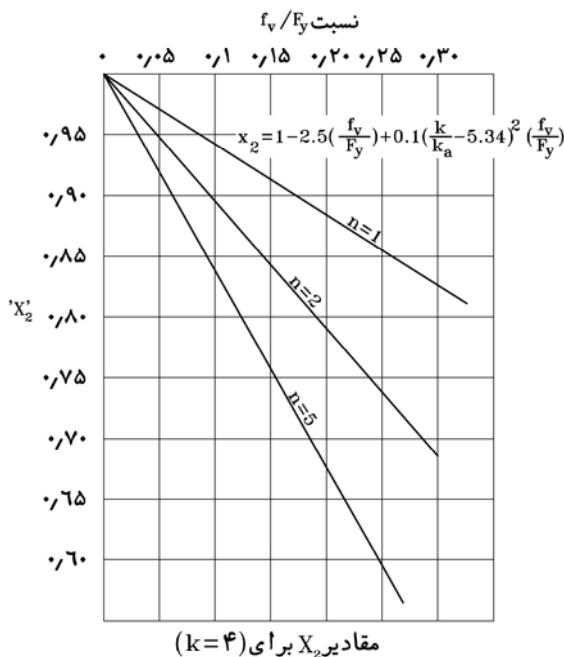
$$b = \text{عرض بال بین جانها}$$

$$t = \text{ضخامت بال}$$

$$X = 1 + \frac{4}{3} \left(\frac{f_v}{F_y} - 0.15 \right) \geq 1$$

$$f_v = \text{تنش برش پیچشی در بال}$$

برای تعیین مقادیر X به شکل ۱۴-۳ رجوع شود.

نوبت f_v / f_y
مقادیر X برای بال سخت شده
مقادیر X_1 برای بال سخت نشده
شكل ۱۴-۳- نمودار تعیین مقدار X و X_1 و X_2

هنگامی که رابطه زیر برقرار باشد.

$$\frac{1620X}{\sqrt{F_y}} < \frac{b}{t} < \frac{3510}{\sqrt{F_y}}$$

تنش قائم در یک بال فشاری سختنشده، نباید از مقدار بدست آمده از رابطه زیر بیشتر باشد.

$$F_b = \left[0.326F_y + 0.224F_y \cdot \sin \left(\frac{\pi}{2} \left(\frac{3510 - (b/t)\sqrt{F_y}}{3510 - 1620X} \right) \right) \right] \times \Delta$$

به طوری که:

$$\Delta = \sqrt{1 - 9.0(f_v/F_y)^2}$$

ب: هنگامی که رابطه زیر برقرار باشد،

$$\frac{b}{t} > \frac{3510}{\sqrt{F_y}}$$

تنش قائم در بال نباید از کوچکترین دو مقدار زیر بیشتر شود.

$$F_b = 57.6 \left(\frac{t}{b} \right)^2 \times 10^6 \times \Delta$$

$$F_b = 57.6 \left(\frac{t}{b} \right)^2 \times 10^6 - \frac{f_v^2}{113.4(t/b)^2 \times 10^6}$$

Δ مطابق تعریف قبل می‌باشد.

پ: تنش برشی پیچشی f_v ، در ورق بال نباید از $\frac{1}{3} F_y$ تجاوز کند و موارد مذکور در بندهای ۶-۳-۴-۲-۳-۶ و ۵-۲-۳-۶

در مورد تیرهای خمیده نیز باید رعایت گردد.

۱۴-۳-۵-۶-ورق بال تحتانی در فشار، با سختکننده طولی

الف: تامین سختکننده‌های طولی باید مطابق دستورالعمل‌های بند ۶-۳-۳-۱ صورت گیرد.

ب: در صورت استفاده از سختکننده‌های طولی، برای تنش مجاز قائم، نظیر بال کششی، نسبت $\frac{W}{t}$ نباید از مقدار بدست آمده از رابطه زیر تجاوز کند.

$$\frac{W}{t} = \frac{810\sqrt{k}}{\sqrt{F_y}} X_1$$

به طوری که:

$X_1 = 1$ برای $n > 1$

$$X_1 = 0.93 + \left(1.6 - \frac{k}{k_s} \right) \left(\frac{f_v}{F_y} \right) \geq 1$$

برای $n = 1$

$$k_s = \frac{5.34 + 2.84 \sqrt[3]{(I_s / Wt^3)}}{(n+1)^2} \leq 5.34$$

پ: در مورد مقادیر بزرگتر $\frac{1755\sqrt{k}}{\sqrt{F_y}} X_2$ (کمتر از ۶۰ یا $\frac{W}{t}$ هر کدام که کوچکتر باشد)، تنش در بال دارای سختکننده‌های طولی باید از مقدار زیر کمتر باشد:

$$F_b = \left[0.326F_y + 0.224F_y \times \sin \left(\frac{\pi}{2} \left(\frac{1755\sqrt{k}X_2 - (w/t)\sqrt{F_y}}{1755\sqrt{k}X_2 - 810\sqrt{k}X_1} \right) \right) \right] \Delta$$

به طوری که:

$$\Delta = \sqrt{1 - 9.0 \left(\frac{f_v}{F_y} \right)^2}$$

$$X_2 = 1 - 2.13 \left(\frac{f_v}{F_y} \right) + 0.1 \left[\left(\frac{k}{k_s} \right) - 5.34 \right]^2 \left(\frac{f_v}{F_y} \right)$$

ت: برای مقادیر $\frac{1755\sqrt{k}}{\sqrt{F_y}} X_2$ بیشتر از ۶۰، کمتر از ۶۰، تنش در بال دارای سختکننده، باید از کوچکترین دو مقدار زیر تجاوز کند.

$$F_b = 14.4k \left(\frac{t}{W} \right)^2 \times \Delta \times 10^6$$

$$F_b = 14.4k \left(\frac{t}{W} \right)^2 \times \Delta \times 10^6 - \frac{f_v^2 k}{14.4 \times k_s^2 (t/w)^2 \times 10^6}$$

که Δ و k_s مطابق روابط قبل می‌باشند.

فصل پانزدهم

مسائل ویژه در طرح و محاسبه

۱-۱۵- جان و بالهای تیر در زیر بارهای متمرکز

الف) مبانی طراحی

اعضایی که تحت اثر بار متمرکز بر بال قرار می‌گیرند و مقطع آنها نسبت به جان تیر متقارن است، باید جان و بال آنها طوری محاسبه شود که در مقابل خمس موضعی بال، تسلیم جان تیر، لهیدگی در جان و کمانش توأم با انتقال عرضی جان، طبق بندهای ب تا ث مقاوم باشند. در اعضايی که بار متمرکز بر هر دو بال وارد می‌شود، باید جان آنها ضوابط مربوط به تسلیم جان، لهیدگی جان و کمانش ستونی جان، مندرج در بندهای پ، ت و ج را تامین کند.

ب) خمس موضعی در بال

در صورتی که ضخامت بال ستون کمتر از مقدار رابطه ۱-۱۵ باشد، در محاذات بال کششی تیری که به ستون متصل می‌شود و یا در وضعیت مشابه در اتصال خرپا، باید یک جفت قطعه سخت‌کننده قرار داد:

$$t = 0.4 \sqrt{\frac{P_{bf}}{F_{yc}}} \quad (1-15)$$

در این رابطه:

t = ضخامت بال ستون (cm)

F_{yc} = تنش تسلیم فولاد ستون (kg/cm^2)

P_{bf} = نیروی نهایی بال تیر که به ستون وارد می‌شود (kg). مقدار آن $A_s F_y$ است که A_s سطح مقطع بال و F_y تنش تسلیم است.

پ) تسلیم موضعی جان

در تیرها و تیرورقها مرکب (با اتصال جوشی) باید روابط زیر برقرار شوند:

۱- در حالتیکه بار متمرکز، از انتهای عضو در فاصله‌ای بیش از ارتفاع مقطع وارد می‌شود:

$$\frac{R}{t_w(N+5K)} \leq 0.55F_y \quad (2-15)$$

۲- در حالتی که بار متمرکز در انتهای و یا نزدیک به انتهای عضو وارد می‌شود:

$$\frac{R}{t_w(N+2.5K)} \leq 0.55F_y \quad (3-15)$$

که در آن:

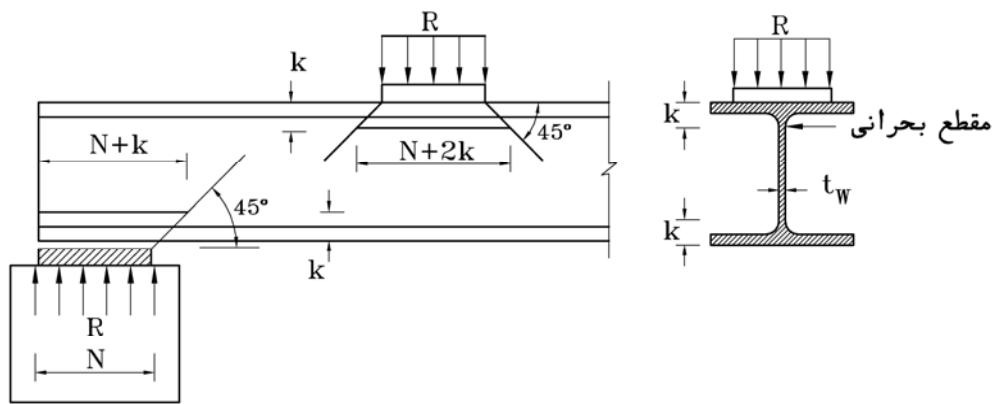
$$R = \text{بار متتمرکز یا عکس العمل تکیه گاه}$$

$$t_w = \text{ضخامت جان}$$

$$N = \text{طول تماس بار متتمرکز (برای عکس العمل کمتر از } K \text{ نباشد)}$$

$$K = \text{فاصله از سطح خارج بال تا انتهای دو ماهیچه جان و بال یا انتهای بعد جوش.}$$

اگر روابط فوق برقرار نشوند، تعییه قطعات سخت کننده فشاری ضروری است.

شکل ۱-۱۵ - تسلیم موضعی جان

ت) لهیدگی در جان

وقتی که نیروی فشاری از مقادیر زیر تجاوز کند، باید قطعات سخت کننده فشاری در روی جان اعضايی که تحت اثر بارهای متتمرکز هستند قرار داده شود.

۱. اگر بار متتمرکز در فاصله بیش از $\frac{d}{2}$ از انتهای عضو وارد شود:

$$R = 566 t_w^2 \left[1 + 3 \left(\frac{N}{d} \right) \left(\frac{t_w}{t_f} \right)^{3/2} \right] \sqrt{F_{yw} \frac{t_f}{t_w}} \quad (4-15)$$

۲. اگر بار متتمرکز در فاصله کمتر از $\frac{d}{2}$ از انتهای عضو وارد شود:

$$R = 285 t_w^2 \left[1 + 3 \left(\frac{N}{d} \right) \left(\frac{t_w}{t_f} \right)^{3/2} \right] \sqrt{F_{yw} \frac{t_f}{t_w}} \quad (5-15)$$

در این روابط:

$$F_{yw} = \text{تنش تسلیم فولاد جان تیر (kg/cm}^2\text{)}$$

d = ارتفاع کل نیمrix (cm)

t_f = ضخامت بال (cm)

t_w = ضخامت جان (cm)

ث) کمانش توأم با انتقال جانبی در جان

تعییه قطعات سخت کننده فشاری در جان تیرهایی که از حرکت جانبی بال توسط مهار جلوگیری نشده و تحت اثر بارهای متمرکز فشاری باشند، هنگامی ضروری است که نیروی متمرکز فشاری از حدود زیر بیشتر شود:

۱. اگر بال بارگذاری شده در مقابل دوران زاویه‌ای نگهداری شده و نسبت $\frac{d_c / t_w}{L / b_f}$ کمتر از $2/3$ باشد:

$$R = \frac{480 \times 10^3 t_w^3}{h} \left[1 + 0.4 \left(\frac{d_c / t_w}{L / b_f} \right)^3 \right] \quad (6-15)$$

۲. اگر بال بارگذاری شده در مقابل دوران زاویه‌ای نگهداری نشده باشد و نسبت $\frac{d_c / t_w}{L / b_f}$ کمتر از $1/7$ باشد:

$$R = \frac{480 \times 10^3 t_w^3}{h} \left[0.4 \left(\frac{d_c / t_w}{L / b_f} \right)^3 \right] \quad (7-15)$$

در این روابط:

R = بار متمرکز یا عکس العمل تکیه‌گاه (kg)

L = بزرگترین طول بدون تکیه‌گاه جانبی در هر یک از بالها در محل بار متمرکز (cm)

b_f = عرض بال (cm)

d_c = ارتفاع خالص جان (فاصله بین انتهای دو ماهیچه جان و بال در روی جان) (cm)

در صورتیکه نسبت $\frac{d_c / t_w}{L / b_f}$ از مقدار $2/3$ و یا $1/7$ (بسته به حالت مورد بحث) بزرگتر باشد، احتیاجی به بررسی روابط ۶-۱۵ و ۷ نمی‌باشد.

برای بالی که تحت اثر بار گسترده هموار قرار گیرد نیز احتیاجی به این بررسی نمی‌باشد.

ج) کمانش فشاری در جان

اگر ارتفاع خالص جان (فاصله بین انتهای دو ماهیچه جان و بال در روی جان)، از مقدار زیر بزرگتر باشد، باید

یک جفت قطعه سخت کننده در مقابل بال فشاری تعییه کرد:

$$\frac{34.5 \times 10^3 t^3_{wc} \sqrt{F_{yc}}}{P_{bf}} \quad (A-15)$$

در این رابطه:

t_{wc} = ضخامت جان ستون (cm)

F_{yc} = تنش تسلیم مصالح جان (kg/cm²)

P_{bf} = نیروی محاسبه شده‌ای که به جان وارد می‌شود (kg)

چ) لزوم تعییه قطعات سخت‌کننده در محل بارهای متتمرکز

در صورت عدم اقناع بندهای ب تا ج، باید در جان تیر قطعات سخت‌کننده بصورت جفت تعییه گردد. این سخت‌کننده‌ها باید در تمام ارتفاع جان ادامه داشته و به هر دو بال فوقانی و تحتانی نیز جوش شوند.

در صورت نیاز به قطعات سخت‌کننده، این قطعات باید به صورت ستون فرضی با بار محوری طراحی شوند. نسبت عرض به ضخامت قطعات سخت‌کننده، باید مقادیر مربوط به عناصر فشاری را برآورده نموده و طول موثر ستون فرضی برابر با h (ارتفاع آزاد جان بین دو بال) در نظر گرفته شود. سطح مقطع این ستون عبارت است از سطح مقطع جفت قطعه تقویتی به اضافه نواری از جان که پهنهای آن در قطعات تقویتی میانی برابر $18t_w$ و در قطعات تقویتی انتهایی برابر $12t_w$ درنظر گرفته می‌شود.

اگر بار عمود بر امتداد بال به صورت کششی باشد، قطعه سخت‌کننده باید به بالی که تحت اثر این بار است، جوش شود و وقتیکه بار عمود بر امتداد بال، به صورت فشاری است، قطعه سخت‌کننده یا باید با فشار مستقیم تماسی (با سطحی که کاملاً صاف و با بال جفت شده است) بار را منتقل کند و یا اینکه اتصال جوشی کافی برای این انتقال تعییه شود.

قطعات سخت‌کننده باید محدودیتهای زیر را نیز جوابگو باشد:

- ۱- عرض هر قطعه سخت‌کننده به اضافه نصف ضخامت جان ستون نباید از $\frac{1}{3}$ عرض بال تیر یا ورق اتصال (که بار متتمرکز را وارد می‌کند) کمتر باشد.
- ۲- ضخامت قطعه سخت‌کننده نباید از نصف ضخامت بال تیر یا ورق اتصال (که بار متتمرکز را وارد می‌کند) کمتر باشد.
- ۳- جوشایی که قطعه سخت‌کننده را به جان ستون متصل می‌کند، باید در مقابل نیرویی که در قطعه سخت‌کننده از بار متتمرکز به وجود می‌آید، محاسبه شوند.

۲-۱۵- پیش خیز در تیرها و خرپاها

اگر برای بعضی از قطعات، پیش خیز بخصوصی لازم است تا در هنگام بارگذاری به شکل موردنظر و در ارتباط با قطعات دیگر درآید، باید این گونه محدودیتها در مدارک طرح و محاسبه به روشنی مشخص شود.

در تیرها و خرپاها لازم است به اندازه تغییرشکل بار مرده و شیب طولی لازم، پیش خیز داده شود.

در خرپاها و تیرهای مربوط به عرش پلهای شهری باید پیش خیزی در حدود تغییرشکل ناشی از بار مرده، به اضافه $\frac{1}{2}$ بار زنده و شیب طولی لازم پیش بینی شود.

تیرها و خرپاهایی که پیش خیز معینی برای آنها قید نشده باشد، باید در کارخانه طوری ساخته شوند که به هر حال پس از نصب، تغییرشکل رویه بالا (خیز) داشته باشند.

۳-۱۵- انبساط و انقباض حرارتی

باید پیش بینی های لازم برای انبساط و انقباض، متناسب با شرایط بهره برداری به عمل آید.

در محاسبات، ضریب انبساط و انقباض حرارتی فولاد برابر $11/5 \times 10^{-7}$ به ازای هر درجه سانتیگراد در نظر گرفته می شود.

۴-۱۵- فساد و خوردگی در فلز

در مواردی لازم است فساد و خوردگی مصالح در طرح و محاسبه اعضای سازه در نظر گرفته شود و ابعاد آنها طوری داده شود که اثر خوردگی را جبران کند. و یا در حالت دیگر با حفاظت در مقابل خوردگی به وسیله رنگ زدن و یا راه حل های دیگر، باید شرایط بهره برداری حفظ شود. برای جزئیات تکمیلی به بندهای ۳-۱۸ و ۴-۱۸ مراجعه شود.

در جاهایی که تیرها و یا ستونها در معرض عوامل جوی قرار می گیرند باید سطوح داخلی آنها (در صورتی که قسمتهای توخالی داشته باشند) برای مقابله با خوردگی کاملاً مسدود شود و به صورت آب بندی شده درآید، یا فضاهای داخلی آنها ابعاد کافی داشته باشد تا با دستررسی به داخل آنها هر چند وقت یکبار تمیز و رنگ شوند.

۵-۱۵- حداقل ضخامت قطعات فولادی

بجز قطعاتی که در آنها پیش بینی های ویژه و موثری برای جلوگیری از خوردگی به عمل آمده باشد، محدودیتهای زیر برای ابعاد قطعات فولادی باید رعایت شود:

الف) ضخامت اجزای اعضا سازه ای که در فضای خارج و در معرض عوامل جوی یا اثرات خورنده دیگر قرار داشته باشند، از ۸ میلیتر کمتر نباشد.

ب) اعضا ای با مقطع لوله ای شکل و یا قوطی شکل که کاملاً آب بندی شده و بین داخل و خارج آنها هیچ نشی صورت نگیرد، حداقل ضخامت جدار ۶ میلیمتر می باشد.

پ) در مورد سختکننده‌های عرشه‌های ارتوتروپیک، حداقل ضخامت ۴ میلیمتر می‌باشد.

۶-۱۵- افتادگی

در دهانه‌های ساده و یکسره، افتادگی ناشی از بار زنده و ضربه به $\frac{1}{800}$ دهانه محدود می‌گردد. در پلهای شهری این محدودیت $\frac{1}{1000}$ دهانه است.

در بازوهای طرهای، افتادگی حداکثر به $\frac{1}{300}$ دهانه محدود می‌گردد. اگر این بازوها حامل پیاده‌رو باشند، تغییرشکل حداکثر آنها به $\frac{1}{375}$ دهانه محدود می‌شود.

در صورت وجود تیرها و دیافراگم‌های عرضی کافی، در محاسبه افتادگی می‌توان فرض نمود تمام تیرها بطور مساوی در مقابل افتادگی مشارکت دارند و افتادگی آنها مساوی است.

در تیرهای مختلط، از ممان اینرسی کل مقطع مختلط با ضریب تبدیل n می‌توان در محاسبه افتادگی استفاده نمود.

۷-۱۵- جزئیات تکیه‌گاهی

برای دهانه‌های کوتاهتر از ۱۵ متر، تعبیه هیچگونه تمهداتی برای دوران و انبساط تکیه‌گاهی لازم نیست و یک صفحه تکیه‌گاهی تخت برای این منظور کافی است. برای دهانه‌های بلندتر از ۱۵ متر، تعبیه جزئیات تکیه‌گاهی خاص از قبیل تکیه‌گاه یاتاقانی، نوپرن و یا جزئیات دیگر ضروری است.

فصل شانزدهم

ساخت، نصب و کنترل نوع کار

۱-۱-۱- مقدمه

این فصل اختصاص به روشهای تهیه مصالح، برشکاری، مونتاژ، جوشکاری، حمل، پیش مونتاژ، نصب و محکم کردن پیچها، دارد.

۲-۱-۶- دامنه کاربرد

براساس مفاد این فصل و طبق نقشه های اجرایی فولادی پیمانکار موظف به انجام موارد زیر میباشد:

- تهیه مصالح، تجهیزات و نیروی انسانی لازم .
- تهیه نقشه های کارگاهی که جزئیات اجرای عملیات آهنگری در کارگاه را مشخص سازند در هماهنگی با نقشه های اجرایی و تجهیزات و امکانات کارگاه .
- برشکاری، سوراخکاری و مونتاژ قطعات
- جوشکاری قطعات مونتاژ شده
- تهیه پیچ و مهره پر مقاومت و آچارهای مدرج مخصوص سفت کردن پیچ ها
- پیش مونتاژ قسمتهای کار در محل کارگاه ساخت
- حمل قطعات ساخته شده به محل نصب
- ایجاد امکانات لازم برای انبار کردن قطعات فولادی در محل
- مونتاژ قطعات طبق نقشه ها در محل کار

۳-۱-۶- مشخصات فولاد مصرفی

کلیه فولادهای مصرفی اعم از ورق، تیرآهن، ناودانی، نبشی، نسمه وغیره می باشند از انواع مذکور در فصل ۱ باشد.

قطعات فولادی باید از معایبی که به مقاومت و یا شکل ظاهری آن لطمہ میزنند عاری باشند. بکار بردن فولادهای مصرف شده قابل قبول نمی باشد.

قطعات فولادی اعم از اجزای قاب، ستونها و شاهتیرها باید حتی الامکان یکپارچه بوده و از وصله کردن قطعات کوتاه خودداری گردد، مگر محل وصله در نقشه های اجرایی مشخص شده باشد یا موافقت مهندس طراح با کروکی تهیه شده برای اتصال مورد نظر جلب گردد.

هرگاه دستگاه نظارت از مشخصات فولادهای واردشده به کارگاه اطمینان نداشته باشد میتواند از هر ۱۰ تن نیمرخ فولادی مشابه به تعداد ۳ نمونه اتفاقی انتخاب و انجام آزمایش‌های زیر را درمورد آنها تقاضا نماید:

- آزمایش مقاومت کششی با اندازه گیری تغییرشکل نسبی
- آزمایش خمسم سرد
- آزمایش خمسم براثر ضربه
- آزمایش متالورگرافی و تعیین ترکیب شیمیایی

۱۶-۴- ساخت قطعات فولادی

۱-۱- کلیات

کارفرما نقشه‌های محاسباتی فولادی را در اختیار پیمانکار قرار میدهد. پیمانکار موظف است براساس نقشه های مذکور ابتدا نقشه های کارگاهی^۱ را تهیه و به تصویب مهندس مشاور برساند.

نقشه های کارگاهی باید کلیه اطلاعات و جزئیات لازم برای برش و ساخت قطعات اعم از ابعاد و اندازه ها، آماده سازی لبه ها برای جوشکاری، جزئیات جوش و اندازه پیچ ها و سوراخهای آنها را شامل شود.

قبل از شروع به ساختن و نصب قطعات باید اندازه های مندرج در نقشه ها بمنظور تطبیق کامل و جلوگیری از بروز هر گونه اشکال در موقع ساخت و نصب به دقت کنترل گردد.

هر قطعه پس از آنکه به اندازه و شکل مشخص شده در نقشه ها ساخته شد، باید شماره و علامت گذاری شود. مونتاژ، جوشکاری و متصل کردن قطعات به یکدیگر باید در کارگاه سرپوشیده و مجهز ساخت اسکلت های فولادی توسط استادکاران و کارگران ماهر و زیرنظر متخصص فن انجام گردد.

۲-۱- بریدن و سوراخ کردن

ابتدا قطعات باید به ابعاد و اشکال لازم به دقت بریده شده و در محلهای لازم سوراخ گردد. برش ورقهایی که در ساختن قطعات فولادی مصرف می گردد باید توسط دستگاه برش شعله ریلی انجام گیردو برش با دستگاه گیوتن، جوش یا برش دستی قابل قبول نیست. برش نیمرخهای فولادی (تیرآهن، ناودانی و بشی) که برای ساخت مهارها، نرده ها و اتصال آن مصرف می شوند در صورت موافقت مهندس مشاور با دستگاه نظارت می تواند با اره یا برش دستی انجام گیرد. در هر صورت کلیه ناصافی هایی که براثر برش بوجود می آید باید با سنگ زدن برطرف شود.

^۱ - Work-Shop Drawings

سوراخهای نهایی ورقها باید به کمک مته دوار انجام پذیرد. برای سوراخهای باقطرزیاد میتوان ابتدا با قطر کوچکتر سوراخی توسط منگنه ایجاد نمود و بعد با مته سوراخ را به قطر دلخواه رساند. قطعاتی که با پیچ به هم متصل می‌گردند در صورت امکان باید همه به هم خالجوش شده باهم سوراخکاری شوند.

به کارگیری روشهای گرم کردن موضعی و یا تغییرشکل مکانیکی برای ایجاد انحنا یا راست کردن قطعات با تأیید دستگاه نظارت مجاز میباشد، ولی دمای موضع گرم شده نباید از ۶۵۰ درجه سانتیگراد بیشتر شود. این دما باید به کمک گچ‌های رنگی مخصوص که در درجه حرارت حدود ۶۰۰ درجه تغییر رنگ میدهند، مورد کنترل قرار گیرد.

۱۶-۳- ساخت و آماده کردن قطعات قبل از مونتاژ

قطعات فولادی باید طوری ساخته شوند که هیچ نوع تغییرشکلی غیرازآنچه در نقشه مشخص شده در آنها بوجود نیاید. انحصار و تغییرشکل‌هایی که طبق نقشه و یا دستور دستگاه نظارت لازم باشد هنگام ساختن قطعات ایجاد می‌شود.

قطعاتی که در نقشه یکپارچه (بدون وصله) مشخص شده اند نباید از اتصال دویاچند قطعه ساخته شوند مگر با موافقت دستگاه نظارت. در این حالت نحوه وصله کردن وابعاد صفحات اتصال باید طبق نقشه‌ها و یا دستورکار دستگاه نظارت مشخص شده و به پیمانکار ابلاغ شود. از وصله نمودن بیش از حد باید خودداری گردد. پخ زنی و آماده کردن لبه قطعات برای جوشکاری باید هنگام برش شعله، با زاویه دادن به سرمشعل یا با سنگ زنی های بعدی انجام پذیرد. استفاده از دستگاههای پخ زن ضربه ای مجاز نمی‌باشد. پخ زنی و آماده کردن لبه ها باید مطابق جزئیات اجرایی جوش باشد، که مطابق بند ۱۶-۴-۴ این مشخصات قبلاً به تأیید دستگاه نظارت رسیده است.

۱۶-۴- اتصال با جوشکاری

برای برقراری اتصالات جوشی رعایت مشخصات مندرج در آیین نامه جوشکاری ساختمانی (نشریه ۲۲۸ دفتر تحقیقات و استانداردهای فنی سازمان مدیریت و برنامه ریزی) لازم است. موارد زیر جهت تکمیل و تأیید بعضی مفاد نشریات فوق عنوان میگردد:

الف - پیمانکار باید برای یکایک جوشها قبل از شروع جوشکاری نوع الکترود مصرفی و قطر آن، شدت جریان و ولتاژ، تعداد پاسها، نحوه آماده سازی لبه‌ها و تمام اطلاعات اجرایی دیگر را توسط مهندس یا کاردان ارشد جوشکاری بررسی برگه‌های «دستورالعمل جوشکاری^۱» ثبت نموده و در تمام مدت جوشکاری در اختیار جوشکار، سرپرست کارگاه جوشکاری و ناظرین قرار دهد. برگه‌های «دستورالعمل جوشکاری» باید قبلاً تایید دستگاه نظارت رسیده باشند.

ب - جوشکاری باید طبق نقشه و کاملاً مطابق با بعد مشخص شده بوسیله طراح، توسط جوشکاران ماهر (ارزیابی شده) انجام گردد و چنانچه دستگاه نظارت لازم بداند باید جوشکاران دارای گواهینامه جوشکاری از وزارت کار یا مراجع ذیصلاح دیگر بوده و یا قبل از انجام کار توسط دستگاه نظارت آزمایش لازم از آنها بعمل آید.

^۱ - Welding Procedure

پ - قبل از جوشکاری باید سطوح موردنظر از مواد زايد (گردوخاک، زنگ زدگى، رنگ وغیره) کاملاً پاک شود.

ت - جوشکاری بطورکلى در درجه حرارت زيرصفر درجه سانتيگراد خصوصاً در جريان باد ممنوع است، درصورت يك جريان هوا يکنواخت و ثابت بوده و بتوان سطوح مجاور محل جوشکاری را به شعاع حداقل ۱۰ سانتيمتر با وسائل مناسب بنحوی گرم کرد که با دست کاملاً محسوس باشد و اين درجه حرارت در تمام مدت جوشکاری حفظ شود، ميتوان در هواي تا ۵ درجه زيرصفر جوشکاری کرد.

ث - جوشکاری نباید بيش از آنچه در نقشه ذكر شده و يا دستگاه نظارت دستورداده است انجام شود.

ج - شدت جريان و نوع الکترودها باید طوري انتخاب شوند که جوش کامل و داراي نفوذ کافي بوده و قطعات مورد اتصال بقدر کافي ذوب شوند. سطح جوش باید عاري از شيار، قسمتهای برآمده، سوختگی و گودی درز باشد.

چ - چنانچه جوشکاری در بيش از يك پاس انجام شود قبل از برداشت پوسته پاس قبلی و پاک کردن آن با برسی سيمی، نباید پاس بعد شروع شود.

ح - بين قطعاتي که مستقیماً بطریق جوش گوش بهم جوش می شوند نباید درزی بيش از ۲ میلیمتر موجود باشد.

خ - جوشکاری باید بنحوی انجام گيرد که قطعات مربوطه از شكل اصلی خارج نشده و از تاب برداشت و اعوجاج بيشتر از حد رواداريهاي جدول شماره ۱-۱۶ جلوگيري شود.

د - برروی تمام جوشها باید آزمایشهاي کنترل کييفيت چشمی توسط بازرس جوش انجام و نتيجه اين آزمایشها به دستگاه نظارت و کارفرما گزارش شود. در جدول ۲-۱۶ ميزان آزمایش های غيرمخرب جوش ارائه شده است. نتيجه تمام اين آزمونها باید در پرونده های مخصوص ثبت شده در اختیار دستگاه نظارت قرار گیرند. تفسير دستگاه نظارت از نتایج آزمایش قعدي محسوب میگردد.

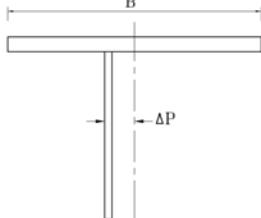
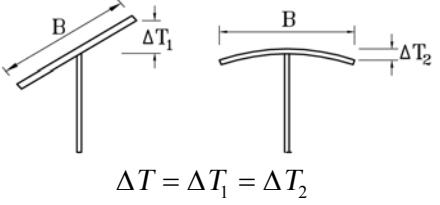
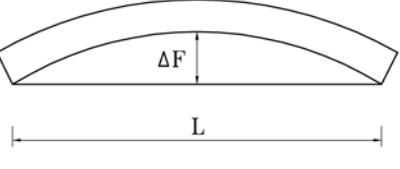
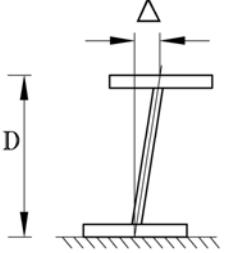
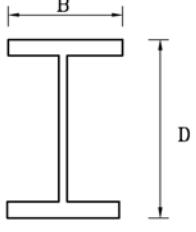
دستگاه نظارت می تواند مستقیماً آزمایشهاي کنترل کييفيت برروی قطعات انجام داده يا دستور تکرار و تجدید آزمایشهاي لازم توسط پیمانکار را بنماید.

ذ - روش اجرا باید طوري ترتيب داده شود که مقدار جوش های کارگاهی لازم به حداقل برسد. بطوریکه ساخت قطعات با جوش در کارخانه انجام شده و اتصال در کارگاه توسط پیچ پر مقاومت برقرار شود.

جدول شماره ۱-۱۶ - حداقل انحراف مجاز در ساخت تیرورقهای فولادی (رواداریهای ساخت)

مثال	رواداری	شرح انحراف
	$\Delta x = \frac{G}{100} \text{ یا } 3 \text{ mm}$ <p>هر کدام که بزرگترند بعد حداقل چشم $G = \min(a, h)$</p>	طبله ورق جان عمود بر صفحه که به موازات ضلع بزرگتر اندازه گیری شده است
	$\Delta S_x = \frac{d}{500} \text{ یا } 3 \text{ mm}$ <p>هر کدام که بزرگترند</p>	تاب برداشتن سخت گشته در جهت عمود بر ورق سخت شدہ
	$\Delta S_y = \frac{d}{250} \text{ یا } 3 \text{ mm}$ <p>هر کدام که بزرگترند</p>	تاب برداشتن سخت گشته به موازات ورق سخت شدہ
	$\Delta P = \pm 2$ $\Delta b = \pm 3$ $\Delta L = \pm 3$ $\Delta T = \pm 3$ $ a - b \leq 3 \text{ mm}$	رواداری سوراخ پیچ ها
	$d < 4 \text{ mm}$	جایه جایی سوراخ

جدول شماره ۱۶-۱- حداقل انحراف مجاز در ساخت تیرورقهای فولادی (رواداریهای ساخت) (ادامه)

مثال	رواداری	شرح انحراف
	$\Delta p = \frac{B}{100} < 6\text{ mm}$	جابجایی مرکز بال نسبت به جان
	$\Delta T = \frac{B}{100} \text{ یا } 3\text{ mm}$ هر کدام که بزرگترند	کجی یا تحدب بال
	$\Delta F = \frac{L}{1000} \text{ یا } 3\text{ mm}$ هر کدام که بزرگترند L = طول قطعه ای از تیریاتمام طول تیر	ریسمانی بودن بال یا جان در طول قطعه
	$\Delta = \frac{D}{300} \text{ یا } 3\text{ mm}$ هر کدام که بزرگترند	انحراف نسبی یک بال نسبت به بال دیگر
	$\pm 4\text{ mm}$	رواداری ابعادی اجزای مقطع

جدول ۲-۱۶- میزان آزمایش‌های غیرمخرب هنگام تولید

نوع آزمایش	نوع جوش مورد آزمایش
بازرسی چشمی	۱- صدرصد کلیه جوشها
پرتونگاری یا فراصوت	۲- صدرصد جوشهای لب به لب عرضی بالهای کششی، اعضای کششی خرپاهای، ۱/۶ عمق جان تیرها در مجاورت بال کششی*
پرتونگاری یا فراصوت	۳- ده درصد جوشهای لبه به لب طولی بالهای کششی و اعضای کششی خرپاهای
پرتونگاری یا فراصوت	۴- بیست درصد جوشهای لب به لب عرضی و طولی در بالهای فشاری و اعضای فشاری خرپاهای
پرتونگاری یا فراصوت	۵- بیست درصد جوشهای لب به لب عرضی حان تیرها که شامل بند ۲ فوق نمی باشد و جوشهای لب به لب طولی جان تیرها
براده مغناطیسی یا رنگ نافذ	۶- ده درصد جوش گوشه بال به جان

* در صورت حصول نتایج مثبت، مهندس مشاور می تواند دستور تقلیل آزمایشات را تا سقف

۵۰ درصد صادر نماید.

۱۶-۴-۵- پیش مونتاژ

در صورتی که دستگاه نظارت لازم بداند، پیمانکار موظف است تیرها و ستونهای فولادی را در محل کارگاه ساخت پیش مونتاژ نماید. هدف از پیش مونتاژ تیرها و ستونها حصول اطمینان از دقت ساخت و کیفیت جفت و جورشدن قطعات در هنگام نصب می باشد. همچنین در هنگام پیش مونتاژ، خیز شاهتیر تحت بار خود آن اندازه گیری شده و با خیز تئوریک مقایسه خواهد شد، جفت و جوش شدن قطعات بادیندها با بستن تعدادی از آنها مورد کنترل قرار خواهد گرفت.

به هنگام پیش مونتاژ باید حداقل ۵۰ درصد از پیچهای هراتصال بسته شوند. پیچهای پیش مونتاژ می تواند از نوع پیچهای معمولی انتخاب گردد. از این پیچها بعداً به عنوان پیچهای اصلی نباید استفاده نمود. قطعات پیش مونتاژ شده بعد از علامت گذاری باز شده به همراه صفحات اتصال برای حمل به کارگاه نصب، انبار خواهند شد.

۱۶-۴-۶- انبار کردن، حمل و رفع معایب

انبار نمودن و حمل قطعات فولادی در کارگاه ساخت و محل نصب باید بنحوی صورت گیرد که قطعات تغییر شکل نداده و تنشهای بیش از حد مجاز در آن ایجاد نشود و هیچ آسیبی به آن وارد نیاید. قطعاتی که تغییر شکل داده یا آسیب دیده است، به هر علت که باشد باید قبل از بکارگیری بنحو رضایت بخشی با تایید دستگاه نظارت اصلاح و مرمت گردد. در صورتی که تعمیر قسمتهای معیوب بدون کم کردن مقاومت آن میسر نباشد باید آن قسمتها تعویض گردند. قطعات فولادی باید در محیطی دوراز رطوبت انبار گردند. در صورت انبار کردن قطعات در محیط باز، باید زیر قطعات سکوهای مناسبی قرار داد تا قطعه با زمین فاصله داشته باشد. تعداد و فاصله سکوها باید بنحوی انتخاب گردد که قطعات دچار تنفس یا تغییر شکل بیش از حد نگردند.

جابجا کردن قطعات باید با درنظر گرفتن ضوابط ایمنی با وسایل مناسب و بنحوی انجام گیرد که تنشهای اضافی در این قطعات ایجاد نشود. قطعات سنگین با شکل و فرم خاص باید با قلاب نمودن در نقاط مناسب و یا نقاطی که قبل از تعیین و علامت گذاری شده است بلند شوند تا هنگام جابجا کردن نصب، تنفس و تغییر شکل زیاد در هیچ قسمی ایجاد نشده، به اتصالات برشی و سوراخهای پیچها نیز آسیبی وارد نگردد.

۱۶-۴-۷- اتصال قطعات

۱۶-۴-۷-۱- اصلاح سوراخها

برای مونتاژ نهایی قطعات، بعد از آنکه قطعات علامت گذاری شده بروی خرک چیده شدند و صفحات اتصال بروی سوراخها قرار گرفت، قطعات بوسیله سنبه هایی که از سوراخهای اتصال می گذرند در جای خود ثابت می شوند. در کارگاه ساخت، انطباق سوراخها مورد کنترل دقیق قرار گرفته است ولی باز هم امکان دارد که حداقل تا ۱۵ درصد

سوراخها بعلت عدم دقت های ساخت کاملاً منطبق نباشد. در چنین حالتی باید این سوراخها را با گذراندن یک پیچ امتحانی پیدا کرده بوسیله برقوزدن آنها را اصلاح نمود. حداکثر قطر بر قوی مصرفی ۳ میلیمتر بزرگتر از قطر پیچ می‌باشد.

۱۶-۷-۲- بستن و محکم کردن پیچ ها

محکم کردن پیچهای هر اتصال در دو مرحله انجام می‌گیرد. اول، تعدادی از پیچ ها تا حد سفتی کامل محکم می‌شوند، تا اطمینان حاصل شود که سطوح تماس کاملاً به هم چسبیده اند، سپس تمام پیچها در سوارخ قرارگرفته کاملاً سفت می‌شوند. در مرحله دوم، با چرخاندن اضافی مهره، پیچها پیش تینیده می‌گردند. در هر یک از مراحل محکم کردن پیچها باید از قسمتی که اتصال صلب تراست و صفحات تغییرشکل کمتری میدهند شروع به بستن پیچ ها کرد. در وصله‌ها، قسمت صلب اتصال، وسط صفحه اتصال می‌باشد. بعد از محکم کردن پیچ های وسط با حفظ تقارن و ترتیب، پیچهای کناری تا لبه آزاد ورق اتصال محکم می‌شوند. سپس می‌توان به پیچهای وسط پرداخت تا اطمینان حاصل شود سفت کردن پیچهای کناری آنها را از حالت کاملاً سفت خارج نکرده است. در تمام مراحل محکم کردن پیچها باید دقت کرد از چرخیدن پیچ و مهره با هم جلوگیری بعمل آید.

سفتی کامل را در پیچ به حالتی می‌گویند که یک نفر کارگر زورمند با یک آچار معمولی بدون آنکه با وزن خود به دسته آچار ضربه وارد کند، با بکارگیری آخرین زور خود نتواند پیچ را از آن محکمتر نماید. برای پیش تینیده کردن چنین پیچی باید مهره آنرا به اندازه مقداری که در جدول شماره ۱۶-۲ مشخص شده اضافه چرخاند. این چرخش اضافی را می‌توان به کمک آچار دسته بلند، یا با آچار معمولی با استفاده از دو کارگر یا بوسیله آچار بادی و کمپرسور تأمین نمود.

جدول شماره ۱۶-۲- چرخش اضافی لازم برای پیش تینیده کردن پیچها

تعداد دور اضافه برای پیش تینیده کردن پیچها	طول پیچ (L)
$\frac{1}{3}$ دور	$L \leq 4D$
$\frac{1}{2}$ دور	$4D < L \leq 8D$
$\frac{2}{3}$ دور	$8D < L \leq 12D$

D قطر پیچ می‌باشد.

اگر در چرخاندن پیچها از آچارهایی که با کمپرسور بادی کار می‌کنند استفاده شود، باید فشار باد را طوری تنظیم کرد که در یک مرحله مهره‌ها را بدون چرخیدن پیچ تا مرحله سفتی کامل برساند و در مرحله بعد با افزایش فشار باد یا با دست به روشی که در بالا گفته شد پیچ‌ها را پیش تینیده کرد. تنظیم باد کمپرسور متناسب با استفاده از آچار مدرج

(تورک متر) یا آزمون و خطاهای متوالی میباشد و باید در آن دقت کامل بعمل آید. بازکردن پیچهایی که به حدپیش تنیدگی رسیده اند و استفاده مجدد از آنها مجاز نمی باشد. در جدول ۳-۱۵ مشخصات مکانیکی پرچها و پیچها و در جدول ۴-۱۵ میزان نیرو و لنگر پیش تنیدگی مطابق استاندارد DIN ارائه شده است.

۳-۷-۴-۶- کنترل پیش تنیدگی پیچ ها

پیمانکار موظف است کنترل کیفیت دقیقی بر عملیات بستن پیچ و مهره ها در کارگاه نصب اعمال داشته، گزارشها مریوط به این کنترلها را جهت بررسی و تأیید به دستگاه نظارت اعلام نماید. دستگاه نظارت میتواند رأساً یا از طریق آزمایشگاه با صلاحیت، مستقلاً پیش تنیدگی پیچها را کنترل نماید. در هر صورت تصمیم دستگاه نظارت درمورد کفايت پیش تنیدگی پیچ ها قطعی خواهد بود.

برای پیچهای پر مقاومت بکارگرفته شده در طرح، نیروی پیش تنیدگی لازم برای سفت کردن پیچ ها برابر ۵۵ درصد مقاومت نهایی پیچ میباشد. لازم به تذکر است که با پیچاندن اضافی مهره ها ممکن است کشش پیچ بطور قابل ملاحظه ای از مقدار فوق الذکر بیشتر شوند ولی این موضوع اشکالی در بر ندارد.

در پیچهایی که وسیله چرخاندن اضافه مهره پیش تنیده می شوند، بعد از آنکه پیچها کاملاً سفت شدند بوسیله یک گچ رنگی نقطه ای از پیچ و مهره را که روی روی هم قرار دارند، علامت گذاری کرده بعداً کنترل میگردد که چرخش اضافی مطابق جدول شماره ۲-۱۶ بمیزان کافی انجام شده باشد. برای کنترل پیش تنیدگی پیچ ها باید از تورک متر مناسب که قبل از یک آزمایشگاه مورد قبول دستگاه نظارت کالیبره شده است، استفاده بعمل آورد.

جدول ۱۶-۳- مشخصات مکانیکی پرچها و پیچها

توضیح	نام تجاری پیچ یا پرچ		تنش تسليم F_y (kg/cm ²)	تنش نهایی F_u (kg/cm ²)
	DIN	ASTM		
پرچ	UST ۳۶		۲۰۵۰	۳۳۰۰
	UST ۳۸		۲۲۵۰	۳۷۰۰
		A۵۰۲ و Gr۱	۱۹۰۰	
		A۵۰۲ و Gr۲	۲۶۰۰	
پیچ معمولی	۴/۶		۲۴۰۰	۴۰۰۰
	۵/۶		۳۰۰۰	۵۰۰۰
		A۳۰۷		۴۲۰۰
پیچ پر مقاومت	۸/۸		۶۴۰۰	۸۰۰۰
	۱۰/۹		۹۰۰۰	۱۰۰۰۰
		A۳۲۵	*۵۹۰۰-۶۴۰۰ ⁺	$\leq(d\leq 5mm)$ و ۸۲۵۰
			*۵۱۰۰-۵۶۰۰ ⁺	$\leq(d\leq 5mm)$ و ۷۷۵۰
		A۴۹۰	*۸۲۵۰-۹۰۰۰ ⁺	۱۰۰۰۰

* نظیر کرنش ۰/۰ درصد + روش تصویر

جدول ۱۶-۴- نیروی پیش تنیدگی و لنگر پیچشی پیش تنیدگی طبق استاندارد DIN

پیچ	نیروی پیش تنیدگی (Ton)	لنگر پیچشی لازم	
		گریسکاری با Mos ₂ (T.m)	روغن کاری شده (T.m)
M12	۵/۰	۰/۰۱۰۰	۰/۰۲۱
M16	۱۰/۰	۰/۰۲۵۰	۰/۰۳۵۰
M20	۱۶/۰	۰/۰۴۵۰	۰/۰۶۰۰
M22	۱۹/۰	۰/۰۶۵۰	۰/۰۹۰۰
M24	۲۲/۰	۰/۰۸۰۰	۰/۱۱۰۰
M27	۲۹/۰	۰/۱۲۵۰	۰/۱۶۵۰
M30	۳۵/۰	۰/۱۶۵۰	۰/۲۲۰۰
M36	۵۱/۰	۰/۲۸۰۰	۰/۳۸۰۰

فصل هفدهم

بالشتكهای الاستومری

۱-۱۷- کلیات

پیمانکار موظف است کلیه مشخصات مربوط به بالشتكهای الاستومری از جمله ابعاد، خواص مصالح، رده الاستومر و نوع لایه‌های مصرفی را به انضمام کاتالوگ کارخانه سازنده به موقع تهیه و به تایید کارفرما برساند. بالشتكهای در ابعاد مندرج در نقشه‌های اجرایی سفارش داده شود و هرنوع برش کاری روی بالشتك غیرمجاز می‌باشد. بالشتكهای باید در محل دقیق خود مطابق نقشه‌های اجرایی نصب شوند. سطح زیرین بالشتكهای باید به کمک ملات ریزدانه و پرعيار و پرمقاومت بصورت یک سطح کاملاً مسطح درآید. قبل از نصب بالشتكهای پیمانکار موظف است تراز و یکنواختی سطح ملات را به تایید دستگاه ناظر بررساند. استفاده از ورق زیرسی طبق جزئیات شکل ۱-۱۷ قابل توصیه می‌باشد.

۲-۱۷- حمل و نگهداری

بالشتكهای سربسته و عاری از نور و صدمات محیطی و فیزیکی باید در اتاق‌های سربسته باشند. انبارداری آنها باید قبل از حمل و نقل، بسته بندی شده بطوریکه مصنون از هرگونه آسیب باشند.

۳-۱۷- مشخصات فیزیکی الاستومر

الاستومر می‌تواند از نوع نئوپرن (پلی کلروپرن) و یا لاستیک طبیعی (پلی ایزوپرن) باشد. الاستومرها به ۵ رده کلی ۰ و ۲ و ۳ و ۴ و ۵ تقسیم می‌شوند. رده‌های فوق با توجه به مندرجات جداول ۱-۱۷ و ۲-۱۷ مشخص می‌شوند. در بالشتكهای می‌توان از الاستومر با رده بالاتر به جای رده پایینتر استفاده کرد. درمورد الاستومرها باید آزمایشات زیر انجام شود. (جداول ۱-۱۷ و ۲)

الف- مشخصات فیزیکی

۱- سختی درومتر

۲- استحکام کششی حداقل

۳- ازدیاد طول نظیر گسیختگی در آزمایش کششی

۴- ضریب برجهندگی در کشش و برش

۵- مقاومت پارگی

ب- مقاومت حرارتی

۱- تغییر سختی درومتر

۲- تغییر مقاومت کششی

۳- تغییر ازدیاد طول نسبی

ج- مانایی فشاری

د- مقاومت ازنی

ه- ترد شکنی در درجه حرارت پایین

همه آزمایشها باید در دمای 23 ± 2 درجه سانتیگراد انجام شوند، مگر در مواردی که ذکر شده باشد.

۱۷-۴- ورقهای فولادی

ورقهای فولادی از فولاد ST-52 می باشند. سطح ورقهای فولادی باید کاملاً آماده شده و به کمک چسباننده های مناسب پیوستگی کامل با نئوپرن داشته باشند. روی سطح ورقهای فولادی حداقل باید با ۲/۵ میلیمتر نئوپرن پوشیده شده باشد.

۱۷-۵- رواداری های ساخت

رواداری های ساخت براساس جدول ۱۷-۳ می باشند.

جدول ۱۷- آزمایش‌های کنترل کیفیت نتوپرن

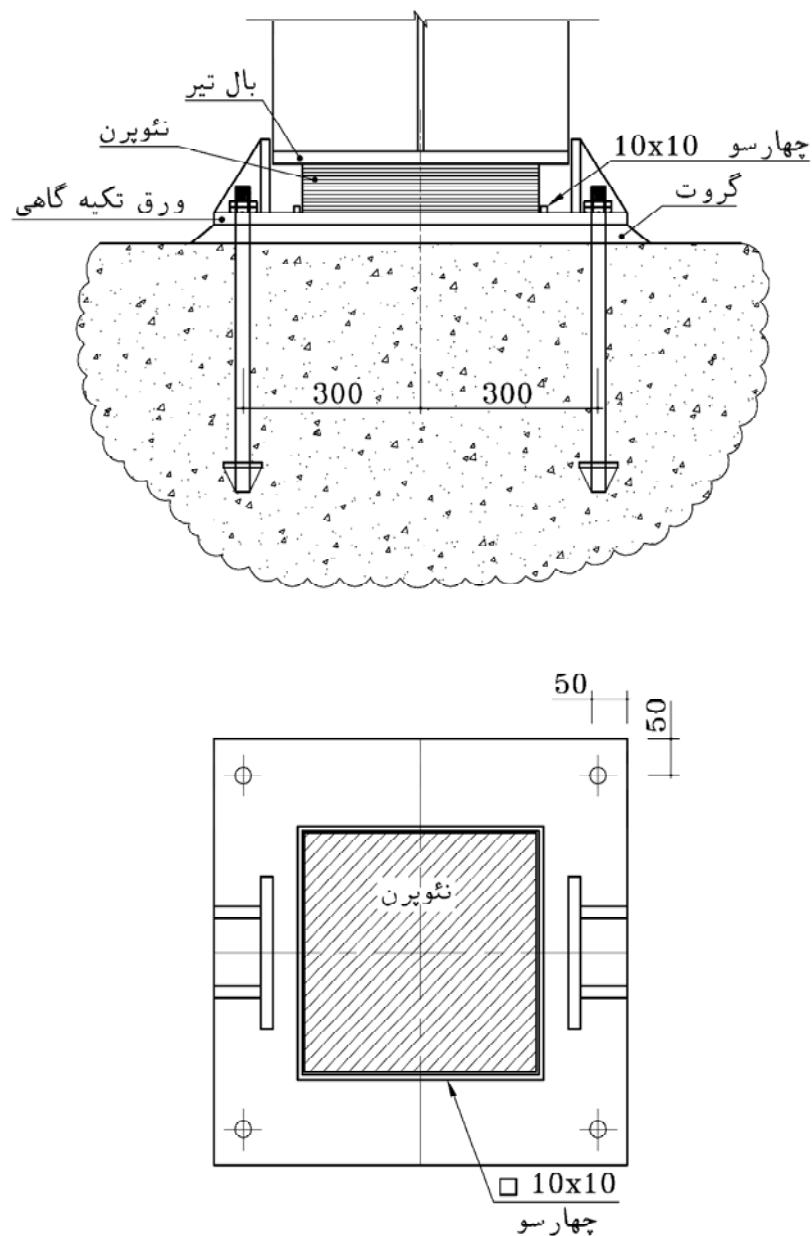
مشخصات فیزیکی			
۷۰ ± ۵ ۱۵۷/۵ ۳۰۰	۶۰ ± ۵ ۱۵۷/۵ ۳۵۰	۵۰ ± ۵ ۱۵۷/۵ ۴۰۰	سختی درومتر (Shore A) حداقل استحکام کششی (kg/cm ²) حداقل افزایش طول نهایی (%)
D ۲۲۴۰ D ۴۱۲			
زمانبندی حرارتی			
۱۵ -۱۵ -۴۰	۱۵ -۱۵ -۴۰	۱۵ -۱۵ -۴۰	تغییرات در سختی درومتر (Shore A) حداکثر تغییرات در مقاومت کششی (%) حداکثر افزایش طول نهایی (%)
D ۵۷۳ ساعت در ۷۰ °C			
مانایی فشاری			
۳۵	۳۵	۳۵	۲۲ ساعت در دمای ۱۰۰ درجه سلسیوس، (حداکثر %)
D ۳۹۵ روش B			
مقاومت ازنی			
بدون ترک	بدون ترک	بدون ترک	غلظت ۱۰۰ PPhm ازن، ۲۰٪ کرنش، (۳۸ ± ۱) درجه سلسیوس به مدت ۱۰۰ ساعت ماندگاری طبق روال A, D518
D ۱۱۴۹			
شکنندگی در دمای پایین			
عدم گسیختگی	عدم گسیختگی	عدم گسیختگی	ردۀ ۰ و ۲ بدون نیاز به آزمایش
عدم گسیختگی	عدم گسیختگی	عدم گسیختگی	ردۀ ۳- شکنندگی در ۴۰ درجه سلسیوس
عدم گسیختگی	عدم گسیختگی	عدم گسیختگی	ردۀ ۴- شکنندگی در ۴۸ درجه سلسیوس
عدم گسیختگی	عدم گسیختگی	عدم گسیختگی	ردۀ ۵- شکنندگی در ۵۷ درجه سلسیوس
D ۷۴۶ روش B			
سفتی حرارتی آنی			
سختی در درجه حرارت زمان آزمایش نباید بیشتر از ۴ برابر سختی اندازه گیری شده در ۲۳ درجه سلسیوس باشد.			ردۀ ۰ و ۲- آزمایش در ۳۲ درجه سلسیوس ردۀ ۳- آزمایش در ۴۰ درجه سلسیوس ردۀ ۴- آزمایش در ۴۶ درجه سلسیوس ردۀ ۵- آزمایش در ۵۴ درجه سلسیوس
D ۱۰۴۳			

جدول ۲-۱۷- آزمایش‌های کنترل کیفیت لاستیک طبیعی

			مشخصات فیزیکی
۷۰ ± ۵	۶۰ ± ۵	۵۰ ± ۵	سختی درومتر (Shore A)
۱۵۷/۵	۱۵۷/۵	۱۵۷/۵	حداقل استحکام کششی (kg/cm^2)
۳۰۰	۴۰۰	۴۵۰	حداقل ازدیاد طول نهایی (%)
زمانبندی حرارتی			
۱۰	۱۰	۱۰	تغییرات در سختی درومتر (Shore A)
-۲۵	-۲۵	-۲۵	حداکثر تغییرات در استحکام کششی (%)
-۲۵	-۲۵	-۲۵	حداکثر ازدیاد طول نهایی (%)
مانایی فشاری			
۲۵	۲۵	۲۵	۲۲ ساعت در ۷۰ درجه سلسیوس، حداکثر
			D ۳۹۵ روش B
مقاومت ازنی			
بدون ترک	بدون ترک	بدون ترک	غلظت ۲۵PPhm ازن، ۲۰٪ کرنش، (۳۸ ± ۱) درجه سلسیوس و ۴۸ ساعت ماندگاری طبق روال D518، روش A
			D ۱۱۴۹
شکنندگی در دمای پایین			
عدم گسیختگی	عدم گسیختگی	عدم گسیختگی	ردہ ۰ تا ۲ بدون نیاز به آزمایش
عدم گسیختگی	عدم گسیختگی	عدم گسیختگی	ردہ ۳- شکنندگی در ۴۰- درجه سلسیوس
عدم گسیختگی	عدم گسیختگی	عدم گسیختگی	ردہ ۴- شکنندگی در ۴۸- درجه سلسیوس
			ردہ ۵- شکنندگی در ۵۷- درجه سلسیوس
سختی آنی			
سختی در درجه حرارت زمان آزمایش نباید بیشتر از ۴ برابر سختی اندازه گیری شده در ۲۳ درجه سلسیوس باشد.		ردہ ۰ و ۲- آزمایش در -۳۲- درجه سلسیوس	
		ردہ ۳- آزمایش در -۴۰- درجه سلسیوس	D ۱۰۴۳
		ردہ ۴- آزمایش در -۴۶- درجه سلسیوس	
		ردہ ۵- آزمایش در -۵۴- درجه سلسیوس	

جدول ۳-۱۷- رواداری های ساخت

۱- ارتفاع کلی	
(+۳mm و -۰)	ضخامت طراحی ۳۲ میلیمتر یا کمتر
(-۰ و +۶mm)	ضخامت طراحی بیشتر از ۳۲ میلیمتر
۲- بعد افقی کل	
(+۶mm و -۰)	۹۱۴ میلیمتر یا کمتر
(-۰ و +۱۲mm)	بیشتر از ۹۱۴ میلیمتر
۳- ضخامت هر لایه	
$\pm 20\%$ مقدار طراحی، اما کمتر از ($\pm 3mm$)	ضخامت الاستومر در هر نقطه‌ای در داخل تکیه گاه
۴- توازی سطوح مخالف	
۰/۰۰۵ رادیان	بالا و پایین
۰/۰۲ رادیان	لبه‌ها
۵- وضعیت ظاهری	
($\pm 3mm$)	سوراخها، شیارها یا مغزی‌ها
۶- پوشش لبه	
($\pm 3mm$)	لایه‌های مدفون یا اعضای اتصال
۷- ضخامت	
-۰ و کوچکترین از $+1/5$ میلیمتر و $+20\%$ ضخامت اسمی لایه پوشش	پوشش لایه بالا و پایین (در صورت نیاز)
۸- اندازه	
($\pm 3mm$)	سوراخها، شیارها یا مغزی‌ها

شکل ۱-۱۷ - جزئیات ورق زیرسربی نُوپرن

فصل هجدهم

رنگ آمیزی و گالوانیزه کردن قسمت های فلزی

قسمت های فلزی باید در مقابل خوردگی محافظت شوند که برای این منظور باید سطوح آنها رنگ شود.

۱-۱۸ مواد مورد استفاده

رنگهای مورداستفاده جهت قسمت های فولادی باید از نوع آماده و مناسب باش瑞اط آب و هوایی منطقه باشند و استفاده از رنگها پس از مشخص شدن کارخانه تولید کننده آن ها منوط به تصویب دستگاه نظارت می باشد. تمام موارد مورد استفاده جهت آماده سازی سطح و رنگ آمیزی آن باید دارای بهترین کیفیت ممکن بوده و باید مطابقت کامل با استانداردهای کارخانه سازنده داشته و مورد تصویب دستگاه نظارت قرار گیرند، در هر صورت حصول به کیفیت نهایی مطلوب بر عهده پیمانکار خواهد بود.

۲-۱۸ آماده سازی سطوح

تمیزکاری با پاشش مواد ساینده بهترین روش برای از بین بردن رنگ، اکسیدهای حاصل از نورد، رنگ های قدیمی با چسبندگی کم می باشد. کلاً در مورد آماده سازی سطح با پاشش مواد ساینده موارد زیر حائز اهمیت می باشند: یکی از مطالب مهم در پاشش مواد ساینده، اطمینان از فشار مؤثر باد می باشد. مقدار صحیح فشار باد در آماده سازی با مواد ساینده، تقریباً kg/cm^2 ۷ می باشد. اگر فشار باد تا kg/cm^2 ۵ کاهش یابد، برای به دست آوردن نتایجی مشابه، تقریباً دو برابر از مواد ساینده استفاده می شود. بدین منظور بعد از آماده سازی سطح با مواد ساینده، باید بلافاصله سطح را با آستری مناسب پوشش داد. البته قبل از اعمال آستری باید گرد و خاک بر روی سطح را با هوا فشرده (بدون آب و روغن) و یا جاروی برقی صنعتی کاملاً تمیز کرد.

اگر مقدار زنگ و رنگ ها، با چسبندگی کم بر روی سطح زیاد باشد، بهتر است که ابتدا با تراشیدن، حجم مواد زاید را کم کرده و سپس عملیات آماده سازی با پاشش مواد ساینده را آغاز نمود.

سطوح آلومینیومی آماده سازی نشده و یا سایر فلزات سبک و آهن گالوانیزه شده، سطوح مشکلی برای رنگ آمیزی می باشند، زیرا چسبندگی لایه پرایمر به سطوح فوق بسیار کم می باشد. در این شرایط موارد زیر توصیه می شوند. ابتدا باید سطح را با یک حلال قوی کاملاً چربی زدایی کرد. سپس یک لایه واش پرایمر^۱ بر روی سطح اعمال نموده و آنگاه سیستم رنگ ارایه شده را بر روی آن اعمال نمود.

^۱ - Wash Primer

۱-۲-۱۸ درجات مختلف کیفیت آماده سازی

تمیزکاری با برس سیمی و با پاشش مواد ساینده ممکن است با توجه به چگونگی انجام کار به نتیجه ای خوب یابد متهی شود.

درجات آماده سازی

سطح فولادی قبل از اعمال آستری ها به صورت زیر طبقه بندی می شود. درجات آماده سازی که در زیر آورده می شوند، بیانگر تمیزی سطح آهن می باشند که باید از کثافت و چربی ها پاک شده و همچنین لایه های ضخیم زنگ از روی سطح آن برداشته شده باشند.

Sa 1 : تمیزکردن به صورت ماسه پاشی خفیف

سطح فولاد پس از ماسه پاشی و به هنگام بازررسی بدون استفاده از ذره بین باید عاری از روغن، چربی، کثیفی و نیز لایه اکسید حاصل از نورد که چسبندگی آن کم می باشد و زنگ و پوشش های رنگی و مواد خارجی باشد.

Sa 2 : تمیزکردن به صورت ماسه پاشی عمیق

سطح فولاد پس از ماسه پاشی، به هنگام بازررسی بدون استفاده از ذره بین باید عاری از روغن، چربی و کثیفی باشد و نیز بیشترین مقدار لایه اکسید حاصل از نورد، زنگ و پوشش های رنگی و مواد خارجی از روی سطح زدوده شده باشد، هرگونه مواد آلاینده باقیمانده باید به سختی به سطح چسبیده باشند.

Sa 2.5 : تمیزکردن به صورت ماسه پاشی عمیق تر

سطح فولاد پس از ماسه پاشی، به هنگام بازررسی بدون استفاده از ذره بین باید عاری از روغن، چربی و کثیفی باشد و نیز باید لایه اکسید حاصل از نورد، زنگ، پوشش های رنگی و مواد خارجی کاملاً زدوده شده باشند. هرگونه اثر به جامانده از مواد آلاینده، فقط به صورت لکه های جزئی به شکل خال ها و نوارها به نظر خواهد آمد.

Sa 3: تمیز کردن بصورت ماسه پاشی تا درجه ای که تمیزی فولاد با چشم دیده شود و سطح فولاد نقره ای گردد.

سطح فولاد پس از ماسه پاشی، به هنگام بازرسی بدون استفاده از ذره بین بایستی عاری از روغن، چربی و کثیفی باشد و نیز باید لایه اکسید حاصل از نورد، زنگ، پوشش های رنگی و مواد خارجی کاملاً زدوده شده باشند. اینچنین سطحی باید دارای نمای فلزی یکنواختی باشد.

۳-۱۸- رنگ آمیزی

-۱-۳-۱۸ برای حفاظت سازه های فلزی در مقابل خوردگی باید کلیه سطوح رنگ آمیزی شوند، مگر در مواردی که عدم رنگ آمیزی از سوی مشاور تصریح شوند.

-۲-۳-۱۸ قبل از شروع عملیات رنگ آمیزی باید تمام سطوح را کاملاً تمیز، خشک و آماده نمود به قسمی که برای پذیرفتن رنگ شرایط مناسبی داشته باشند. در هر مورد شروع کار منوط به تایید دستگاه نظارت خواهد بود. به عبارت دیگر قبل از شروع هرقشر رنگ آمیزی، نوع رنگ آمیزی، نوع رنگ، سیستم رنگ آمیزی و قشر قبلی باید توسط دستگاه نظارت بازدید و تایید گردد.

-۳-۳-۱۸ رنگ مصرفی باید کاملاً سطح موردنظر را پوشش داده و برای جلوگیری از سوسناری شدن پوشش، باید رنگهای آستر و رویه از یک کارخانه تهیه شوند. رنگ آمیزی سطوح بزرگ باید بصورت پاششی باشد. تنها برای لکه گیری ها استفاده از قلم مجاز است.

-۴-۳-۱۸ رنگ آمیزی باید در محیط مناسب و سربسته و رطوبت و دمای مناسب انجام شود.

-۵-۳-۱۸ قطعاتی که تازه رنگ شده اند باید از گرد و خاک محافظت شده و سطح رنگ آمیزی تا زمان تحويل وقت حفاظت شوند.

-۶-۳-۱۸ رنگ آمیزی باید در شرایط آب و هوای منطبق با کاتالوگ معتبر کارخانه سازنده رنگ صورت گیرد.

-۷-۳-۱۸ در شرایط محیطی خشک فروشنده موظف است عملیات رنگ آمیزی را حداقل تا ۲۴ ساعت پس از تمیز نمودن سطوح انجام دهد، مشروط بر آنکه دمای شرایط نگهداری سطوح با کاتالوگ کارخانه سازنده تطابق داشته و به تصویب دستگاه نظارت رسیده باشد.

-۸-۳-۱۸ در سطوح و لبه هایی از سازه فلزی که پس از رنگ آمیزی جوش خواهند شد، باید رنگ آمیزی تا فاصله پنج سانتیمتر از لبه متوقف شود.

-۹-۳-۱۸ تمام نقاطی که رنگ قطع شده و سطح فلز بیرون است باید تمیز شده و مجدداً رنگ آمیزی شوند به طوری که سطح کاملاً پوشیده شده و یکپارچگی رنگ با سطوح مجاور رنگ شده تامین گردد.

-۱۰-۳-۱۸ در تمام سطوحی که طبله کردن، وجود ترک ها و پوسته شدن رنگ و سایر علایم حاکی از این است که اتصال رنگ به سطح تامین نشده است، باید عملیات ترمیم انجام گیرد. بدین ترتیب که رنگ سطوح فوق به کمک ماسه پاشی به طور کامل برداشته شود و مجدداً عملیات مربوط به آماده نمودن سطوح رنگ آمیزی صورت گیرد.

۱۱-۳-۱۸- سطوح تمام شده رنگ آمیزی باید دارای مشخصات زیر باشد:

یکنواختی ظاهری در رنگ، یکنواخت بودن میزان ماتی و شفافیت رنگ، عدم ایجاد موج وسایه، نداشتن چروک و پخش نشدن پوسته رنگ، انطباق لایه اجرا شده با مشخصات، ایجاد پوشش کامل و بدون شره، عدم چسبندگی سطوح رنگ شده با دست و لباس و تمیزبودن سطوح از گردوغبار.

۱۲-۳-۱۸- اگر در حین اجرای عملیات نصب، رنگ قطعات صدمه بینند (به واسطه عملیات جوشکاری، حمل، بستن و یا....) بایستی پیمانکار باید سطوح موردنظر را تمیز نموده و به طوری که سطوح فولادی ظاهر شود و سپس براساس مشخصات فی لایه های رنگ مناسب و سازگار با رویه قبلی و مجاور را در فواصل زمانی مناسب جهت پوشش دادن کامل استفاده نماید. نقاشی و رنگ کاری نباید در هوای سرد یا تاریک و یا زمانی که درصد رطوبت هوا بالا باشد انجام گیرد. در رطوبت بیش از ۸۰ درصد و در حالتیکه اختلاف دمای محیط و نقشه شبیم کمتر از ۵ درجه باشد، رنگ آمیزی ممنوع می باشد.

۱۸-۴- ضخامت رنگ

۱-۴-۱۸- رنگ آمیزی باید با توجه به میزان تعیین شده توسط سازنده انجام گیرد. اما ضخامت رنگ خشک شده نباید از حداقل ضخامت رنگ تعیین شده کمترشود. چنانچه میزان تعیین شده دریک دست رنگ نتواند ضخامت لازم را تامین کند، رنگ آمیزی باید مجدداً تکرار شود تا حداقل ضخامت مورد لزوم به دست آید.

۲-۴-۱۸- کلیه مصالح قطعات فلزی باید با یکدست رنگ اولیه (ضدزنگ) و دو دست رنگ (آستر و رویه) با مشخصات جدول ۱-۱۸ رنگ شود.

جدول ۱-۱۸- حداقل ضخامت رنگ آمیزی قطعات فولادی در شرایط محیطی مختلف

شرایط محیطی	سطح فولاد	آماده سازی	نوع و ضخامت رنگ	قطعه فولادی در معرض شرایط جوی
معتدل ^(۱)	Sa 2		قطعه فولاد در داخل دیوار و نازک کاری	قطعه فولادی بصورت رو باز لیکن درون محیط بسته
سخت ^(۲)	Sa 2.5		۴۰ میکرون آستر الکیدی غنی از روی ۴۰ میکرون لایه میانی الکیدی ۴۰ میکرون رویه الکیدی	۴۰ میکرون آستر الکیدی غنی از روی روی ۴۰ میکرون رویه الکیدی
بسیار سخت و ساحلی ^(۳)	Sa 3		۶۰ میکرون آستر اپوکسی غنی از روی ۶۰ میکرون آستر میانی اپوکسی ۶۰ میکرون رویه اپوکسی پلی یورتان	۶۰ میکرون آستر اپوکسی غنی از روی ۶۰ میکرون لایه میانی اپوکسی ۶۰ میکرون رویه اپوکسی پلی یورتان

(۱) شرایط معتدل، شرایط آب و هوایی بار طوبت نسبی متوسط کمتر از ۵۰٪ (مانند شهر تهران)

(۲) شرایط سخت، شرایط آب و هوایی با رطوبت نسبی بیش از ۸۰٪ (همانند شهر رشت)

(۳) شرایط بسیار سخت، شرایط آب و هوایی با رطوبت نسبی متوسط بیش از ۸۰٪ همراه با بخار کلر یا نظایر آن (مانند شهر بندر عباس)

(۴) در صورتیکه دستورالعمل رنگ آمیزی توسط کارشناس ذیصلاح تهیه شود، می توان از شرایط جدول فوق عدول نمود.

(۵) صفحاتی که قرار است در اتصال اصطکاکی رویهم قرار گیرند، نباید رنگ شوند، فقط به لایه ای در حد ۲۰ میکرون به عنوان رنگ انبارداری نیاز می باشد.

(۶) میکرون $\frac{1}{1000}$ میلیمتر است.

۱۸-۳- سطوح غیرقابل دسترس

بجز سطوح تماس بقیه سطوحی که بعد از ساخت، قابل دسترس نخواهد بود باید قبل از جمع کردن کار، تمیز و رنگ آمیزی شود، البته در صورتی که در مدارک طرح و محاسبه این عمل خواسته شده باشد.

۱۸-۴- سطوح تماس

در اتصالات اتکایی (غیراصطکاکی)، رنگ کردن سطوح تماس به طور کلی مجاز است. در اتصالات اصطکاکی شرایط لازم در سطوح تماس باید طبق مقررات مربوط به پیچهای اصطکاکی رعایت شود.

۱۸-۵- سطوح صاف و آماده شده

سطوحی که با ماشین کردن آماده می شوند باید در مقابل خوردگی محافظت شوند. بدین منظور از یک لایه مصالح ضدزنگ که بتوان آن را قبل از نصب به آسانی برطرف کرد یا مصالح مخصوصی که احتیاج به برطرف کردن نداشته باشد، می توان استفاده کرد.

۱۸-۶- سطوح مجاور جوش کارگاهی

بجز حالتهايی که در مدارک طرح و محاسبه به عنوان شرط بخصوصی قید شده باشد، کلیه سطوحی که در فاصله ۵ سانتیمتری از محل هر جوش کارگاهی قرار می گیرند، باید از موادی که به جوشکاری صدمه می زند و یا در حین جوشکاری گازهای سمی و مضر تولید می کنند، کاملاً پاک شود.

۱۸-۵- انبارداری رنگ

مواد مورد استفاده جهت آماده سازی باید مطابقت کامل با توصیه های کارخانه سازنده داشته باشد و لازم است مواد مورد مصرف در مکانی انبار شوند که درجه حرارت محیط حداقل برابر ۱۸ و حداکثر ۳۵ درجه باشند.

۱۸-۶- تعمیر رنگ

در صورت نیاز مراحل ترمیم رنگهای آستر در محلهای خاص به شرح زیر می باشد.

- در کلیه سطوحی که آستری آن شره، طبله و یا هرنوع معایب دیگر رنگ را دارد تا حذف کامل عیب و ایجاد سطح کاملاً صاف و پرداخت شده جهت رنگ آمیزی، پوستاب زنی شده و سپس با دستمال هرگونه گرد و غبار و زائد های رنگ از روی سطح حذف و خشک گردد و بعد یک لایه آستری در محل فوق اعمال گردد.

۲- در صورتیکه رنگ آستری خراب شده، بصورت گستردۀ باشد ترمیم رنگ می‌بایست پس از آماده‌سازی سطح بصورت اسپری انجام گردد.

۳- در صورتیکه مساحت رنگ آستری خراب شده، کم باشد و ترمیم آن قابل اجرا بصورت اسپری نباشد از قلم مو استفاده گردد.

۷-۱۸- گالوانیزه کردن

عملیات گالوانیزه کردن باید با شیوه غوطه وری داغ (hot dip precess) (بوسیله روی با خلوص ۹۸٪ در هر مترمربع پوشانده شوند).

قبل از عملیات گالوانیزه کردن سطح فلز باید کاملاً تمیز و عاری از هرگونه آلودگی‌های خارجی گردد.

در مورد قطعات گالوانیزه شده و پیچهایی که مورد عملیات جوشکاری قرار خواهند گرفت نباید نزدیکتر از ۵ سانتیمتر به محل جوش گالوانیزه شوند چنین قسمتهایی که گالوانیزه نشده اند مطابق آنچه در بخش رنگ آمیزی آورده شده است مورد عملیات ترمیم قرار خواهند گرفت.

فهرست علائم

سطح مقطع عرضی	A
ضریب لنگر خمینی	A
ضریب تشدید	A_F
حاصلضرب سطح در تنش تسليم برای بال تحتانی مقطع فولادی	$(AF_y)_{bf}$
حاصلضرب سطح در تنش تسليم برای بخش فشاری دال	$(AF_y)_c$
حاصلضرب سطح در تنش تسليم برای بال فوقانی مقطع فولادی	$(AF_y)_{tf}$
حاصلضرب سطح در تنش تسليم برای جان مقطع فولادی	$(AF_y)_W$
مساحت بال	A_f
مساحت بال فشاری	A_{fc}
مجموع مساحت آرماتور طولی روی تکیه گاه میانی در محدوده عرض موثر بال	A_S^t
مجموع مساحت آرماتور طولی دال مسلح برای هر نوار روی تکیه گاه میانی	A_r^s
مساحت مقطع فولادی	A_S
مساحت جان تیر	A_W
فاصله مرکز پیچ های مفروض تا لبه ورق	a
فاصله سخت کننده های عرضی	a
ارتفاع ناحیه فشاری (عمق بلوك فشاری)	a
نسبت لنگر کوچکتر به لنگر بزرگتر در دو انتهای عضو	a
ثبت وابسته به تعداد سیکل های تنش (چرخه)	B
ثبت سخت کننده ها	B
عرض بال فشاری	b
فاصله مرکز پیچ های مفروض تا لبه بخش اتصال	b
عرض موثر دال	b
عرض موثر بال	b
عرض بال پهن تر	b
فاصله لبه ورق تا تکیه گاه	b
طول مهار نشده	b
عرض بال بین جان ها	b
عرض سخت کننده	b'
پهنای آزاد بال نیمرخ، نبشی و سخت کننده	b'
ضریب کمانش جان	C
نیروی فشاری در دال	C
ضریب تعادل لنگر	C
نیروی فشاری در ناحیه بالای مقطع فولادی	C'

ضریب یکنواختی لنگر خمسمی	C_b
نسبت داوری ستون حدفاصل کمانش الاستیک و غیرالاستیک	C_c
ضریب هم مکانی لنگر ثانوی با حداکثر لنگر نسبت به محور x	C_{mx}
ضریب هم مکانی لنگر ثانوی با حداکثر لنگر نسبت به محور y	C_{my}
ضریب تنش کمانش	c
فاصله خالص بین بال ها	D
فاصله خالص مهار نشده بین اجزاء بال	D
فاصله بالای دال تا محور خنثی در مقطع مرکب در زمانیکه در تئوری تحت لنگر مثبت به ظرفیت خمسمی پلاستیک می رسد و حداکثر کرنش در دال ۰.۰۰۳ می باشد.	D'
فاصله خالص بین تار خنثی و بال فشاری	D_C
لنگر بار مرده تیر مرکب	D_C
عمقی از جان که در لنگر پلاستیک در ناحیه فشاری واقع می گردد	D_{CP}
فاصله بالای دال تا تار خنثی پلاستیک	D_P
لنگر بار مرده روی تیر فولادی	D_S
قطر پیچ	d
قطر گل میخ	d
ارتفاع تیر	d
قطر غلتک	d
ارتفاع تیر	d_b
عمق ستون	d_c
فاصله سخت کننده های میانی	d_o
مدول الاستیته فولاد. بر حسب psi	E
مدول الاستیته بتن	E_C
حداکثر تنش ایجاد شده در بال پایین	F
حداکثر تنش فشاری	F
تنش مجاز محوری	F_a
تنش مجاز خمسمی	F_b
تنش کمانشی بال فشاری ورق یا ستون	F_{cr}
تنش فشاری ناشی از خمسم حول محور x	F_{bx}
تنش فشاری ناشی از خمسم حول محور y	F_{by}
حداکثر نیروی افقی	F_D
تنش کمانشی اویلر	F_e
تنش اویلر تقسیم بر ضریب اطمینان	F'_e
تنش تکیه گاهی محاسباتی بر اساس بار طراحی	F_p

تنش خمشی محدوده کننده	F_s
محدوده مجاز تنش	F_{sr}
تنش کششی مجاز کاهش یافته در پرچ ها یا پیچ ها وقتی تنش برشی نیز موجود است.	F'_t
حداقل تنش تسليم مشخصه آرماتور	F_y^r
ضریب اطمینان	F.S.
حداقل مقاومت کششی مشخصه	F_u
مقاومت کششی رده الکتروود	F_u
تنش برشی مجاز	F_v
مقاومت برشی وسیله اتصال	F_V
ترکیب کشش و برش در اتصالات تکیه گاهی	F_{vc}
حداقل تنش تسليم مشخصه فولاد	F_y
حداقل مقاومت مشخصه تسليم بال	F_{yf}
حداقل مقاومت مشخصه تسليم جان	F_{yw}
تنش محوری فشاری محاسباتی	f_a
تنش خمشی فشاری محاسباتی	f_b
مقاومت فشاری نهایی بتن (نمونه استوانه ای ۲۸ روزه)	f'_c
تنش فشاری بال فوقانی تحت بار مرده در عملکرد غیر مرکب	F_{dl1}
محدوده تنش در اثر بار زنده و ضربه در تکیه گاه دال بتن مسلح	f_r
حداکثر تنش خمشی طولی در بال هر ناحیه در هر سمت سخت کننده عرضی	f_s
تنش کششی ناشی از بار بهره برداری	f_t
تنش برشی	f_v
تنش خمشی فشاری محاسباتی حول محور X	f_{bx}
تنش خمشی فشاری محاسباتی حول محور Y	f_{by}
فاصله بین وسائل اتصال	G
ارتفاع گل میخ	H
ضخامت متوسط بال در ناوданی	h
ممان اینرسی	I
ممان اینرسی سخت کننده	I_s
ممان اینرسی سخت کننده عرضی	I_t
ممان اینرسی عضو حول محور قائم در صفحه جان	I_y
ممان اینرسی بال فشاری حول محور قائم در صفحه جان	I_{yc}
نسبت سختی مورد نیاز یک سخت کننده عرضی به ورق جان	J
ثابت پیچش سن و نان Sanvenan	J
ضریب طول موثر در صفحه کمانش	K

ثابت: ۰.۷۵ برای پرج ، ۰.۶ برای پیچ با مقاومت بالا	k
ضریب کمانش	k
فاصله لبه خارجی بال تا انتهای ماهیچه جان	k
ضریب کمانش	K_L
ضریب طول موثر در صفحه خمش	K_b
فاصله بین پیچ ها در جهت بارهای وارد	L
طول مهارنشده واقعی	L
نصف طول قوس	L
فاصله بین تیرهای عرضی	L
طول مهار نشده	L_b
طول عضو بین تکیه گاه ها	L_C
فاصله خالص بین سوراخها و یا بین سوراخ و لبه مقطع در جهت اعمال بار تکیه گاهی	L_C
طول مهار نشده حدی	L_P
طول مهار نشده حدی	L_r
طول عضو	l
حداکثر لنگر خمشی	M
لنگر انتهای عضو	M_1
لنگر در دو منطقه مهار شده مجاور	$M_1 \& M_2$
لنگر ستون	M_C
لنگر پلاستیک کامل مقطع	M_P
لنگر کمانش پیچشی جانبی یا لنگر تسليم	M_r
لنگر الاستیک پایه (ستون یا شمع) تحت بارگذاری که بیشترین لنگر مثبت را در دهانه مجاور ایجاد کند	M_S
حداکثر مقاومت خمشی	M_u
ظرفیت لنگر در تسليم اول	M_y
تعداد اتصال دهنده های برشی	$N_1 \& N_2$
تعداد اتصال دهنده های اضافی برای هر تیر در نقطه عطف	N_C
تعداد سطوح لغزش در یک اتصال لغزشی	N_S
تعداد خطوط عبور طراحی راه	N_W
نسبت مدول الایسیسته فولاد به بتون	n
تعداد سخت کننده های طولی	n
نیروی محوری فشاری مجاز در عضو	P
فشار محوری عضو	P
نیرو در دال	$P_0.P_1.P_2.P_3$

مقاومت لغزشی مجاز	P_s
حداکثر ظرفیت محوری فشاری	P_u
باربری مجاز	P
کشش اهرمی هر پیچ	Q
ممان استاتیکی حول تارختشی	Q
شعاع	R
تعداد خطوط عبور طراحی برای تیر ورق جعبه ای	R
ضریب کاهش برای تیر ورق مختلط	R
ضریب کاهش ظرفیت خمشی	R_b
محدوده تنش کششی و فشاری در یک چرخه تنش	R_{ev}
نیروی عمودی در محل اتصال سخت کننده قائم به سخت کننده طولی	R_v
نیروی عمودی جان	R_w
شعاع زیراسیون	R_r
شعاع زیراسیون در صفحه خمین	r_b
شعاع زیراسیون در امتداد محور $y-y$	r_y
شعاع زیراسیون بال فشاری حول محور مار بر صفحه جان	r'
تنش مجاز پیچ و پرچ در برش	S
مدول مقطع	S
شیب بین دو سوراخ متواالی در زنجیر	S
محدوده برش افقی	S_r
مدول مقطع سخت کننده عرضی	S_s
مدول مقطع سخت کننده طولی یا عرضی	S_t
مقاومت نهایی اتصالات برشی	S_u
مدول مقطع در بال فشاری	S_{xc}
تنش محاسباتی در پیچ یا پرچ در برش	S
محدوده تنش کششی	T
کشش مستقیم در پیچ در اثر بار خارجی	T
ضخامت ورق خارجی نازکتر	t
ضخامت عضو فشاری	t
ضخامت نازکترین بخش اتصال	t
تنش محاسباتی پیچ یا پرچ در کشش همراه با هر تنش ناشی از عملکرد اهرمی	t
ضخامت سطح فرسودنی	t
ضخامت بال	t

ضخامت بال نبشی	t
ضخامت جان ناودانی	t
ضخامت سخت کننده	t
ضخامت بال زیر بار متمنکر	t_b
ضخامت بال یا عضوی که بایستی سخت شود	t_c
ضخامت بال	t_f
ضخامت ماهیچه بتنی بالای تیر یا بال فوکانی آن	t_h
ضخامت سخت کننده	t_s
ضخامت دال	t_s
ضخامت جان	t_w
ضخامت بال فوکانی	t_{tf}
ضخامت بخش بیرون زده سخت کننده	t'
نیروی برشی	V
مقاومت تسلیم برشی جان	V_p
محدوده برش در برابر بار زنده و ضربه	V_r
حداکثر نیروی برشی	V_u
برش قائم	V_v
برش طراحی جان	V_w
طول اتصال برشی ناودانی	W
عرض راه بین جدول ها و یا موانع در صورتی که از جدول استفاده نشود.	W_C
سهم بار چرخ	W_L
طول اتصال برشی ناودانی که در جهت عمود بر تیر اندازه گیری می شود.	W
وزن واحد حجم بتن	W
عرض بال بین سخت کننده های طولی	W
نسبت مقاومت تسلیم ورق جان به مقاومت تسلیم سخت کننده	Y
فاصله تار خشی تا لبه خارجی	Y_0
موقعیت مقطع فولادی نسبت به تار خشی	\bar{y}
مدول پلاستیک مقطع	Z
محدوده مجاز برش افقی در وسیله اتصال	Z_r
ثابت وابسته به تعداد سیکل های تنفس	α
حداقل مقاومت مشخصه تسلیم جان تقسیم بر حداقل مقاومت مشخصه تسلیم بال کششی	α
مساحت جان تقسیم بر مساحت بال کششی	β
$\frac{Fyw}{Fyf}$	P

زوایه انحراف ورق جان نسبت به قائم	θ
نسبت سطح مقطع کل به سطح مقطع دو بال	Ψ
فاصله لبه خارجی بال کششی تا تار خشی تقسیم بر ارتفاع مقطع فولادی	Ψ
خیز	Δ
افتادگی مرده در هر منطقه	Δ_{DL}
حداکثر	Δ_m
ضریب کاهش	Φ
ضریب سخت کننده طولی	Φ
ضریب لغزش در نقطه بحرانی لغزش	μ

فهرست مأخذ

- 1- AASHTO- standard specification for highway bridges- 16th ed 1996- section 10.
- 2- B55400: Part 3: 1982
Code of Practice for design of steel bridges.
- 3- AASHTO-design criteria for horizontally curved steel bridges.
- 4- DIN 4114- steel structure stability.
- 5- DIN 18800- structural steel work.
 - ۶- مجموعه مقررات ملی ساختمان ایران- مبحث دهم: طرح و اجرای سازه های فولادی.
 - ۷- مرکز تحقیقات و مطالعات راه و ترابری- معیارهای طراحی پل های خمیده فولادی- فرخ فروتن.

خواننده گرامی

دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، با گذشت بیش از سی سال فعالیت تحقیقاتی و مطالعاتی خود، افرون بر پانصد عنوان نشریه تخصصی - فنی، در قالب آیین‌نامه، ضابطه، معیار، دستورالعمل، مشخصات فنی عمومی و مقاله، به صورت تألیف و ترجمه، تهیه و ابلاغ کرده است. نشریه پیوست در راستای موارد یاد شده تهیه شده، تا در راه نیل به توسعه و گسترش علوم در کشور و بهبود فعالیتهای عمرانی به کار بردشود. به این لحاظ برای آشنایی بیشتر، فهرست عنوانین نشریاتی که طی سالهای اخیر به چاپ رسیده است به اطلاع استفاده کنندگان و دانشپژوهان محترم رسانده می‌شود.

لطفاً برای اطلاعات بیشتر به سایت اینترنتی <http://tec.mpor.org.ir> مراجعه نمایید.

دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله

سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور

معاونت امور فنی

فهرست نشریات منتشر شده در سالهای اخیر

دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله

سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور

A horizontal bar divided into five equal-width sections by black vertical lines. The first four sections are white, while the fifth section is light gray.

A horizontal bar divided into five equal-width sections by black vertical lines. The first four sections are white, while the fifth section is a solid light blue color.

A horizontal bar divided into five equal-width sections by black vertical lines. The first four sections are white, while the fifth section is a solid light blue color.

A horizontal bar divided into five equal-width sections by black vertical lines. The first four sections are white, while the fifth section is a solid light blue color.

--	--	--	--	--	--

					-
					-
					- - : () - : ()
					-
					- (- :) (- :)
					-)(- :) (- :
					-

این نشریه

**با عنوان «دستورالعمل طراحی پل‌های فولادی» شامل
هجدۀ فصل است.**

۱- مصالح، ۲- محدودیت‌های لاغری، ۳- اعضای کششی،
۴- اعضای خمشی (تیرها و تیرورق‌ها)، ۵- تیرهای
مختلط، ۶- تیرهای جعبه‌ای، ۷- اعضای فشاری، ۸-
ترکیب تنش‌ها، ۹- وسائل اتصال، ۱۰- اتصالات و
وصله‌ها، ۱۱- تنش‌های مجاز خستگی، ۱۲- خرپاهای، ۱۳-
تیرورق‌های قوسی با ورق جان یکپارچه، ۱۴- تیرهای
خمیده، ۱۵- مسائل ویژه در طرح و محاسبه، ۱۶- ساخت،
نصب و کنترل نوع کار، ۱۷- بالشکهای الاستومری، ۱۸-
رنگ آمیزی و گالوانیزه کردن قسمت‌های فلزی،
وصلهای این مجموعه را تشکیل می‌دهند.

رعايت کامل مفاد این نشریه از طرف دستگاه‌های
اجرایی، مهندسان مشاور، پیمانکاران و عوامل دیگر در
طرح‌های عمرانی الزامی است.